

โครงการวิจัย การปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมหัตถกรรมพื้นบ้านในภาคเหนือตอนบน
สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร และคณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คณะวิจัย

หัวหน้าโครงการ

อาจารย์ ดร. ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์^{(1), (3)}

หัวหน้าโครงการร่วม

รศ. ดร. อารี วิบูลย์พงศ์^{(2), (3)}

นักวิจัย

ผศ. กาญจนา โชคถาวร⁽¹⁾

ประทานทิพย์ กระมล⁽³⁾

อาจารย์นันทมน ชีระกุล^{(1), (3)}

ผู้ช่วยนักวิจัย

สายรุ้ง เสาร์ป็น⁽³⁾

(1) คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(2) ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(3) ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คำนำ

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย “การปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมหัตถกรรมพื้นบ้านในภาคเหนือตอนบน” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ชีดความสามารถในการแข่งขัน และความเข้มแข็งทางด้านการผลิต การตลาด การเงิน และการจัดองค์กรของผู้ประกอบการหัตถกรรมพื้นบ้าน อันจะส่งผลต่อการยกระดับรายได้ของหน่วยประกอบการและการจ้างงานในท้องถิ่น

รายงานฉบับนี้มุ่งศึกษาในระดับจุลภาค คือ ระดับผู้ประกอบการ หรือกลุ่มประกอบการ โดยทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของ กิจการทอผ้าบ้านโหลดลุม ทั้งนี้เพื่อให้ได้บทเรียนจากความสำเร็จ หรือปัญหาอุปสรรคของหน่วยประกอบการ อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางปรับปรุงธุรกิจของหน่วยประกอบการเป็นสำคัญ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณท่าน และสมาชิกในองค์กร ที่ให้การต้อนรับเป็นอย่างดีและตอบข้อสัมภาษณ์ด้วยความเต็มใจ รายงานฉบับนี้ไม่อาจเกิดขึ้นได้โดยปราศจากความร่วมมือของท่าน ตลอดจนการอนุญาตให้เสนอรายงานได้ตามความเป็นจริง

คณะวิจัย

มีนาคม 2546

สารบัญ	หน้า
คณะวิจัย	ก
คำนำ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของการศึกษา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	1
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	2
1.4 ระเบียบวิธีวิจัย	2
1.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล	2
1.4.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง และพื้นที่ศึกษา	2
1.4.3 วิวิธีวิเคราะห์	5
1.5 นิยามศัพท์	10
1.6 ทบทวนเอกสาร	12
1.6.1 ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน	12
1.6.2 ผ้าทอและผลิตภัณฑ์จากผ้าทอ	14
บทที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน	30
2.1 สภาพทางภูมิศาสตร์	30
2.1.1 สภาพทางกายภาพ	30
2.1.2 สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก	30
2.2 ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน	31
2.3 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ	32
2.3.1 สภาพทางสังคม	32
2.3.2 สภาพทางเศรษฐกิจ	33
2.4 ทูทางสังคมและภูมิปัญญาชาวบ้านของประชากรในหมู่บ้าน	33
2.5 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	34
2.6 การเปลี่ยนแปลงของหมู่บ้านและสภาพปัญหา	35
2.6.1 การเปลี่ยนแปลงของหมู่บ้าน	35
2.6.2 สภาพปัญหาและการแก้ไข	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.7 ศักยภาพการพัฒนาของหมู่บ้าน	36
บทที่ 3 ข้อมูลพื้นฐานของกิจการ	37
3.1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ	37
3.1.1 ชื่อสถานประกอบการ : บ้านโอดด์ลุ่ม	37
3.1.2 สถานที่ตั้ง	37
3.1.3 เจ้าของกิจการ	38
3.2 ประวัติความเป็นมาและพัฒนาการของกิจการ	38
3.3 บทบาทของกิจการ ต่อชุมชน	42
3.4 การจัดการองค์กรและการบริหารงานของกิจการ	42
3.4.1 การบริหารและจัดการองค์กรของกิจการ	42
3.4.2 ปัญหาการจัดการองค์กรของกิจการ	43
3.5 แหล่งให้ความสนับสนุนและช่วยเหลือแก่กิจการ	43
3.6 ศักยภาพการจัดการองค์กรของกิจการ	44
บทที่ 4 การผลิตและเทคโนโลยีการผลิต	47
4.1 ผลิตภัณฑ์	47
4.2 การบริหารการผลิต และการวางแผนการผลิต	48
4.2.1 การบริหารการผลิต	48
4.2.2 การวางแผนการผลิต	48
4.3 การจัดหาปัจจัยการผลิต	51
4.3.1 วัตถุดิบ	51
4.3.2 วัสดุและอุปกรณ์การผลิต	54
4.3.3 บรรจุภัณฑ์	59
4.3.4 โรงเรือน	59
4.3.5 การตรวจสอบคุณภาพและการเก็บรักษาปัจจัยการผลิต	62
4.4 แรงงานและการจ้างงาน	63
4.4.1 การใช้แรงงานในการผลิต	63
4.4.2 การจ้างงาน	63
4.5 ต้นทุนและผลตอบแทน	64

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.6 กรรมวิธีการผลิต	156
4.6.1 การเตรียมวัตถุดิบ	156
4.6.2 ขั้นตอนการทอผลิตภัณฑ์	161
4.7 การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต	161
4.8 สภาพและผังของสถานที่ผลิต	163
4.9 การจัดการของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิต	164
4.10 การควบคุมและตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์	166
4.11 ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือด้านการผลิต	166
4.11.1 ปัญหาด้านการผลิต	166
4.11.2 ความต้องการทางการผลิตของกลุ่มฯ	166
4.12 ศักยภาพการผลิต	167
4.12.1 ศักยภาพของผลิตภัณฑ์	167
4.12.2 ศักยภาพของปัจจัยการผลิต	167
4.12.3 ศักยภาพของกระบวนการผลิต	168
บทที่ 5 การตลาด	169
5.1 การบริหารการตลาดและการวางแผนการตลาด	169
5.1.1 การบริหารการตลาด	169
5.1.2 การวางแผนการตลาด	169
5.2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์	169
5.3 ช่องทางการจัดจำหน่าย	170
5.3.1 ช่องทางการจัดจำหน่ายของกิจการ	170
5.3.2 ช่องทางการจัดจำหน่ายของผลิตภัณฑ์	174
5.4 ราคาและการตั้งราคา	176
5.5 การส่งเสริมการขาย	194
5.5.1 วิธีการรักษาลูกค้าเก่า	194
5.5.2 วิธีการหาลูกค้าใหม่	209
5.6 ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือด้านการตลาด	209
5.6.1 ปัญหาด้านการตลาด	209

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.6.2 ความต้องการทางการตลาดของกิจการ	209
5.7 ศักยภาพทางการตลาด	210
บทที่ 6 การเงิน	211
6.1 การบริหารการเงินและการวางแผนการเงิน	211
6.1.1 การบริหารการเงิน	211
6.1.2 การวางแผนการเงิน	211
6.2 แหล่งเงินทุน	212
6.3 ผลการดำเนินงานและสถานภาพทางการเงิน	213
6.3.1 ผลการดำเนินงาน	213
6.3.2 สถานภาพทางการเงิน	217
6.4 ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือด้านการเงิน	219
6.4.1 ปัญหาด้านการเงิน	219
6.4.2 ความต้องการทางการเงินของกลุ่มฯ	219
6.5 ศักยภาพทางการเงิน	221
บทที่ 7 SWOT Analysis ของกลุ่มฯ	224
7.1 จุดแข็ง	224
7.1.1 การจัดการองค์กร	224
7.1.2 การผลิต	224
7.1.3 การตลาด	225
7.1.4 การเงิน	226
7.2 จุดอ่อน	226
7.2.1 การจัดการองค์กร	226
7.2.2 การผลิต	226
7.2.3 การตลาด	227
7.2.4 การเงิน	227
7.3 โอกาส	228
7.4 ข้อจำกัด	228

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 8 บทสรุป	229
8.1 สรุปผลการศึกษา	229
8.1.1 การจัดการองค์กร	229
8.1.2 การผลิต	229
8.1.3 การตลาด	231
8.1.4 การเงิน	231
8.2 ศักยภาพการพัฒนา	232
8.2.1 ศักยภาพการพัฒนาของหมู่บ้าน	232
8.2.2 ศักยภาพการพัฒนาของกิจการ	232
8.3 ข้อเสนอแนะการปรับปรุง	233
8.3.1 ลักษณะทั่วไปของหมู่บ้าน	233
8.3.2 การจัดการองค์กร	233
8.3.3 การผลิต	233
8.3.4 การตลาด	234
8.3.5 การเงิน	234
เอกสารอ้างอิง	235
ภาคผนวก ก. รูปภาพ	
ภาคผนวก ข. การคำนวณต้นทุนการผลิต	
ภาคผนวก ค. ต้นทุนการผลิต	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินในหมู่บ้าน	30
2.2 จำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ	32
2.3 ระดับการศึกษาของประชากร	32
2.4 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน	35
3.1 สมาชิกในครัวเรือนของเจ้าของกิจการ	38
3.3 แหล่งให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนกิจการตั้งแต่เริ่มก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน	45
4.1 ผลិតภัณฑ์ของกิจการ	47
4.2 ยอดการจำหน่ายในปี 2544 และอัตราค่าลังการผลิตสูงสุดในแต่ละเดือนของกิจการ	51
4.3 การวางแผนและผลิตสินค้าหลักของกิจการในปี 2544	51
4.6 วัสดุ อุปกรณ์ โรงเรือน และรถยนต์	59
4.7 แรงงานที่ใช้ในการผลิต	64
4.8 การแบ่งชนิดผลิตภัณฑ์เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนผลตอบแทน	65
A การเปรียบเทียบอัตราค่าไร่จากการผลิตผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ จากการใช้ฝ้ายยืน	68
B การเปรียบเทียบอัตราค่าไร่จากการผลิตผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ	70
C การเปรียบเทียบอัตราค่าไร่จากการผลิตผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ จากการใช้ฝ้าย	72
D การเปรียบเทียบอัตราค่าไร่จากการผลิตผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมี และสีธรรมชาติ	74
E การเปรียบเทียบอัตราค่าไร่จากการผลิตผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ จากการใช้ฝ้าย	76
F การเปรียบเทียบอัตราค่าไร่จากการผลิตผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ	78
G การเปรียบเทียบอัตราค่าไร่จากการผลิตผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ จากการใช้ฝ้าย	80
H การเปรียบเทียบอัตราค่าไร่จากการผลิตผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ	82
I การเปรียบเทียบอัตราค่าไร่จากการผลิตผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ จากการใช้ฝ้าย	84
K การเปรียบเทียบอัตราค่าไร่จากการผลิตผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ	86
L การเปรียบเทียบอัตราค่าไร่จากการผลิตผ้าพื้นคอสีพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ	88
M การเปรียบเทียบอัตราค่าไร่จากการผลิตผ้าพื้นคอสีพื้นมัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและ	90
N การเปรียบเทียบอัตราค่าไร่จากการผลิตผ้าพื้นคอสีพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ	92
O การเปรียบเทียบอัตราค่าไร่จากการผลิตผ้าพื้นคอสีพื้นมัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและ	94
4.8 ต้นทุนและผลตอบแทนในการผลิตผลิตภัณฑ์ของกลุ่มฯ	96
5.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ของกิจการ	170
5.2 รายได้ของกิจการในปี 2544	172
5.3 จำนวนและมูลค่าการจำหน่ายผ้าพื้นและผ้ามัดย้อม	174
5.4 จำนวนและมูลค่าการรับจ้างย้อมเส้นฝ้ายและผ้าพื้น	175
5.6 ปริมาณและมูลค่าการซื้อขายสินค้าของนายอิจิ ยะฮิโระ	209

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
6.1 แหล่งเงินที่ใช้หมุนเวียนในกิจการ	213
6.2 ผลการดำเนินงานของกิจการปี 2541-2544	214
6.3 ผลการดำเนินงานของกิจการในปี 2544	215

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
3.1 ที่ตั้งของสถานประกอบการ	37
3.2 โครงสร้างองค์กร	42
4.1 การบริหารและการวางแผนการผลิต	50
4.2 การเตรียมเส้นฝ้ายในการผลิต	159
4.3 ขั้นตอนและกระบวนการย้อมเส้นฝ้าย	161
4.4 ขั้นตอนการทอผลิตภัณฑ์	163
4.5 สภาพและผังของสถานที่ผลิต	166
5.1 ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าของกิจการในปี 2544	174
5.2 ช่องทางการจัดจำหน่ายผ้าพื้นและผ้ามัดย้อม	175
5.3 ช่องทางการรับจ้างย้อมเส้นฝ้ายและผ้าผืน	176

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของการศึกษา

หัตถกรรมนับเป็นการผลิตนอกการเกษตรที่มีความสำคัญของไทย เนื่องจากสามารถรองรับแรงงานได้ถึง 5.24 ล้านคน ในปี 2543 (สำรวจรอบที่ 1 (ก.พ.) โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ) หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 28.59 ของแรงงานนอกภาคเกษตรทั้งหมด และการจ้างงานในสาขาหัตถกรรมได้เพิ่มขึ้นจากปี 2541 ร้อยละ 14.46 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสาขาการผลิตดังกล่าวเป็นที่พึ่งพิงของกำลังแรงงานได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้สินค้าหัตถกรรมยังเป็นที่นิยมของชาวต่างประเทศและทำรายได้ให้แก่ประเทศอย่างมาก และการพัฒนาอุตสาหกรรมหัตถกรรมในระดับชุมชนยังสอดคล้องกับแผนพัฒนาชนบทซึ่งเน้นหนักในเรื่องของธุรกิจชุมชน เพื่อยกระดับรายได้และเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน นอกจากนี้การส่งเสริมอุตสาหกรรมหัตถกรรมในชุมชนจะมีส่วนช่วยอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรมของแต่ละชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติ

แม้อุตสาหกรรมหัตถกรรมในภาพรวมจะมีการเติบโตค่อนข้างดีในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา แต่ในระดับจุลภาควิธีการดำเนินงานหัตถกรรมในแต่ละชุมชนค่อนข้างแตกต่างกันทั้งในด้านการประกอบการเชิงธุรกิจ อันนำมาซึ่งรายได้ของผู้ประกอบการ หรือกลุ่มประกอบการ ตลอดจนคุณภาพของงานฝีมือและการใช้เทคโนโลยี ดังจะเห็นได้จากการคัดเลือกผลิตภัณฑ์เข้าสู่โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งปรากฏว่า ผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันมีคุณภาพแตกต่างกันอย่างมาก และแม้แต่ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับคัดเลือกเข้าสู่โครงการแล้วยังมีศักยภาพที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปได้อีกมาก จากการสำรวจเบื้องต้นได้พบว่า แม้งานหัตถกรรมทุกประเภทได้เกี่ยวเนื่องกับภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมแล้วก็ตาม แต่ผู้ผลิตงานหัตถกรรมยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน อาทิเช่น ปัญหาด้านวัตถุดิบในงานปั้น เทคโนโลยีเตาเผาของเครื่องปั้นดินเผา การย้อมสีในผ้าฝ้าย การกำหนดราคาในงานผลิตภัณฑ์กระดาษสา และการจัดการองค์กรของกลุ่มหัตถกรรม เป็นต้น

สำหรับรายงานฉบับนี้ มุ่งศึกษาในระดับจุลภาค คือ ระดับผู้ประกอบการ หรือกลุ่มประกอบการ ทั้งนี้เพื่อให้ได้บทเรียนจากความสำเร็จ หรือปัญหาอุปสรรคของหน่วยประกอบการ อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางปรับปรุงธุรกิจของแต่ละหน่วยประกอบการเป็นสำคัญ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ชีตความสามารถในการแข่งขัน และความเข้มแข็งทางด้านการผลิต การตลาด การเงิน และการจัดองค์กรของผู้ประกอบการหัตถกรรมพื้นบ้าน อันจะส่งผลต่อการยกระดับรายได้ของหน่วยประกอบการและการจ้างงานในท้องถิ่น

เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เฉพาะกล่าวคือ

1. เพื่อทราบถึงสภาพปัจจุบันและพัฒนาการของงานหัตถกรรมพื้นบ้าน โดยเฉพาะลึกถึงผู้ประกอบการแต่ละราย (รายเดี่ยวหรือรายกลุ่ม) ในประเด็นต่าง ๆ อาทิ โครงสร้างการผลิต โครงสร้างการตลาด โครงสร้างทางการเงิน การระดมทุน ลักษณะการประกอบการหรือการดำเนินธุรกิจ รูปแบบการจัดองค์กร เทคโนโลยีการผลิต/แปรรูป การเงิน และศักยภาพในการขยายธุรกิจและขยายตลาด รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมหัตถกรรมพื้นบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งหมายรวมถึงเทคโนโลยีที่มาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย
2. เพื่อทำแผนการปรับปรุงโครงสร้างการผลิต การตลาด การเงิน และการจัดองค์กรที่เหมาะสมให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันและสร้างรายได้อย่างยั่งยืน
3. เพื่อจัดทำ Website สำหรับใช้ในการส่งเสริมการขายให้แก่ผู้ประกอบการหัตถกรรมพื้นบ้าน และเพื่อเป็นฐานข้อมูลให้กับผู้ประกอบการในด้านเทคโนโลยี สถาบันการเงิน และการตลาด

1.3 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาการปรับปรุงโครงสร้างธุรกิจหัตถกรรมพื้นบ้านในรายงานนี้ เป็นการศึกษาแบบเจาะลึกเป็นรายผู้ประกอบการและรายผลิตภัณฑ์ในลักษณะกรณีศึกษา ทั้งนี้เพื่อทราบสภาพการผลิตและการตลาด รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่แท้จริงและชัดเจนของผู้ประกอบการแต่ละราย และผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

1.4 ระเบียบวิธีการวิจัย

1.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษานี้จะมุ่งเน้นการเก็บข้อมูลภาคสนามเป็นสำคัญ ซึ่งจะได้จากการสำรวจและการสัมภาษณ์เจาะลึกจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหัตถกรรมพื้นบ้าน ประกอบกับวิธีการสังเกตการณ์ โดยเยี่ยมสัมภาษณ์ผู้ประกอบการหลายครั้ง (multiple visits)

1.4.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง และพื้นที่ศึกษา (ของโครงการหลัก)

พื้นที่ในการศึกษา

พื้นที่ที่เลือกทำการศึกษา ได้แก่ จังหวัดในภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีจำนวนผู้ผลิตหัตถกรรมรวมทั้งสิ้นถึง 1,403 ราย (ตารางที่ 1.1)

ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นบ้าน

เลือกผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นบ้านที่จะศึกษาโดยพิจารณาจากพื้นฐานของภูมิปัญญาชาวบ้านในท้องถิ่น และยึดรูปแบบการจัดประเภทตามแบบของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ทั้งสิ้น 5 ประเภท ได้แก่ :

- (1) เครื่องปั้นดินเผาและเซรามิค (2) ผ้าและผลิตภัณฑ์จากผ้า (3) กระดาษสาและผลิตภัณฑ์จากกระดาษสา (4) ผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่ หวาย และเส้นใยพืช และ (5) ไม้แกะสลักและผลิตภัณฑ์จากไม้

จำนวนตัวอย่างของผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทจะถูกกำหนดให้มีทั้งรายกลุ่มและรายเดี่ยว โดยจะให้น้ำหนักกับจำนวนของผู้ประกอบการรายกลุ่มมากกว่าโดยเปรียบเทียบ ทั้งนี้เพื่อสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ต้องการศึกษาธุรกิจชุมชน (ตารางที่ 1.2) สำหรับธุรกิจเชรามิคและเครื่องปั้นดินเผา และธุรกิจไม้แกะสลักและผลิตภัณฑ์จากไม้นั้น ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการรายเดี่ยวซึ่งมีขนาดใหญ่ (ระดับโรงงาน) ดังนั้นสัดส่วนจำนวนตัวอย่างที่เลือกทำการศึกษาต่อจำนวนผู้ผลิตทั้งหมด จึงน้อยกว่าผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น ๆ

ผู้ประกอบการ

ตัวอย่างผู้ประกอบการที่ถูกเลือกเพื่อศึกษาในเชิงกรณีศึกษานั้น มีทั้งสิ้น 40 ราย (ทั้งผู้ประกอบการรายกลุ่มและรายเดี่ยว) ซึ่งจะเน้นถึงผู้ประกอบการธุรกิจระดับชุมชนประเภทกลุ่มเป็นสำคัญ โดยตัวอย่างผู้ประกอบการรายกลุ่มมีจำนวน 35 ราย (ร้อยละ 87.5 ของตัวอย่างทั้งหมด) ส่วนตัวอย่างผู้ประกอบการรายเดี่ยวมีทั้งสิ้น 5 ราย (ตารางที่ 1.3) โดยมุ่งเน้นไปที่ธุรกิจชุมชนที่สามารถเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาได้

สำหรับการคัดเลือกตัวอย่างจะพิจารณาจาก

1. กรณีผู้ประกอบการรายกลุ่ม

-: ผู้ประกอบการต้องผ่านเกณฑ์การพิจารณาต่อไปนี้ อย่างน้อย 1 ข้อ

1. เป็นผู้ประกอบการที่มีชื่อเสียง หรือได้รับรางวัลหมู่บ้านอุตสาหกรรมดีเด่น
2. เป็นผู้ประกอบการที่อยู่ในโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม
3. เป็นผู้ประกอบการที่ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 หรือศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบดินเผา ให้คำแนะนำว่ามีศักยภาพทั้งทางด้านการผลิตและการตลาด และมีลักษณะผลิตภัณฑ์ที่ตลาดให้ความสนใจ
4. กิจกรรมของผู้ประกอบการตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นแหล่งผลิตที่สำคัญ
5. กิจกรรมของผู้ประกอบการ มีความต้องการความช่วยเหลือในการปรับปรุงโครงสร้างของกิจการ

2. กรณีผู้ประกอบการรายเดี่ยว

-: ผู้ประกอบการต้องผ่านเกณฑ์การพิจารณาต่อไปนี้ อย่างน้อย 1 ข้อ

1. เป็นผู้ประกอบการที่ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 ให้คำแนะนำว่ามีศักยภาพ และมีลักษณะผลิตภัณฑ์ที่ตลาดให้ความสนใจ
2. กิจกรรมของผู้ประกอบการตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นแหล่งผลิตที่สำคัญ

ทั้งนี้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าธุรกิจดังกล่าวมีศักยภาพที่จะพัฒนาได้ (ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น)

ตารางที่ 1.1 จำนวนผู้ผลิตหัตถกรรมพื้นบ้านในภาคเหนือตอนบน

ประเภทผลิตภัณฑ์	จำนวนผู้ผลิตในภาคเหนือตอนบน (ราย)									
	แม่ฮ่องสอน	เชียงราย	เชียงใหม่	ลำพูน	ลำปาง	พะเยา	แพร่	น่าน	ตาก	รวม
เครื่องปั้นดินเผาและเซรามิค	-	9	82	1	163	7	1	2	1	266
ผ้าและผลิตภัณฑ์จากผ้า	18	55	212	67	18	25	65	32	6	498
กระดาสา และผลิตภัณฑ์จากกระดาสา	5	9	83	8	21	2	13	7	-	148
ผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่ หวาย และเส้นใยพืช	11	8	35	18	18	28	16	30	9	173
อัญมณี	2	16	41	1	-	1	-	7	1	69
ไม้แกะสลัก และผลิตภัณฑ์จากไม้	-	3	103	22	5	1	15	2	-	151
เครื่องเงิน	-	-	22	-	-	-	-	-	-	22
อื่น ๆ	2	4	42	1	15	-	11	-	1	76
รวมรายจังหวัด (ราย)	38	104	620	118	240	64	121	80	18	1,403

ที่มา : สรุปจากข้อมูลของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1, 2542

ตารางที่ 1.2 จำนวนตัวอย่างในการศึกษา แยกตามรายผลิตภัณฑ์

ประเภท	จำนวนผู้ผลิต (ราย)	จำนวนตัวอย่าง (ราย)		
		กลุ่ม	รายเดี่ยว	รวม
เครื่องปั้นดินเผาและเซรามิค	266	3	1	4
ผ้าและผลิตภัณฑ์จากผ้า	498	14	2	16
กระดาสาและผลิตภัณฑ์จากกระดาสา	148	5	1	6
ผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่ หวาย และเส้นใยพืช	173	11	1	12
ไม้แกะสลักและผลิตภัณฑ์จากไม้	151	2	0	2
รวม	1,236	35	5	40

ตารางที่ 1.3 พื้นที่ศึกษาหัตถกรรมแต่ละประเภท แยกตามรายจังหวัด

ประเภทผลิตภัณฑ์	จังหวัด	จำนวนตัวอย่าง (ราย)		
		กลุ่ม	รายเดี่ยว	รวม
เครื่องปั้นดินเผาและเซรามิค	ลำปาง	1	-	1
	เชียงราย	2	-	2
	เชียงใหม่	-	1	1
	รวม	3	1	4
ผ้าและผลิตภัณฑ์จากผ้า	เชียงราย	1	-	1
	พะเยา	2	-	2
	แพร่	2	-	2
	น่าน	2	-	2
	เชียงใหม่	5	2	7
	ลำพูน	2	-	2
	รวม	14	2	16
กระดาษสา และผลิตภัณฑ์จากกระดาษสา	ลำปาง	3	-	3
	เชียงใหม่	2	1	3
	รวม	5	1	6
ผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่ หวาย และเส้นใยพืช	เชียงใหม่	2	1	3
	ลำปาง	1	-	1
	ตาก	2	-	2
	พะเยา	6	-	6
	รวม	11	1	12
ไม้แกะสลัก และผลิตภัณฑ์จากไม้	เชียงใหม่	2	0	2
รวมทั้งหมด		35	5	40

1.4.3 วิเคราะห์

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมหัตถกรรมพื้นบ้านในภาคเหนือตอนบนนี้ ครอบคลุมทั้งในส่วนของผู้ประกอบการ และผู้ซื้อ โดยทางด้านการประกอบการนั้นจะประกอบด้วยการศึกษาโครงสร้างการจัดองค์กรและการบริหารงานของผู้ประกอบการทั้งรายเดี่ยวและรายกลุ่ม โครงสร้างการผลิต โครงสร้างการตลาด และโครงสร้างทางการเงิน

ในการศึกษาโครงสร้างแต่ละด้านของผู้ประกอบการ มีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

โครงสร้างการจัดองค์กรและการบริหารงาน

การศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างการจัดองค์กรและการบริหารงาน จะใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการแต่ละรายเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของกิจการ วัตถุประสงค์การจัดตั้ง และลักษณะของธุรกิจ (รายกลุ่ม หรือรายเดี่ยว) และสำหรับธุรกิจประเภทกลุ่ม การศึกษาครอบคลุมรูปแบบการจัดองค์กร ขนาดของธุรกิจโดยพิจารณาจากจำนวนสมาชิก ลักษณะการกระจายการถือหุ้น และความสอดคล้องกันระหว่างหน้าที่ตามตำแหน่งงานกับงานที่ปฏิบัติจริง

โครงสร้างการผลิต

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างการผลิตนั้น จะประกอบด้วยความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ การคัดคุณภาพของวัตถุดิบ การควบคุมและตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เทคโนโลยีการผลิต ต้นทุนและผลตอบแทนในการผลิต และความต้องการความช่วยเหลือด้านการผลิต รวมถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์ อันประกอบด้วย ศักยภาพในการทำกำไรต่อหน่วย ศักยภาพทางด้านยอดขาย และศักยภาพทางด้านยอดขายรวมและกำไรรวม

1. ชนิดและสัดส่วนของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด เพื่อแสดงถึงความหลากหลายของผลิตภัณฑ์
2. การคัดคุณภาพของวัตถุดิบ การควบคุมและตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และเทคโนโลยีการผลิต จะศึกษาโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์จากผู้ประกอบการแต่ละราย ว่ามีวิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร และนำมาประมวลผลร่วมกันเพื่อหาข้อสรุปที่ชัดเจน

3. ต้นทุนและผลตอบแทนในการผลิต

การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนในการผลิตจะใช้วิธีการคำนวณดังนี้

- 3.1 ต้นทุนรวมต่อการผลิต

$$\text{ต้นทุนรวมต่อครั้ง} = \text{ต้นทุนผันแปรต่อครั้ง} + \text{ต้นทุนคงที่ต่อครั้ง}$$

- 3.2 ต้นทุนต่อหน่วย

$$\text{ต้นทุนต่อหน่วย} = \text{ต้นทุนรวมต่อครั้ง} / \text{ปริมาณการผลิตต่อครั้ง}$$

- 3.3 ผลตอบแทนสุทธิต่อการผลิต

$$\text{ผลตอบแทนสุทธิต่อการผลิต} = \text{รายได้รวมต่อครั้ง} - \text{ต้นทุนรวมต่อครั้ง}$$

- 3.4 ผลตอบแทนสุทธิต่อหน่วย

$$\text{ผลตอบแทนสุทธิต่อหน่วย} = \text{ผลตอบแทนสุทธิต่อครั้ง} / \text{ปริมาณการผลิตต่อครั้ง}$$

- 3.5 ผลตอบแทนเหนือต้นทุนผันแปรต่อครั้ง

$$\text{ผลตอบแทนเหนือต้นทุนผันแปรต่อครั้ง} = \text{รายได้รวมต่อครั้ง} - \text{ต้นทุนผันแปรต่อครั้ง}$$

4. ความต้องการความช่วยเหลือด้านการผลิต จะศึกษาโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์

ผู้ประกอบการแต่ละราย และนำมาประมวลผลร่วมกันเพื่อหาข้อสรุปที่แน่ชัดในระดับอุตสาหกรรม

5. ศักยภาพในการทำกำไรต่อหน่วย

การศึกษากำไรต่อหน่วย ประกอบด้วย อัตรากำไรต่อราคาขาย และอัตรากำไรต่อต้นทุน

5.1 อัตรากำไรต่อราคาขาย

$$\text{อัตรากำไรต่อราคาขาย} = (\text{กำไรต่อหน่วย} / \text{ราคาขายต่อหน่วย}) \times 100$$

5.2 อัตรากำไรต่อต้นทุน

$$\text{อัตรากำไรต่อต้นทุน} = (\text{กำไรต่อหน่วย} / \text{ต้นทุนต่อหน่วย}) \times 100$$

6. ศักยภาพทางด้านยอดขาย

การศึกษาศักยภาพทางด้านยอดขายนั้น พิจารณาจากยอดขายเฉลี่ยต่อรายต่อปี

$$\text{ยอดขายเฉลี่ยต่อรายต่อปี} = \text{ยอดขายรวมตลอดปีของผู้ประกอบการทุกราย} / \text{จำนวนผู้ประกอบการ}$$

7. ศักยภาพทางด้านยอดขายรวมและกำไรรวม

การศึกษาศักยภาพทางด้านยอดขายรวมและกำไรรวมประกอบด้วย ยอดขายผลิตภัณฑ์หลักเฉลี่ยต่อรายต่อปี อัตรายอดขายผลิตภัณฑ์หลักต่อยอดขายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมรวม อัตรากำไรจากหัตถกรรมต่อยอดขายทั้งหมดของกิจการ ยอดขายรวมเฉลี่ยต่อรายต่อปี และยอดขายผลิตภัณฑ์อื่นทุกชนิดที่ไม่ใช่หัตถกรรมเฉลี่ยต่อรายต่อปี ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์หลัก หมายถึงผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่มีศักยภาพมากที่สุดของผู้ประกอบการ และมีการผลิตเป็นระยะเวลานานพอสมควร

7.1 ยอดขายผลิตภัณฑ์หลักเฉลี่ยต่อรายต่อปี

$$\text{ยอดขายผลิตภัณฑ์หลักเฉลี่ยต่อรายต่อปี}$$

$$= \text{ยอดขายผลิตภัณฑ์หลักตลอดปีของผู้ประกอบการทุกราย} / \text{จำนวนผู้ประกอบการ}$$

7.2 อัตรายอดขายผลิตภัณฑ์หลักต่อยอดขายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมรวม

$$\text{อัตรายอดขายผลิตภัณฑ์หลักต่อยอดขายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมรวม}$$

$$= (\text{ยอดขายผลิตภัณฑ์หลักต่อปี} / \text{ยอดขายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมรวมต่อปี}) \times 100$$

7.3 อัตรากำไรจากหัตถกรรมต่อยอดขายทั้งหมดของกิจการ

$$\text{อัตรากำไรจากหัตถกรรมต่อยอดขายทั้งหมดของกิจการ}$$

$$= (\text{กำไรจากหัตถกรรมต่อปี} / \text{ยอดขายทั้งหมดของกิจการต่อปี}) \times 100$$

7.4 ยอดขายรวมเฉลี่ยต่อรายต่อปี

$$\text{ยอดขายรวมเฉลี่ยต่อรายต่อปี} = (\text{ยอดขายรวมทั้งปีของผู้ประกอบการทุกราย} / \text{จำนวนผู้ประกอบการ})$$

7.5 ยอดขายผลิตภัณฑ์อื่นทุกชนิดที่ไม่ใช่หัตถกรรมเฉลี่ยต่อรายต่อปี

$$\text{ยอดขายผลิตภัณฑ์อื่นทุกชนิดที่ไม่ใช่หัตถกรรมเฉลี่ยต่อรายต่อปี}$$

$$= \text{ยอดขายผลิตภัณฑ์อื่นทุกชนิดที่ไม่ใช่หัตถกรรมรวมทั้งปีของผู้ประกอบการทุกราย} / \text{จำนวนผู้ประกอบการ}$$

โครงสร้างทางการเงิน

การศึกษาถึงโครงสร้างการเงินนั้น ประกอบด้วยการศึกษาเกี่ยวกับ การตัดสินใจในด้านการบริหารการเงิน การจัดทำบัญชี การกู้ยืมเงิน การวางแผนการใช้เงินทุน และศักยภาพทางการเงิน

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับ การตัดสินใจในด้านการบริหารการเงิน การจัดทำบัญชี การกู้ยืมเงิน และการวางแผนการใช้เงินทุนนั้น จะใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้ประกอบการแต่ละราย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงพรรณนา และสรุปเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับใช้พิจารณาประกอบกับข้อมูลด้านศักยภาพทางการเงิน

การศึกษาศักยภาพทางการเงินนั้น จะมีการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน ดังนี้

1. อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity Ratio) ซึ่งชี้ให้เห็นถึงสภาพคล่องระยะสั้นของธุรกิจ ประกอบด้วยอัตราส่วนดังต่อไปนี้

- 1.1 อัตราส่วนหมุนเวียน (หรืออัตราส่วนเดินสะพัด)

$$= \text{สินทรัพย์หมุนเวียน} / \text{หนี้สินหมุนเวียน (current ratio)}$$

$$= CA / CL \quad (\text{เท่า})$$
- 1.2 อัตราส่วนสภาพคล่องระยะสั้น (หรืออัตราส่วนทุนหมุนเวียน หรืออัตราส่วนฉับพลัน) (Acid Test Ratio หรือ Quick Ratio)

$$= (\text{สินทรัพย์หมุนเวียน} - \text{สินค้าคงคลัง}) / CL = \text{สินทรัพย์สภาพคล่อง} / CL \quad (\text{เท่า})$$
- 1.3 อัตราส่วนสภาพคล่องของกระแสเงินสด (Cash Flow Liquidity Ratio)

$$= (\text{เงินสด} + \text{หลักทรัพย์} + \text{กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน}) / CL \quad (\text{เท่า})$$
- 1.4 ทุนหมุนเวียนสุทธิ (Working Capital) = CA – CL (บาท)

2. อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Activity / efficiency Ratio)

อัตราส่วนต่อไปนี้ชี้ให้เห็นประสิทธิภาพและสภาพคล่องระยะยาวของธุรกิจ ซึ่ง

ประกอบด้วย:

- 2.1 อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้การค้า (Accounts Receivable Turnover Ratio)

$$= \text{ยอดขายเชื่อ} / \text{ลูกหนี้การค้าเฉลี่ย}$$
 (ครั้ง หรือ รอบ)
- 2.2 ระยะเวลาเฉลี่ยในการเก็บหนี้ (Average Collection Period)

$$= 365 \text{ วัน} / \text{อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้การค้า}$$
 (วัน)
- 2.3 อัตราการหมุนเวียนเจ้าหนี้การค้า

$$= \text{ยอดซื้อเชื่อ} / \text{เจ้าหนี้การค้าเฉลี่ย}$$
 (ครั้ง หรือ รอบ)
- 2.4 ระยะเวลาเฉลี่ยในการชำระหนี้

$$= 365 / \text{อัตราการหมุนเวียนเจ้าหนี้การค้า}$$
 (วัน)
- 2.5 อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง (Inventory Turnover Ratio)

$$= \text{ต้นทุนสินค้าขาย} / \text{สินค้าคงคลังเฉลี่ย}$$
 (ครั้ง หรือ รอบ)
- 2.6 อายุสินค้า หรือระยะเวลาที่เก็บสินค้าไว้ก่อนขาย (Inventory Turnover in days)

$$= 365 \text{ วัน} / \text{อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง}$$
 (วัน)

2.7 1 รอบธุรกิจ (Operating Cycle)

$$= \text{ระยะเวลาเฉลี่ยในการเก็บหนี้} + \text{อายุสินค้า} \quad (\text{วัน})$$

2.8 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมด (Total Asset Turnover Ratio)

$$= \text{ยอดขาย} / \text{สินทรัพย์ทั้งหมด} \quad (\text{ครั้ง หรือ เท่า})$$

$$= S / \text{Total Asset หรือ } S / (CA+FA)$$

2.9 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร (Fixed Assets Turnover Ratio)

$$= \text{ยอดขาย} / \text{สินทรัพย์ถาวรสุทธิ} \quad (\text{ครั้ง หรือ เท่า})$$

$$= S / FA$$

3. อัตราส่วนแสดงความสามารถในการกู้ยืม หรือความเสี่ยงในการกู้ยืม

(Debt Ratio or Leverage Ratio)

3.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (Debt Ratio)

$$= (\text{หนี้สินทั้งหมด} / \text{สินทรัพย์ทั้งหมด}) \times 100\%$$

3.2 หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E)

$$= \text{หนี้สิน} / \text{ส่วนของผู้ถือหุ้น} \quad (\text{เท่า})$$

3.3 อัตราส่วนหนี้ระยะยาวต่อเงินลงทุนรวม (Long - Term Debt/Total Capitalization)

$$= \text{หนี้ระยะยาว} / (\text{หนี้ระยะยาว} + \text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}) \quad (\text{เท่า})$$

3.4 อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Times Interest Earning or Interest Coverage Ratio)

$$= \text{กำไรจากการดำเนินงาน} / \text{ดอกเบี้ยจ่าย} = EBIT / I \quad (\text{เท่า})$$

3.5 อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายประจำ (Fix Charge Coverage Ratio)

$$= (EBIT + \text{ค่าเช่า}) / (I + \text{ค่าเช่า}) \quad (\text{เท่า})$$

3.6 Degree of Financial Leverage

$$= EBIT / (EBIT - I) = EBIT / EBT \quad (\text{เท่า})$$

4. อัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio)

4.1 อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขาย (Net Profit Margin)

$$= (\text{กำไรสุทธิหลังหักภาษี} / \text{ยอดขาย}) \times 100\%$$

$$= (EAT / S) \times 100\%$$

4.2 อัตราส่วนกำไรเบื้องต้นต่อยอดขาย (Gross Profit Margin)

$$= (GP / S) \times 100\%$$

4.3 อัตราการจ่ายเงินปันผล (Dividend Payout Ratio)

$$= (\text{เงินปันผลต่อหุ้น} / \text{กำไรสุทธิต่อหุ้น}) \times 100\%$$

5. อัตราส่วนทางการเงินที่แสดงถึง อัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio) และผลตอบแทนแก่ผู้ลงทุน (Return to Investors)

5.1 อัตราผลตอบแทนต่อการลงทุน (Return on Investment : ROI)

$$= (\text{กำไรสุทธิหลังหักภาษี} / \text{สินทรัพย์รวม}) \times 100\%$$

$$= (\text{EAT} / \text{Total Assets}) \times 100\%$$

$$= ((\text{EAT}/\text{S}) \times (\text{S}/\text{TA})) \times 100\%$$

5.2 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Total Assets : ROA)

$$= (\text{กำไรจากการดำเนินงาน} / \text{สินทรัพย์รวม}) \times 100\%$$

$$= (\text{EBIT} / \text{Total Assets}) \times 100\%$$

5.3 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity : ROE)

$$= (\text{กำไรสุทธิหลังหักภาษี} / \text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}) \times 100\%$$

$$= (\text{EAT} / \text{Equity}) \times 100\%$$

5.4 กำไรต่อหุ้น (Earning per Share)

$$= \text{ผลตอบแทนแก่หุ้นสามัญ} / \text{จำนวนหุ้นสามัญทั้งหมด} \quad (\text{บาท/หุ้น})$$

5.5 ราคาตลาดต่อหุ้นต่อกำไรต่อหุ้น หรืออัตราส่วนราคาหุ้นต่อผลกำไร

(Price to Earning Ratio)

$$= \text{ราคาตลาดต่อหุ้น} / \text{กำไรสุทธิต่อหุ้น} \quad (\text{เท่า})$$

5.6 อัตราผลตอบแทนของเงินปันผล (Dividend Yield)

$$= (\text{เงินปันผลต่อหุ้น} / \text{ราคาตลาดต่อหุ้น}) \times 100\%$$

โครงสร้างทางการตลาดของผู้ประกอบการ

การศึกษาโครงสร้างการตลาดของผู้ประกอบการ เป็นการศึกษาแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และ ยอดขายโดยเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดในแต่ละช่องทางตลาด โดยสัมภาษณ์ผู้ประกอบการถึงกระบวนการตลาดของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดที่ผู้ประกอบการทำการผลิต ข้อมูลส่วนนี้สามารถนำมาประมวลเพื่อสรุปเป็น แนวทางการขยายตลาดของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดต่อไป

1.5 นิยามศัพท์

เครื่องกรอด้วย (ชนิดที่ 1) :	อุปกรณ์ที่ใช้กรอฝ้ายที่เป็นลักษณะไจ เพื่อให้เส้นฝ้ายเรียงไปมาวนที่เครื่องกรอด้วย (ชนิดที่ 2) ซึ่งมีค่าที่ใช้เหมือนกันต่าง ๆ ดังนี้ ระวังกรอฝ้าย กุ้ง กว้าง ตงกว้าง กว้าง ก่ง และโก่งกว้าง
เครื่องกรอด้วย (ชนิดที่ 2) :	อุปกรณ์ที่ใช้กรอฝ้ายจากเครื่องกรอด้วย (ชนิดที่ 1) และม้วนฝ้ายใส่หลอดพีวีซี หรือกระป๋อง โดยในปัจจุบันมีการดัดแปลงนำมอเตอร์มาใช้ ซึ่งมีค่าที่ใช้เหมือนกันต่าง ๆ ดังนี้ จักรกรอฝ้าย เพียนกอ เพียน เครื่องกรอด้วยใส่หลอด เพียนขอ เฝีย จักรปั่นฝ้ายและกรอฝ้าย และเครื่องปั่นฝ้าย
อุปกรณ์เรียงเส้นยืน (ชนิดที่ใช้กับกี่เมือง) :	อุปกรณ์ที่ใช้เรียงฝ้ายเส้นยืน เพื่อให้มีขนาดความกว้างและยาวตามขนาดผ้าที่ต้องการ ซึ่งมีค่าที่ใช้เหมือนกันต่าง ๆ ดังนี้ ที่เรียงฝ้ายเส้นยืน เผอขอ เฝียขอ พระขอหัววน ก้าง และหลักเข็นด้าย
ที่รวมฝ้ายเส้นพุ่ง :	อุปกรณ์ที่ใช้ม้วนฝ้ายเส้นพุ่ง ตั้งแต่ 2 เส้นถึง 9 เส้น ซึ่งมีค่าที่ใช้เหมือนกัน ได้แก่ เป็บัด
อุปกรณ์เรียงเส้นยืน (ชนิดที่ใช้กับกี่กระดูก) :	อุปกรณ์ที่ใช้เรียงฝ้ายเส้นยืน เพื่อให้มีขนาดความกว้างและยาวตามขนาดผ้าที่ต้องการ ซึ่งมีค่าที่ใช้เหมือนกันต่าง ๆ ดังนี้ ค้างเรียงฝ้ายเส้นยืน ก้าง ค้างขึ้นเครือ และที่เรียงด้ายเส้นยืน
อุปกรณ์ม้วนฝ้ายก่อนขึ้นกี่ :	อุปกรณ์ม้วนฝ้ายเส้นยืนที่ใช้งานกับกี่กระดูก ก่อนที่จะนำฝ้ายขึ้นกึ่ง มีค่าอื่น ๆ ที่ใช้เหมือนกันต่าง ๆ ดังนี้ ม้วนหนีบด้าย ที่หวีฝ้าย และม้ากอบบี้
อุปกรณ์ม้วนฝ้ายบนกี่ :	อุปกรณ์ม้วนฝ้ายเส้นยืนที่ใช้งานกับกี่กระดูก มีค่าอื่น ๆ ที่ใช้เหมือนกันต่าง ๆ ดังนี้ ม้าม้วนฝ้าย และค้างม้วน
ไม้ชิงหน้าผ้า :	อุปกรณ์ที่ใช้ชิงหน้าผ้าให้ตึงใช้ระหว่างการทอผ้าบนกี่ มีค่าอื่น ๆ ที่ใช้เหมือนกันดังนี้ ไม้ขนาดแบน ไม้ผ้าหูก และไม้ผิง
อุปกรณ์ยกเส้นยืน :	อุปกรณ์ที่ยกเส้นยืนให้แยกจากกันและสอดด้ายเส้นพุ่ง ใช้ระหว่างการทอผ้าบนกี่ มีค่าอื่น ๆ ที่ใช้เหมือนกันดังนี้ เขาสั่น ไม้เก็บเขา ไม้ขนาดกลม และเขาเล็ก
ไม้ประกอบอุปกรณ์ยกเส้นยืน :	ไม้ที่ใช้ยกเส้นยืนให้แยกจากกันและสอดด้ายเส้นพุ่ง ใช้ระหว่างการทอผ้าบนกี่ มีค่าอื่น ๆ ที่ใช้เหมือนกันดังนี้ ไม้เขาสั่น และไม้หาบเขา
ไม้สอดเส้นยืน :	ไม้ที่ใช้สอดเส้นยืนให้แยกจากกันและสอดด้ายเส้นพุ่ง ใช้ระหว่างการทอผ้าบนกี่ มีค่าอื่น ๆ ที่ใช้เหมือนกันดังนี้ ไม้ดาบ ไม้หลาบ และไม้เผ่ายกดอก
ไม้เก็บลาย :	ไม้ที่ใช้เก็บลายหรือดอก ในการขั้นตอนการเก็บลายหรือดอก มีค่าอื่น ๆ ที่ใช้เหมือนกันดังนี้ ไม้เก็บดอก ไม้เขายาว ไม้เขาดอก และไม้มุก

ไม้สอดเชือกในล่อน :	ไม้ที่ใช้สอดเชือกในล่อนให้แยกจากกันในระดับตอนการเก็บลาย มีคำอื่น ๆ ที่ใช้เหมือนกันดังนี้ ไม้เต่า ไม้คัตดอก และไม้กวักดอก
พื้นหวี :	อุปกรณ์ร้อยด้ายเส้นยืนและใช้กระทบผ้าเวลาทอ มีคำอื่นที่ใช้เหมือนกันคือ ฟืม
ขอบพื้นหวี :	อุปกรณ์ที่สวมขอบพื้นหวีทั้งด้านบนและล่าง มีคำอื่นที่ใช้เหมือนกันคือ จะขัด และจะคัด

1.6 ทบทวนเอกสาร

1.6.1 ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

สมถวิล เจริญทรัพย์ (2539) และวิบูลย์ ลี้สุวรรณ (2527) ได้ให้ความหมายของ “ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน” ไว้ว่า หมายถึง ศิลปหัตถกรรมที่เกิดขึ้นจากฝีมือของช่างในท้องถิ่น การประดิษฐ์สร้างสรรค์เป็นไปตามเทคนิควิธี และรูปแบบที่ได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษ โดยมีการเรียนรู้เฉพาะภายในครอบครัว มิได้มีการถ่ายทอดให้บุคคลอื่น เพราะทำขึ้นใช้ภายในครอบครัวเป็นหลัก และการเรียนรู้จะถ่ายทอดในช่วงเวลาที่ว่างจากการเกษตร ซึ่งแต่ละครอบครัวมีเวลาว่างไม่ตรงกัน จึงทำให้ไม่มีการถ่ายทอดให้ครอบครัวอื่น

การกำเนิดงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

สมถวิล เจริญทรัพย์ (2539) วิบูลย์ ลี้สุวรรณ (2527) และไทยล้านนา (2541) ได้กล่าวถึงสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านว่ามี 3 ประการ คือ

1. เกิดจากความจำเป็นในการดำรงชีวิตของคนในชุมชน
2. เกิดจากสภาพทางภูมิศาสตร์และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น
3. เกิดจากวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ และการนับถือศาสนาของคนในชุมชน

ลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมและหัตถกรรมพื้นบ้าน

ศิลปหัตถกรรมและหัตถกรรมพื้นบ้านมีลักษณะเฉพาะตามที่ วิบูลย์ ลี้สุวรรณ (2527) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ในการใช้สอย
2. สร้างขึ้นเป็นจำนวนมาก
3. ต้องมีราคาที่เหมาะสม
4. ต้องมีลักษณะเฉพาะถิ่น
5. เป็นผลผลิตของช่างฝีมือ (craftsman) ธรรมดา มิใช่จากฝีมือศิลปินชั้นเยี่ยม

ประเภทของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านแบ่งออกได้เป็น 10 ประเภท (วิบูลย์ ลี้สุวรรณ, 2527) ได้แก่

1. เครื่องเคลือบดินเผา (Ceramics)

เครื่องเคลือบดินเผามีอยู่เกือบทุกภาคของประเทศ ซึ่งจะมีกรรมวิธีการผลิตและเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่แตกต่างกันไป เช่น การปั้นโอ่ง อ่าง กระถางเคลือบลายมังกร ของ จ.ราชบุรี เครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน อ.โซคชัย จ.นครราชสีมา และเครื่องปั้นดินเผาของ จ.เชียงใหม่ เป็นต้น

2. การทอผ้าและการเย็บปักถักร้อย (Textile and Embroidery)

การทอผ้าและการเย็บปักถักร้อย ได้แก่ การทอผ้าในท้องถิ่นต่าง ๆ เช่น การทอผ้าไหมของภาคเหนือ และภาคอีสาน การทอผ้าเกาะยอ ของ จ.สงขลา การทอผ้าพุมเรียง อ.ไชยา จ.สุราษฎร์ธานี รวมถึงการเย็บ ปัก ถัก ร้อย เพื่อการตกแต่ง เช่น การทอยกดอก การทอจก และการประดับตกแต่งด้วยลูกปัดและกระจก รวมถึงการทอธง หรือตุ๊ก ของภาคเหนือ และภาคอีสาน

3. การแกะสลัก (Carving)

งานหัตถกรรมประเภทแกะสลัก ได้แก่ การแกะสลักเพื่อใช้เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ ด้วยวัสดุต่าง ๆ เช่น การทำครกหิน ที่อ่างศิลา จ.ชลบุรี การแกะสลักไม้สำหรับทำเครื่องเรือน เครื่องตกแต่งอาคารของภาคเหนือ การแกะสลักไม้เป็นรูปเคารพของภาคอีสาน การแกะสลักตัวหนังสือของภาคใต้ เป็นต้น

4. หัตถกรรมโลหะ (Metal Works)

งานหัตถกรรมโลหะ ได้แก่ การทำเครื่องมือเครื่องใช้ด้วยเหล็ก เช่น จอบ เสียม มีด พร้า อารู และ การปั้นหล่อรูปเคารพ การทำเครื่องมือเครื่องใช้ด้วยทองเหลือง ทองแดง สำริด ตะกั่ว รวมถึงการทำเครื่องประดับตกแต่งด้วย เงิน ทอง เป็นต้น การทำหัตถกรรมโลหะในปัจจุบันมีอยู่ทั่วไป เช่น การทำมีดอรัญญิกของ จ.อยุธยา การทำบาตร ที่บ้านบาตร กรุงเทพฯ และการทำเครื่องเงิน ของ จ.เชียงใหม่

5. เครื่องจักสาน (Basketry หรือ Mat)

เครื่องจักสาน ได้แก่ การสานและการถักภาชนะเครื่องใช้ต่าง ๆ ด้วย ไม้ไผ่ หวาย กก เชือก ป่าน ปอ กระจุต ใบลาน ใบลำเจียก ใบเตย ย่านลิเภา ฯลฯ การทำเครื่องจักสานเป็นหัตถกรรมที่ทำกันอย่างแพร่หลายที่สุด และกระจายอยู่ในท้องถิ่นต่าง ๆ ทั่วประเทศ

6. การก่อสร้าง (Architectures)

การก่อสร้าง ได้แก่ งานสถาปัตยกรรมพื้นบ้านทั่วไป เช่น เรือนเครื่องสับ หรือเรือนไทยของภาคกลาง เรือนกาแลของภาคเหนือ เรือนเสาลอยของภาคใต้ และเรือนพื้นบ้านของภาคอีสาน เป็นต้น รวมถึงที่พักอาศัยชั่วคราว เช่น เพิง กระต๊อบ กระท่อม เกิงนา ของภาคเหนือ เกียงไร่เกียงนาของภาคอีสาน และหน้าของภาคใต้ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีงานศิลปกรรมทางพุทธศาสนา เช่น โบสถ์ หรือ สิม ของภาคอีสาน ซึ่งมีลักษณะของท้องถิ่นเด่นชัด

7. ภาพเขียน (Painting & Drawing)

หัตถกรรมประเภทภาพเขียน ได้แก่ งานจิตรกรรมหรือภาพเขียนระบายสี และภาพลายเส้นซึ่งมักเกี่ยวเนื่องกับพุทธศาสนา เช่น การเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังตามโบสถ์และอุโบสถต่างๆ ที่แสดงให้เห็นลักษณะของฝีมือช่างพื้นบ้านอย่างเด่นชัด (เช่น ภาพเขียนภายนอกสิม หรือ โบสถ์ วัดไชยศรี อ.เมือง จ.ขอนแก่น) นอกจากนี้งานจิตรกรรมที่ถือว่าเป็นศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน คือ การตกแต่งเครื่องมือเครื่องใช้ของชาวชนบท เช่น การตกแต่งเกวียน หรือ กระจก ของภาคเหนือ

8. การปั้นรูปและลวดลายประดับ (Sculpture and Decorating motive)

การปั้นรูปและลวดลายประดับ ได้แก่ งานประติมากรรมทั้งหลาย เช่น การปั้นพระพุทธรูป การปั้นรูปเคารพ และปั้นตุ๊กตาต่าง ๆ เช่น ตุ๊กตาเสียบบาล เป็นต้น งานปั้นจะเกี่ยวเนื่องกับพุทธศาสนาเป็นส่วนใหญ่ ส่วนการปั้นลวดลายประดับที่นอกเหนือจากการตกแต่งอาคารทางพุทธศาสนานั้นไม่ค่อยปรากฏ

9. การทำเครื่องกระดาศ

การทำเครื่องกระดาศพื้นบ้าน เช่น การทำกระดาศสาของภาคเหนือ การทำกระดาศข่อยของภาคกลาง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการทำกระดาศสำหรับใช้ตกแต่งในงานเทศกาล หรืองานนักขัตฤกษ์ต่าง ๆ ซึ่งมักตัดเป็นริ้วธง และรูปพวงมาลัยดอกไม้นานาชนิด รวมถึงการทำร่ม ว่าว หวีชน และหน้ากาก

10. ประเภทเบ็ดเตล็ด

เป็นงานหัตถกรรมพื้นบ้านที่ไม่แพร่หลาย และไม่สามารถจัดเข้าประเภทใดได้แน่นอน เช่น การจัดดอกไม้ การแกะสลักผลไม้ การแทงหยวก การทำหุ่นกระดาศ การทำเครื่องดนตรี การทำยานพาหนะ เช่น เกวียน ล้อ เลื่อน ระแทะ เป็นต้น

ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านภาคเหนือ

งานศิลปหัตถกรรมของภาคเหนือที่เกิดขึ้นตามลักษณะภูมิศาสตร์ของท้องถิ่นที่เห็นได้ชัด (วิบูลย์ ลี้สุวรรณ, 2527) ได้แก่

1. แกะสลัก เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่อุดมด้วยป่าไม้ ชาวเหนือจึงนิยมทำเครื่องมือเครื่องใช้ด้วยไม้
2. จักสาน เนื่องจากการบริโภคข้าวเหนียว ซึ่งเป็นเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะถิ่น ทำให้เกิดเครื่องมือเครื่องใช้ในการหุงหรือนึ่งข้าวเหนียว ได้แก่ หวดนึ่งข้าว ก่องข้าว และแอบข้าว นอกจากนี้เนื่องจากตามบ้านเรือนในภาคเหนือจะมีบ่อน้ำสำหรับใช้และดื่ม เป็นบ่อน้ำที่ขุดลึกลงไปใต้ดิน จึงต้องใช้น้ำทุ้ง หรือน้ำถั่ง ผูกเชือกหย่อนลงไปใบบ่อเพื่อตักน้ำ
3. เครื่องปั้นดินเผา เกิดขึ้นจากวัฒนธรรมการบริโภค เช่น หม้อนึ่ง หม้อน้ำ เป็นต้น

1.6.2 ผ้าทอและผลิตภัณฑ์จากผ้าทอ

การทอผ้าเป็นงานหัตถกรรมพื้นบ้านของภาคเหนือที่มีมาช้านานอีกชนิดหนึ่ง และยังแพร่หลายในปัจจุบัน มีทั้งที่เป็นผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายธรรมชาติและสีเคมี สำหรับผ้าทอที่ยังคงอนุรักษ์ศิลปะดั้งเดิมมีการผลิตอยู่ที่ จ.แพร่ และสุโขทัย ซึ่งผลิตผ้าทอที่มีลวดลายยกดอกตรงเชิง ผ้าลายน้ำไหล ผ้าทอลวดลายแบบไทลื้อที่ จ.น่าน และผ้าไหมยกดอก ที่ จ.ลำพูน ซึ่งเป็นรูปแบบดั้งเดิมที่ทำมานาน และปัจจุบันยังมีการผลิตอยู่ (ปริมิตรักษ์ แวกเพ็ง, 2542)

พัฒนาการผ้าทอในเอเชีย

ผ้าทอมีความผูกพันและเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมทางศาสนาและวิถีชีวิตของคนเอเชียมาเนิ่นนานนับศตวรรษ การทอ การเตรียมเส้นใย และการย้อมสี หรือแม้แต่การวางลายผ้าทอแบบดั้งเดิม ล้วนเป็นกิจกรรมของสตรี และเปรียบเสมือนเป็นบันทึกเรื่องราวของสังคมผ่านสายตาของสตรีผู้ทอ

ความจำกัดในด้านเทคนิควิธีทำให้ผ้าทอจากประเทศต่างๆ ในเอเชียมีลวดลายและโครงสร้างคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสีและชนิดของเส้นใยใกล้เคียงกันมากในทุกประเทศ การใช้สีถูกกำหนดโดยสสารที่มีอยู่ในธรรมชาติและโดยลักษณะธรรมชาติของเส้นใยที่จะย้อม เช่น ใยฝ้ายจะย้อมสีคราม สีดำ สีครีม และสีน้ำตาลแดงได้ดี ส่วนสีแดง สีเขียว และสีเหลือง เหมาะสำหรับย้อมใยไหม ซึ่งย้อมได้ดีเมื่อผสมสารที่มีกรดอย่างใดก็ตามในปลายศตวรรษที่ 19 ระบบสีของผ้าทอเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง เมื่อพ่อค้าเริ่มนำเข้าสีเคมี เช่น สีชมพู สีม่วง สีนํ้าเงิน และสีฟ้า ดังนั้นผืนผ้าซึ่งเดิมเคยย้อมสีธรรมชาติล้วน ๆ จึงเริ่มมีสีเคมีเข้ามาปะปนแลดูไม่กลมกลืนในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 (ทรงศักดิ์ ปรารงค์วัฒนากุล และแพทรีเซีย ซีสแมน แนนหนา, 2536)

อิทธิพลวัฒนธรรมข้ามแดนก็มีส่วนทำให้ผ้าทอเอเชียมีความคล้ายคลึงกันในด้านลวดลายและโครงสร้าง โดยเฉพาะอิทธิพลของวัฒนธรรมกลองสำริดของซอน ซึ่งเฟื่องฟูอยู่ในเวียดนามราว 500 ปี ก่อนคริสตกักราช ถึง ปี ค.ศ. 100 ได้มีผลกระทบต่อการออกแบบลวดลายบนผ้าทอในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้เกิดการใช้สัญลักษณ์ที่แสดงอำนาจ ซึ่งต่อมาถูกตีความแตกต่างกันไปตามกลุ่มชนต่าง ๆ และแปรเปลี่ยนรูปลักษณะหลากหลายบนผืนผ้า แต่เค้าโครงพื้นฐานก็ยังอาจเห็นได้ อาทิ รูปลายขอแหลม ลายขอ ลายกันหอย ลายดาวแปดแฉก ลายเกลียวคลื่น รูปสามเหลี่ยม เรือ ช้าง นก และคน

อิทธิพลสำคัญต่อผ้าทอเอเชียอีกส่วนคือ โครงสร้างสำหรับป่าไผ่ใหม่ ซึ่งถือกำเนิดที่รัฐจูกูจิวในประเทศอินเดียและกลายเป็นสินค้าเข้าสู่อาณาจักรต่างๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งแต่ศตวรรษที่ 15 พบว่ามีการเลียนแบบโครงสร้าง สีและลายในกลุ่มชนพื้นเมืองหลายกลุ่มแม้ที่อยู่ในดินแดนอันห่างไกล โครงสร้างดังกล่าวได้แก่ ผืนผ้ายาวถึง 4 เมตร มีลายประดับเชิงตลอดสองริมผ้าตรงปลายผ้ามีกรวยเชิงเป็นลายสามเหลี่ยม กลางผืนผ้ามีลายต่าง ๆ ประดับ ลายที่นิยมที่สุดเรียกกันว่า "ลายดาว" สีเด่น คือ สีแดง สีเหลือง และสีเขียว ภายหลังเมื่อมีการค้นพบและค้าเส้นใยโลหะกึ่งนิยมนกแต่งผ้าทอด้วยดินเงิน ดินทอง ทำให้เกิดการใช้ผ้าทออันหรูหราในหมู่ชนชั้นสูง ราชสำนักในเอเชียนำเข้าทั้งเส้นใยและผ้าจากอินเดีย และเริ่มทอผ้าอันหรูหราแวววาวในลักษณะนี้ ส่วนสามัญชนจะใช้ดินคุณภาพต่ำหรือไหมสีเหลืองเลียนแบบดินทอง (ทรงศักดิ์ ปรารงค์วัฒนากุล และแพทรีเซีย ซีสแมน แนนหนา, 2536)

การทอผ้ามีความสัมพันธ์ต่อวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยมาตั้งแต่อดีต ถือเป็นมรดกทางสังคมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นมาในอดีต และมีการถ่ายทอดฝีมือสืบทอดกันมานานจนกลายเป็นวัฒนธรรมของชุมชน การทอผ้าแต่ละผืนใช้ระยะเวลายาวนาน เริ่มตั้งแต่ปุยฝ้ายหรือรังไหมต้องนำมาสาวเป็นเส้นใยหรือเส้นด้าย การย้อมสีผ้าตามกรรมวิธีของแต่ละท้องถิ่น นำมาสู่กระบวนการถักทอเป็นลวดลายต่าง ๆ จวบจนเป็นผ้าผืน ซึ่งมักเป็นกิจกรรมยามว่างของสตรี ซึ่งมักทอไว้ใช้ในครัวเรือน หรือทอผ้าเป็นอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้แก่ครัวเรือน และในบางแหล่งก็มีการทอผ้าเป็นอาชีพหลักด้วย ลักษณะของผ้าทอก็จะมีความแตกต่างตามแต่ละชุมชน ซึ่งแสดงถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น

มัดหมี่

มัดหมี่ คือ การมัดเส้นใยเพื่อสร้างลวดลายก่อนย้อมสีและทอ เวลาย้อมส่วนที่ถูกมัดไว้จะไม่ติดสีจึงทำให้เกิดเป็นลวดลาย ถ้าต้องการหลายสีก็ต้องมัดและย้อมทับหลายครั้ง จนกว่าจะได้สีครบตามต้องการ ถ้าเป็นมัดหมี่ด้ายเส้นยืน จะกำหนดความยาวของผ้าบนหลักหมี่ด้ายเส้นยืน ถ้าเป็นมัดหมี่ด้ายเส้นพุ่งก็จะกำหนดความยาวของผ้าบนหลักหมี่ด้ายเส้นพุ่ง สำหรับการมัดหมี่เส้นพุ่งนั้นทำซ้ำกันไปมาได้หลายครั้ง จึงทำให้สามารถทอผ้าได้ไม่จำกัดความยาว

เชื่อกันว่ามัดหมี่ด้ายเส้นยืนอาจเป็นเทคนิคที่มีมาก่อนมัดหมี่ด้ายเส้นพุ่ง การทอผ้าไหมมัดหมี่ด้ายเส้นพุ่งง่ายกว่าการทอด้ายเส้นยืน การทอในแถบนี้ใช้กี่แบบสี่เหลี่ยมมีขาตั้ง พืม และเครื่องมือมัดหมี่ด้ายเส้นพุ่งมาเป็นเวลาช้านานแล้ว มัดหมี่ด้ายเส้นยืนพบเฉพาะในลายที่ไม่ซับซ้อนของคนไทยบางกลุ่มในประเทศลาวและประเทศไทย แต่ชาวเขาก็คงใช้เทคนิคนี้กับกี่เอว ส่วนมัดหมี่ผสมซึ่งเป็นเทคนิคการผสมผสานมัดหมี่ด้ายเส้นพุ่งและด้ายเส้นยืนบนผ้าผืนเดียวกัน พบในผ้าทอพื้นเมืองของชาวเขมรสูงทางตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย กลุ่มชาวไทยแดงทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของลาว และมินังกะเบาในเกาะสุมาตราตะวันตกประเทศอินโดนีเซีย แต่มัดหมี่ผสมที่มีคุณภาพดีที่สุดมาจากรัฐจาร์จาร์ ในประเทศอินเดียและทั้งกานันในเกาะบาหลี

มัดหมี่ด้ายเส้นพุ่งเหมาะสำหรับการทอผ้าหรือเส้นใยจากพืชอื่น ๆ ดังนั้นสีที่ใช้ย้อมจึงมักเป็นสีธรรมชาติที่เหมาะสมกับการย้อมผ้า สีที่นิยมมากที่สุด ได้แก่ สีคราม และสีแดงเม็งกูดู (Morinda citrifolia) โดยใช้คู่กับสีฝ้ายธรรมชาติหรือขาว มัดหมี่ด้ายเส้นพุ่งที่ทำจากไหมนิยมใช้สีเขียว ซึ่งมาจากสีเหลืองขมิ้นผสมสีครามจาง และสีแดงจากครั่ง ส่วนสีส้ม สีเขียว และสีม่วงมาจากการย้อมทับ

จก

จก เป็นเทคนิคการเพิ่มด้ายเส้นพุ่งพิเศษบนพื้นผ้าเรียบ ทำได้โดยยกด้านเส้นยืนและพุ่งเส้นด้ายเพิ่มพิเศษผ่านด้ายเส้นยืนเป็นช่วง ๆ เพื่อให้เกิดลวดลาย ซึ่งอาจมีสีเส้นตลอดหน้าผ้า เทคนิควิธีนี้บางครั้งเรียกว่า “การปักบนหูก” ในบางท้องถิ่นใช้วิธีกลับเอาด้านหลังของผ้าขึ้นข้างบนขณะทอทำให้สามารถตกแต่งรายละเอียดได้ แต่ในบางแห่งทอจากด้านหน้า ส่วนใหญ่นิยมใช้เส้นไหมเป็นเส้นพุ่งเพิ่มพิเศษบนพื้นผ้าฝ้ายหรือไหม

การใช้ดินเงินดินทองเป็นเส้นพุ่งพิเศษเป็นอิทธิพลจากผ้าทอของเปอร์เซีย และอินเดีย ซึ่งเป็นสินค้าประจำราชสำนักในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในสมัยหนึ่ง ลวดลายที่นิยมกัน ได้แก่ ลายดวงกลม หรือลายเส้นที่ทำจากดินเงินดินทองบนพื้นผ้าไหม สำหรับสามัญชนจะใช้เส้นไหมสีเหลืองเลียนแบบดินทอง

การทอจกเป็นเทคนิคที่ยากและใช้เวลานาน ในสมัยก่อนการทอจกที่สลับซับซ้อนนับเป็นคุณสมบัติสำคัญของสตรีเอเชีย ปัจจุบันนี้จกเป็นเทคนิคที่กำลังสูญหายไปอย่างรวดเร็วที่สุดในบรรดาเทคนิคการทอทั้งหมด การทอจกสมัยนี้อาจทำได้เร็วขึ้นโดยการเก็บตะกอก แต่ขั้นตอนสุดท้ายก็ยังต้องใช้มือ ในประเทศลาวและประเทศไทยบางท้องถิ่นยังคงมีช่างทอที่มีฝีมือในการทอจกหลงเหลืออยู่ ทุกวันนี้การปักได้เข้ามาแทนที่การ

ทอจาก เพราะขั้นตอนการปักไม่ต้องใช้ลูกและสะดอกกว่า ชาวไทแดงและไทลื้อในประเทศลาวยังคงทอหลอดลายโบราณด้วยวิธีนี้ ส่วนในประเทศไทย ไทยวน ไทยพวน และผู้ไทยังคงทอจากอยู่

ขิด

ขิด เป็นเทคนิคการทอที่เพิ่มด้ายเส้นพุ่งพิเศษบนผ้าพื้นเพื่อสร้างหลอดลายข้ามช่วงด้ายเส้นยืนบนพื้นผ้า ถ้าด้ายเส้นพุ่งพิเศษที่ใช้เป็นเส้นโลหะ เช่น ดิ้นเงินหรือดิ้นทองจะเรียกว่า “ผ้ายกดิ้น” (Brocade) การเพิ่มด้ายเส้นพุ่งพิเศษอาจทำได้โดยการใช้ตะกอกยกด้ายเส้นยืนขึ้น ทำให้สามารถพุ่งด้ายพิเศษเพิ่มขึ้นจากเส้นพุ่งปกติได้ ในสมัยก่อนที่ยังไม่มีการใช้ตะกอกพิเศษ ช่วงทอจะใช้ไม้เก็บขิด ซึ่งทำให้ทอหลอดลายได้จำกัดเพียง 2 ครั้งเท่านั้น การใช้ตะกอกพิเศษทำให้ทอลายได้ไม่จำกัดจำนวน

เทคนิคการเพิ่มด้ายเส้นยืนพิเศษและเส้นพุ่งพิเศษ เคยใช้กันแพร่หลายในดินแดนแถบนี้ก่อนที่อิทธิพลของอินเดียจะเริ่มเข้ามา อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนเทคนิคนี้จากการเพิ่มด้ายเส้นยืนเป็นการเพิ่มด้ายเส้นพุ่งเกิดขึ้นในช่วงต้นของพันปีแรกของคริสต์ศตวรรษ ซึ่งเป็นระยะเดียวกันกับที่อิทธิพลของอินเดียเริ่มขยายเข้ามาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การใช้ดิ้นเงินดิ้นทองในระยะต่อมา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในงานทอผ้าสำหรับชนชั้นสูง แต่สำหรับบุคคลทั่วไปนิยมใช้ไหมเป็นเส้นพุ่งพิเศษบนพื้นผ้าฝ้ายเพื่อตกแต่งให้ดูหรูหราและมีสีสันสดใส

พัฒนาการผ้าทอไทย

การทอผ้ามีมาตั้งแต่โบราณกาล หลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ค้นพบ ได้แก่ เศษผ้าและเส้นใยของฝ้าย ไหม และใยกล้วย ตามกำไลสำริด อุปกรณ์การทอผ้า เช่น แวดินเผา หินทุบเปลือกไม้ และลูกกลิ้งดินเผา ซึ่งพบที่บ้านเชียง จ.อุดรธานี และถ้ำผี ใน จ.แม่ฮ่องสอน (ปริมรัตน์ แหกเพ็ง, 2542) ซึ่งสันนิษฐานว่าอยู่ในราวสมัย 700 ปีก่อนคริสตกาล แสดงถึงการใช้ผ้ามาตั้งแต่สมัยยุคหิน และมีการพัฒนาต่อมา โดยมีการผสมผสานระหว่างอิทธิพลของชนชาติต่าง ๆ สืบทอดต่อมา นอกจากนี้การได้พบเศษผ้า ด้าย เส้นใยไหม ในแหล่งก่อนประวัติศาสตร์ บ้านนาดี อ.หนองหาน จ.อุดรธานี ยังเป็นหลักฐานสำคัญที่แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยได้มีการทอผ้าใช้กันแล้วในยุคนั้นโดยเฉพาะผ้าไหม (สายสุณีย์ สิงห์ทัศน์, 2538)

จากการค้นพบเศษผ้าไหมในที่หลายแห่ง อาจกล่าวได้ว่าแหล่งไหมที่เก่าแก่ที่สุดของประเทศไทยอยู่ในดินแดนอีสานและได้สืบทอดเรื่อยมา รวมทั้งมีการทอหลอดลายและการคิดลายผ้าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น มีทั้งการทอผ้าพื้นธรรมดา การทำไหมมัดหมี่ การทำผ้าขิด ผ้าปูมหลอดลายต่าง ๆ การทำชิ้นไหมโฮลสุรินทร์ของชาวอีสาน การนำเส้นไหมไปทำเป็นผ้ายกไหม-ไล่ทอง ลายดอกแก้ว ดอกพิกุลของชาวเหนือ การทอผ้าดิ้นเงินดิ้นทองที่หมู่บ้านพุมเรียงของชาวใต้ การทำชิ้นไหมหรือชิ้นไหมตีนต่อด้วยจากในแถบภาคกลาง ล้วนยืนยันให้เห็นถึงความเป็นมาอันยาวนานของไหมไทย (สายสุณีย์ สิงห์ทัศน์, 2538)

สำหรับรูปแบบของก๊อผ้าที่เป็นแบบสี่เส้าตั้งบนพื้นจะมีพัฒนาการมาอย่างไรมิได้มีหลักฐานบันทึกไว้ (แพทรีเซีย ซีสมัน แนนหนา และวีกี พานิชพันธ์, 2536)

ในสมัยศรีวิชัย เริ่มมีการทอผ้าที่มีหลอดลายผสมผสาน เนื่องจากเริ่มมีการติดต่อกับค้าขายกับอินเดีย จีน และเปอร์เซีย ในสมัยล้านนามีการทอผ้าเพื่อใช้และจำหน่ายเป็นสินค้าออก จนกระทั่งสมัยอยุธยา

การนำเข้าผ้าจากต่างประเทศ เช่น จีน อินเดีย เขมร เปอร์เซีย และยุโรป เพื่อใช้ในราชสำนักและจำหน่ายให้กับประชาชน ส่วนในสมัยรัตนโกสินทร์ เริ่มมีการติดต่อกับประเทศตะวันตก ทำให้รูปแบบการแต่งกายเป็นแบบผสมผสาน ในสมัยรัชกาลที่ 5 มีการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงการเลี้ยงไหม ตั้งกรมช่างไหม ในปี 2452 และในปี 2478 มีการตั้งโรงงานทอผ้าเพื่อใช้ในราชการทหาร นอกจากนี้กองส่งเสริมหัตถกรรมไทย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้เพิ่มเติมถึงการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมและสังคมในช่วงรัฐบาลจอมพล ป.พิบูลสงคราม มีการส่งเสริมผ้าที่ผลิตภายในประเทศ ส่งเสริมการปลูกฝ้าย และชี้ให้เห็นว่าฝ้ายเป็นพืชที่สำคัญจำเป็นต่อชาติ ส่งเสริมการปั่นด้ายด้วยเครื่องหีบฝ้าย อบรมการทอผ้าทำให้เกิดแฟชั่นการแต่งกายใหม่ ๆ ขึ้น ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการนำเข้าเครื่องทอผ้ามากขึ้น ความนิยมผ้าทอมือน้อยลง การทอผ้าเพื่อจำหน่ายลดลงแต่ยังมีการทอผ้าเพื่อใช้เอง จนกระทั่งปัจจุบันความนิยมผ้าทอมือกลับมาอีกครั้ง เพราะได้รับการส่งเสริมทั้งจากหน่วยงานรัฐบาลและเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงเล็งเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้านและส่งเสริมรายได้ให้กับราษฎรในชนบท จึงทรงโปรดให้มีการก่อตั้งมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพพิเศษเพื่อส่งเสริมหัตถกรรมไทยจากทุกภูมิภาค ทำให้มีการทอผ้าเป็นอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น โครงการของรัฐบาล “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ส่งเสริมให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมในท้องถิ่น ส่งเสริมการแต่งกายพื้นบ้าน ส่งเสริมการส่งออกเพื่อขยายตลาด และพัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นบ้านเพิ่มขึ้น

พัฒนาการผ้าทอในภาคเหนือ

ผ้าทอในยุคหลังของล้านนามีปรากฏหลักฐานคล้ายคลึงกับภาพจิตรกรรมฝาผนังที่วิหารลายคำ วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร และที่วิหารวัดบวรนครหลวงใน จ.เชียงใหม่ ซึ่งเป็นภาพที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพม่ากับล้านนาในศตวรรษที่ 16 ฝ้านุ่งของผู้หญิงล้านนาเป็นผ้าขึ้นลายขวาง ซึ่งต่างจากผ้าขึ้นของอีสานที่เป็นลายทางตั้ง เรียกกันว่า “ขึ้นตามะนาว” นิยมลายขวางสีเหลือง หรือ สีเขียว สำหรับผ้าขึ้นผู้หญิงสูงอายุที่เรียกว่า “ขึ้นก่อนคอควาย” มีลักษณะสะท้อนถึงอิทธิพลของขึ้นแบบลัวะ คือ เป็นขึ้นสีดำมีลายขวางสีแดง 2 แถวคาดตรงหัวขึ้นและตีนขึ้น สำหรับผ้าขึ้นที่ใช้นุ่งในเวลาว่างจะเป็นขึ้นที่ต่อเชิงด้วยตีนจก ลวดลายตีนจกที่พบมากคือลาย “นกกินน้ำร่วมต้น” และลายสีเหลี่ยมข้าวหลามตัด ซึ่งสีและลวดลายจะบ่งบอกถึงความแตกต่างของตีนจกในแต่ละแห่ง ตีนจกแบบเชียงใหม่นิยมจกด้วยตีนบนพื้นผ้าสีดำ ในขณะที่ตีนจกแบบแม่แจ่มมักจะนิยมใช้ฝ้ายหนา สีเหลืองจกลายแน่น ฝ้ายเป็นวัตถุดิบสำคัญในภาคเหนือ ถึงแม้ว่าไหมจะได้รับการส่งนำเข้าจาก จ.น่าน สำหรับราชสำนักเชียงใหม่ก็ตาม (แพทรีเซีย ชีสแมน แนนนา และวิที พานิชพันธ์, 2536)

อิทธิพลของผ้าจากราชสำนักไทยภาคกลางปรากฏในภาคเหนือ ใน ค.ศ. 1782 ที่เห็นได้ชัด คือ การใช้ดินแบบอินเดียและเปอร์เซียบนพื้นผ้าของกลุ่มเจ้านายฝ่ายเหนือและชนชั้นสูง ศูนย์กลางของการผลิตผ้าทอยกดินเริ่มที่ลำพูน ปัจจุบันผ้าทอแบบไทยวนยังคงทออยู่ที่ อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ และได้มีการฟื้นฟูการย้อมสีธรรมชาติ ที่ อ. จอมทอง จ.เชียงใหม่ และมีการทอผ้ามัดหมี่เส้นยืนลวดลายแบบสากล เพื่อตัดเป็นเสื้อผ้าสมัยใหม่และเป็นผ้าสำหรับทำเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ

ลักษณะผ้าขึ้นแบบไทลื้อที่เห็นเด่นชัด คือ การเน้นความสำคัญของการออกแบบและลวดลายตรงส่วนกลางผืนต่อตีนขึ้นด้วยผ้าพื้นสีดำหรือสีคราม/เขียว วิธีการเย็บเป็นแบบชาวไทลื้อกลุ่มย่อยต่าง ๆ จะมีโครงสร้างของผ้าขึ้นเหมือนกัน แต่มีการเพิ่มเทคนิคการทอตกแต่งลวดลายบนตัวขึ้นต่าง ๆ กันไป เช่น ชาวไทลื้อ

ที่ อ.เชียงคำ และ อ.เชียงม่วน จ.พะเยา จะทอหลอดลายเล็ก ๆ ด้วยเทคนิคเกาะ ตกแต่งบนตัวขึ้น ผ้าเก่ามักจะใช้เส้นพุ่งเป็นไหม แต่นับตั้งแต่การตัดขาดสัมพันธ์ไมตรีระหว่างไทยกับลาวในปี ค.ศ. 1975 การทอผ้าขึ้นแบบเดิมของชาวไทลื้อที่นี้ก็มีการใช้เส้นใยสังเคราะห์ทอแทน ส่วนชาวไทลื้อที่ อ.เชียงของ จ.เชียงราย มีหลอดลายที่ทอด้วยเทคนิคเกาะหรือจก 2-3 แถวบนตัวขึ้น สำหรับชาวไทลื้อที่น่านมีการทอลายมัดหมี่เส้นพุ่งสลับลายขีดเป็นลายขวางบนตัวขึ้น

ผ้าทอของชาวไทลื้อแบบอื่น ๆ คือ ผ้าที่ทอด้วยเทคนิคขีดด้วยด้ายสีแดงและครามผืนผ้าสีขาว ชาวไทลื้อจากเมืองเงินประเทศลาว ซึ่งปัจจุบันอาศัยอยู่ในเขต อ.ทุ่งช้าง จ. น่าน จะนิยมเพิ่มสีเหลืองและสีอื่น ๆ ด้วย ลายที่เป็นที่นิยมมากในกลุ่มไทลื้อ คือ ลายนกยูง ม้า และช้าง ถูย้อมแบบไทลื้อจะเป็นสีแดงมีลายทางเล็ก ๆ สีเหลืองสลับ เส้นของผู้หญิงไทลื้อเย็บด้วยผ้าฝ้ายสีดำหรือคราม นิยมตกแต่งสาบเสื้อด้วยผ้าที่มีหลอดลายจกหรือด้วยผ้ายกดินแบบจีน

วัตถุดิบ

1. ฝ้าย

ปัจจุบันฝ้ายเป็นวัตถุดิบที่สำคัญของอุตสาหกรรมสิ่งทอ แต่ผลผลิตฝ้ายในประเทศไทยยังมีปริมาณน้อย เนื่องจากผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ยังอยู่ในระดับต่ำ เป็นพืชที่มีศัตรูมากจึงต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยาฆ่าแมลง ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง อีกทั้งราคาฝ้ายไม่ค่อยแน่นอน ทำให้อุตสาหกรรมสิ่งทอต้องสั่งซื้อฝ้ายจากต่างประเทศปีละเป็นจำนวนมาก ปริมาณความต้องการใช้ฝ้ายเป็นวัตถุดิบปีละเกือบ 300,000 ตัน (ฝ้ายปุย) ในขณะที่ไทยผลิตฝ้ายเองได้เพียง 30,000 ตันต่อปี หรือผลิตได้ประมาณร้อยละ 10 ของความต้องการใช้

การผลิตฝ้ายในปัจจุบันมีปัญหาเกิดขึ้น เนื่องจากการปลูกฝ้ายไม่ค่อยได้ผลดีเท่าที่ควร มีแมลงและศัตรูพืชรบกวนทำให้ได้ผลผลิตไม่เต็มที่ ต้นทุนการผลิตสูง ราคาฝ้ายจะสูงตามไปด้วย การผลิตฝ้ายยังมีปริมาณน้อยกว่าความต้องการ ผลผลิตฝ้ายจะออกตามฤดูกาล ทำให้โรงงานหีบฝ้ายทำงานเพียง 4 เดือน คือ ธันวาคม – มีนาคม อีก 8 เดือน เครื่องจักรไม่ได้ทำงานเพราะไม่มีวัตถุดิบ ดังนั้นการที่จะให้มีวัตถุดิบป้อนโรงงานตลอดปีก็ต้องซื้อฝ้ายกักตุนไว้ ซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น และราคาฝ้ายก็สูงขึ้นด้วย (กองส่งเสริมการค้ากรมไทย, 2535)

การผลิตฝ้ายกระจายอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศ แหล่งผลิตในภาคเหนือ ได้แก่ จ.แพร่ น่าน สุโขทัย กำแพงเพชร พิจิตร และนครสวรรค์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกือบทุกจังหวัด ภาคกลาง ที่ จ.ลพบุรี และสระบุรี และภาคตะวันตก ได้แก่ จ.กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ พันธุ์ที่ใช้ปลูกกันทั่วไปคือ พันธุ์ศรีสำโรง 2 ศรีสำโรง 60 นครสวรรค์ 1 ตากฟ้า 1 และศรีสำโรง 3

แหล่งนำเข้าฝ้ายที่สำคัญได้แก่ สหรัฐอเมริกา ชูแดน ปากีสถาน และสาธารณรัฐประชาชนจีน รองลงมาได้แก่ บราซิล อินเดีย อัฟริกา ออสเตรเลีย และเม็กซิโก

การเก็บฝ้าย ควรเก็บฝ้ายเมื่อสมอฝ้ายแตกพุ่มเต็มที่และแห้งสนิท และไม่ควรให้เศษใด ๆ เข้าไปปะปนกับปุยฝ้าย นำสมอฝ้ายที่แก่และแห้งมาเข้าเครื่องบีบเพื่อเอาเมล็ดออกเรียกว่า “อ้วฝ้าย” แล้วเอาปุยฝ้ายที่อ้วเรียบร้อยแล้วมาติดกับเครื่องตีฝ้ายที่มีรูปร่างคล้ายกับธนู เพื่อให้ปุยฝ้ายละเอียดเป็นเนื้อเดียว จากนั้นนำ

ฝ้ายมาหมุนเป็นท่อน ๆ เรียก “การกรอฝ้าย” และนำมาเข้าเครื่องปั่นที่เรียกว่า “โน” หรือ “หลา” เพื่อให้ได้เส้นฝ้ายเรียกว่า “การเส้นฝ้าย” (กองส่งเสริมหัตถกรรมไทย, 2535)

2. ไหม

ปัจจุบันจีนเป็นผู้ผลิตเส้นไหมรายใหญ่ของโลก แต่มีนโยบายผลิตไหมเพื่อเป็นสินค้าสำเร็จรูปออกจำหน่ายมากกว่าจำหน่ายในรูปวัตถุดิบ ดังนั้นคาดว่าในอนาคตเส้นไหมอาจขาดแคลน ส่วนญี่ปุ่น เกาหลี และไต้หวันได้หยุดการผลิตเส้นไหมโดยสิ้นเชิงเพราะค่าใช้จ่ายสูง อินเดียนั้นแม้ว่าจะเป็นผู้ผลิตรายใหญ่อันดับที่ 2 ของโลกก็ไม่สามารถผลิตได้แบบอุตสาหกรรมเพราะขาดเทคโนโลยี (สถาบันวิจัยหม่อนไหม, 2543)

สำหรับประเทศไทย ในปัจจุบันมีผู้ประกอบการโรงงานสาวไหมทั้งสิ้น 6 โรง ซึ่งทุกโรงงานได้มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของรังไหมและเส้นไหม เพื่อให้ทัดเทียมหรือดีกว่าคุณภาพเส้นไหมนำเข้า รวมทั้งการช่วงชิงตลาดผู้ใช้เส้นไหมในประเทศให้หันมาใช้เส้นไหมที่ผลิตในประเทศ

เกษตรกรที่ประกอบอาชีพปลูกหม่อนเลี้ยงไหมมีประมาณ 3 แสนครัวเรือน มากกว่าร้อยละ 90 อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกษตรกรกว่าร้อยละ 80 เป็นเกษตรกรที่ยากจนเลี้ยงไหมเป็นอาชีพเสริม จำหน่ายผลผลิตในรูปเส้นไหมหรือผ้าไหม โดยแรงงานเด็กและสตรีในครัวเรือน (เส้นไหมสาวมือ) และมีเกษตรกรผู้เลี้ยงไหมเพื่อจำหน่ายรัง (เส้นไหมสาวเครื่อง) ประมาณ 7,000 ราย เลี้ยงไหมพันธุ์ลูกผสมต่างประเทศเกือบทั้งหมดใช้ไข่ไหมที่ผลิตจากภาคเอกชนภายในประเทศ ได้แก่ บริษัทจุลไหมไทย บริษัทอุตสาหกรรมไหมไทย และบริษัทไหมเมืองกาญจน์ ส่วนการนำเข้ามีไม่มากนัก

การผลิตเส้นไหมภายในประเทศมี 2 ชนิด คือ เส้นไหมพุ่ง และเส้นไหมยืน ซึ่งประมาณร้อยละ 90 ของเส้นไหมทั้งหมดที่ผลิตได้เป็นเส้นไหมพุ่ง ความต้องการเส้นไหมภายในประเทศมีปริมาณมากขึ้น เกษตรกรจึงหันมาผลิตเส้นไหมเพื่อจำหน่ายมากกว่าการผลิตเพื่อขายรัง แต่การผลิตเส้นไหมของเกษตรกรในชนบทยังมีคุณภาพไม่ดีพอ กล่าวคือ เส้นไหมที่ผลิตได้ไม่มีความสม่ำเสมอ และปริมาณเส้นไหมที่สาวได้ต่อวันต่ำ (สถาบันวิจัยหม่อนไหม, 2543)

แหล่งผลิตผ้าทอไทย

ปัจจุบันการทอผ้าแบบพื้นบ้านกระจายอยู่ทั่วไปในท้องถิ่นต่างๆ โดยมีลวดลายเอกลักษณ์ที่แสดงถึงขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละท้องถิ่น (สุวดี ธนประสิทธิ์พัฒนา, 2535) โดยสามารถแยกตามกลุ่มชนเชื้อสายต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. กลุ่มชนที่มีเชื้อสายไทยวน และไทลื้อ ในบริเวณล้านนาหรือภาคเหนือ ทอผ้าด้วยวิธียกดอก และวิธีจัก
2. กลุ่มชนที่มีเชื้อสายลาว ในภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทอผ้าด้วยวิธีขิด วิธีจัก และมัดหมี่
3. กลุ่มชนเชื้อสายเขมรในบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทอผ้าด้วยวิธีมัดหมี่
4. กลุ่มชนเชื้อสายมลายูทางภาคใต้ ทอผ้าด้วยวิธียกดอก

สิ่งที่สังเกตได้ประการหนึ่ง คือ ไม่พบว่าคนไทยภาคกลางมีการทอผ้าที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว

แต่ประการใด แต่ปรากฏหลักฐานว่ามีการทอผ้าด้วยวิธีการทอแบบธรรมดา (สุวดี ธนประสิทธิ์พัฒนา, 2535)

ปริมรัตน์ แวกเพ็ง (2542) และกองส่งเสริมหัตถกรรมไทย (2535) ได้กล่าวถึงแหล่งผลิตผ้าทอในประเทศไทยไว้เช่นกัน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 1.4

ตารางที่ 1.4 แหล่งผลิตผ้าทอ

แหล่งผลิต	วิธีการทอ	กลุ่มช่างทอผ้า
ภาคเหนือ	ยกดอก และจก	เชื้อสายไทพวน ไทยใหญ่ ลื้อ ลัวะ กระเหรี่ยง มอญ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ขิด จก และมัดหมี่	เชื้อลาว เขมร
ภาคกลาง	จก และมัดหมี่	เชื้อสายไทพวน ลาวโซ่ง
ภาคใต้	ยกดอก	รับอิทธิพลจากมาเลเซีย อินเดีย

ที่มา : ปริมรัตน์ แวกเพ็ง, 2542 และกองส่งเสริมหัตถกรรมไทย, 2535

ผ้าทอภาคเหนือ

ในภาคเหนือมีการทอผ้ากระจายในท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการทอผ้าฝ้าย เพราะฝ้ายเป็นวัตถุดิบที่หาง่ายในท้องถิ่น โดยลวดลายและวิธีการทอจะมีลักษณะแตกต่างกันไป (ปริมรัตน์ แวกเพ็ง, 2542)

ผ้าฝ้ายทอมือ

ผ้าฝ้ายทอมือ เป็นผ้าที่ทอจากฝ้ายย้อมสีธรรมชาติและสีเคมี เพื่อทำเป็นผ้าผืนหรือผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น จานรองชุดอาหาร หมวก กระเป๋า ผ้าคลุมไหล่ เป็นต้น โดยแหล่งผลิตที่สำคัญได้แก่ บ้านหนองอาบช้าง บ้านไร่ไผ่งาม ต.สบเตี๊ยะ อ.จอมทอง และบ้านนาคอเรือ บ้านตาลใต้ บ้านตาลกลาง บ้านตาลเหนือ ต.บ้านตาล อ.ฮอด จ.เชียงใหม่ ซึ่งมีการทอผ้าโดยใช้กี่พื้นเมืองและกี่กระตุก นอกจากนี้ยังมีอยู่ใน อ.สันกำแพง ซึ่งมีทั้งการผลิตเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน และการผลิตเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เพื่อจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ ส่วนใน จ.ลำพูน การทอผ้าจะเน้นไปทางด้านผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมากกว่าการทอผ้าเป็นผืน นอกจากนี้ จ.แพร่ ก็มีการทอผ้าฝ้าย โดยนำฝ้ายมาย้อมคราม จากต้นครามหรือต้นฮ่อมก่อน แล้วนำมาตัดเย็บเป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูป (กองส่งเสริมหัตถกรรมไทย, 2535)

บ้านไร่ไผ่งามเป็นแหล่งผลิตผ้าฝ้ายทอมือพื้นเมืองที่มีชื่อเสียงมากแห่งหนึ่งใน จ.เชียงใหม่ ตั้งอยู่ใน ต.สบเตี๊ยะ อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่ ขั้นตอนการผลิตเริ่มตั้งแต่การปลูกต้นฝ้ายเพื่อนำเส้นใยจากเมล็ดมาปั่นเป็นเส้นด้ายด้วยอุปกรณ์พื้นบ้าน ซึ่งไม่เสมอตลอดเส้น เมื่อนำมาทอเป็นผืนผ้าแล้วจะเกิดพื้นผิวที่น่าสนใจ ฝ้ายพันธุ์พื้นเมืองมี 2 พันธุ์ คือ ฝ้ายสีขาว และฝ้ายสีตุ่นหรือสีเนื้อ ซึ่งให้ผลผลิตน้อย แต่มีคุณสมบัตินุ่ม เหนียว และมีผิวสัมผัสที่ดี ดังนั้นทั่ว ๆ ไปจึงมีการนำเส้นใยชนิดอื่นมาผสมกับฝ้ายเพื่อเพิ่มปริมาณและลดค่าใช้จ่าย เช่น ใยขนุนและใยสังเคราะห์ เป็นต้น แต่ที่บ้านไร่ไผ่งามนี้ใช้ฝ้าย 100% ราคาจึงค่อนข้างสูง กอปรกับกรรมวิธีการย้อมสีธรรมชาติและลักษณะการทำให้เกิดลวดลายโดยวิธีมัดหมี่บนเส้นยืนที่มีลวดลายเฉพาะของที่นี่ ซึ่งต้องใช้เวลาและฝีมือมาก

บ้านหนองอาบช้าง ต.สบเตี๊ยะ จ.จอมทอง มีจำนวนผู้ผลิตประมาณ 30-50 ครัวเรือน มีทั้งการทอผ้าฝ้ายโดยใช้สีธรรมชาติและสีเคมี โดยมีการรวมกลุ่มเพื่อการจำหน่าย มีผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น ผ้าฝ้ายทอเป็นผืน เสื้อผ้าสำเร็จรูป ที่รองจาน ของที่ระลึก เป็นต้น

ผ้าทอบ้านไร่ เป็นศิลปะการทอผ้าพื้นเมืองที่มีชื่อของ จ.อุทัยธานี แหล่งผลิตที่โด่งดัง คือ อ.บ้านไร่ เช่นที่ ต. บ้านบึง อ. บ้านไร่ ซึ่งชาวบ้านส่วนใหญ่จะทอผ้ากันแทบทุกครัวเรือน ผ้าทอบ้านไร่เป็นผ้าฝ้ายทอมือที่มีลักษณะเด่น คือ ใช้สีย้อมธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ และลวดลายมีลักษณะพิเศษ คือ เป็นลายสัตว์ในวรรณคดี เช่น นาค ครุฑ หรือมักเป็นการเล่าเรื่องราวในอดีตลงบนผืนผ้า รูปแบบของผ้าทอจะมีทั้งผ้าคลุมเตียง ผ้าห่ม ผ้าคลุมไหล่ ผ้านุ่ง และผ้าขาวม้า

บ้านนาคอเรือ มีการตั้งเป็นกลุ่มแม่บ้าน โดยรวมผู้ผลิตประมาณ 150 ครัวเรือน มีผลิตภัณฑ์ของใช้และของที่ระลึกที่ทำจากผ้าฝ้าย เช่น ผ้าเช็ดมือ กระเป๋า ยาม ที่เสียบจดหมาย สมุด รวมทั้งผ้าฝ้ายทอเป็นผืนด้วย มีทั้งการย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติ

บ้านตาลใต้ บ้านตาลกลาง บ้านตาลเหนือ ต.บ้านตาล อ.สอยดาว มีการทอผ้ากระจายตามหมู่บ้าน มีทั้งการใช้ที่พื้นเมืองและที่กระตุก มีทั้งการทอผ้าด้วยฝ้ายและใยประดิษฐ์ แต่เดิมจะผลิตแบบต่างคนต่างทำ ต่อมา มีการตั้งกลุ่มเพื่อการจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตนอกจากผ้าขึ้นลายมัดหมี่แล้วยังเป็นเครื่องใช้สอยอื่น ๆ เช่น ผ้าขาวม้า ผ้าทอ ยาม เสื้อสำเร็จรูป ผ้าพันคอ เป็นต้น (กองส่งเสริมหัตถกรรมไทย, 2535)

ผ้าจก

ผ้าจกเป็นผ้าที่ทอด้วยการสอดฝ้ายหรือไหมให้เกิดลวดลายในขณะที่ทอ โดยการใช้ไม้ปลายแหลม หรือขนเม่นกดช้อนด้ายขึ้นขึ้น แล้วใช้ด้ายสีสอดไปตามรอยกดช้อนขึ้น (กมลลา กองสุข, 2536) วิธีการทอจะสลับซับซ้อนกว่าผ้าทอชนิดอื่น ๆ เมื่อทอผ้าจกได้ก็เชื่อกันว่าสามารถทอผ้าชนิดอื่น ๆ ได้ไม่ว่าจะมีกรรมวิธีสลับซับซ้อนอย่างไรก็ตาม (ธนากรเอเชีย จำกัด, 2535)

การจกผ้านิยมใช้ในการตกแต่งเชิงขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน คือ หัวขึ้นจะเป็นผ้าพื้น ตัวขึ้นจะทอเป็นผ้าพื้นหรือผ้ายก ส่วนเชิงจะทอเป็นจกซึ่งมีลวดลายต่าง ๆ แหล่งผลิตที่สำคัญ ได้แก่ อ.ศรีสังขาลย์ จ.สุโขทัย อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ อ.ลับแล อ.ตรอน อ.ปากท่า จ.อุตรดิตถ์ และ อ.ลอง จ.แพร่

ผ้าขึ้นตีนจก ที่ผลิตใน ต. หาดเลี้ยว อ. ศรีสังขาลย์ จ. สุโขทัย หรือที่มีชื่อเสียงในนาม “ผ้าทอหาดเลี้ยว” มีลวดลายประณีตงดงาม ซึ่งเกิดจากการจกเป็นลวดลายเรขาคณิต สลับสีต่างๆ โดยเน้นไปทางสีแดง อดัม สีส้ม และสีน้ำตาลปนเหลือง มีลายเล็ก ๆ ที่ย่อมุมและสอดใส่ในลายใหญ่เป็นสีเหลือง สีเขียว สีชมพู และสีคราม ปัจจุบันมีการนำด้ายไทเรสำเร็จจากโรงงานมาใช้ทอ เพราะสีสดกว่าสีที่ได้จากการย้อมสีธรรมชาติ

ผ้ายก

การทอผ้ายกต้องใช้เวลานาน เพราะมีความซับซ้อนให้เกิดลวดลาย มีเทคนิคการทอคล้ายผ้าขิด การคัดลายด้วยไม้เรียวปลายแหลม มีการทอโดยใช้ฝ้ายและไหม มีการใช้ดินเงินดินทองในการทอยกลายซึ่งมักใช้ในโอกาสพิเศษ แหล่งที่ผลิตมาก คือ จ.ลำพูน

ผ้าลายน้ำไหล

ทอโดยใช้ด้ายเส้นพุ่งหลาย ๆ สี เป็นช่วง ๆ เป็นการทอผ้าฝ้ายลายขวาง โดยการทอกลับด้ายหรือย้อนเส้น การสอดด้ายสีต่าง ๆ ทำให้ดูเหมือนลักษณะการไหลของน้ำ แหล่งผลิตที่สำคัญ ๆ ได้แก่ อ. เชียงของ จ. เชียงราย อ. เชียงม่วน อ. เชียงคำ จ. พะเยา อ. ท่าวังผา อ. บัว อ. เชียงกลาง อ. พงษ์ช้าง จ. น่าน

ผ้าทอชาวเขา

มีลักษณะศิลปะตามวัฒนธรรมของชาวเขาเผ่าต่าง ๆ เช่น อีเก้อ กะเหรี่ยง เป็นการทอผ้าฝ้ายหรือด้าย โดยใช้กรรมวิธีง่าย ๆ โดยการทอผูกติดกับตัว มีการตกแต่งโดยใช้วัสดุติดจากธรรมชาติ ได้แก่ ลูกเดือย มะกล่ำ แหล่งผลิตที่สำคัญ ได้แก่ จ. เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และตาก

ลักษณะการประกอบอาชีพทอผ้า

การประกอบอาชีพทอผ้าในประเทศไทยแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ (คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2542) กล่าวคือ

1. การรวมกลุ่มกันของสมาชิกในชุมชนเพื่อดำเนินการเองโดยไม่มีหน่วยงานสนับสนุน และสมาชิกบางส่วนช่วยด้านเงินทุนตามกำลัง สมาชิกซึ่งมีที่เป็นของตนเองจะทอผ้าอยู่กับบ้าน แล้วนำผ้ามาส่งให้กลุ่มเพื่อจำหน่าย โดยไม่มีโครงสร้างและการจัดการที่เป็นระบบชัดเจน
2. การรับจ้างทอให้กับธุรกิจเอกชน โดยสมาชิกที่มีที่ทอผ้าเป็นของตนเอง รับจ้างทอให้กับนายทุน โดยนายทุนกำหนดลวดลาย และเตรียมการบางขั้นตอนให้ หรือจ้างให้ผู้ทอดำเนินการเองทุกขั้นตอน แล้วนำผ้ามาส่งให้นายทุนเพื่อจัดจำหน่าย และได้รับค่าจ้างตามข้อตกลง
3. การดำเนินการเองอย่างอิสระ โดยผู้ทอผ้าซึ่งจะจัดซื้อเส้นใยจากร้านค้าในท้องถิ่น ทำการทอแล้วนำไปส่งร้านเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายเองที่บ้าน
4. การรวมกลุ่มเพื่อดำเนินการในรูปแบบธุรกิจชุมชน โดยมีการจัดระบบโครงสร้าง ระบบการบริหารจัดการ ระบบบัญชี ระบบสวัสดิการ และสมาชิกมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ ดำเนินการร่วมกันและแบ่งปันผลประโยชน์ให้แก่สมาชิก

จากลักษณะการประกอบอาชีพดังกล่าว ผู้ผลิตส่วนใหญ่ทำเป็นอาชีพเสริม และ 2 ใน 3 ดำเนินการแบบรับจ้างทอ

กำลังการผลิตต่อคน

กำลังการผลิตขึ้นอยู่กับประเภทของผ้าฝ้ายทอ ถ้าเป็นผ้าฝ้ายพื้นไม่มีการยกลาย โดยเฉลี่ยแล้วผู้ผลิตสามารถทอได้ประมาณวันละ 4-6 เมตร ถ้าเป็นผ้าทอที่มีกรรมวิธีลวดลายต่าง ๆ เช่น จก ยกดอก ชิต หรือมัดหมี่ก็จะใช้เวลาในการผลิตมากขึ้น ขึ้นอยู่กับความมากน้อยของลวดลายนั้น ๆ ตลอดจนเทคนิคการทำ เช่น การย้อมสี ถ้าย้อมสีธรรมชาติจะต้องใช้เวลาในการย้อมมากกว่าสีเคมี เพราะจะต้องย้อมหลายครั้งจึงจะติด ส่วน

การทำผ้าทอลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นต่าง ๆ ก็ขึ้นอยู่กับความละเอียดของลวดลายและความยากง่ายของกรรมวิธีการทอผ้า อีกทั้งยังแตกต่างกันไปตามภาวะเศรษฐกิจในท้องถิ่นนั้น ๆ (กองส่งเสริมหัตถกรรมไทย, 2535)

กลุ่มรับจ้างทำการผลิตผ้าพื้นเมือง บ้านตาล อ.ฮอด จ.เชียงใหม่ นั้น ผู้ผลิต 1 คน ทอผ้าเต็มที่จะได้ผ้าประมาณ 150 - 200 เมตรต่อเดือน ได้รับค่าจ้างทอเมตรจะ 15 บาท รายได้เฉลี่ย 2,250 - 3,000 บาทต่อเดือน ซึ่งนับว่าค่อนข้างต่ำมาก (คณะกรรมการการวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2542)

เทคโนโลยีการผลิต

หัตถกรรมผ้าทอมือมีกรรมวิธีการผลิตหลากหลาย และใช้ระยะเวลายาวนานในการผลิตผ้าแต่ละผืน ตั้งแต่การนำปุยฝ้าย ฝ้ายไหม มาทำเป็นเส้นใยหรือเส้นฝ้าย การย้อมสีเส้นฝ้ายหรือเส้นใยด้วยสีธรรมชาติหรือสีเคมี ก่อนนำมาทอเป็นผ้าผืน ลวดลายต่าง ๆ ของผ้าเกิดขึ้นตั้งแต่การย้อมโดยการมัดเส้นฝ้ายหรือไหม เป็นลวดลาย แล้วจึงนำมาทอเป็นผ้ามัดหมี่ หรือลวดลายที่เกิดจากการยกดอก การขีด การจก ซึ่งเกิดจากการทอผ้าตามกรรมวิธีต่าง ๆ แต่ปัจจุบันการทอผ้าเริ่มนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้มากขึ้น มีการนำเอาด้ายโทหรือไหมประดิษฐ์ มาใช้เพื่อลดขั้นตอนในการปั่นฝ้ายหรือสาวไหม การย้อมผ้าใช้สีธรรมชาติก็มีการเปลี่ยนมาใช้สีเคมีหรือใช้ด้ายที่ย้อมสำเร็จรูปแล้วเพื่อลดขั้นตอนการผลิต การทอมีการนำเครื่องจักรทอผ้าเพื่อสามารถผลิตผ้าได้ในปริมาณมากขึ้นและรวดเร็วขึ้น แต่ทั้งนี้การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้มากเกินไป กลับส่งผลเสียมากกว่าผลดี สีเคมีที่ใช้อาจนำมาซึ่งสารก่อมะเร็งและก่อให้เกิดมลภาวะ การใช้เครื่องจักรทำให้การทอผ้าด้วยแรงงานลดลง ความประณีตลดลง จึงควรส่งเสริมหัตถกรรมมากกว่าเทคโนโลยีสมัยใหม่ ลักษณะการผลิตเป็นการผลิตที่กลับเข้าสู่ธรรมชาติ เพราะมีผลข้างเคียงน้อยกว่า และได้รับความนิยมและส่งเสริมจากหน่วยงานของรัฐและเอกชนมากกว่า (ปริมรัตน์ แวกเพ็ง, 2542)

1. การทอผ้า

การทำให้เส้นด้ายสองพวกขัดกัน โดยให้ทั้งสองพวกตั้งฉากกัน เส้นด้ายพวกหนึ่ง เรียกว่า ด้ายยืน และอีกพวกหนึ่ง เรียกว่า ด้ายพุ่ง ทำนองเดียวกับการสานด้วยไม้ไผ่ หรือการสานด้วยกระดาด ลักษณะของการขัดกันของด้ายพุ่งและด้ายยืนจะขัดกันแบบธรรมดาที่เรียกว่า “ลายขัด” หรือจะกำหนดให้เป็นลายอื่น ๆ ก็ได้ (ยุพินศรี สายทอง, 2528)

การทอผ้าทำได้หลากหลายวิธี ได้แก่

1. การทอโดยใช้เครื่องทออย่างง่าย

- เครื่องทอที่ทำด้วยแผ่นกระดาดแข็งหรือแผ่นไม้อัด
- เครื่องทอที่ทำด้วยกรอบไม้สี่เหลี่ยม
- เครื่องทอที่ใช้ตะกอลอย่างง่าย

2. การทอด้วยเครื่องทอสองตะกอลและสี่ตะกอล

3. การทอด้วยบัตรแข็ง

4. การทอด้วยวิธีใช้เข็มขัดคาดหลัง

2. การย้อมสี

การย้อมสีแบ่งเป็น สีสังเคราะห์ และสีธรรมชาติ การย้อมด้วยสีสังเคราะห์นั้นสีจะติดได้นานทนต่อการซักและแสงแดด สะดวก รวดเร็ว แต่มีข้อเสีย คือ เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากมีโลหะหนักจำพวกโครเมียม ดีบุก ตะกั่ว ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ผลิตและผู้ใกล้ชิด จากการสัมผัสและสูดดมสารที่ตกค้างในเนื้อผ้าก็เป็นอันตรายต่อผู้ใช้ อีกทั้งสีสังเคราะห์เหล่านี้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเป็นมูลค่าเฉลี่ย 8 พันล้านบาทต่อปี ในขณะที่เดียวกับการย้อมสีธรรมชาติได้รับความนิยมลดลง เนื่องจากขาดองค์ความรู้ด้านการย้อม การย้อมเป็นการลองผิด ลองถูกเป็นความลับเฉพาะกลุ่ม ขาดการสืบทอด คุณภาพสีธรรมชาติไม่เป็นที่ยอมรับของตลาดไม่ทนต่อแสงแดด สีซีดจางง่าย และคุณภาพไม่สม่ำเสมอ จึงทำซ้ำได้ยาก ก่อให้เกิดปัญหาในการผลิตปริมาณมาก (ไพศาล คงคาอุยชัย และคณะ, 2543) อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตบางรายกลับใช้จุดนี้เป็นจุดขายสินค้า เพราะผ้าย้อมสีธรรมชาติถือเป็นเอกลักษณ์และเป็นเสน่ห์อย่างยิ่ง เช่นเดียวกับที่กล่าวกันว่าผ้าย้อมส้อมแท้ต้องสีตก (เพราะย้อมสีธรรมชาติ) เป็นต้น (อนันต์เสวก เหวซึ่งเจริญ, 2543) นอกจากนี้วิธีการย้อมสี และคุณสมบัติของสี ทั้งสีสังเคราะห์และสีธรรมชาติ ได้กล่าวไว้โดยละเอียดใน อนันต์เสวก เหวซึ่งเจริญ (2543) และคันศรณีย์ คำบุญชู (2541)

การตลาดผ้าทอพื้นเมือง

ผลจากการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมไปสู่ชนบทตามโครงการจัดตั้งหมู่บ้านอุตสาหกรรมระหว่างปี 2537-2539 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหมู่บ้านให้เกิดหมู่บ้านอุตสาหกรรมที่มีการประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมอย่างเป็นระบบเพื่อยกระดับรายได้ประชาชน เพื่อการมีงานทำ ลดการเคลื่อนย้ายแรงงาน ทำให้ชุมชนทอผ้าภาคเหนือและภาคอื่น ๆ เกิดโครงสร้างการตลาดอุตสาหกรรมทอผ้าพื้นเมือง (แผนภาพที่ 1.1) ซึ่งมีพ่อค้าคนกลาง ทำหน้าที่จัดหาทุน วัตถุดิบ เครื่องมือ รูปแบบผลิตภัณฑ์ส่งไปให้ชุมชน ชาวบ้านจึงอยู่ในฐานะผู้ผลิตภายใต้การควบคุมของคนกลางและนายทุน จึงเป็นแรงงานรับจ้างทอผ้าราคาถูก (คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2542)

ความสัมพันธ์เชิงธุรกิจระหว่างคนกลางและผู้ผลิตมี 2 ลักษณะ

1. คนกลางผู้ซื้อผลิตภัณฑ์มาขายต่อให้ผู้บริโภคทั่วไป ได้แก่ เจ้าของร้านค้าหัตถกรรมซึ่งขายทั้งปลีกและส่ง
2. คนกลางผู้สั่งทอผ้าและขายวัตถุดิบให้ผู้ผลิต แล้วรับซื้อมาแปรรูปเพื่อการส่งออกต่างประเทศ ได้แก่ บริษัทเอกชนและร้านค้าต่าง ๆ

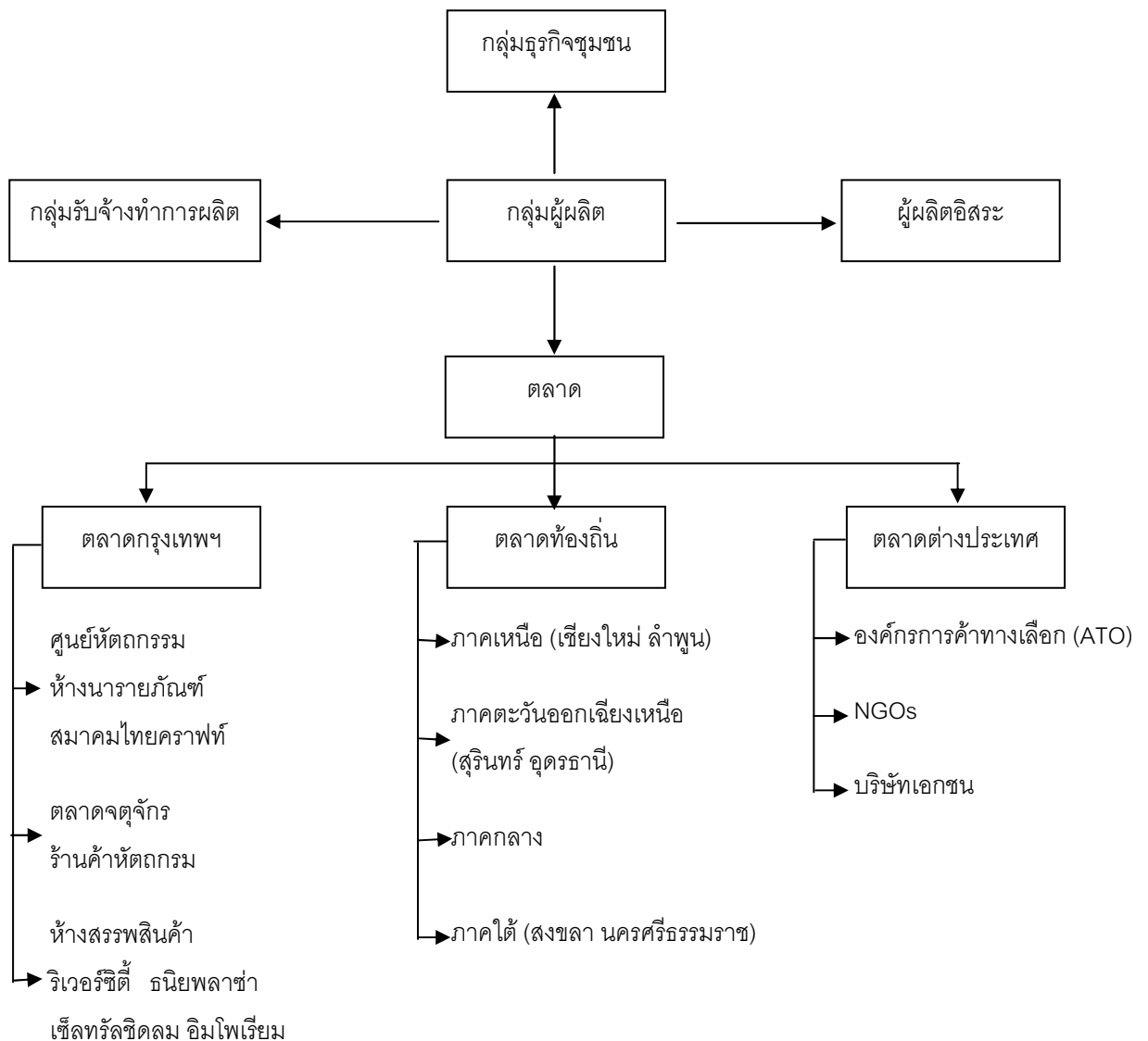
กลุ่มผู้บริโภคที่สำคัญ คือ คนในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

ตลาดภายในประเทศ

ผ้าฝ้ายทอมือ

จากการสำรวจพบว่าปริมาณความต้องการผ้าฝ้ายทอมือในท้องตลาดขึ้นอยู่กับท้องถิ่นและลักษณะความนิยมในช่วงเวลาหนึ่ง ในภาคเหนือและภาคอีสานมีการทอผ้าฝ้ายมากกว่าภาคอื่น ซึ่งเป็น

เอกลักษณ์ของท้องถิ่น เมื่อมีลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวมากก็จะซื้อผ้าทอเพื่อเป็นที่ระลึกถึงสถานที่นั้น ๆ ความนิยมตามแฟชั่นก็เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดปริมาณความต้องการของผ้าฝ้ายทอมือ ส่วนผ้าฝ้ายทอมือที่ต้องใช้ฝีมือในการผลิต เช่น การทอผ้าขิด มัดหมี่ ผ้าจก ผ้าน้ำไหล ไทลื้อ ที่ทำเป็นผลิตภัณฑ์ผ้าคลุมไหล่ ผ้าขึ้น ผ้าพันคอ ความต้องการก็มีเฉพาะกลุ่ม คนมีอายุและเป็นผู้ที่นิยมอนุรักษ์ศิลปะไทยจริง ๆ แต่ในปัจจุบันหลายคนหันมาสนใจใช้สินค้าไทยและตระหนักถึงคุณค่าของศิลปหัตถกรรมไทยมากขึ้น ทำให้ผ้าฝ้ายทอมือมีการขยายตลาดมากขึ้น โดยเฉพาะการนำมาดัดแปลงตกแต่ง (กองส่งเสริมหัตถกรรมไทย, 2535)

ที่มา : คณะกรรมการการวิจัยการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2542

แผนภาพที่ 1.1 โครงสร้างและกลไกการตลาดผ้าทอพื้นเมืองระดับประเทศ

จากการศึกษาของกองส่งเสริมหัตถกรรมไทย (2535) ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับการตลาดผ้าฝ้าย ทอมือว่าถ้าผู้ผลิตมีฝีมือและเป็นที่รู้จักดี จะทำให้ผู้ซื้อสั่งซื้อสินค้าไว้ล่วงหน้า การจำหน่ายผลิตภัณฑ์สามารถ จำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ตลาดท้องถิ่น เป็นการจำหน่ายในท้องถิ่น การออกงานเทศกาล งานประจำปี โดยผู้นำ กลุ่มหรือหัวหน้ากลุ่มจะรวบรวมนำมาจำหน่าย หรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่บ้าน ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นคนใน ท้องถิ่นนั้นๆ หรือท้องถิ่นใกล้เคียง ส่วนลูกค้าที่มาจากต่างถิ่นหรือนักท่องเที่ยวจะซื้อเพื่อเป็นของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์จะมีลักษณะของพื้นที่ผลิตอยู่ทั่วไป ซึ่งมีราคาไม่สูงมากนัก

2. ตลาดขายส่ง มีการจำหน่ายผ่านคนกลางและจำหน่ายโดยตรงให้กับผู้ซื้อ โดยติดต่อกับ หัวหน้ากลุ่ม หรือมีคนกลางเป็นผู้ติดต่อกับผู้ผลิตรวบรวมผลิตภัณฑ์ส่งให้ผู้ซื้อที่ส่วนใหญ่จะเป็นร้านค้าในตัว เมือง ร้านค้าในกรุงเทพฯ ซึ่งจะส่งผ้าฝ้ายทอไปตัดเย็บเสื้อผ้า และเคหะสิ่งทออื่น ๆ ผู้ซื้อบางรายอาจนำไป ย้อมสีเองเพื่อให้ได้มาตรฐานในการส่งออก หรืออาจจะส่งให้ผู้ผลิตทำผลิตภัณฑ์แบบต่าง ๆ ตามที่ตลาดต้องการ

ผู้ผลิตจะได้คำสั่งซื้อจากลูกค้า 2 ลักษณะ คือ

- ลูกค้าที่เป็นร้านค้าทั้งในต่างจังหวัดและกรุงเทพฯ ซึ่งจะระบุประเภทและชนิดของ ผลิตภัณฑ์ที่แน่นอนทำให้ผู้ผลิตมีโอกาสได้ผลิตผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ ซึ่งนอกจากจะผลิตส่งลูกค้าแล้ว ผู้ผลิต ยังทำแบบใหม่ ๆ มาผลิตจำหน่ายเองด้วย
- เป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้ผลิตทำขึ้นหลากหลายเพื่อนำไปจำหน่ายในงานเทศกาล ซึ่งจะเป็นการทดสอบตลาดไปในตัวว่าผลิตภัณฑ์ตัวใดเป็นที่ต้องการของตลาด ผู้ผลิตก็จะผลิตผลิตภัณฑ์ตัวนั้นมา จำหน่ายมากขึ้น แต่เมื่อผู้ผลิตหลาย ๆ ราย ผลิตสินค้ารูปแบบและประเภทเดียวกันก็จะทำให้ความต้องการของ ตลาดลดลง

ประเทศไทยจะได้เปรียบด้านฝีมือและความประณีต สามารถจะเข้าสู่ตลาดระดับสูงได้ แต่ มีปริมาณไม่มากนัก ราคาค่อนข้างสูง ส่วนตลาดในระดับต่ำและระดับกลางนั้นอาจต้องแข่งขันกับจีน เกาหลี ยोंกง ซึ่งเราอาจจะสู้ในด้านราคาไม่ได้ ตลาดผ้าฝ้ายทอในต่างประเทศจะเป็นผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอ เช่น ผ้าปูโต๊ะ ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดตัว ผ้าปูเบาะ นอกจากนั้นยังทำเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เช่น ปลอกหมอน ผ้ารองจาน ผ้าที่ใช้บนโต๊ะอาหาร ผ้าคลุมเตียง ฯลฯ ประเทศที่สั่งซื้อได้แก่ สิงคโปร์ มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา เยอรมันตะวันตก ออสเตรเลีย และอังกฤษ

ในปัจจุบันประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ญี่ปุ่น เยอรมัน จะคำนึงถึงความปลอดภัยของสินค้า จึงมีการป้องกันและอนุรักษ์สภาพแวดล้อมมากขึ้น เน้นการใช้สีย้อมธรรมชาติและผู้บริโภคยินยอมที่จะซื้อ ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากธรรมชาติ ปราศจากสารเคมี ในราคาสูงกว่าปกติถึงร้อยละ 20-50 ดังนั้นผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอ มือย้อมสีธรรมชาติจะเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งที่มีศักยภาพพอที่จะก้าวสู่ตลาดต่างประเทศ ถ้าหากมีการปรับปรุงและ พัฒนาเทคนิคและกรรมวิธีให้มีคุณภาพได้มาตรฐานมากขึ้น (กองส่งเสริมหัตถกรรมไทย, 2535)

ผ้าไหม

ตลาดภายในประเทศของผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ผ้าไหมของไทยนั้นเป็นปริมาณร้อยละ 60 ของการผลิตทั้งหมด ซึ่งผู้บริโภคส่วนใหญ่ คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ (ดร.ฉวีวรรณ สุวรรณรงค์, 2532) ซึ่งนักท่องเที่ยวจะซื้อเป็นของขวัญระลึก

ตลาดต่างประเทศ

ผ้าฝ้าย

ผ้าฝ้ายและผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายเป็นสินค้าที่มีการส่งออกปีละจำนวนมาก ส่วนใหญ่จะเป็นประเภทเคหะสิ่งทอ มีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีการผลิตให้มีมาตรฐานตรงกับความต้องการของตลาดต่างประเทศ จากสถิติส่งออกผ้าฝ้ายและผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทั้งหมดและทอเครื่องของไทยจากปี 2530-2535 มีมูลค่าการส่งออก 495.1, 984.1, 1,419.3, 1,811.4, 2,558.2 และ 2,535 พันบาท ตามลำดับ (กองส่งเสริมการค้าไทย, 2535)

ตลาดส่งออกที่สำคัญของผ้าฝ้ายทอและอุตสาหกรรมสิ่งทออื่น ๆ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ตลาดข้อตกลง คือ ตลาดที่มีข้อตกลงการค้าสิ่งทอกับประเทศไทย มี 18 ประเทศ ได้แก่ EEC (12 ประเทศ) สหรัฐอเมริกา แคนาดา ฟินแลนด์ สวีเดน นอร์เวย์ และออสเตรเลีย
2. ตลาดนอกข้อตกลง คือ ตลาดที่ไม่มีโควต้า หรือไม่มีข้อตกลง สามารถส่งออกได้อย่างไม่จำกัด ประเทศคู่ค้าที่สำคัญคือ ญี่ปุ่น ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอเมริกา อาหรับอิมิเรตส์ สิงคโปร์ ฮองกง และออสเตรเลีย ซึ่งตลาดนอกข้อตกลงเริ่มมีบทบาทสำคัญต่อการส่งออกสิ่งทอไทย เพราะสามารถขยายปริมาณส่งออกได้

ผ้าไหม

ตลาดส่งออกผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ผ้าไหมที่สำคัญของไทยได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และประเทศในประชาคมเศรษฐกิจยุโรป ญี่ปุ่นนำเข้าเพื่อทดแทนการผลิตภายในประเทศซึ่งไม่เพียงพอ สหรัฐอเมริกานิยมผ้าไหมจากไทยสำหรับบุเฟอร์นิเจอร์ ตลาดยุโรปที่สำคัญคือ เบลเยียม ซึ่งเป็นตลาดผ้าไหมแห่งใหม่ของไทยที่มีแนวโน้มจะขยายตัวออกไปได้อีกมาก (ดร.ฉวีวรรณ สุวรรณรงค์, 2532) และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันเป็นตลาดนำเข้าผลิตภัณฑ์ผ้าไหม เช่น เนคไท ผ้าพันคอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ปลอกหมอน และกรอบรูป ซึ่งยังมีช่องทางส่งออกได้อีกมาก โดยเฉพาะในขณะที่ผ้าไหมในรูปผืนผ้าของไทยเสียเปรียบด้านราคา ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันในตลาดต่างประเทศ ดังนั้นผู้ผลิตควรพัฒนาการผลิตในด้านผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผ้าผืนและหลีกเลี่ยงการแข่งขันที่รุนแรงจากผู้ผลิตที่ได้เปรียบด้านต้นทุนการผลิต เช่น จีน และอินเดีย ในตลาดผ้าผืน

หากประเทศไทยต้องการเปิดตลาดผ้าไหมสู่ยุโรป ต้องเปลี่ยนแนวคิดในการ design ผ้าให้ เป็นไปตามความนิยมและสวมใส่สบายในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะประเทศที่มีอากาศหนาวเย็น ต้องผลิตผ้าใน ลักษณะหนาแน่น และในฤดูร้อนต้องเป็นผ้าที่บางพริ้ว ดังนั้นการกำหนดโครงสร้างผ้าให้เหมาะสมจึงเป็น สิ่งจำเป็น ปัจจุบันสถาบันวิจัยอุตสาหกรรมสิ่งทอได้มีการวิจัยและพัฒนาด้านการปรับโครงสร้างผ้าไหมไว้มาก

พอสมควร โดยเฉพาะไหมบัวย ซึ่งเป็นไหมเส้นพุ่งที่ไม่มีการตีเกลียว และมีลักษณะเป็นปุ่มปมตามลักษณะของเส้นไหมไทยที่ทำการสาวไหมด้วยมือ สถาบันอุตสาหกรรมสิ่งทอได้พยายามปรับปรุงโครงสร้างของไหมบัวยให้สามารถนำไปผลิตผ้าได้หลายรูปแบบตามความต้องการตลาด และในอนาคตคาดว่าจะความต้องการนำไหมบัวยไปผลิตเป็นผ้าจะมากขึ้น และการผลิตผ้าในแนวสากลจะเกิดขึ้นได้ (สุเมธ นวเศรษฐวิสูตร, 2544)

นอกจากการออกแบบโครงสร้างผ้าไหมแล้ว ควรพิจารณาถึงคุณภาพผ้าไหมไทยที่ผลิตอยู่ในปัจจุบันมีจุดอ่อนอย่างไรบ้าง โดยเฉพาะคุณภาพสีและการดูแลรักษา ตลอดจนการออกแบบลายผ้าในเชิงอนุรักษ์ภูมิปัญญาชาวบ้านควบคู่ไปกับการพัฒนาการออกแบบในเชิงสากล

สำหรับสิ่งทอโดยทั่วไปแล้ว ประเทศที่เป็นผู้ผลิตส่งออกรายใหญ่ คือ อิตาลี และสาธารณรัฐเยอรมัน ส่วนประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก็เริ่มมีแนวโน้มการส่งออกเพิ่มขึ้น เช่น ประเทศมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ไทย อินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาชนจีน ปากีสถาน และศรีลังกา

การแข่งขันต้องแข่งขันกันตั้งแต่ฝีมือ ต้นทุนการผลิต และเทคนิคกรรมวิธีที่จะลดต้นทุนลงมากที่สุด เพื่อสู้ราคาในตลาดโลกได้ จีนจัดเป็นประเทศผู้ผลิตที่ค่อนข้างได้เปรียบทางด้านวัตถุดิบ เพราะจีนสามารถผลิตผ้าได้เอง ทำให้ต้นทุนวัตถุดิบต่ำ ส่วนประเทศอินเดีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ค่าแรงก็ยังต่ำอยู่ ทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำสามารถแข่งขันด้านราคากับประเทศส่งออกอื่นๆ ได้ (กองส่งเสริมหัตถกรรมไทย, 2535)

บทที่ 2

ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน

2.1 สภาพทางภูมิศาสตร์

2.1.1 สภาพทางกายภาพ

บ้านบน หมู่ที่ 16 เป็นหมู่บ้านที่เจ้าของกิจการบ้านโหลด์ลุ่มอาศัยอยู่ แยกออกจากบ้านหนองอาบช้าง หมู่ที่ 9 ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อปี 2541 แต่สถานที่ตั้งกิจการอยู่ในเขต หมู่ที่ 9 บ้านหนองอาบช้าง การจ้างแรงงานที่ใช้ในกิจการประมาณร้อยละ 90 เป็นคนบ้านบน ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอจอมทอง 10 กิโลเมตร และห่างจากตัวเมืองจังหวัดเชียงใหม่ 68 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อ (ภาพที่ 1.1) ดังนี้

ทิศเหนือ	อยู่ติดกับบ้านห้วยอีแต และบ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
ทิศใต้	อยู่ติดกับบ้านห้วยใจ ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
ทิศตะวันออก	อยู่ติดกับถนนเชียงใหม่ฮอด จังหวัดเชียงใหม่
ทิศตะวันตก	อยู่ติดกับภูเขา ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

ลักษณะพื้นที่ของบ้านบนเหมาะสำหรับการเกษตร โดยหมู่บ้านนี้มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 670 ไร่ เป็นพื้นที่อยู่อาศัยและสวนลำไย 170 ไร่ (ร้อยละ 25.37) ส่วนที่เหลืออีก 500 ไร่ (ร้อยละ 74.63) เป็นพื้นที่ป่าสงวน (ตารางที่ 2.1) ในหมู่บ้านนี้ไม่มีพื้นที่ทำนา และแหล่งน้ำธรรมชาติที่นำมาใช้ในหมู่บ้านมาจากแม่น้ำปิง

ตารางที่ 2.1 ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินในหมู่บ้าน

กิจกรรม	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	สัดส่วน (ร้อยละ)
พื้นที่อยู่อาศัยและสวนลำไย	170	25.37
พื้นที่ป่าสงวน	500	74.63
รวม	670	100

ที่มา: จากการสำรวจ

2.1.2 สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก

การคมนาคมขนส่งของหมู่บ้านนั้น จะมีเส้นทางที่เป็นถนนคอนกรีตยาว 300 เมตร ถนนลูกรังยาว 1,500 เมตร และถนนที่ชาวบ้านใช้ติดต่อกับทางอำเภอและจังหวัด คือ ถนนสายเชียงใหม่ - ฮอด

ส่วนน้ำใช้อุปโภคบริโภคจะใช้น้ำประปาจากวัดหนองอาบช้างซึ่งใช้ร่วมกัน 3 หมู่บ้านเช่นกัน จำนวนทั้งหมด 379 ครั้วเรือน แต่ก็ยังไม่พอกับความต้องการของชาวบ้าน สำหรับชาวบ้านในบ้านบนประมาณ 10 ครั้วเรือน ที่อาศัยอยู่ท้ายหมู่บ้าน ในช่วงกลางวันน้ำประปาจะไม่ไหลส่วนใหญ่จึงได้รับน้ำในช่วง

กลางคืนและเก็บน้ำไว้ใช้ในตอนกลางวัน นอกจากนี้ในหมู่บ้านยังมีบ่อน้ำบาดาลอีก 4 แห่ง แต่ใช้ได้จริงเพียง 2 แห่ง แต่ชาวบ้านไม่นิยมใช้ เนื่องจากกรมทรัพยากรธรณีได้นำน้ำไปตรวจสอบคุณภาพแล้ว ปรากฏว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้ในการอุปโภคบริโภค สำหรับน้ำที่ใช้ในการทำสวนลำไยจะใช้น้ำที่สูบด้วยพลังงานไฟฟ้าจากแม่น้ำปิง จุดสูบน้ำตั้งอยู่หมู่ที่ 8 บ้านห้วยใจ น้ำที่สูบได้จะใช้ด้วยกันทั้งหมด 3 หมู่บ้าน คือ หมู่ 9 บ้านหนองอาบช้าง หมู่ที่ 13 บ้านห้วยอีแต และหมู่ที่ 16 บ้านบน ช่วงที่มีความต้องการใช้น้ำมากที่สุดได้แก่ช่วงเดือนมีนาคม - พฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ลำไยติดดอกและออกผล จำเป็นต้องได้รับน้ำมาก

ชาวบ้านบนบนมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือนทั้งหมด 139 ครัวเรือน

สำหรับโทรศัพท์บ้านใช้มีใช้ประมาณ 5-6 ครัวเรือน และโทรศัพท์ติดตามตัวมีใช้ประมาณ 10 เครื่อง

สถานพยาบาลที่อยู่ใกล้ที่สุดเป็นสถานอนามัยมีอยู่ 1 แห่งตั้งอยู่ในบ้านสบเตี๊ยะ หมู่ที่ 2 ห่างจากบ้านบน ประมาณ 3 กิโลเมตร แต่สถานพยาบาลที่ชาวบ้านนิยมไปใช้บริการมากที่สุด คือ โรงพยาบาลจอมทอง

โรงเรียนมีอยู่ 1 แห่ง ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 9 บ้านหนองอาบช้าง สำหรับบ้านบนไม่มีโรงเรียน เนื่องจากมีการแยกหมู่บ้านออกจากกันในปี 2541 ดังนั้นสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกส่วนใหญ่จึงตั้งอยู่ในเขตพื้นที่หมู่ที่ 9 ซึ่งโรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนที่ใช้เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาจึงเปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนโรงเรียนที่ชาวบ้าน นิยมส่งบุตรหลานไปเรียน คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจอมทอง

สถาบันการเงิน มีธนาคารที่ตั้งอยู่ใกล้หมู่บ้านมากที่สุด คือ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ตั้งอยู่ใน อำเภอจอมทอง ห่างจากหมู่บ้าน ประมาณ 10 กิโลเมตร แหล่งเงินทุนที่สำคัญของประชากรในหมู่บ้านนอกเหนือจากธนาคาร คือ กลุ่มออมทรัพย์หมู่บ้าน และกองทุนหมู่บ้าน

สถานที่ราชการมีองค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่ 1 แห่ง ตั้งอยู่ที่บ้านสบเตี๊ยะ หมู่ที่ 2 ก่อตั้งเมื่อปี 2541

บ้านบนมีร้านขายของชำทั้งหมด 4 แห่ง เป็นร้านขายของสำหรับใช้อุปโภคบริโภค ส่วนการซื้อปัจจัยการผลิตหรือเครื่องมือทางการเกษตรชาวบ้านนิยมซื้อจากร้านค้าในอำเภอจอมทอง หรือรวมกลุ่มกันซื้อปุ๋ยในนามของกลุ่มแม่บ้าน และขายเป็นเงินเชื่อระยะยาวประมาณ 8 เดือนให้กับคนในชุมชน

2.2 ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน

บ้านบน หมู่ที่ 16 แยกตัวออกจากบ้านหนองอาบช้าง หมู่ที่ 9 เมื่อปี 2541 เนื่องจากประชากรมีจำนวนเพิ่มขึ้นทำให้ผู้ใหญบ้านปกครองดูแลคนในชุมชนไม่ทั่วถึง จึงแยกการปกครองออกเป็น 2 หมู่บ้าน ซึ่งก่อนหน้านี้บ้านห้วยอีแตก็ได้แยกออกจากบ้านหนองอาบช้างเช่นกัน (ไม่ทราบปีที่แยกแน่นอน) ดังนั้นสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกส่วนใหญ่จึงตั้งอยู่ในเขตบ้านหนองอาบช้าง และปัจจุบันนี้ทั้ง 3 หมู่บ้านก็ได้ใช้สาธารณประโยชน์ร่วมกันได้แก่ วัด โรงเรียน น้ำประปา และน้ำใช้เพื่อการเกษตร

2.3 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ

2.3.1 สภาพทางสังคม

บ้านบนมีประชากรทั้งหมด 139 ครัวเรือน จำนวน 502 คน เป็นชาย 241 และหญิง 261 คน เฉลี่ยประมาณ 4 คนต่อครัวเรือน ประชากรประมาณร้อยละ 50 มีอายุอยู่ในช่วง 20-60 ปี รองลงมา ร้อยละ 20 มีอายุมากกว่า 60 ปี ส่วนประชากรที่มีอายุน้อยกว่า 13 ปี และ ช่วงอายุ 14-19 ปี มีอยู่ร้อยละ 15 เท่ากัน (ตารางที่ 2.2) ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษาถึงร้อยละ 40 รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 30 รายละเอียดปรากฏดังในตารางที่ 2.3

กลุ่มเศรษฐกิจในชุมชนที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มออมทรัพย์หมู่บ้าน นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มฯ ทอผ้าหนองอาบช้างที่กระจายการผลิตไปยังบ้านบน ทำให้คนในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น กิจการทอผ้าบ้านโหลดลุ่มเป็นกิจการเจ้าของรายเดียวที่ทำการผลิตผ้าทอมือ ตั้งอยู่ในเขตบ้านหนองอาบช้าง แต่เจ้าของกิจการและแรงงานที่ใช้ในการผลิตประมาณร้อยละ 90 เป็นคนบ้านบน และยังมีบริษัทปลูกผักปลอดสารพิษของชาวญี่ปุ่นตั้งอยู่ ซึ่งผลผลิตที่ได้ทั้งหมดจะส่งออกไปยังต่างประเทศญี่ปุ่น ทั้งนี้กลุ่มฯ เศรษฐกิจเหล่านี้เป็นแหล่งรายได้หลัก และ/หรือ รายได้เสริมให้กับคนในชุมชน เนื่องจากชาวบ้านบนประมาณร้อยละ 80 มีอาชีพรับจ้างทั้งในและนอกภาคเกษตร อีกทั้งยังเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับคนในชุมชนอีกด้วย กล่าวคือ กลุ่มเกษตรกรร้อยละ 20 ของคนในหมู่บ้าน รวมตัวกันต่อราคาและขายผลผลิตลำไยให้กับพ่อค้าคนกลางเพื่อให้ได้ราคาที่สูงขึ้น กลุ่มออมทรัพย์หมู่บ้านเป็นแหล่งเงินทุนให้กับคนในชุมชนกู้ยืมเงินไปใช้ในกิจกรรมต่างๆ

ตารางที่ 2.2 จำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
ต่ำกว่า 13	75	15
14 - 19	75	15
20 - 44	101	20
45 - 60	151	30
ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป	100	20
รวม	502	100

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 2.3 ระดับการศึกษาของประชากร

ระดับการศึกษา	สัดส่วน (ร้อยละ)
ประถมศึกษา (ป.1-ป.6)	40
มัธยมศึกษา (ม.1-ม.3)	30
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6)	20
ปริญญาตรี	8
สูงกว่าปริญญาตรี	-
อื่นๆ (ไม่รู้หนังสือและพิการ)	2

ที่มา: จากการสำรวจ

2.3.2 สภาพทางเศรษฐกิจ

คนในชุมชนทุกครัวเรือนมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองเฉลี่ยครัวเรือนละ 0.25 – 1 ไร่ พื้นที่ว่างโดยรอบบริเวณบ้านของทุกครัวเรือนจะปลูกกล้วย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 80 มีอาชีพรับจ้าง มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 4,000 – 6,000 บาทต่อเดือน การรับจ้างในบริษัทผักปลอดสารพิษของชาวญี่ปุ่น ชาวบ้านได้รับค่าแรงงานวันละ 200 บาท การรับจ้างเก็บลำไยในพื้นที่ ผู้ชายได้รับค่าจ้างวันละ 150 บาท ส่วนผู้หญิงได้วันละ 120 บาท และการทอดผ้าค่าแรงรายวันๆ ละ 130 บาท แต่ชาวบ้านบางรายรับจ้างทอเป็นม้วน (ยาวประมาณ 55 เมตร) โดยค่าจ้างที่ได้รับมากน้อยขึ้นอยู่กับความชำนาญ ความถนัด ความยากง่ายของลวดที่ทอ ตลอดจนลักษณะของกึ่งที่ใช้ทอ คือ เป็นกึ่งกระเทย¹ หรือกึ่งธรรมดา ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4,500-10,000 บาทต่อเดือน ส่วนอาชีพการเกษตรทำสวนลำไย (ร้อยละ 20) มีพื้นที่ถือครองน้อยที่สุดประมาณ 2 ไร่ และมากที่สุดประมาณ 20-25 ไร่ รายได้เฉลี่ยประมาณ 50,000 – 200,000 บาทต่อครัวเรือนต่อปี ในหมู่บ้านนี้ไม่มีการให้เช่าพื้นที่ทำการเกษตร

2.4 ทูทางสังคมและภูมิปัญญาชาวบ้านของประชากรในหมู่บ้าน

ในหมู่บ้านมีประเพณีแห่ไม้ค้ำไฟ เป็นประเพณีที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยโบราณในช่วงเทศกาลสงกรานต์ โดยมีความเชื่อว่าไม้ค้ำที่นำไปถวายวัดจะช่วยค้ำจุนฐานะความเป็นอยู่ อาชีพ รายได้ให้มั่นคง และมีอายุยืนยาว ดังนั้นคนในชุมชนจึงปฏิบัติติดต่อกันมาเป็นประจำทุกปี ในช่วงเดือนพฤศจิกายนยังมีประเพณียี่เป็ง ชุมชนจัดกิจกรรมปล่อยโคมลอย โดยมีความเชื่อว่าเป็นการปล่อยสิ่งไม่ดีในปีที่ผ่านมา (ปล่อยเคราะห์ ปล่อยนาม) เพื่อให้เป็นสิริมงคลและประสบกับโชคดีในปีต่อไป และประมาณ 2 ปีที่ผ่านมาชุมชนมีการจัดแข่งกีฬาฟ้อบ้าน – แม่บ้าน และประกวดนางงามยี่เป็ง เพื่อให้คนในชุมชนร่วมกันทำกิจกรรมและเสริมสร้างความสามัคคีในชุมชน

นอกจากนี้ยังมีความเชื่อในเรื่องของการฟ้อนผีผด โดยแม่อุ้ยป็นเป็นผู้ทำพิธี ใน 1 ปี จะทำพิธีเพียงครั้งเดียวช่วงเดือนมิถุนายน โดยชาวบ้านจากหมู่บ้านใกล้เคียงประมาณ 5-6 หมู่บ้าน ร่วมพิธีทำพิธีด้วย โดยความเชื่อว่าจะทำให้ครอบครัวสงบสุข และฝนตกต้องตามฤดูกาล

ส่วนปราชญ์บุคคลในชุมชน ได้แก่ นางสาว เสาศรีจันทร์ มารดานางชรินทร์ ภรรยาเจ้าของกิจการทอผ้าโพลด์ลุ่ม เป็นทูทางสังคมที่สำคัญเนื่องจากเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการทอผ้าเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังสอนเทคนิคและวิธีการทอให้กับคนในชุมชนที่ต้องการเรียนรู้โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ การริเริ่มก่อตั้งกิจการของนางสาวเริ่มตั้งแต่ปี 2523 จนถึงปัจจุบันกิจการดังกล่าวตกทอดมาถึงนายพิชัยและนางชรินทร์ ทำให้คนในชุมชนมีงานทำหลายคนยึดเป็นอาชีพหลักและหลายคนยึดเป็นอาชีพเสริมหลังจากการทำสวนลำไย

และยังมีนายวิโรจน์ ศรีใจสถาน ผู้ใหญ่บ้าน จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและเคยทำงานเป็นสมุห์บัญชีของธนาคารไทยพาณิชย์ แต่ได้ลาออกเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจในปี 2540-2541 และได้นำความรู้ความสามารถที่มีอยู่มาใช้ในการบริหารจัดการเงินกองทุนหมู่บ้านอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ เงินกองทุนหมู่บ้าน

¹ กึ่งกระเทย มีโครงสร้างของกึ่งเหมือนกึ่งธรรมดา แต่การทอและกระสวยที่ใช้ทอเหมือนกึ่งกระตูก การทอสามารถทำได้เร็วเท่ากับกึ่งกระตูก

จำนวน 1,000,000 บาท ปล่อยกให้กับชาวบ้านในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 12 ต่อปี ในการกู้เงินนั้น ผู้ใหญ่บ้านได้เปิดขายหุ้นให้แก่ผู้กู้อีกหุ้นละ 10 บาท ซึ่งแต่ละครัวเรือนสามารถซื้อหุ้นได้สูงสุดเพียง 10 หุ้น หรือ 100 บาทเท่านั้น ในหมู่บ้านมีทั้งหมด 139 ครัวเรือน แต่มีผู้ขอกู้เงินและซื้อหุ้นเพียง 120 ครัวเรือน คิดเป็นเงิน 12,000 บาท นอกจากนี้ผู้กู้ยังต้องฝากออมทรัพย์ครัวเรือนละ 20 บาทต่อเดือนอีกด้วย อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ได้นี้ผู้ใหญ่บ้านมีการบริหารจัดการออกเป็น 3 ส่วน คือ ร้อยละ 50 นำไปเป็นเงินปันผลให้กับผู้ซื้อหุ้น อีกร้อยละ 35 นำไปใช้เป็นเงินสาธารณะประโยชน์ของหมู่บ้าน ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 15 เป็นค่าการบริหารจัดการแก่คณะกรรมการทั้งหมด 9 คน ซึ่งการบริหารจัดการโดยการขายหุ้นนี้จะทำให้ชุมชนมีเงินปล่อยกเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิมในปีต่อไป และสามารถขายหุ้นให้แก่ชาวบ้านเพิ่มขึ้นได้อีก ภายหลังจากการชำระเงินคืนให้แก่รัฐบาลแล้ว ชุมชนจะสามารถปลอยเงินกู้ให้กับชาวบ้านต่อไปได้เพราะยังมีเงินจากการขายหุ้นและจากการออมทรัพย์

นอกจากนี้ผู้ใหญ่บ้านได้ร่วมกับคณะกรรมการตำบลเขียนโครงการขอกู้เงินจากฝ่ายพัฒนาชุมชนจำนวน 1,000,000 บาท เพื่อสร้างโรงงานผลิตน้ำดื่มของตำบลและเป็นโครงการ 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์ตามนโยบายของรัฐบาล และเปิดโอกาสให้คนในตำบลเป็นเจ้าของกิจการโดยการขายหุ้น ทั้งนี้เพราะคนในตำบลนี้เกือบทุกครัวเรือนซื้อน้ำดื่มจากบริษัทเอกชนในการบริโภค ดังนั้นหากโครงการนี้สามารถเปิดดำเนินการได้จะเป็นการสร้างงานให้กับคนในชุมชน เป็นการหมุนเวียนการใช้เงินภายในชุมชน และมีการปันผลคืนให้กับสมาชิก

การทอผ้าเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีการประดิษฐ์คิดค้นเทคนิค วิธีการ ตลอดจนลดหลายการทอและถ่ายทอดต่อกันมาตั้งแต่อดีตที่ทำการผลิตเพื่อใช้สอยในครัวเรือน จนถึงปัจจุบันที่ชาวบ้านสามารถผลิตเพื่อเป็นการค้าหรือเป็นรายได้เสริมภายหลังจากการทำสวนลำไย

2.5 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

ความช่วยเหลือด้านต่างๆ ที่บ้านบงได้รับส่วนใหญ่มาจากหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ กรมทรัพยากรธรณีเข้ามาช่วยเหลือติดตั้งเครื่องและท่อสูบน้ำสำหรับการเกษตรสวนลำไย และยังช่วยเจาะบ่อบาดาลในหมู่บ้านจำนวน 4 บ่อ แต่ปัจจุบันใช้งานได้เพียง 2 บ่อ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) เป็นแหล่งเงินกู้ทางการเกษตรแหล่งใหญ่ของคนในชุมชน เปิดให้ชาวบ้านกู้ยืมปีละครั้งในช่วงเดือนพฤษภาคมของทุกปี เกษตรตำบลและเกษตรอำเภอให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับการทำการเกษตรแก่ชาวบ้านและชุมชนใกล้เคียงโดยเฉลี่ยแล้วมาให้ความรู้แก่ชาวบ้านปีละประมาณ 5 ครั้ง อย่างไรก็ตามหากชาวบ้านรายใดมีปัญหาสามารถขอคำปรึกษาได้ทันที โดยเฉพาะเกษตรตำบลซึ่งประจำอยู่ในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ให้งบประมาณในการก่อสร้างถนนคอนกรีตผสมไม้ไผ่ในหมู่บ้าน ทำให้การคมนาคมและสัญจรไปมาในหมู่บ้านมีความสะดวกสบายมากขึ้น และกองทุนหมู่บ้านให้เงินกู้ยืมแก่ชาวบ้านที่มีเงินลงทุนน้อยหรือกู้ยืมจากแหล่งอื่นแล้วยังไม่เพียงพอต่อการลงทุน ตลอดจนชาวบ้านที่ขอพักชำระหนี้จาก ธกส. ซึ่งไม่สามารถกู้ยืมจากธนาคารได้อีก ได้มีเงินลงทุนทำการผลิตต่อไป (ตารางที่ 2.4) ส่วนความช่วยเหลือจากเอกชน ชาวบ้านบ้านบงไม่เคยได้รับความช่วยเหลือแต่อย่างใด

ตารางที่ 2.4 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

หน่วยงาน	ความช่วยเหลือที่ได้รับ	จำนวนครั้ง/ปี
กรมทรัพยากรธรณี	ติดตั้งเครื่องและท่อสูบน้ำจากแม่น้ำปิงมาใช้ในสวนลำไย และเจาะบ่อบาดาล	1
ธกส.	แหล่งเงินกู้ยืมแก่เกษตรกร	1
เกษตรตำบล และเกษตรอำเภอ	ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับการทำการเกษตร	5
องค์การบริหารส่วนตำบล	สร้างถนนคอนกรีตผสมไม้อัดในหมู่บ้าน	1
กองทุนหมู่บ้าน	เงินกองทุนหมู่บ้าน 1,000,000 บาท	1

ที่มา: จากการสำรวจ

2.6 การเปลี่ยนแปลงของหมู่บ้านและสภาพปัญหา

2.6.1 การเปลี่ยนแปลงของหมู่บ้าน

จากอดีตถึงปัจจุบันบ้านบนมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก ชาวบ้านมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกมาใช้ในชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้น กล่าวคือ เดิมไม่มีไฟฟ้าและน้ำประปาในหมู่บ้าน ถนนเป็นดินลูกรัง แต่ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน มีน้ำประปาในหมู่บ้านแต่ครัวเรือนที่อยู่ท้ายหมู่บ้านจะมีปัญหาเรื่องน้ำที่ได้รับในบางครั้งโดยเฉพาะช่วงฤดูแล้ง ในหมู่บ้านมีถนนลาดยางและถนนคอนกรีตตัดผ่าน และการเปลี่ยนแปลงอาชีพจากเดิมทำนา ปัจจุบันพื้นที่เหล่านั้นได้เปลี่ยนเป็นส่วนลำไยทั้งหมด โดยไม่มีครัวเรือนใดประกอบอาชีพทำนา ครอบครัวยุคใหม่ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง เนื่องจากที่ดินที่ได้รับจากการแบ่งมรดกมีขนาดเล็กและมีราคาสูงขึ้นมากกว่าในอดีต ครอบครัวยุคใหม่มีขนาดเล็ก มีการประกอบอาชีพเสริมมากขึ้น เช่น ค้าขาย รับจ้าง ฯลฯ จากเดิมอัตราค่าจ้างแรงงานวันละ 80-100 บาท ปัจจุบันสูงถึง 120 - 200 บาทต่อวัน โดยค่าจ้างแรงงานที่สูง 200 บาทต่อวัน เป็นการรับจ้างในโรงงานปลูกผักปลอดสารพิษส่งออกไปขายยังประเทศญี่ปุ่น โรงงานรับซื้อและอบลำไย ซึ่งเป็นโรงงานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ นอกจากนี้การศึกษาของบุตรหลานของคนในหมู่บ้านยังสูงขึ้นกว่าในอดีต เพราะมีโรงเรียนที่เปิดตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น

2.6.2 สภาพปัญหาและการแก้ไข

ปัญหาที่คนในหมู่บ้านประสบเป็นปัญหาเศรษฐกิจตามภาวะเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน ส่วนปัญหานี้สินของเกษตรกรที่ทำการกู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรนั้น การกู้ยืมเงินดังกล่าวนี้เมื่อรัฐบาลมีนโยบายพักชำระหนี้ให้กับเกษตรกร ชาวบ้านบน หมู่ 16 ได้ขอพักชำระหนี้ประมาณร้อยละ 70 ของสมาชิกหมู่บ้านที่เป็นลูกค้าของ ธกส.

ด้านสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาเรื่องของขยะ ซึ่งมีการจัดเก็บไม่เป็นระเบียบ กล่าวคือ ไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในหน้าที่นี้โดยตรง ชาวบ้านจึงจัดเก็บและเผาขยะกันเองตามบ้าน บางครั้งกลิ่นและควันที่เผาจรรบกวนบ้านที่อยู่บริเวณข้างเคียง

2.7 ศักยภาพการพัฒนาของหมู่บ้าน

หมู่บ้านมีศักยภาพการพัฒนาต่อไปได้อีกในด้านการแปรรูปผลผลิตจากลำไย เช่น น้ำลำไย แยมลำไย ฯลฯ นอกเหนือจากการทำลำไยกระป๋องและลำไยอบแห้งซึ่งมีโรงงานผลิตอยู่แล้วในพื้นที่ ทั้งนี้เนื่องจากทุกครัวเรือนในชุมชนมีสวนลำไยเป็นของตนเอง หรือปลูกไว้ในบริเวณบ้านเพื่อใช้บริโภคภายในครัวเรือน หากเหลือจึงขายให้กับพ่อค้าในท้องถิ่นที่เข้ามารับซื้อ หรือโรงงานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นกิจการของชาวต่างชาติ และนายทุนจากกรุงเทพฯ และปัจจุบันชาวบ้านยังนิยมผลิตลำไยนอกฤดูกาล เพราะสามารถขายได้ในราคาสูงกว่าช่วงในฤดูกาล ดังนั้นผู้แปรรูปหรือโรงงานจึงสามารถแปรรูปผลผลิตลำไยได้ตลอดปี

นอกจากนี้โรงงานปลูกผักปลอดสารพิษของชาวญี่ปุ่นสามารถขยายการผลิตเพิ่มขึ้นได้อีก เพราะการผลิตที่ไม่ใช้สารเคมีหรือใช้แต่ในปริมาณที่น้อย ช่วยลดปริมาณสารเคมีที่จะกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สินค้าที่มีคุณภาพได้ส่งไปขายยังต่างประเทศเป็นการนำเงินตราเข้าประเทศ ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวม และสินค้าที่ไม่มีคุณภาพได้ขายให้กับคนในชุมชนบริโภค ซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพเพื่ออาหารที่ได้รับไม่มีสารเคมีเจือปน นอกจากนี้การขยายการผลิตเป็นการสร้างงานและรายได้ให้กับคนในชุมชน ไม่ต้องออกไปหางานทำในเมืองหรือนอกพื้นที่ ส่งผลดีในด้านสังคม ให้ครอบครัวมีความอบอุ่น อยู่ด้วยกันพร้อมหน้า และช่วยลดปัญหายาเสพติดในชุมชน เพราะคนในครอบครัวมีเวลาอบรมบุตรหลานมากขึ้น ที่สำคัญคือในชุมชนมีบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการผลิตผ้าทอมือเป็นอย่างมาก ดังนั้นหากจะขยายการผลิตผ้าทอมือก็สามารถทำได้ง่าย เพราะคนในชุมชนสามารถถ่ายทอดเทคนิคหรือวิธีการผลิตซึ่งกันและกันได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ หรือหากจะฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาการผลิตก็สามารถทำได้ง่ายเช่นกัน

บทที่ 3

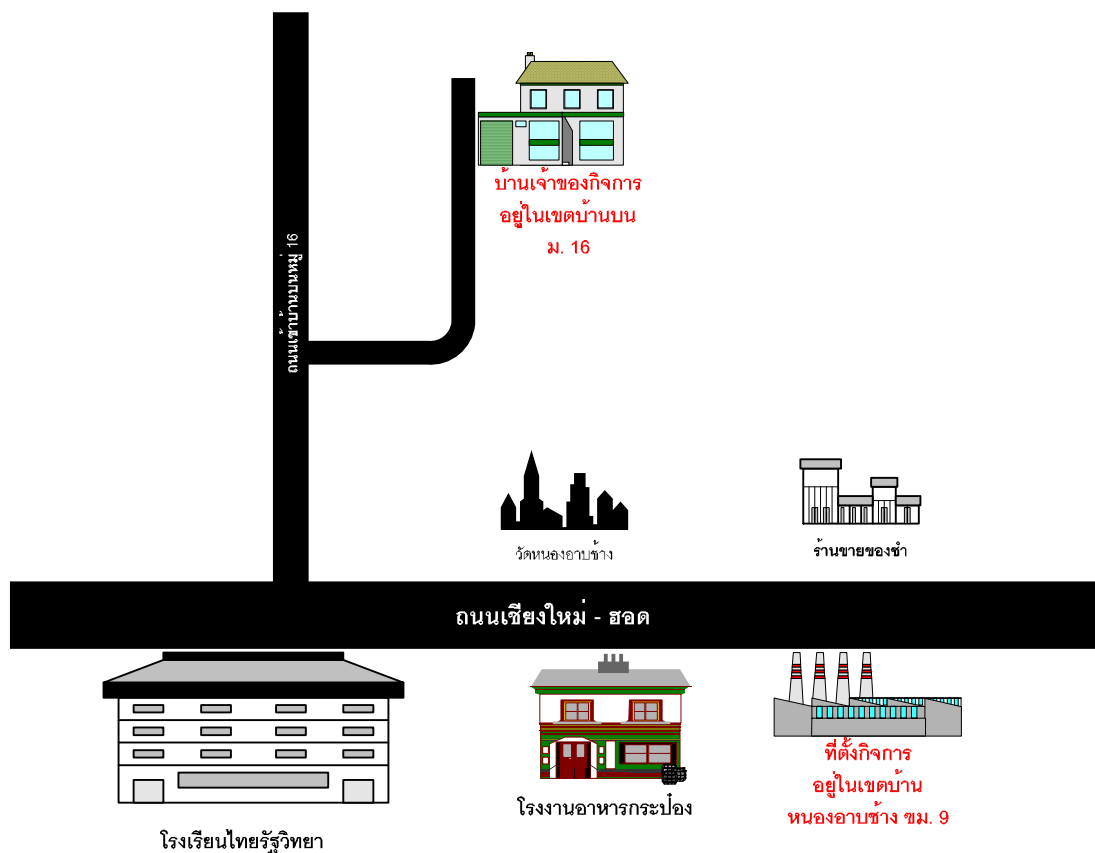
ข้อมูลพื้นฐานของกิจการ

3.1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

3.1.1 ชื่อสถานประกอบการ : บ้านโอล์ดลูมส์ (BAN OLD LOOMS NATURAL DRY COTTONS)

3.1.2 สถานที่ตั้ง

บ้านเลขที่ 76 หมู่ 9 บ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-361478, 053-361155 วิธีการเดินทางมีดังนี้ ไปตามถนนสายเชียงใหม่-ฮอด จะพบที่ตั้งของกิจการในเขตบ้านหนองอาบช้าง หมู่ 9 ซึ่งอยู่ติดถนนด้านทิศตะวันออก ฝั่งตรงข้ามเป็นร้านขายของชำ ถัดจากที่ตั้งของกิจการจะเป็นโรงงานอาหารกระป๋อง และโรงเรียนไทยรัฐวิทยาตามลำดับ และจากทางแยกตรงข้ามกับโรงเรียนไทยรัฐวิทยา เลี้ยวขวาจะเป็นถนนทางเข้าบ้านบนหมู่ 16 ซึ่งเป็นที่ตั้งบ้านเจ้าของกิจการ

แผนภาพที่ 3.1 ที่ตั้งของสถานประกอบการ

3.1.3 เจ้าของกิจการ

นายพิชัย เพิ่มสำราญ อายุ 50 ปี สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สมรสกับนางชรินทร์ เพิ่มสำราญ เมื่อปี 2521 เดิมรับราชการทหาร แต่ได้ลาออกจากราชการในปี 2523 มาประกอบอาชีพทอผ้ากับมารดาของนางชรินทร์ในปีเดียวกันจนถึงปัจจุบัน นายพิชัยมีบุตร 1 คน คือ นายเอกสิทธิ์ เพิ่มสำราญ อายุ 23 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ขณะนี้ทำงานกับบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งที่กรุงเทพฯ ในครอบครัวของนายพิชัยยังมีบิดาและมารดาของนางชรินทร์อาศัยอยู่ด้วย แต่ทั้งสองท่านมิได้ประกอบอาชีพใด เนื่องจากมีอายุมากแล้ว สำหรับสมาชิกในครัวเรือนของเจ้าของกิจการแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ส่วนนายพิชัยเจ้าของกิจการมีบทบาทในหมู่บ้าน คือ เป็นประธานกองทุนหมู่บ้าน พิจารณาการขอกู้เงินและอนุมัติวงเงินกู้ร่วมกับคณะกรรมการให้กับคนในชุมชนได้กู้เงินไปใช้ในกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ยังเป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์กองทุนหมู่บ้าน และสมาชิกฌาปนกิจกิจหมู่บ้าน ส่วนคนในครอบครัวได้ไปช่วยงานต่างๆ ในชุมชนเช่นกัน ได้แก่ งานขึ้นบ้านใหม่ งานศพ และวัดเมื่อมีงานบุญ เป็นต้น

ตารางที่ 3.1 สมาชิกในครัวเรือนของเจ้าของกิจการ

ชื่อ-สกุล	ความสัมพันธ์กับเจ้าของกิจการ	เพศ	อายุ	อาชีพ	การศึกษา
1. นายพิชัย เพิ่มสำราญ	เจ้าของกิจการ	ชาย	50	ทอผ้า	ม.3
2. นางชรินทร์ เพิ่มสำราญ	ภรรยา	หญิง	45	ทอผ้า	ป. 4
3. นายเอกสิทธิ์ เพิ่มสำราญ	บุตร	ชาย	23	ลูกจ้าง	ปริญญาตรี
4. นายทองคำ เสาสีจันทร์	พ่อตา	ชาย	76	-	-
5. นางเสาร์ เสาสีจันทร์	แม่ยาย	หญิง	74	-	ป. 4

ที่มา: จากการสำรวจ

3.2 ประวัติความเป็นมาและการพัฒนาการของกิจการ

กิจการทอผ้าได้เริ่มก่อตั้งมาจากแม่อยู่เสาร์ เสาสีจันทร์ มารดาของนางชรินทร์ซึ่งมีความรู้และมีฝีมือในการทอผ้าที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากปู่ย่าตายาย เดิมรับจ้างทอผ้ารายวันบ้านแม่แสงดา บรรณสิทธิ์ เจ้าของร้านบ้านไร่ไผ่งาม ได้รับค่าจ้างวันละ 6 บาท ต่อมาในปี 2517-2518 เจ้าวางเดือน ณ เชียงใหม่ ต้องการจ้างคนสอนการทอผ้าให้กับคนใกล้ขีด ซึ่งในช่วงนั้นมีชาวบ้านบ้านสบเตี๊ยะเป็นแม่บ้านอยู่ที่บ้านเจ้าวงเดือน และเจ้าวงเดือนจึงได้สอบถามแม่บ้านคนดังกล่าวถึงผู้ที่มีความรู้เรื่องการทอผ้าในหมู่บ้าน แม่บ้านจึงได้เล่าเรื่องแม่อยู่เสาร์ให้ฟัง ต่อมาเจ้าวงเดือนจึงได้ติดต่อแม่อยู่เสาร์ให้มาสอนการทอผ้าที่บ้าน ซึ่งขณะนั้นแม่อยู่เสาร์ยังทอผ้าอยู่ที่บ้านของแม่แสงดา เมื่อเจ้าวงเดือนติดต่อมาและให้ค่าจ้างมากกว่าเดิมวันละ 25 บาท และในช่วงเดียวกันนี้นายสมดุศล สามีนางอำพร เสาสีจันทร์ ประธานกลุ่มทอผ้าบ้านหนองโป่ง ตำบลท่ากว้าง อำเภอสารภี ลูกชายคนเล็กกำลังเรียนหนังสือและมีความต้องการใช้เงินมากขึ้นด้วย ดังนั้นแม่อยู่เสาร์จึงไปทำงานกับเจ้าวงเดือน ซึ่งการย้ายไปทำงานที่ใหม่นี้แม่อยู่เสาร์ต้องทำเองทุกอย่าง เริ่มตั้งแต่จัดหาที่ ย้อมเส้นฝ้าย สอน

การทอ ฯลฯ เมื่อทำงานได้ประมาณ 2 ปี แม่อยู่เสารก็ได้พานางขรินทร์บุตรสาวมาอยู่ด้วยและได้รับค่าจ้างวันละ 20 บาท

จากนั้นในปี 2523 นายสุเมธ เจ้าของร้านคลาสสิก โมเดล มาซื้อสินค้าที่ร้านเจ้าวงเดือน มีโอกาสได้พบและพูดคุยกับแม่อยู่เสารถึงสินค้าที่ขายในร้านที่มีราคาสูง 400-500 บาทต่อเมตร จึงถามว่าทำไมแม่อยู่เสารไม่ทำขายเอง แม่อยู่เสารกล่าวว่าทำแล้วไม่รู้จะนำไปขายที่ไหนและไม่มีเงินทุนด้วย นายสุเมธจึงได้ให้นามบัตรและเงินจำนวน 500 บาท แก่แม่อยู่เสารเพื่อนำไปซื้อปัจจัยการผลิตและทำการผลิตที่บ้านของตนเองที่บ้านบน (เดิมเป็นบ้านหนองอาบช้าง แยกตัวเป็นบ้านบนเมื่อปี 2541) ตำบลสบเตี๋ย อำเภอจอมทอง โดยมีนายพิชัยบุตรเขยและนางขรินทร์บุตรสาวช่วยต้มและย้อมเส้นฝ้าย ส่วนแม่อยู่เสารเป็นผู้ทอผ้า ซึ่งได้ผ้าทั้งหมดจำนวน 110 เมตร นำไปส่งให้กับนายสุเมธ ซึ่งหลังจากหักเงินทุนเริ่มต้นแล้วได้กำไรจากการผลิตพอสมควรจากจุดนี้เป็นจุดเริ่มต้นของกิจการ

แม่อยู่เสารทำการผลิตและขายสินค้าให้กับนายสุเมธได้ประมาณ 2-3 ปี หรือประมาณปี 2525-2526 การค้าขายเริ่มเป็นเงินเชื่อจากเดิมที่เคยจ่ายเป็นเงินสดหลังการนำสินค้าไปส่งและรับเงินได้ทันที ทั้งนี้เป็นเพราะนายสุเมธมีปัญหาเรื่องสภาพคล่องทางการเงิน ส่งผลให้แม่อยู่เสารไม่มีเงินทุนหมุนเวียนเพื่อซื้อปัจจัยการผลิต ในปี 2525 นายเจริญลูกค้าร้านคลาสสิกโมเดลได้พาคุณน้อยซึ่งเป็นพี่สาวและเป็นเจ้าของร้านบ้านไทย อำเภอสันกำแพง มาติดต่อสั่งซื้อสินค้าจากแม่อยู่เสาร ต่อมาปี 2526 ร้านแพรวซึ่งเป็นลูกค้าร้านคลาสสิกโมเดลมาก่อน ได้ติดต่อสั่งซื้อสินค้าจากกิจการ แม่อยู่เสารได้รับยอดการสั่งซื้อทั้งหมดที่มีเข้ามาและทำการผลิตเพิ่มขึ้นมาก ส่งผลให้สถานที่ที่ทำการผลิตเดิมบริเวณบ้านตนเองไม่เพียงพอที่จะทำการผลิต จึงมีความคิดที่จะย้ายสถานที่ผลิต

ต่อมาในปี 2532 ได้สร้างโรงเรือนผลิตและทอผ้าใหม่ขึ้นในบริเวณที่ใช้ผลิตอยู่ในปัจจุบันด้วยงบประมาณทั้งหมด 400,000 บาท สถานที่แห่งใหม่นี้มีพื้นที่กว้างขวางและทำเลที่ตั้งอยู่ติดกับถนนสายเชียงใหม่ – ฮอด ทำให้ลูกค้าสามารถติดต่อสะดวกและง่ายต่อการค้นหาร้านสำหรับลูกค้ารายใหม่ ตลอดจนผู้คนที่ผ่านมาพบเห็นได้ง่าย อย่างไรก็ตามก่อนวันทำบุญโรงเรือนแห่งใหม่ได้ประมาณ 15 วัน เกิดลมพายุพัดหมุนโรงเรือนดังกล่าว ทำให้เกิดความเสียหาย เหลือเพียงเศษเหล็กโครงหลังคาโรงเรือน กิจการจึงกลับไปทำการผลิตที่บ้านของตนเอง

ในปี 2534 พอมีเงินทุนขึ้นมาบ้าง จึงกลับมาสร้างโรงเรือนทอผ้าขึ้นในพื้นที่บริเวณเดิมอีกครั้ง โดยนำเศษเหล็กที่เหลือจากโรงเรือนหลังเก่านั้นมาดัดแปลงและสร้างเป็นโครงหลังคาของโรงเรือนหลังใหม่ การก่อสร้างใช้งบประมาณทั้งหมด 200,000 บาท และโรงเรือนหลังนี้ยังคงใช้มาจนถึงปัจจุบัน และในช่วงปีนี้ได้มียอดการสั่งซื้อจากลูกค้ารายใหม่เพิ่มขึ้นจากบริษัทท่ากระเป๋าสมุทรปราการ โดยทราบการผลิตของกิจการจากคนในหมู่บ้านที่เป็นลูกจ้างในบริษัทดังกล่าว ยอดการสั่งซื้อในครั้งนั้นสูงถึง 10,000 เมตร เกินกำลังผลิตที่กิจการจะผลิตได้ เพราะขณะนั้นกิจการใช้กรรมวิธีการผลิตในแต่ละวันสามารถผลิตได้ประมาณ 3 - 5 เมตรต่อกี่ 1 หลัง ดังนั้นแม่อยู่เสารจึงแบ่งการผลิตให้กับภรรยาของกำนัน ตำบลสบเตี๋ยประมาณ 2,000 - 3,000 เมตร และให้เป็นผู้รับผิดชอบการจัดส่งสินค้าให้กับลูกค้าเอง ทั้งนี้ภรรยาของกำนันก็ได้ตอบแทนแม่อยู่เสารโดยซื้อผ้าถุง 1 ผืน มาด้าหัวในช่วงสงกรานต์ จากนั้นกิจการได้กระจายการผลิตที่มียอดการสั่งซื้อเข้ามามากในลักษณะนี้เป็นช่วงเวลาประมาณ 1 ปี

ต่อมาในปี 2535 การบริหารจัดการได้เปลี่ยนมือจากแม่ฮ้อยเสาร์เป็นนายพิชัยบุตรเขย กิจการจึงเปลี่ยนการผลิตจากที่ธรรมดาเป็นกึ่งกระเทียมเพื่อให้สามารถผลิตสินค้าได้มากขึ้น ซึ่งมีคนในหมู่บ้านคนหนึ่งไปเรียนการผลิตที่กระเทียมจากศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 และกลับมาทำการผลิตขายที่บ้าน กิจการจึงได้ซื้อที่กระเทียมทั้งหมดประมาณ 40 ไร่ ในราคาหลังละ 4,500 บาท ราคานี้ได้รวมอุปกรณ์การผลิตทั้งหมดแล้ว และได้จ้างภรรยาผู้ผลิตที่กระเทียมมาสอนการทอที่กระเทียมให้กับคนงานทั้งหมด 35 คน จำนวน 5 วัน วันละ 500 บาท ซึ่งมีคนงาน 2 คน จากทั้งหมด 35 คน สามารถเรียนรู้ได้เร็ว ทางกิจการจึงได้ให้ทั้งสองสอนการผลิตให้กับคนงานที่เหลือภายหลังจากเวลาที่จ้างสอนหมดลงแล้ว การผลิตของกิจการเริ่มเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ กิจการจ้างแรงงานทอเพิ่มขึ้นเป็น 55 คน และซื้อที่กระเทียมเพิ่มขึ้นตามจำนวนแรงงาน ทำให้พื้นที่โรงเรือนทอผ้าของกิจการไม่สามารถนำเข้ามาทอได้ทั้งหมด ดังนั้นกิจการจึงให้คนงานจำนวน 20 คน จาก 55 คน นำที่ที่มีอยู่ไปทำการผลิตที่บ้านของตนเอง แต่การอนุญาตให้นำที่ไปทอที่บ้านทำให้เกิดปัญหาตามมา คือ คนงานเริ่มรับงานที่ผลิตจากคู่แข่ง เพราะคู่แข่งจ่ายค่าตอบแทนแรงงานเป็นเงินสด ขณะที่กิจการจ่ายค่าตอบแทนเป็นงวดและระยะเวลาการจ่ายเงินไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับสินค้าที่ขายได้ในแต่ละเดือน นอกจากนี้คู่แข่งยังจ่ายค่าตอบแทนสูงกว่ากิจการอีกด้วย คือ หากกิจการจ่ายค่าตอบแทนเมตรละ 15 เมตร คู่แข่งจ่ายเมตร 16-17 บาท เป็นต้น ทำให้แรงงานที่รับงานไปผลิตที่บ้านหันไปรับงานของคู่แข่งมากขึ้นและลดการผลิตของกิจการลง และในช่วงปีเดียวกันนี้กิจการได้ยกเลิกค้าคือ ร้านแพรวา ร้านพรมชนะ ให้กับนางอำพร น้องสะใภ้ทำการผลิตและขายให้กับร้านค้าเหล่านี้ โดยกิจการไม่ได้ขายสินค้าให้กับร้านดังกล่าว ส่งผลให้ช่วงกลางปีสินค้าที่ผลิตขายไม่ได้และคงค้างประมาณ 10,000 เมตร เกิดการประท้วงและการหยุดงานของคนงาน เพราะกิจการไม่มีเงินจ่ายค่าแรง ดังนั้นคนงานบางคนที่เคยผลิตในโรงเรือนทอผ้าของกิจการจึงนำที่ที่มีอยู่กลับไปทอที่บ้านตนเองส่วนหนึ่งเพื่อชดเชยค่าแรงงานที่ค้างจ่าย จากนั้นประมาณ 90-100 วัน กิจการได้จ้างแรงงานใหม่เข้ามาทำงาน เมื่อเริ่มการผลิตใหม่ได้ 15 วัน ได้มีชาวญี่ปุ่นเข้ามาซื้อสินค้าที่คงค้าง 10,000 เมตร และเหลือเพียง 150 เมตร ทำให้กิจการมีเงินทุนหมุนเวียนเพื่อซื้อปัจจัยการผลิตและจ่ายค่าแรงงานที่ค้างชำระทั้งหมดได้

ปี 2536 กิจการได้ซื้อรถยนต์ยี่ห้อ MAZADA มูลค่า 420,000 บาท เพื่อใช้ในกิจการ แต่ปรากฏว่าภายในปีนั้นเองได้เกิดอุบัติเหตุขึ้นเนื่องจากมีคนขับรถมาชนถึง 10 ครั้ง ดังนั้นกิจการจึงได้ขายรถคันดังกล่าวไป

จากนั้นปี 2537 กิจการได้กู้เงินจากธนาคารกรุงเทพสาขาจอมทองจำนวน 1,000,000 บาท โดยแบ่งให้พี่ชายนางชรินทร์กู้ยืมจำนวน 500,000 บาท ส่วนที่เหลือนำไปซื้อรถยนต์ยี่ห้อ NISSAN BIG M จำนวน 470,000 บาท อีก 30,000 บาท ใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ

ในปี 2538 นายพิชัยได้ขับรถนำสิ่งของไปส่งบุตรชายเพื่อเดินทางไปศึกษาต่อที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง การเดินทางในครั้งนั้นนายพิชัยได้จ้างคนขับรถในหมู่บ้านไปด้วย 1 คน รวมทั้งหมด 3 คน ขณะเดินทางไปบุตรนายพิชัยเป็นคนขับรถได้เกิดอุบัติเหตุในช่วงจังหวัดสิงห์บุรี ทำให้นายพิชัยและคนขับรถที่จ้างไปด้วยบาดเจ็บสาหัส ส่วนบุตรนายพิชัยบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย และรถยนต์เกิดความเสียหายทั้งคัน อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในครั้งนี้นายพิชัยเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลและค่าคดีความทั้งหมดประมาณ 1,500,000 บาท ส่งผลให้กิจการไม่มีเงินทุนหมุนเวียนและต้องหยุดการผลิต ตลอดจนยังได้ขายที่กระเทียมบางส่วนให้กับคนงานที่ต้องการที่ทอผ้าเพื่อนำเงินมาใช้จ่ายและเป็นค่ารักษาพยาบาลนายพิชัย จนเหลือที่กระเทียมเพียง 3 ไร่ และที่ธรรมดา 3 ไร่ มาจนถึงปัจจุบัน ภายหลังจากเกิดอุบัติเหตุของชรินทร์ได้

ทวงถามเงินจากพี่ชายที่ได้กู้ยืมไปเมื่อปี 2537 แต่กลับไม่ได้รับการชำระแต่อย่างใด นี่ที่ค้างชำระกับธนาคารทั้งหมดนายพิชัยและนางชรินทร์จึงต้องเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด เพราะเป็นผู้ทำเรื่องของกู้จากธนาคาร ขณะนี้เงินที่กู้ก็ยังไม่ได้รับการชำระ ในช่วงเดียวกันนี้เองกิจการยังเป็นหนี้ร้านขายเส้นฝ้ายซึ่งซื้อเป็นเงินเชื่อ ได้แก่ ร้านฝ้ายทอง ร้านจินเฮงฮวด และร้านไทยดี รวมกันทั้งหมด 300,000 บาท ปัจจุบันยังค้างชำระร้านฝ้ายทองเพียงร้านเดียวจำนวน 20,000 บาท หนี้สินจำนวนดังกล่าวกิจการได้ผ่อนชำระกับร้านค้าต่างๆ เมื่อมีเงินเหลือจากการซื้อปัจจัยการผลิตและจ่ายค่าจ้างแรง จากนั้นที่ค้างชำระเป็นเวลานานเป็นเหตุให้กิจการไม่ได้เข้าไปซื้อเส้นฝ้ายจากร้านค้าเหล่านี้ การซื้อปัจจัยการผลิตทุกชนิดในปัจจุบันจึงต้องซื้อเป็นเงินสด

ในปี 2539 เพื่อนของนางชรินทร์ได้นำเงินมาร่วมลงทุนในการผลิตด้วยเป็นจำนวน 200,000 บาท โดยให้นางชรินทร์เป็นผู้ผลิตและให้เพื่อนเป็นฝ่ายตลาด ในขณะนั้นนายพิชัยยังอยู่ระหว่างการรักษาตัว มีการตกลงผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือ นางชรินทร์เป็นผู้ผลิตได้รับค่าตอบแทนเมตรละ 10 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายในการผลิตและการตลาดทั้งหมดเพื่อนนางชรินทร์เป็นผู้รับภาระ การผลิตดำเนินการไปได้ประมาณ 5 เดือน ผลิตผ้าได้ทั้งหมดประมาณ 50,000 เมตร เพื่อนของนางชรินทร์จึงเริ่มเปิดร้านขายผ้าทอมือขึ้นบริเวณติดกับธนาคารกสิกรไทย สาขาท่าแพ สินค้าที่กิจการผลิตนั้นนอกจากจะขายให้กับลูกค้าโดยตรงแล้วยังนำไปวางขายที่ร้านนี้อีกด้วย จากนั้นเพื่อนของนางชรินทร์เริ่มนำเงินที่ได้จากขายสินค้าไปใช้ในกิจการตนเอง โดยไม่ได้จ่ายเงินให้กับนางชรินทร์ตามที่ตกลงกันไว้ ทำให้เกิดความขัดแย้งกันขึ้น เพื่อนของนางชรินทร์ได้นำเงินและผ้าที่ผลิตได้ทั้งหมดไปด้วยและปล่อยให้นางชรินทร์รับภาระค่าใช้จ่ายค่าแรงคนงานทั้งหมดประมาณ 100,000 บาท ซึ่งในขณะนั้นเองนางชรินทร์ก็ไม่มีเงินทุนอยู่แล้วจึงไม่ได้จ่ายค่าแรงให้กับคนงาน ต้องหยุดการผลิตลงอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นประมาณ 2 เดือน นายทานากะ มาซาโอะชาวญี่ปุ่นได้เข้าไปพบนางชรินทร์ที่กิจการ และติดต่อให้ยืมเส้นฝ้าย แต่นางชรินทร์ไม่มีเงินทุนหมุนเวียนในการจ้างแรงงานและซื้อปัจจัยการผลิต นายทานากะ มาซาโอะจึงได้ให้เงินทุนเริ่มต้นแก่นางชรินทร์อีกครั้ง จำนวน 50,000 บาท และเงินทั้งหมดจะถูกหักภายหลังจากการส่งมอบสินค้า โดยเส้นฝ้ายที่ยืมได้นายทานากะ มาซาโอะนำไปให้กลุ่มสตรีเมืองโออิตะประเทศญี่ปุ่นเป็นผู้ทอ กิจการรับจ้างยืมเส้นฝ้ายดำเนินการได้ประมาณ 3 เดือน นายอิจิ ยะฮิโระ ชาวญี่ปุ่นก็ได้ติดต่อให้กิจการผลิตสินค้าให้ แต่นางชรินทร์ไม่มีเงินทุนหมุนเวียนในกิจการมากพอเพราะเริ่มทำการผลิตมาได้เพียงระยะหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นนายอิจิ ยะฮิโระจึงได้ให้เงินทุนเริ่มต้นผลิตสินค้าในครั้งนี้อีกจำนวน 200,000 บาท นายพิชัยก็ได้นำไปซื้อปัจจัยการผลิตและจ้างแรงงาน และจากเงินจำนวนนี้เองที่เป็นจุดเริ่มต้นให้กิจการสามารถทำการผลิตสินค้ามาได้จนถึงปัจจุบัน ส่วนเงินที่นายอิจิ ยะฮิโระนำมาให้นายพิชัยลงทุนนั้นได้กำหนดให้ผ่อนชำระครั้งละ 10,000 บาท โดยหักจากเงินที่ต้องจ่ายเป็นค่าสินค้าให้กับนายพิชัย เพราะกิจการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อให้นายอิจิ ยะฮิโระ มีระยะเวลาในการชำระประมาณ 30-45 วัน และปัจจุบันกิจการยังคงค้างชำระเงินอยู่เป็นจำนวน 30,000 บาท (สัมภาษณ์ ณ เดือนมีนาคม 2545) ขณะนี้นายอิจิ ยะฮิโระเป็นลูกค้ารายใหญ่รายเดียวของกิจการ โดยในปี 2544 ที่ผ่านมามีมูลค่าการซื้อขายทั้งหมด 1,405,920 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 85 ของยอดขายการจำหน่ายทั้งหมด ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2541 ร้อยละ 67

ในปี 2542 นายอิจิ ยะฮิโระได้ซื้อรถยนต์ให้กับกิจการ 1 คัน มูลค่า 70,000 บาท เพื่อใช้ในกิจการ เพราะเห็นว่าภายหลังจากเกิดอุบัติเหตุแล้ว นายพิชัยไม่มีรถยนต์ใช้เพื่อจัดซื้อปัจจัยการผลิตและการนำสินค้าไปส่งให้โรงงานของนายอิจิ ยะฮิโระที่อำเภอสนทราย ดังนั้นจึงซื้อรถยนต์มือสองให้โดยไม่คิดมูลค่า และนายพิชัยก็

ได้ตอบแทนโดยการบริการส่งผ้าไปซักก่อนนำส่งให้กับโรงงานตัดเย็บของนายอีจิ ยะฮีโร่ ส่วนค่าใช้จ่ายในการซักโรงงานตัดเย็บเป็นผู้รับภาระ แต่ค่าน้ำมันรถนายพิชัยจะเป็นผู้รับภาระเอง

เมื่อปี 2543 กิจการมีลูกหนี้ค้างชำระค่าสินค้า คือ คุณคิม เจ้าของร้านซีซี ได้ซื้อผ้าจากกิจการทั้งหมด 2,026 เมตร คิดเป็นมูลค่า 54,702 บาท ซึ่งเงินจำนวนนี้ยังคงค้างชำระจนถึงปัจจุบัน แม้ว่ากิจการได้ทวงถามแล้ว แต่เจ้าของร้านก็ยังไม่เงินมาชำระค่าสินค้านี้ดังกล่าวนเลย

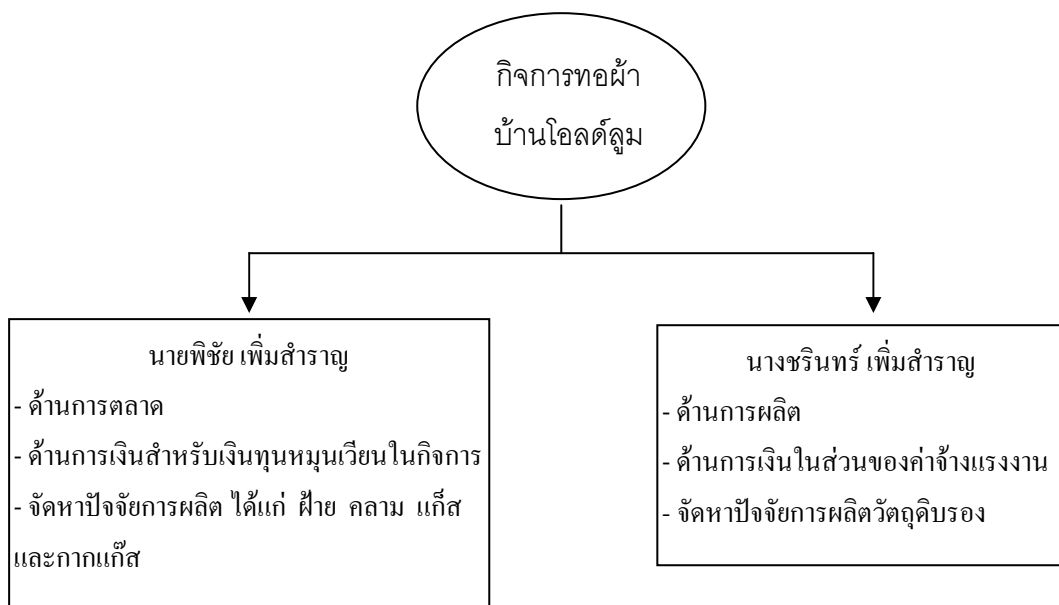
3.3 บทบาทของกิจการ ต่อชุมชน

กิจการทอผ้าบ้านโหลดลุมมีบทบาทต่อคนในชุมชนอย่างเห็นได้ชัด คือ ช่วยสร้างงานให้กับคนในชุมชนได้มีงานทำ มีรายได้และอยู่กับครอบครัวโดยไม่ต้องออกไปหางานทำนอกพื้นที่ตั้งแต่ปี 2521 จนถึงปัจจุบัน ขณะเดียวกันยังสอนและถ่ายทอดการทอผ้าให้กับคนในชุมชน (ประมาณ 100 คน) เป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมของท้องถิ่นให้คงอยู่และสืบต่อไปอีกด้วย เมื่อทางชุมชนมีงานต่างๆ เช่น งานวันเด็ก เจ้าของกิจการจะบริจาคเงินประมาณ 400-500 บาท แก่คณะกรรมการจัดงานสำหรับใช้เป็นทุนในการจัดกิจกรรมหรือเงินรางวัลแก่เด็ก นอกจากนี้ยังบริจาคเป็นเงินและสิ่งของต่างๆ ให้กับวัด ได้แก่ เครื่องทำน้ำเย็น พัดลม และเงินสร้างกำแพงวัด

3.4 การจัดการองค์กรและการบริหารงานของกิจการ

3.4.1 การบริหารและจัดการองค์กรของกิจการ

จากปี 2535 ถึงปัจจุบัน การจัดการองค์กรของกิจการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่นายพิชัยรับผิดชอบ ได้แก่ ด้านการตลาด การเงินสำหรับเป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ และการจัดหาปัจจัยการผลิต ส่วนนางขรินทร์รับผิดชอบในด้านการผลิต และการเงินในส่วนของการจ่ายค่าแรงงาน แสดงรายละเอียดดังภาพที่ 3.2

แผนภาพที่ 3.2 โครงสร้างองค์กร

การบริหารกิจการในส่วนที่นายพิชัยรับผิดชอบมีดังนี้

- ด้านการตลาด ติดต่อบริษัท รับยอดการสั่งซื้อ ส่งสินค้าและรับชำระเงิน
- ด้านการเงินสำหรับเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ นายพิชัยเป็นผู้จัดหาเงินทุนหมุนเวียน และ

ควบคุมดูแลปริมาณการใช้จ่ายในกิจการ

- การผลิต นายพิชัยเป็นผู้จัดหาปัจจัยการผลิตในส่วนของ เส้นฝ้าย คล้าม แก๊สและกากแก๊สที่ใช้ย้อมเส้นฝ้าย

การบริหารกิจการในส่วนที่นางชรินทร์มีดังนี้

- ด้านการผลิต นางชรินทร์ควบคุมดูแลการผลิตตั้งแต่การหมักสีธรรมชาติ (มะเกลือ ดินแดง ฯลฯ) การย้อมสีเส้นฝ้าย การขึ้นเส้นยืน การออกแบบและพัฒนาลวดลายของสินค้า การส่งงานและกระจายการผลิตให้กับคนงานทั้งที่รับไปทอที่บ้านตนเองและทอที่โรงทอผ้าของกิจการ ซึ่งการกระจายงานมีทั้งจ้างทอเป็นมัดและเป็นรายวัน ตลอดจนทำการตรวจสอบคุณภาพของสินค้า

- ด้านการเงิน ดูแลรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างแรงงาน
- จัดหาปัจจัยการผลิตในส่วนของวัตถุดิบอื่นๆ ที่ใช้ในการผลิต

3.4.2 ปัญหาการจัดการองค์กรของกิจการ

กิจการไม่มีปัญหาด้านการจัดการองค์กร เพราะมีการแบ่งงานและปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

3.5 แหล่งให้ความสนับสนุนและช่วยเหลือแก่กิจการ

กิจการได้รับความสนับสนุนและความช่วยเหลือจากบุคคลหรือหน่วยงานต่างๆ ทั้งในภาครัฐและเอกชน ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งปี 2523 จนถึงปัจจุบัน (ตารางที่ 3.3) ดังนี้

1. นายสุเมธ เจ้าของร้านคลาสสิก โมเดล ให้เงินทุนเริ่มต้นครั้งแรกในปี 2523 จำนวน 500 บาท เพื่อใช้ในการซื้อปัจจัยการผลิต และรับซื้อสินค้าที่ผลิตได้ทั้งหมด 110 เมตร เงินที่ให้กู้ยืมดังกล่าวถูกหักเมื่อส่งมอบสินค้าและมีการชำระเงินส่วนหนึ่ง การผลิตในครั้งนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการประกอบกิจการมาจนถึงปัจจุบัน ต่อมาในปี 2525 ได้แนะนำให้ร้านแพรวาเข้ามาซื้อสินค้าจากกิจการจนกระทั่งถึงปี 2535 กิจการได้ยกเลิกค้าร้านแพรวาให้กับกลุ่มทอผ้าบ้านหนองโป่ง ต.ท่ากว้าง อ.สารภี ซึ่งกลุ่มดังกล่าวมีนางอำพร เสาศีจันทร์ เป็นประธานกลุ่มและเป็นน้องสะใภ้ของนางชรินทร์ภรรยาของนายพิชัย เพิ่มสำราญ เจ้าของกิจการกลุ่มทอผ้าบ้านโกลด้อมในปัจจุบัน ต่อมาในปี 2538 กิจการได้หยุดการส่งมอบสินค้าให้กับร้านคลาสสิก โมเดล เนื่องจากกิจการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนเพราะเริ่มมีลูกค้ารายใหม่สั่งซื้อเพิ่มขึ้น เงินทุนหมุนเวียนที่มีอยู่เพื่อใช้ซื้อปัจจัยการผลิตจึงมากขึ้นตามไปด้วย ขณะเดียวกันทางร้านคลาสสิกโมเดลเองก็เริ่มมีปัญหาด้านการเงินเช่นกัน ดังนั้นนายพิชัยจึงได้คุยกับนายสุเมธเพื่อขอหยุดการส่งสินค้าก่อนจนกว่ากิจการจะมีเงินทุนหมุนเวียนมากขึ้น แล้วจึงจะผลิตสินค้าให้กับนายสุเมธใหม่ นั้นหมายถึงกิจการขายสินค้าเป็นแบบเครดิตนั่นเอง (ปัจจุบันยังไม่ได้ส่งสินค้าให้นายสุเมธ)

2. ธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาจอมทอง ในปี 2537 ได้อนุมัติเงินกู้ให้กับกิจการในวงเงิน 1,000,000 ล้านบาท ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 16 กำหนดชำระคืนภายใน 5 ปี ปัจจุบันเงินจำนวนดังกล่าวยังคงค้างชำระ

ซึ่งเงินที่กู้ยืมมาในขณะนั้นแบ่งให้พี่ชายนางชรินทร์ยืมต่อจำนวน 500,000 บาท ส่วนที่เหลือนำไปซื้อรถยนต์มาใช้ในการกิจการ 470,000 บาท และเป็นเงินทุนหมุนเวียน 30,000 บาท

3.นายทานากะ มาซาโอะ ชาวญี่ปุ่นได้เข้ามาสั่งซื้อสินค้าจากกิจการในปี 2539 ขณะนั้นกิจการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน แต่นายทานากะ มาซาโอะต้องการให้กิจการผลิตสินค้าจึงได้ให้เงินทุนหมุนเวียนซื้อปัจจัยการผลิตจำนวน 50,000 บาท และหักเงินทุนภายหลังจากส่งมอบสินค้า

4.นายอิชิ ยะฮิโระ เข้ามาสั่งซื้อสินค้าจากกิจการในปี 2539 แต่ขณะนั้นกิจการไม่มีเงินทุนซื้อปัจจัยการผลิต ดังนั้นนายอิชิ ยะฮิโระได้ให้เงินทุนจำนวน 200,000 บาท โดยไม่คิดอัตราดอกเบี้ยและหักชำระคืนภายหลังส่งมอบสินค้าให้ในแต่ละครั้ง เป็นเงินจำนวน 10,000 บาทต่อครั้ง ปัจจุบันค้างชำระอยู่จำนวน 30,000 บาท ขณะเดียวกันในปี 2542 นายอิชิ ยะฮิโระได้ซื้อรถยนต์ให้เปล่าแก่กิจการเป็นเงิน 70,000 บาทเพื่อใช้ในการกิจการ

5.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 ช่วยแจ้งข่าวสารการออกงานแสดงสินค้าให้กับกิจการตั้งตั้งแต่ปี 2540 ถึงปัจจุบัน แต่กิจการไม่เคยไปออกงานแสดงสินค้านี้ดั่งกล่าวเลย

กองทุนหมู่บ้าน ในปี 2544 กิจการกู้ยืมจำนวน 20,000 บาท อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 12 ต่อปี กำหนดชำระคืนภายใน 1 ปี เงินที่กู้มาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ

7.เพื่อนของนางชรินทร์ ให้เงินกู้ยืมแก่กิจการในเดือนมีนาคม 2545 จำนวน 100,000 บาท โดยคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 5 ต่อเดือน เงินจำนวนนี้นำมาใช้จ่ายเป็นค่าจ้างแรงงาน

3.6 ศักยภาพการจัดการองค์กรของกิจการ

กิจการมีการบริหารและจัดการโดยแบ่งแยกหน้าที่กันอย่างชัดเจนระหว่างนายพิชัย และนางชรินทร์ ทำให้การบริหารและจัดการคล่องตัวขึ้นระหว่างหน้าที่การตลาดและการผลิต โดยมีได้รอนคนเพียงคนเดียวในการบริหารและสั่งงานการผลิต นอกจากนี้สินค้าที่กิจการผลิตยังเป็นที่ต้องการของลูกค้า แต่กิจการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน เนื่องจากต้องซื้อปัจจัยการผลิตเป็นเงินสด ส่วนกำลังการผลิตยังสามารถขยายเพิ่มขึ้นได้ เพราะมีการกระจายกำลังการผลิตไปตามบ้านของแรงงาน แต่การจ่ายค่าจ้างแรงงานเหล่านี้ต้องจ่ายเป็นเงินสด (เพราะคู่แข่งจ่ายค่าจ้างแรงงานเป็นเงินสดและให้ตรงเวลา) ส่วนลูกค้าเดิมที่กิจการหยุดขายสินค้าให้ก็ยังคงต้องการสินค้าจากกิจการอยู่ แต่ต้องการค้าขายเป็นเงินสด เช่น ร้านคลาสสิก โมเดล ร้านพรหมชนะ ร้านบ้านไทย และร้านแพรวาที่เดิมเป็นลูกค้าของกิจการ แต่ยกให้กับกลุ่มทอผ้าบ้านหนองโป่ง ซึ่งต้องการสั่งซื้อสินค้าเพิ่มขึ้นแต่กลุ่มบ้านหนองโป่งไม่สามารถขยายกำลังการผลิตได้อีก ดังนั้นหากกิจการมีเงินทุนหมุนเวียนซื้อปัจจัยการผลิต จ่ายค่าจ้างแรงงานเป็นเงินสดและตรงต่อเวลาให้กับแรงงานได้ จะทำให้สามารถขยายตลาดจากลูกค้าเดิมร้านเพิ่มขึ้นได้อีก

ตารางที่ 3.3 แหล่งให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนกิจกรรมตั้งแต่เริ่มก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน

ปี (พ.ศ.)	บุคคล /หน่วยงาน	ความช่วยเหลือ	การนำไปใช้ประโยชน์	มูลค่าหรือ จำนวนเงิน (บาท)	ระยะเวลา กี่ปี (ปี)	อัตราดอกเบี้ย (บาท/ปี)	หนี้ค้างชำระ (บาท)
2523	คุณสุเมธ ร้านคลาสสิก โมเดล	- เงินทุนเริ่มต้น	- ซื้อปัจจัยการผลิต - ยอดการสั่งซื้อ - ยอดการสั่งซื้อ	500	-	-	หักจากสินค้าที่นำไปส่ง ในงวดแรก
2525	"	- แนะนำลูกค้าร้านแพรวา	- ให้พี่ชายกู้ยืมต่อ - ซื้อรถยนต์ - เงินทุนหมุนเวียน	-	-	-	-
2537	ธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขา จอมทอง	- กู้ยืมเงิน		1,000,000	5	16	1,000,000
2539	- นายทานากะ มาซาโอะ - นายอิชิ ยะฮิโร	- เงินทุนหมุนเวียน - เงินทุนหมุนเวียน	- ซื้อปัจจัยการผลิต - ยอดการสั่งซื้อ - ซื้อปัจจัยการผลิต - ยอดการสั่งซื้อ	50,000 200,000	- -	- -	หักจากสินค้าที่นำไปส่ง ในงวดแรก หักจากสินค้าที่ส่งมอบให้ งวดละ 10,000 บาท ยัง ค้างชำระอยู่เป็นจำนวน 30,000 บาท
2542	นายอิชิ ยะฮิโร	- รถยนต์	- จัดหาปัจจัยการผลิตใน ท้องถิ่นและนำส่งฝ่ายไปส่ง ให้กับคนงานที่ทอดผ้าอยู่ที่บ้าน ตนเอง	70,000	-	-	-
2540- ปัจจุบัน	ศูนย์ส่งเสริมฯ	- แจ้งข่าวการออกงานแสดง สินค้า	- แต่กิจการยังไม่เคยออกงาน	-	-	-	-

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ปี (พ.ศ.)	หน่วยงาน	ความช่วยเหลือ	นำไปใช้ประโยชน์	มูลค่าหรือ จำนวนเงิน (บาท)	ระยะเวลา กู้ยืม (ปี)	อัตราดอกเบี้ย (บาท/ปี)	หนี้ค้างชำระ (บาท)
2543	กองทุนหมู่บ้าน	- เงินทุนกู้ยืม	- เงินหมุนเวียนในกิจการ	20,000	1	12	20,000
2545 (มีนาคม)	เพื่อนของนางชินทร์	- เงินทุนหมุนเวียน	- ค่าใช้จ่ายแรงงาน	100,000	-	-	100,000

ที่มา: จากการสำรวจ

บทที่ 4

การผลิตและเทคโนโลยีการผลิต

4.1 ผลิตภัณฑ์

กิจการทอผ้าบ้านโหลดลุม ทำการผลิตผ้าทอที่ย้อมด้วยสีธรรมชาติ และสีเคมี สินค้าที่ผลิตและขายในปี 2544 ได้แก่ ผ้าพื้น (ผ้าพื้นจอมทอง) ผ้ามัดย้อม (ผ้ามัดย้อมจอมทอง) รับจ้างย้อมเส้นฝ้ายและผ้าผืน นอกจากนี้ในก่อนปี 2542 กิจการยังผลิตผ้าพื้นคออีกด้วย เส้นฝ้ายที่ใช้ในการผลิตสินค้าประกอบด้วย ฝ้ายระหันเบอร์ 10/12 (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.3) ฝ้ายเกรียวเบอร์ 40/2 (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.4) ฝ้ายเมืองเบอร์ A (ภาคผนวกที่ ก รูปที่ ก.5) ฝ้ายเมืองเบอร์ B (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.6) และฝ้ายเมืองเบอร์ C เส้นฝ้ายเหล่านี้สามารถใช้ผลิตสินค้าต่างๆ ดังตารางที่ 4.1 และภาคผนวก ก รูปที่ 7 – 20

ผลิตภัณฑ์หลักของกิจการในปี 2544 มี 2 ประเภท คือ ผ้าพื้น (ผ้าพื้นจอมทอง) ผ้ามัดย้อม (ผ้ามัดย้อมจอมทอง) ส่วนการรับจ้างย้อมเส้นฝ้ายและผ้าผืนมีเพียงเล็กน้อยตามยอดการสั่งซื้อของลูกค้า

ตารางที่ 4.1 ผลิตภัณฑ์ของกิจการ

ประเภท	ชนิดที่	ฝ้ายที่ใช้ในการผลิต	ปริมาณเส้นฝ้าย	ชนิดผลิตภัณฑ์
ผ้าม้วน (ผ้าพื้น และผ้ามัดย้อม) (กว้าง 1 เมตร ยาว 55 เมตร)	1	ยีนเกรียว พุ่งระหัน	3.375 กก. 1.104 กก.	ผ้าบาง
	2	ยีนเกรียว พุ่งเมือง A	3.375 กก. 9 กก.	ผ้าหนาขนาด กลาง
	3	ยีนเกรียว พุ่งเมือง B	3.375 กก. 10 กก.	
	4	ยีนระหัน พุ่งเมือง A	7 กก. 8 กก.	
	5	ยีนเมือง A พุ่งเมือง B หรือ C	8 กก. 7 กก.	ผ้าหนา
ผ้าพื้นคอ (กว้าง 45 ซม. X ยาว 56 เมตร)	6	ยีนเกรียว พุ่งระหัน	1.125 กก. 0.313 กก.	ผ้าบาง
	7	ยีนเมือง A พุ่งเมือง B หรือ C	3.5 กก. 3 กก.	ผ้าหนา
รับย้อมเส้นฝ้ายและผ้าผืน	8	ผ้าพื้น ผ้ามัดย้อม		-

ที่มา: จากการสำรวจ

4.2 การบริหารการผลิต และการวางแผนการผลิต

4.2.1 การบริหารการผลิต

การบริหารการผลิตเป็นหน้าที่ของนางชรินทร์ โดยแบ่งการบริหารออกเป็น 5 ส่วน เพื่อสะดวกและง่ายต่อการมอบหมายงานให้ผู้ช่วยรับผิดชอบ ตลอดงานในการควบคุมดูแลการผลิต คือ การย้อมสีเส้นฝ้าย การพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์ กระจายการผลิตทอผ้าไปยังชาวบ้านในชุมชน การจ้างแรงงานทอในโรงเรียนของกิจการ และการจ้างแรงงานในการกรอฝ้ายเพื่อใช้ขึ้นเส้นยืน โดยการย้อมสีและกระบวนการย้อมนางชรินทร์มีนายจรัญเป็นผู้ช่วย ส่วนการพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์มอบหมายให้นางบุตร เป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด บุคคลทั้งสองเป็นลูกจ้างรายวันและทำงานกับกิจการมานาน ส่วนที่เหลือเป็นหน้าที่ของนางชรินทร์

4.2.2 การวางแผนการผลิต

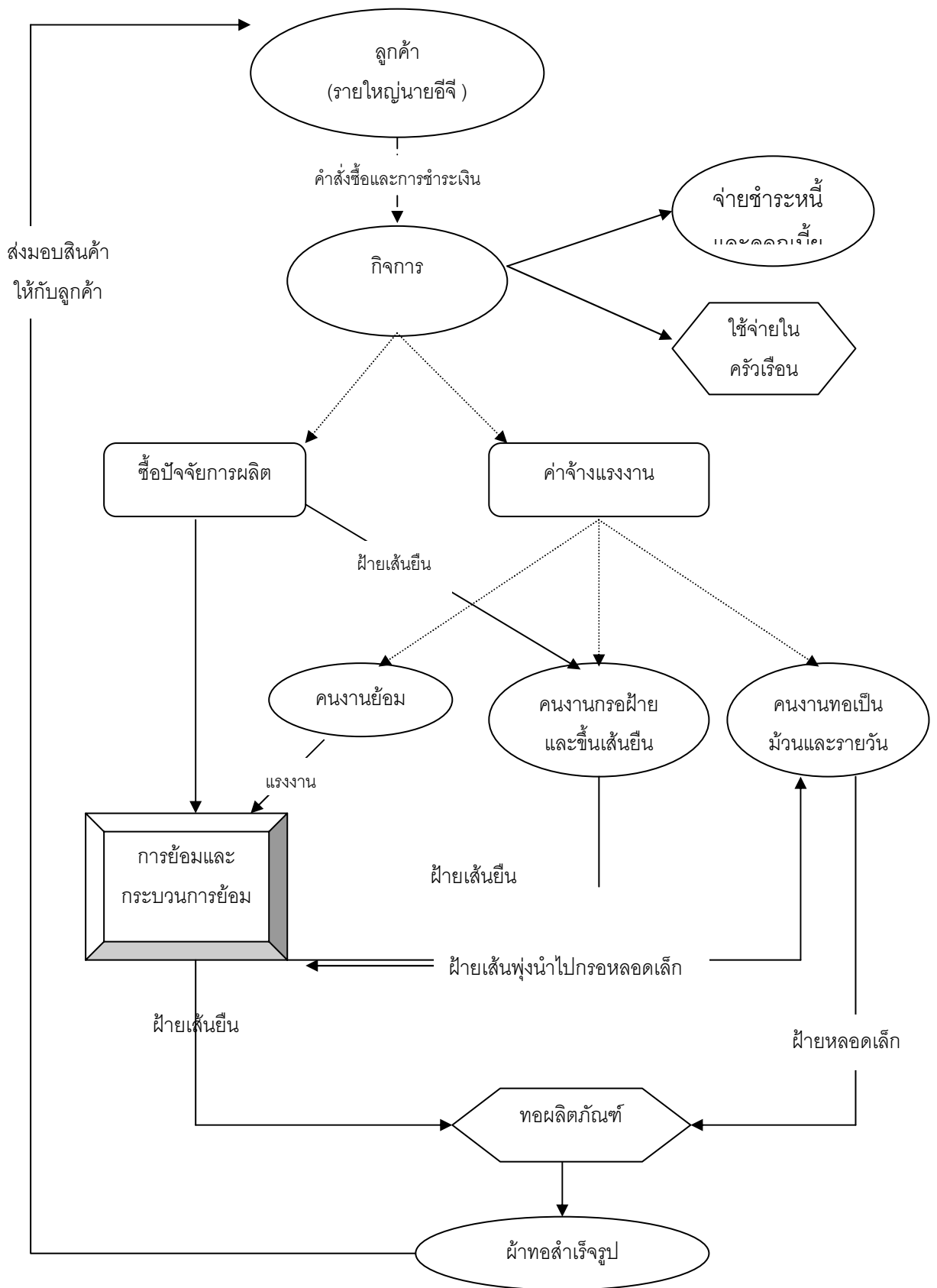
ในการย้อมสีนางชรินทร์เป็นผู้ควบคุมการผลิตเองทุกขั้นตอน เพราะเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก โดยเฉพาะการผสมสีเพื่อให้เส้นฝ้ายที่ย้อมแล้วได้สีตามที่ลูกค้าต้องการ นางชรินทร์จะใส่อัตราส่วนของสีที่จะผสมเองและควบคุมการผลิตในขั้นตอนนี้เป็นพิเศษ (อัตราส่วนสีที่ใช้ย้อมและกระบวนการย้อมเป็นความลับของกิจการ) หากนางชรินทร์ติดธุระไม่สามารถควบคุมการผลิตในขั้นตอนนี้ได้จะมอบหมายให้นายจรัญ ซึ่งญาติของนางชรินทร์และเป็นลูกจ้างรายวันที่ทำงานกับกิจการมานานเป็นผู้ดูแลการผลิตแทน และมีแรงงานจ้างรายวันอีก 6 คน คอยช่วยงาน

การพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์นางชรินทร์มอบหมายให้นางบุตรลูกจ้างรายวัน ซึ่งทำงานกับกิจการมาตั้งแต่ปี 2538 จนถึงปัจจุบัน เป็นผู้พัฒนาและออกแบบสินค้าทุกชนิด การออกแบบของนางบุตรไม่ได้วาดหรือเขียนออกมาเป็นรูปแบบลงบนกระดาษ แต่จะคิดและลงมือปฏิบัติบนเส้นยืน เพื่อให้ได้ลวดลายรูปแบบ และสีเส้นของผลิตภัณฑ์ที่สวยงาม

สำหรับการจ้างทอผลิตภัณฑ์กิจการจ้างทอรายวันและเป็นเมตร โดยการจ้างทอเป็นเมตรนางชรินทร์เป็นผู้คัดเลือกและกระจายการผลิตให้กับแรงงานแต่ละคน ตามความถนัด ความชำนาญ ลักษณะที่ที่ชาวบ้านมีอยู่และใช้ในการผลิต (กัธธรรมา และกักระเทย) ตลอดจนความสามารถที่ผลิตได้สูงสุดในแต่ละวัน เพื่อให้สินค้าที่ผลิตได้มีคุณภาพและทันตามกำหนดของลูกค้า การผลิตในลักษณะนี้ชาวบ้านได้รับค่าจ้างเป็นเมตร และส่วนใหญ่ทอเป็นม้วน 1 ม้วน ยาวประมาณ 55 เมตร ค่าแรงที่ได้รับขึ้นอยู่กับลักษณะผลิตภัณฑ์ที่ทออีกด้วย ส่วนแรงงานที่ทอในโรงงานของกิจการได้รับค่าจ้างแรงงานเป็นรายวัน เนื่องจากสินค้าที่ผลิตเป็นผ้าบางและนุ่ม ลักษณะผ้าเป็นตาข่ายคล้ายมุ้งลวด ซึ่งการทอค่อนข้างใช้เวลานานและทอได้ปริมาณน้อยประมาณ 3-4 เมตรต่อวัน (ทอด้วยกัธธรรมา) ขณะที่ทอด้วยกักระตุกและกักระเทยสามารถทอได้ประมาณ 10-15 เมตรต่อวัน ดังนั้นกิจการจึงจ้างทอเป็นรายวัน

เส้นฝ้ายที่กรอเพื่อใช้ผลิตเป็นเส้นพุ่งและเส้นยืน กิจการมีการบริหารจัดการอยู่ 2 ลักษณะ คือ ฝ้ายที่กรอลงบนกระป๋องสีที่ใช้ที่บ้านเพื่อขึ้นเส้นยืน กิจการเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมด โดยจ้างชาวบ้านในชุมชนที่มีอายุค่อนข้างมาก (มากกว่า 60 ปี) ทำหน้าที่กรอฝ้ายและจ่ายค่าจ้างเป็นใจใจละ 1 บาท ส่วนเส้นฝ้ายที่กรอลงบนหลอดเล็กใช้ใส่กระสวยทอเป็นเส้นพุ่ง ผู้ที่ทอทุกคนจะกรอเอง กิจการไม่รับภาระค่าใช้จ่ายในส่วนนี้

ในปี 2544 ที่ผ่านมามีการวางแผนการผลิตของกิจการขึ้นอยู่กับเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในกิจการแต่ละเดือน ทั้งนี้เนื่องจากการซื้อปัจจัยการผลิตทุกชนิดเป็นเงินสด แต่สินค้าที่ขายขายเป็นเงินเชื่อให้กับลูกค้ารายใหญ่เพียงรายเดียว คือ นายอีจี ยะฮีโร่ มีระยะเวลาในการชำระเงินไม่แน่นอนประมาณ 30-45 วัน ซึ่งเงินที่ได้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือซื้อปัจจัยการผลิต จ่ายค่าจ้างแรงงาน จ่ายชำระหนี้และดอกเบี้ยที่ก่อไว้ในอดีต และใช้จ่ายในครัวเรือน ฉะนั้นเงินที่ได้จะหมุนเวียนเช่นนี้ทุกเดือน (ภาพที่ 4.1) ดังนั้นการบริหารและการวางแผนการผลิตของกิจการจึงเป็นเพียงการวางแผนระยะสั้น เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องของเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ ส่งผลให้กิจการผลิตสินค้าขายเพียงเดือนละประมาณ 1,700 – 2,700 เมตรต่อเดือน (ตารางที่ 4.2) ซึ่งเป็นทั้งผ้าพื้น และผ้ามัดย้อม (ตารางที่ 4.3) ขณะที่กิจการมีกำลังการผลิตสูงสุดได้ถึง 5,000 เมตรต่อเดือน ช่วงเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน กิจการจะเพิ่มกำลังการผลิตมากกว่าเดิมเพื่อส่งมอบสินค้าให้กับลูกค้าให้มากที่สุด ก่อนที่กิจการจะหยุดในช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม เป็นฤดูกาลเก็บผลผลิตลำไยทำให้กิจการขาดแคลนแรงงาน จึงต้องหยุดกิจการในช่วงดังกล่าว เจ้าของกิจการและลูกจ้างส่วนใหญ่มีส่วนลำไยที่ต้องเก็บผลผลิตเช่นกัน นอกจากนี้ค่าจ้างแรงงานในการเก็บลำไยยังสูงกว่าค่าจ้างแรงงานของกิจการ (เก็บลำไย 150-200 บาทต่อวัน กิจการ 120-130 บาทต่อวัน) และทำให้ลูกจ้างของกิจการที่ไม่มีส่วนลำไยเป็นของตนเองออกไปรับจ้างในช่วงเดือนดังกล่าวมากกว่ารับจ้างในกิจการ

แผนภาพที่ 4.1 การบริหารและการวางแผนการผลิต

ตารางที่ 4.2 ยอดการจำหน่ายในปี 2544 และอัตรากำลังการผลิตสูงสุดในแต่ละเดือนของกิจการ

เดือน	ยอดการจำหน่ายในปี 2544 (เมตร)	อัตรากำลังการผลิตสูงสุดต่อเดือน (เมตร)
มกราคม	2,027.00	5,000
กุมภาพันธ์	2,278.00	5,000
มีนาคม	2,567.00	5,000
เมษายน	1,432.00	5,000
พฤษภาคม	2,288.50	5,000
มิถุนายน	2,491.50	5,000
กรกฎาคม	-	หยุดผลิต
สิงหาคม	-	หยุดผลิต
กันยายน	2,273.00	5,000
ตุลาคม	2,728.50	5,000
พฤศจิกายน	1,868.00	5,000
ธันวาคม	2,325.00	5,000
รวม	21,911.5	50,000

ที่มา: จากการจดบันทึกบัญชียอดขายของกิจการ

ตารางที่ 4.3 การวางแผนและผลิตสินค้าหลักของกิจการในปี 2544

ผลิตภัณฑ์	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ผ้าพื้นจอมทอง	←						*****	*****	←			→
ผ้ามัดย้อมจอมทอง	←						*****	*****	←			→
ย้อมเส้นฝ้าย	←						*****	*****	←			→

หมายเหตุ: _____ หมายถึง ช่วงที่ผลิตมากเพื่อกักตุนสินค้า

..... หมายถึง ช่วงการผลิตปกติ

***** หมายถึง หยุดผลิต

ที่มา: จากการสำรวจ

4.3 การจัดหาปัจจัยการผลิต

4.3.1 วัตถุดิบ

การจัดหาปัจจัยการผลิตหลัก คือ เส้นฝ้ายที่ใช้ในการผลิตทั้งหมดเป็นหน้าที่ของนายพิชัย เนื่องจากต้องนำสินค้าไปส่งให้กับโรงงานตัดเย็บของนายอิจิยะฮิโระลูกค้ารายใหญ่ ซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอสันทราย ดังนั้นตอนกลับจึงซื้อเส้นฝ้ายจากร้านค้าในตัวเมืองพร้อมด้วยกากแก๊สและแก๊ส (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.21) และคราม (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.22) ซึ่งเป็นสารเคมีใช้ย้อมเส้นฝ้ายกลับไปด้วย ส่วนการจัดหาปัจจัยการผลิตอื่นๆ เป็นหน้าที่ของนางชรินทร์ ได้แก่ สีเคมี (ภาคผนวก ก รูปที่ 23) เปลือกไม้ชนิดต่างๆ ที่ใช้ย้อมให้สีธรรมชาติ (ภาคผนวก ก รูปที่ 24) แป้งข้าวเจ้า (ภาคผนวก ก รูปที่ 25) เชือกฟาง และไม้ฟันสำหรับตมน้ำ

โดยการจัดหาแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.4 และวัตถุดิบทุกชนิดกิจการจัดซื้อมากในช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน (ตารางที่ 4.5) ทั้งนี้เพื่อผลิตแล้วเก็บไว้ขายให้กับลูกค้าช่วงเดือน กรกฎาคม-สิงหาคม เป็นช่วงที่กิจการหยุดผลิต

วัตถุดิบหลัก

เส้นฝ้าย นายพิชัยเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดหาทั้งหมด ได้แก่ ฝ้ายระหัน เบอร์ 10/12 ฝ้ายเกรียว เบอร์ 40/2 และฝ้ายเมือง เบอร์ A B และ C โดยส่วนใหญ่ซื้อจากร้านค้าในตัวเมืองเชียงใหม่ แต่บางครั้งไม่เพียงพอที่จะใช้ในการผลิตและปริมาณไม่มากนัก หรือนายพิชัยติดธุระไม่สามารถไปซื้อสินค้าจากในเมืองได้ กิจการจะซื้อฝ้ายจากร้านค้าในอำเภอจอมทอง ในอดีตช่วงปี 2530-2538 กิจการเคยซื้อเป็นเงินเชื่อจากร้านฝ้ายทองและเงินเสงหวด แต่ในปี 2539 นายพิชัยและบุตรชายประสบอุบัติเหตุรถชนจำเป็นต้องใช้เงินรักษาพยาบาลเป็นจำนวนมาก ทำให้กิจการไม่มีเงินไปชำระค่าฝ้ายที่ซื้อเป็นเงินเชื่อไว้กับร้านค้าทั้ง 2 ร้าน มูลค่าสูงถึง 400,000 บาท (ฝ้ายทอง 300,000 บาท และเงินเสงหวด 100,000 บาท) อย่างไรก็ตามหนี้สินจำนวนดังกล่าวกิจการได้ผ่อนชำระให้กับร้านค้าจนถึงปัจจุบัน ขณะนี้กิจการยังคงค้างชำระกับร้านฝ้ายทองเพียงรายเดียวประมาณ 20,000 บาท ผลจากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้เจ้าของกิจการไม่ต้องการซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อ และไม่ยอมเข้าไปซื้อสินค้าจากร้านค้าทั้งสองอีก หากจำเป็นต้องซื้อสินค้าจากทั้งสองร้านกิจการจะให้นางอำพร เสาศีจันทร์ ซึ่งเป็นน้องสะใภ้และประธานกลุ่มทอผ้าบ้านหนองโป่งเป็นผู้จัดซื้อแทน ทั้งนี้เพราะนางอำพรเป็นลูกค้าของทั้ง 2 ร้าน และสามารถซื้อได้ทั้งเงินสดและเงินเชื่อ

ปัจจุบันกิจการซื้อฝ้ายเป็นเงินสด ส่วนใหญ่ซื้อจากร้านเจริญภัณฑ์ช่างวัดป่าแพ่ง เนื่องจากมีราคาถูกกว่าร้านอื่นๆ หากเป็นฝ้ายเกรียวและระหันจะถูกกว่าประมาณ 100 บาทต่อหัว และฝ้ายเมืองประมาณ 5-10 บาทต่อกิโลกรัม อย่างไรก็ตามหากสินค้าที่ต้องการไม่มีจำหน่ายในร้านดังกล่าว กิจการจะซื้อจากสุธารัตน์ ถนนราชอุทิศ ซอย 8 และร้านไทยดี เพราะฝ้ายที่กิจการใช้ในการผลิตจะคำนึงถึงผู้บริโภคปลายทางเป็นหลักซึ่งลูกค้าที่มาสั่งให้ผลิตเป็นผู้แนะนำให้ทราบถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคปลายทาง เช่น ผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกไปญี่ปุ่นในฤดูแล้ง นายอิชิ ยะฮิโรจะแนะนำให้ผลิตผ้าบางเพิ่มขึ้น ดังนั้นกิจการจึงใช้ฝ้ายตราแมวในการผลิต เพราะมีเส้นเล็กกว่าฝ้ายชนิดอื่นๆ (ราคา 460 บาทต่อลูก หรือเท่ากับ 12 หัว) แต่หากเป็นฤดูหนาวผลิตผ้าชนิดเดียวกันกิจการใช้ฝ้ายที่นำเข้าจากพม่า เนื่องจากมีเส้นใหญ่ผลิตแล้วให้เนื้อผ้าที่หนากว่า นอกจากนี้ยังมีราคาถูกกว่าฝ้ายตราแมวประมาณ 40 บาทต่อลูก ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นกิจการเป็นผู้รับภาระเองและไม่ขึ้นราคาสินค้ากับลูกค้าเพื่อให้พ่อค้าพอใจ เส้นฝ้ายที่ซื้อกิจการเป็นผู้ขนส่งเองเสียค่าขนส่งต่อครั้งประมาณ 150 บาท ทั้งนี้เพราะว่ากิจการซื้อฝ้ายจากร้านค้าในตัวเมืองก็ต่อเมื่อนำสินค้าไปส่งให้กับโรงงานตัดเย็บของนายอิชิ ยะฮิโรที่อำเภอสันทราย ความถี่ในการซื้อ 1-2 ครั้งต่อเดือน ปริมาณการซื้อ 30,000 – 50,000 บาทต่อครั้ง

วัตถุดิบรอง

1. กากแก๊สและแก๊ส นายพิชัยเป็นผู้จัดซื้อเช่นเดียวกับฝ้าย ทางร้านขายกากแก๊สและแก๊สคู่กันเป็นถัง เนื่องจากวัตถุดิบ 2 ชนิดนี้ใช้คู่กันในการย้อม ราคาชุดละ 3,500 บาท แต่ละถังหนักประมาณ 25 กิโลกรัม กิจการจัดซื้อไม่บ่อยนัก ซึ่งจะซื้อก็ต่อเมื่อสินค้าใกล้จะหมดหรือหมดลงแล้ว โดยร้านค้าในตัวเมืองเชียงใหม่ซื้อจากร้านเจริญภัณฑ์การขนส่งนำไปพร้อมกับกาซื้อฝ้ายในแต่ละเดือน หากบางครั้งต้องการใช้

เร่งด่วนและวัตถุดิบหมดลงหรือไม่เพียงพอใช้ซ่อมในแต่ละครั้ง กิจการจะให้คนงานไปซื้อจากร้านค้าในตลาดอำเภอจอมทอง

2. คราม เป็นสีเคมีใช้ซ่อมเส้นฝ้าย โดยส่วนใหญ่นายพิชัยเป็นผู้จัดหา เนื่องจากนำสินค้าไปส่งและซื้อเส้นฝ้ายในตัวเมืองเชียงใหม่เป็นประจำอยู่แล้ว ดังนั้นจึงซื้อครามกลับมาด้วยเมื่อลูกค้ามียอดการสั่งซื้อสินค้าที่ต้องใช้ครามในการซ่อม ซึ่งกิจการไม่ซื้อวัตถุดิบชนิดนี้กักตุนไว้ เพราะใช้ซ่อมไม่บ่อยมากนัก นอกจากนี้ยังมีราคาสูงอีกด้วย คือ ราคา 950 บาทต่อกิโลกรัม เมื่อซื้อจากตลาดในตัวเมืองเชียงใหม่ แต่บางครั้งต้องซ่อมเส้นฝ้ายหรือผลิตภัณฑ์เร่งด้วยกิจการซื้อจากตลาดในอำเภอจอมทอง ร้านค้าจะขายเป็นถุงถุงละ 3 ชีด ราคา 450 บาท

3. สีเคมี นางชรินทร์เป็นผู้จัดหาซื้อจากร้านค้าในอำเภอจอมทอง สีที่ใช้ซ่อมในการผลิตกิจการใช้สีตราเรือใบและตราเครื่องบิน ทั้งสองยี่ห้อีราคาต่างกันกล่องละ 5 บาท คือ ตราเรือใบจะแพงกว่าและส่วนใหญ่กิจการใช้ตราเรือใบเพราะซ่อมฝ้ายแล้วให้สีสวยและติดทนกว่า ในแต่ละเดือนซื้อ 1-2 ครั้ง ครั้งละประมาณ 50 กล่อง คิดเป็นมูลค่า 2,500 บาท โดยที่กิจการเป็นผู้รับภาระค่าขนส่งเอง

4. สีธรรมชาติ เป็นสีได้จากดินแดง เปลือกไม้ หรือผลมะเกลือ เป็นต้น บัณฑิตการผลิตเหล่านี้โดยเฉพาะเปลือกไม้ต้องใช้เปลือกไม้สดในการต้มและย้อม จึงจะได้เส้นฝ้ายที่ย้อมมีสีสวยงาม เพราะหากทิ้งให้เปลือกไม้แห้งเมื่อนำไปต้มต้องใช้เวลานานและให้สีไม่ตรงตามที่ต้องการ เนื่องจากน้ำและสีที่อยู่ในเปลือกไม้บางส่วนระเหยออก ดังนั้นกิจการสั่งซื้อเปลือกไม้จากชาวบ้านก็ต่อเมื่อลูกค้าสั่งซื้อผลิตภัณฑ์สีย้อมธรรมชาติจากเปลือกไม้เข้ามาเท่านั้น ส่วนผลมะเกลือกิจการสั่งซื้อจากชาวบ้านในช่วงเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ผลมะเกลือแก่เต็มที่และออกผลเพียงปีละครั้ง ฉะนั้นจึงสั่งซื้อในปริมาณมากประมาณ 4,000 กิโลกรัมต่อปี และนำมาหมักเก็บไว้ในบ่อ หากต้องการซ่อมเส้นฝ้ายจึงนำขึ้นมาตำและย้อมต่อไป สำหรับดินแดงหาได้ตามภูเขาในพื้นที่

5. แป้งข้าวเจ้า กิจการซื้อจากร้านค้าในหมู่บ้าน โดยนางชรินทร์ให้ลูกจ้างรายวันที่ทำหน้าที่ซ่อมฝ้ายเป็นผู้ทำหน้าที่จัดหา แป้งข้าวเจ้านำมาใช้เฉพาะกับกับฝ้ายเกียวยที่ขึ้นเป็นเส้นยืน ผู้จัดหานิยมซื้อยี่ห้อตราหมีมีขนาดบรรจุ 900 กรัมต่อถุง ราคา 15 บาท

6. เชือกฟาง นางชรินทร์เป็นผู้จัดซื้อเป็นม้วนจากร้านค้าในอำเภอจอมทอง ราคา ม้วนละ 15 บาท และกิจการเป็นผู้ขนส่งเอง เชือกฟางนำมาใช้ในกระบวนการย้อมใช้มัดเส้นยืนและเส้นพุ่งเพื่อทำลายผลิตภัณฑ์ ตลอดจนใช้มัดฝ้ายในการต้มย้อมอีกด้วย

7. ไม้ฝืน กิจการซื้อจากพ่อค้าคนกลางที่รับจ้างตัดต้นลำไยให้กับคนในชุมชน พ่อค้าเหล่านี้กักตุนไม้ฝืนไว้เป็นจำนวนมาก เพื่อขายให้กับคนทั่วไปและโรงฆ่าสัตว์ ดังนั้นกิจการจึงไม่กักตุนวัตถุดิบประเภทนี้ เนื่องจากสามารถสั่งซื้อได้จากพ่อค้าได้ทันทีและจ่ายเป็นเงินสด ในราคาคันรถละ 500 บาท และผู้ขายเป็นผู้รับภาระค่าขนส่ง ไม้ฝืน 1 คันรถ กิจการใช้ต้มน้ำย้อมฝ้ายได้ประมาณ 4 วัน (ซื้อ 1 คันต่อสัปดาห์) หรือหากใช้ต้มน้ำย้อมเส้นฝ้ายระหัดเพียงอย่างเดียวสามารถย้อมได้ 15 ลูก ฝ้ายเกียวยประมาณ 2 กระสอบ หรือ 20 ลูก และฝ้ายเมืองประมาณ 6 แว่น หรือประมาณ 192 กิโลกรัม

4.3.2 วัสดุและอุปกรณ์การผลิต

วัสดุ กิจการซื้อจากร้านค้าในตัวอำเภอจอมทองหรือร้านค้าในหมู่บ้าน จ่ายชำระเป็นเงินสด และขนส่งเอง วัสดุที่มีอายุการใช้งานไม่เกิน 1 ปี ได้แก่ ไม้กวาดทางมะพร้าว ปื้บตัมน้ำขนาด 200 ลิตร และ 20 ลิตร (ภาคผนวก ก รูปที่ ก. ก29 30 และ 42) ถู่มือสีด้าพลาสติกแบบยาว ชันน้ำพลาสติก และ แปรงซักผ้า กิจการจัดซื้อแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.6 และใช้วัสดุในการผลิตดังนี้

1. ไม้กวาดทางมะพร้าว กิจการใช้กวาดพื้นและผสมสีย้อมเส้นฝ้าย นางชรินทร์จัดซื้อจากชาวบ้านในหมู่บ้านในราคาด้ามละ 20 บาท โดยเฉลี่ยซื้อ 2 ครั้งต่อเดือน ครั้งละ 3 ด้าม และชาวบ้านเป็นผู้จัดส่งให้

2. ถังตัมน้ำขนาด 20 ลิตร กิจการใช้ตัมแบ่งข้าวเจ้าและตัมน้ำย้อมเส้นฝ้าย หรือตัมเส้นฝ้าย ในกรณีที่ต้องการย้อมเส้นฝ้ายไม่มากนัก (ประมาณ 6 หัว หรือ 24 ใจ) เนื่องจากเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ตัมน้ำและถูกความร้อนทำให้ อายุการใช้งานไม่นานนักประมาณ 2 เดือนต่อไป กิจการต้องจัดซื้อใหม่จากร้านค้าในตลาดสันป่าตอง ในราคาใบละ 10 บาท จำนวน 2 ใบต่อครั้ง การขนส่งกิจการเป็นผู้รับภาระนางชรินทร์เป็นผู้สั่งซื้อ และให้นายพิชัยรับสินค้าเมื่อกลับจากนำสินค้าไปส่งและซื้อสินค้าจากในเมือง

3. ถังตัมน้ำขนาด 200 ลิตร กิจการใช้ตัมน้ำย้อมฝ้ายหรือตัมเส้นฝ้าย ในกรณีที่ย้อมในปริมาณมากสามารถตัมเส้นฝ้ายได้ประมาณ 1 ลูก หรือ 12 หัว ทำให้ประหยัดเวลาและฝืนในการตัมน้ำเป็นอย่างมาก (จากการสัมภาษณ์) ขณะเดียวกันอายุการใช้งานยังมากกว่าปีอีกด้วย ประมาณ 1 ปี กิจการซื้อจากร้านค้าในตลาดอำเภอจอมทอง ในราคาใบละ 200 บาท ปีละ 6 ใบ มีการจัดส่งเช่นเดียวกันกับปีบตัมน้ำ

4. ถู่มือพลาสติกแบบยาว ใช้สวมมือย้อมเส้นฝ้าย การนำเส้นฝ้ายลงย้อมในอ่างต้องทำในขณะที่น้ำร้อนจึงจะทำให้เส้นฝ้ายดูดสีได้ดี น้ำที่ร้อนทำให้ถู่มือที่สวมใส่ใช้งานมีอายุเพียง 6 เดือนต่อคู่ ส่งผลให้กิจการต้องจัดซื้อใหม่จากร้านค้าในตลาดอำเภอจอมทอง ในราคาคู่ละ 35 บาท จำนวน 5 คู่ต่อครั้ง และกิจการเป็นผู้รับภาระค่าขนส่งเอง

ตารางที่ 4.4 การจัดหมวดวัตถุดิบ

วัตถุดิบ	หน่วย	ราคา/หน่วย (บาท/หน่วย)	แหล่งที่มาของวัตถุดิบ	ความถี่ (ครั้ง/เดือน)	ปริมาณการซื้อ/ครั้ง	ปริมาณการซื้อ/ปี	การชำระเงิน	วิธีการขนส่ง	ค่าขนส่ง (บาท/ครั้ง)
ฝ้ายระหัน	ลูก	420-460	-ร้านช้างวัดป่าแพ่ง	1-2			สด	ตนเอง	150
			-ร้านสุตรรัตน์ ถ.ราชพฤกษ์ ซ.8						
			-ร้านฝ้ายทอง						
ฝ้ายเกรียว	ลูก	840	-ร้านเงินแสงฮวด	1-2			สด	ตนเอง	-
	กก.	80	-ร้านไทยดี	1-2			สด	ตนเอง	-
กากแก๊สและ แก๊ส	กก.	70	-ร้านค้าในตัวเมืองเชียงใหม่				สด	ตนเอง	ขนส่งพร้อมฝ้าย
			-ร้านค้าในตลาดสันป่าตอง						
คราม	กก.	950	-ร้านค้าในตัวเมืองเชียงใหม่				สด	ตนเอง	ขนส่งพร้อมฝ้าย
			-ร้านค้าในตลาดสันป่าตอง						
สีเคมี	กล่อง	50	-ร้านค้าในตลาดสันป่าตอง				สด	ตนเอง	-
สีธรรมชาติ	กก.	6	-ชาวบ้านในหมู่บ้าน				สด	ผู้ขายจัดส่ง	-
แป้งข้าวเจ้า	กรัม	15/900	-ร้านค้าในหมู่บ้าน				สด	ตนเอง	-
เชือกฟาง	ม้วน	10	-ร้านค้าในตลาดสันป่าตอง				สด	ตนเอง	ขนส่งพร้อมฝ้าย
ไม้ไผ่	คันรถ	500	-พ่อค้าคนกลาง	10	1	100	สด	ผู้ขายจัดส่ง	-

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.5 ช่วงเวลาในการจัดหาปัจจัยการผลิต

ปัจจัยการผลิต	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ฝ้าย	←					→	***** *	*****	←			→
สีเคมี	←					→	***** *	*****	←			→
สีธรรมชาติ	←					→	***** *	*****	←			→
แป้งข้าวเจ้า	←					→	***** *	*****	←			→
กากแก๊สและแก๊ส	←					→	***** *	*****	←			→
คราม	←					→	***** *	*****	←			→
เชือกฟาง	←					→	***** *	*****	←			→
ไม้ฟัน	←					→	***** *	*****	←			→

หมายเหตุ _____ หมายถึง ช่วงที่มีการซื้อและกักตุนเก็บไว้มาก

----- หมายถึง ช่วงการจัดซื้อปกติ

***** หมายถึง กิจการหยุดผลิต

ที่มา: จากการสำรวจ

5.ชั้นน้ำพลาสติก ใช้ดักน้ำซักเส้นฝ้าย และ/หรือ ดักน้ำร้อนจากถังต้มน้ำใส่ถังพลาสติก เพื่อนำไปเทใส่อ่างผสมสีย้อมเส้นฝ้าย ชั้นน้ำพลาสติกที่กิจการใช้มีอายุการใช้งานเพียง 1 ปี และต้องจัดซื้อใหม่ในราคาใบละ 10 บาท จำนวน 10 ใบ จากร้านค้าทั่วไปในตลาดอำเภอจอมทองหรือตลาดนัดต่างๆ การขนส่งกิจการเป็นผู้รับภาระเอง

6.แปรงซักผ้า กิจการใช้ในการล้างถังต้มน้ำสีธรรมชาติและอุปกรณ์ในการย้อม ตลอดจนถังซักเส้นฝ้าย แปรงซักผ้ามีอายุการใช้งานเพียง 1 ปี กิจการจึงต้องจัดซื้อใหม่ในราคาอันละ 15 บาท จำนวน 2 อันต่อปี ซื้อจากตลาดในอำเภอจอมทอง ตลาดนัดหรือตลาดในหมู่บ้าน

อุปกรณ์การผลิต

ผู้ที่ทำหน้าที่จัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการ คือ นายพิชัยและนางชรินทร์ โดยอุปกรณ์ที่นางชรินทร์ จัดหา ได้แก่ กุ้งกว้าง เครื่องกรอฝ้ายใส่หลอดเล็กและใหญ่ (เพียน) เครื่องกรอด้ายใส่กระป๋องหลอดกรอฝ้ายเล็กและใหญ่ กระสวยทอเล็กและใหญ่ กรรไกร เขาสอดเส้นยืน พระขอห้วน(ก้าง)1 กะละมัง

1 พระขอห้วนหรือก้างใช้สำหรับขึ้นฝ้ายเส้นยืนที่ใช้ในการทอ

พลาสติกสีดำและอลูมิเนียมสีขาว ถังน้ำพลาสติก และกีธรรมา ส่วนที่นายพิชัยเป็นผู้จัดหาได้แก่ กระป๋องสี กรอเส้นฝ้าย กี่กระเทย มีด ขวาน แคร้ววงเส้นฝ้าย จอบ ครกตำมะเกลือ เตาดัมย้อม ไม้ไผ่เล่มเล็กและใหญ่ ไม้ทำเสา ท่อซีเมนต์ ปอหมักมะเกลือ อ่างซักถูเส้นผ้า ตูเก็บเอกสาร และโต๊ะเก็บผลิตภัณฑ์ โดยอุปกรณ์การผลิตที่ทั้งสองเป็นผู้จัดหาแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.6 และอุปกรณ์ดังกล่าวใช้ในกิจการดังนี้

1. กุ้งกว้าง (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.26) ใช้สำหรับใส่ฝ้ายเป็นใจ เตรียมกรอใส่หลอดกรอฝ้าย เล็กและใหญ่ ตลอดจนกระป๋องสีกรอเส้นฝ้าย กิจการซื้อเมื่อปี 2523 มีใช้ในการผลิตจำนวน 3 ตัว ราคาตัวละ 100 บาท

2. เครื่องกรอฝ้ายใส่หลอด (เพียน) (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.27) เจ้าของกิจการเรียกว่าเพียนการทำงานใช้ร่วมกันกุ้งกว้าง ไป (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.28) เพื่อกรอเส้นฝ้ายใส่หลอดเล็กและใหญ่ เพื่อเตรียมใส่กระสวยและให้ทอด กิจการซื้อเมื่อปี 2523 มีใช้ในการผลิตจำนวน 3 ตัว ราคาตัวละ 150 บาท

3. เครื่องกรอด้ายใส่กระป๋อง (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.29) การทำงานใช้ร่วมกันกุ้งกว้าง ไป (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.30) เพื่อกรอเส้นฝ้ายใส่กระป๋องสี (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.31) เพื่อเตรียมขึ้นก้างและทำเป็นเส้นยืนในการทอ กิจการซื้อเมื่อปี 2523 มีใช้ในการผลิตจำนวน 3 ตัว ราคาตัวละ 200 บาท

4. กระป๋องสี ใช้สำหรับกรอเส้นฝ้ายเพื่อเตรียมขึ้นก้างเพื่อทำเป็นเส้นยืนทอผลิตภัณฑ์ กิจการมีทั้งหมดจำนวน 800 ใบ นายพิชัยซื้อจากร้านขายของเก่าเมื่อปี 2539 ในราคาใบละ 1 บาท (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.31)

5. หลอดกรอฝ้ายเล็กและใหญ่ ใช้สำหรับกรอเส้นฝ้ายเตรียมใส่กระสวยทอผลิตภัณฑ์ (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.32) กิจการใช้หลอดเล็กและใหญ่ในการผลิตทั้งหมดจำนวน 300 และ 600 หลอด ในราคาหลอดละ 1 และ 4 บาท เมื่อปี 2541 และ 2540 ตามลำดับ

6. กระสวยขนาดเล็กและใหญ่ (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.32) ใช้สำหรับใส่หลอดขนาดเล็กและใหญ่ที่กรอเส้นฝ้ายเรียบร้อยแล้ว เพื่อทอผลิตภัณฑ์กิจการใช้ในการผลิตทั้งหมดอย่างละ 10 อัน จัดหามาเมื่อปี 2535 ในราคาอันละ 50 และ 80 บาท ตามลำดับ

7. กรรไกร (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.32) ใช้สำหรับตัดเส้นฝ้ายและใช้ในการผลิตทั้งหมดจำนวน 10 ด้าม ซื้อเมื่อปี 2543 ในราคาด้ามละ 45 บาท

8. เขาสอดเส้นยืน (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.32) ใช้สำหรับสอดเส้นยืน เพื่อดึงให้ยืนแยกออกจากกันผู้ทอสามารถพุ่งกระสวยทอผลิตภัณฑ์ได้ กิจการซื้อเป็นชุดพร้อมที่ทอผ้าเมื่อปี 2535 และยังไม่เคยเปลี่ยน

9. พระขอหัวน (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.33) เจ้าของกิจการและคนงานเรียกว่าก้าง ใช้สำหรับขึ้นเส้นยืนมีจำนวน 3 ตัว ซื้อเมื่อปี 2523 ในราคาตัวละ 500 บาท

10. กะละมังพลาสติก ใช้ใส่เส้นฝ้ายที่ซักถูเรียบร้อยแล้ว เพื่อนำไปย้อมหรือตากแดดแห้ง ซื้อเมื่อปี 2540 จำนวน 8 ใบ ราคาใบละ 80 บาท

11. กะละมังอลูมิเนียมสีขาว ใช้สำหรับใส่เส้นฝ้ายและใช้ทำเหยียบนวดแป้ง ซื้อเมื่อปี 2538 จำนวน 3 ใบ ราคาใบละ 120 บาท

12. ถังน้ำพลาสติก ใช้สำหรับต้มน้ำต้มร้อนผสมสีย้อมเส้นฝ้ายและต้มน้ำซักเส้นฝ้าย มีทั้งหมดจำนวน 12 ใบ ซื้อมาในราคาใบละ 25 บาท เมื่อปี 2543
13. กีร์รวมดา (ภาคผนวก ก. รูปที่ ก.34) ใช้สำหรับทอผ้า นางชรินทร์เป็นผู้จัดหาทั้งหมดจำนวน 3 หลัง ซื้อมาเมื่อปี 2523 ในราคาหลังละ 3,000 บาท
14. กีระเทย (ภาคผนวก ก. รูปที่ ก.35) ใช้สำหรับทอผ้า นายพิชัยเป็นผู้จัดหาทั้งหมดจำนวน 3 หลัง ซื้อมาเมื่อปี 2535 ในราคาหลังละ 3,500 บาท
15. มิด ใช้สำหรับตัดเปลือกไม้ต้มให้สีธรรมชาติ กิจการใช้ในการผลิตจำนวน 3 ด้าม ซื้อมาในปี 2539 ในราคาด้ามละ 50 บาท
16. ขวาน ใช้สำหรับตัดฝืน กิจการใช้ในการผลิตจำนวน 2 ด้าม ซื้อมาในปี 2540 ในราคาด้ามละ 150 บาท
17. แคร่ ใช้สำหรับวางเส้นฝ้ายภายหลังจากต้มเรียบร้อยแล้ว ขณะที่กำลังร้อนเพื่อรอการซัก ลูยหรือนวดแบ่ง กิจการใช้ในการผลิตจำนวน 2 ตัว ซื้อมาเมื่อปี 2540 ในราคาตัวละ 500 บาท
18. จอบ ใช้สำหรับขุดร่องระบายน้ำและขุดดินที่หมักไว้ในท่อซีเมนต์ให้ละลายน้ำย้อมเส้นฝ้ายสีธรรมชาติ กิจการใช้ในการผลิตจำนวน 2 ด้าม ซื้อมาเมื่อปี 2538 ในราคาด้ามละ 150 บาท
19. ครก ใช้สำหรับตำมะเกลือย้อมให้สีธรรมชาติ กิจการใช้ในการผลิตจำนวน 4 ใบ ซื้อมาเมื่อปี 2535 ในราคาตัวละ 50 บาท
20. เตา ใช้สำหรับต้มน้ำย้อมสี ต้มเส้นฝ้าย และต้มเปลือกไม้ กิจการใช้ในการผลิตจำนวน 6 เตา ก่อสร้างเมื่อปี 2542 ด้วยงบประมาณทั้งหมด 500 บาท
21. ไม้ไผ่เล่มเล็กและเล่มใหญ่ ใช้สำหรับทำราวตากเส้นฝ้ายภายหลังจากย้อมสีและซักลูยเรียบร้อยแล้ว กิจการใช้ไม้เล่มเล็กทั้งหมดจำนวน 60 เล่ม ซื้อมาในราคาเล่มละ 5 บาท ส่วนไม้ไผ่เล่มใหญ่จำนวน 9 เล่ม ซื้อมาในราคาเล่มละ 13 บาท โดยทั้งหมดกิจการจัดซื้อเมื่อปี 2544 และมีอายุการใช้งานเพียง 2 ปี
22. ไม้ทำเสา ใช้สำหรับทำเสาราวตากเส้นฝ้าย กิจการใช้ทั้งหมดจำนวน 20 ต้น ซื้อมาในปี 2542 ในราคาต้นละ 50 บาท
23. ท่อซีเมนต์ ใช้สำหรับผสมสีย้อมเส้นฝ้ายและหมักดินแดง กิจการใช้ในการผลิตทั้งหมดจำนวน 4 บ่อ ซื้อมาเมื่อปี 2540 ในราคาบ่อละ 100 บาท
24. บ่อหมักมะเกลือ (ภาคผนวก ก. รูปที่ ก.36) ใช้สำหรับหมักมะเกลือเพื่อใช้ในการผลิตตลอดปี มีจำนวน 2 บ่อ ก่อสร้างด้วยมูลค่า 10,000 บาท เมื่อปี 2535
25. อ่างซักลูย ใช้สำหรับใส่น้ำซักลูยเส้นฝ้าย มีทั้งหมดจำนวน 3 บ่อ โดย 2 บ่อแรก ก่อสร้างเมื่อปี 2530 ด้วยงบประมาณ 4,000 บาท และบ่อที่ 3 ก่อสร้างเมื่อปี 2543 ด้วยงบประมาณ 4,000 บาท
26. ตู้เก็บเอกสาร ใช้สำหรับเก็บเอกสารสำนักงานจำนวน 1 ใบ ซื้อมาเมื่อปี 2538 ในราคาใบละ 1,700 บาท

27. โต๊ะเก็บผลิตภัณฑ์ใช้สำหรับเก็บผลิตภัณฑ์รอส่งมอบให้กับลูกค้า มีทั้งหมดจำนวน 2 ตัว
ซื้อในปี 2540 ในราคาตัวละ 500 บาท

4.3.3 บรรจุกภัณฑ์

บรรจุกภัณฑ์วัตถุดิบหรือปัจจัยการผลิตกิจการมีการบรรจุและจัดส่งแบบง่าย ๆ โดยเส้นฝ้ายที่ซื้อจากร้านค้าและเส้นฝ้ายที่ส่งมอบให้กับชาวบ้านเพื่อใช้ทอผลิตภัณฑ์ ตลอดจนผลิตภัณฑ์ที่ทอเรียบร้อยแล้วพร้อมส่งมอบให้ลูกค้ากิจการใช้กระสอบฟางเป็นบรรจุกภัณฑ์ในการจัดส่ง ผลมะเกลือและเปลือกไม้ที่ชาวบ้านนำมาขายจะบรรจุด้วยกระสอบฟางเช่นกัน ส่วนวัตถุดิบอื่นๆ เช่น สีเคมี แป้งข้าวเจ้า ฯลฯ การซื้อขายบรรจุด้วยถุงพลาสติก

4.3.4 โรงเรือน

นายพิชัยเป็นผู้จัดหาโรงเรือนทั้งหมดที่ใช้ในกิจการ ได้แก่ โรงเรือนทอผ้า โรงเรือนขึ้นเส้นยืนและย้อมเส้นฝ้าย โรงเรือนต้มย้อม และโรงจอบรถ (ตารางที่ 4.6) มีรายละเอียดดังนี้

1. โรงเรือนทอผลิตภัณฑ์จำนวน 1 หลัง ก่อสร้างเมื่อปี 2530 ด้วยงบประมาณทั้งหมด 300,000 บาท ใช้สำหรับเป็นโรงทอผลิตภัณฑ์
2. โรงเรือนขึ้นเส้นยืนและย้อมเส้นฝ้าย (ภาคผนวก ก. รูปที่ ก.37) ก่อสร้างเมื่อปี 2527 ด้วยงบประมาณทั้งหมด 100,000 บาท ใช้สำหรับการผลิตในส่วนของการย้อมเส้นฝ้ายและขึ้นเส้นยืน
3. โรงเรือนต้มย้อม ก่อสร้างเมื่อปี 2542 ด้วยงบประมาณทั้งหมด 8,000 บาท ใช้สำหรับต้มน้ำผสมสีย้อมเส้นฝ้าย ต้มเส้นฝ้าย และต้มเปลือกไม้
4. โรงจอบรถ ก่อสร้างเมื่อปี 2535 ด้วยงบประมาณจำนวน 4,000 บาท ใช้สำหรับจอบรถรับ-ส่งสินค้า ลูกค้ามาติดต่อซื้อสินค้าหรือผู้ที่มาดูงาน

รถยนต์ที่ใช้ในกิจการ

นายพิชัยเป็นผู้จัดหาเมื่อปี 2542 จำนวน 1 คัน แต่นายอิธิ ยะฮีไ้ลูกค้ารายใหญ่เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการซื้อทั้งหมดจำนวน 70,000 บาท (ตารางที่ 4.6) เพื่อใช้สำหรับนำสินค้าไปส่งให้นายอิธิ ยะฮีไ้ซื้อปัจจัยการผลิตจากตัวเมืองเชียงใหม่และกระจากการผลิตไปยังชาวบ้านในชุมชน

ตารางที่ 4.6 วัสดุ อุปกรณ์ โรงเรือน และรถยนต์

วัสดุ อุปกรณ์ โรงเรือน และรถยนต์	จำนวน	ราคา (บาท)	แหล่งที่มา	ปีที่ได้มา (พ.ศ.)	อายุการ ใช้งาน(ปี)	ลักษณะการใช้งาน
วัสดุ						
1.ไม้กวาดทางมะพร้าว	6	120	จัดหาเอง	2544	1	กวาดพื้นและผสมสี
2.ถังตม้น้ำขนาด 20 ลิตร	20	200	"	2544	1	ตม้น้ำ เส้นฝ้าย และแป้ง
3.ถังตม้น้ำขนาด 200 ลิตร	6	1200	"	2544	1	ตม้น้ำ เปลือกไม้ และเส้นฝ้าย
4.ถุงมือพลาสติกแบบยาว	10	350	"	2544	1	ใส่ย้อมสีเส้นฝ้าย

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

วัสดุ อุปกรณ์ โรงเรือน และรถยนต์	จำนวน	ราคา (บาท)	แหล่งที่มา	ปีที่ได้มา (พ.ศ.)	อายุการ ใช้งาน(ปี)	ลักษณะการใช้งาน
19.เตา	6	500	“	2542	15	ต้มน้ำ เปลือกไม้ ครามและฝ้าย
20.ไม้ไผ่ เล็มเล็ก เล็มใหญ่	60	300	“	2544	2	ตากเส้นฝ้าย
	9	117	“	2544	2	“
21.ไม้ทำเสา	20	1,000	“	2542	5	ทำเสาทากเส้นฝ้าย
22.ท่อซีเมนต์	4	400	“	2540	15	หมักดินแดงและผสมสีย้อมฝ้าย
23.บ่อหมักมะเกลือ	2	10,000	“	2535	50	หมักมะเกลือใช้ในการผลิต
24.อ่างซักลุย อ่างเก่า อ่างใหม่	2	4,000	“	2530	50	ซักลุยเส้นฝ้าย
	1	4,000	“	2543	50	“
25.ตู้เก็บเอกสาร	1	1,700	จัดหาเอง	2538	30	เก็บเอกสาร
26.โต๊ะวางผลิตภัณฑ์	2	1,000	“	2540	30	เก็บสินค้าก่อนส่งมอบลูกค้า
โรงเรือน						
1.โรงเรือนทอผลิตภัณฑ์	1	300,000	“	2530	50	ทอผลิตภัณฑ์
2.โรงเรือนขึ้นเส้นยืนและ ย้อมสี	1	100,000	“	2527	50	ขึ้นเส้นยืนและย้อมสีเส้นฝ้าย
3.โรงเรือนต้มย้อม	1	8,000	“	2542	50	ต้มน้ำ เปลือกไม้ ฝ้าย
4.โรงจอดรถ	1	4,000	“	2535	30	จอดรับ-ส่งสินค้า และผู้มาติดต่อ
รถยนต์						
1.รถยนต์	1	70,000	นายจี ยะฮีโร่	2542	7	ส่งสินค้าและซื้อปัจจัยการผลิต
บรรจุภัณฑ์						
1.กระสอบฟาง	200	1,000	“	2543	2	ใส่เส้นผ่านกระจายการผลิตให้ผู้ทอ และส่งมอบผลิตภัณฑ์ให้ลูกค้า

ที่มา: จากการสำรวจ

4.3.5 การตรวจสอบคุณภาพและการเก็บรักษาปัจจัยการผลิต

การตรวจสอบคุณภาพปัจจัยการผลิต โดยเฉพาะเส้นฝ้ายนายพิชัยจะเป็นผู้ตรวจสอบและคัดเลือกสินค้าที่ซื้อจากร้านค้า โดยจะเลือกซื้อเส้นฝ้ายที่ใช้ในการผลิตให้เหมาะสมกับอุปกรณ์ปลายทางตามคำแนะนำของลูกค้าที่สั่งซื้อสินค้า เช่น ฤดูร้อนใช้เส้นฝ้ายตราแมวในการผลิต เพราะมีเส้นฝ้ายที่เล็กกว่าฝ้ายชนิดอื่นๆ เมื่อนำมาผลิตทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีเนื้อผ้าที่บาง เหมาะสำหรับสวมใส่ในฤดูแล้งที่มีอากาศร้อน ส่วนฤดูหนาวใช้เส้นฝ้ายที่นำเข้าจากพม่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้จะมีความหนากว่าผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้จากฝ้ายตราแมว และเหมาะสำหรับสวมใส่ในฤดูหนาว เป็นต้น เส้นฝ้ายที่ใช้ในการผลิตกิจการไม่มีการเก็บและกักตุนไว้ เนื่องจากกิจการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนนอกจากนี้ฝ้ายเป็นวัตถุดิบที่สามารถหาซื้อได้ง่ายจากร้านค้าในตัวเมืองเชียงใหม่ และทุกเดือนกิจการต้องนำสินค้าไปส่งให้กับนายอีจี้ ยะฮีโรที่โรงงานในอำเภอสันทราย ดังนั้นการซื้อและตรวจสอบคุณภาพสินค้าให้ตรงตามความต้องการจากร้านค้าต่างๆ สามารถทำได้ง่ายและไม่ยุ่งยากมากนัก

ส่วนการตรวจสอบคุณภาพวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ เปลือกไม้และผลมะเกลือที่ใช้ย้อมให้สีธรรมชาติ ซึ่งนางชรินทร์จะเป็นผู้ตรวจสอบ เมื่อจับดูบริเวณเปลือกไม้แล้วมือจะเปียก (ชุ่มมือ) และมีน้ำอยู่บริเวณดังกล่าว หรือทุบและกดเปลือกไม้แล้วมีน้ำหยดออกมา เพราะหากได้เปลือกไม้มีคุณภาพลักษณะแบบนี้เมื่อนำมาต้มย้อมเส้นฝ้ายจะใช้เวลาน้อย ประหยัดไม่สิ้นในการต้ม ให้สีที่มีคุณภาพดีและไม่ต้องต้มย้อมหลายครั้ง อย่างไรก็ตามกิจการไม่ซื้อเปลือกไม้กักตุนไว้เนื่องจากเปลือกไม้จะแห้ง ต้มแล้วใช้เวลานานและสีเปลี่ยนไม่สิ้นในการเฝามาก หรือต้องต้มย้อมหลายครั้ง ขณะเดียวกันกิจการจะไม่ต้มและเก็บน้ำสีที่ต้มได้ไว้ เนื่องจากน้ำสีที่เก็บไว้จะทำปฏิกิริยาเคมี (oxidation) ทำให้ได้สีที่ไม่ตรงตามความต้องการและย้อมแล้วสีไม่ติดเส้นฝ้าย นอกจากนี้นางชรินทร์ยังเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพของผลมะเกลือที่ซื้อจากชาวบ้านอีกด้วย โดยการตรวจสอบจะดูจากผลมะเกลือที่ไม่อ่อนหรือแก่จนเกินไป ในฤดูฝนต้นมะเกลือจะออกผลนางชรินทร์จะสั่งซื้อผลมะเกลือจากชาวบ้านครั้งแรกในปริมาณน้อยก่อน 5-10 กิโลกรัม เพื่อนำมาทดสอบการย้อมและสีที่ได้จากการย้อม หากสีที่ทดลองย้อมออกมาดีมีคุณภาพดี จึงสั่งซื้อในปริมาณมากประมาณ 4,000 กิโลกรัม นำมาดองไว้ในบ่อจำนวน 2 บ่อ เพื่อเก็บไว้ใช้ในการผลิตตลอดปี สำหรับปัจจัยการผลิตอื่นไม่มีการตรวจสอบคุณภาพแต่อย่างใด

ในด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตเสร็จแล้ว ในเบื้องต้นนางชรินทร์เป็นผู้ตรวจสอบ เมื่อชาวบ้านนำสินค้าที่ผลิตได้มาส่ง (ส่งเป็นม้วน) ที่กิจการ นางชรินทร์จะตรวจสอบลวดลาย คุณภาพเนื้อผ้า ซึ่งจะดูจากความสม่ำเสมอของเส้นฝ้ายที่ทอ เส้นฝ้ายที่ต่อกันหมดกระสวยทอมีการจัดเก็บเรียบร้อยหรือไม่ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามสินค้าที่ผลิตได้ไม่ค่อยมีปัญหามากนัก เนื่องจากชาวบ้านที่ผลิตสินค้าให้กับกิจการเป็นผู้ผลิตที่มีความรู้ ความชำนาญและทำการผลิตให้กับกิจการมานาน

4.4 แรงงานและการจ้างงาน

4.4.1 การใช้แรงงานในการผลิต

กิจการใช้แรงงานในการผลิต 2 ลักษณะ คือ ทำการผลิตในสถานที่ตั้งของกิจการและกระจายการผลิตไปยังชาวบ้านในชุมชน (ตารางที่ 4.7) โดยแรงงานที่ผลิตในสถานที่ตั้งของกิจการประกอบด้วยแรงงานย้อมเส้นฝ้าย กรอเส้นด้ายใส่กระป๋องสีเพื่อขึ้นเส้นย้อม แรงงานขึ้นเส้นย้อม แรงงานงานที่กรรมดาและที่กระเทยจำนวน 4 คน (แต่กิจการมีที่ทอผ้า 6 ตัว) แรงงานงานที่ทำหน้าที่ย้อมในบางครั้งนางชรินทร์ให้ทำหน้าที่ในการซื้อปัจจัยการผลิตด้วย เช่น สีเคมีย้อมเส้นด้าย แป้งข้าวเจ้า เชือกฟาง ฯลฯ เมื่อปัจจัยการผลิตเหล่านี้ไม่เพียงพอต่อการผลิตในขณะนั้น ส่วนการผลิตที่มีการกระจายไปทำที่บ้านได้แก่ การทอผ้าเป็นเมตร โดยชาวบ้านจะทำการผลิตอยู่ที่บ้านของตนเองเมื่อผลิตครบม้วน (ยาว 55 เมตร) หรือครบตามจำนวนที่ตกลงไว้กับกิจการจึงนำมาส่งให้กับกิจการและส่งมอบให้กับลูกค้าต่อไป

4.4.2 การจ้างงาน

แรงงานที่ผลิตในสถานที่ตั้งของกิจการแรงงานย้อมทุกคนได้รับค่าเป็นรายวันวันละ 120 บาท ยกเว้นนายจรัญได้รับค่าจ้างวันละ 130 บาท เนื่องจากต้องทำงานในส่วนที่ต้องใช้แรงงานหนักและยังเป็นผู้ช่วยนางชรินทร์ในขั้นตอนและกระบวนการย้อมอีกด้วย ส่วนแรงงานที่ขึ้นเส้นย้อมและแรงงานทอผ้าได้รับค่าจ้างแรงงานวันละ 130 บาท ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่ทำหน้าที่ขึ้นเส้นย้อมต้องคิดพัฒนารูปแบบและลวดลายของผลิตภัณฑ์ด้วย ส่วนคนทอที่กิจการจ้างเป็นรายวันส่วนใหญ่ทอผ้ายกมุกหรือผ้าบาง ซึ่งต้องใช้เวลาในการทอค่อนข้างมากทำให้ได้ปริมาณผ้าทอ ในแต่ละวันในปริมาณน้อย (ผ้ายกมุก 0.5-1 เมตร และผ้าบาง 2-3 เมตร) หากจ้างแรงงานเป็นเมตรจะไม่มีผู้ทำการผลิต นอกจากนี้แรงงานกรอฝ้ายเส้นย้อมได้รับค่าจ้างแรงงานตามปริมาณฝ้ายที่กรอได้เป็นใจ โดยได้รับค่าจ้างใจละ 1 บาท ใน 1 วัน สามารถกรอได้ประมาณ 70-80 ใจ หรือได้รับค่าจ้าง 70-80 บาทนั่นเอง ส่วนฝ้ายเมืองที่ใช้ทำเส้นย้อมแรงงานได้รับค่าจ้างกิโลกรัมละ 15 บาท อย่างไรก็ตามกิจการไม่ได้จ้างแรงงานประเภทนี้ทุกวัน ใน 1 สัปดาห์ จ้างเพียง 1-3 วัน ขึ้นอยู่กับยอดการสั่งซื้อของลูกค้า

สำหรับการผลิตที่กระจายงานไปทำที่บ้านได้ค่าตอบแทนการทอเป็นเมตร ในอัตราเมตรละ 15 บาท แรงงานทอที่บ้านใช้ที่กระตุกและที่กระเทยในการผลิต (31 หลัง) และผลิตผ้าพื้น ผ้ามัดย้อม หรือผ้าพันคอ ในแต่ละวันสามารถผลิตได้ประมาณ 7-15 เมตรต่อคนต่อวัน ขึ้นอยู่กับความรู้ ความชำนาญ และระยะเวลาในการผลิตของแต่ละคน จากการสัมภาษณ์พบว่า การกระจายการผลิตไปทำที่บ้านทำให้ผู้ผลิตมีความสะดวกในการทำงาน เพราะสามารถทำการผลิตเมื่อไรก็ได้ในแต่ละวันและยังสามารถผลิตได้ในตอนกลางวัน หากติดธุระหรือภารกิจต่างๆ สามารถหยุดได้ เนื่องจากการผลิตได้รับค่าตอบแทนตามปริมาณที่ผลิตได้ อย่างไรก็ตามระยะเวลาที่กิจการจ่ายค่าจ้างแรงงานและค่าตอบแทนแรงงานไม่ว่าจะผลิตที่กิจการหรือที่บ้านมีระยะเวลาไม่แน่นอน โดยเฉลี่ยประมาณ 30-45 วัน ขึ้นอยู่กับการชำระค่าผลิตภัณฑ์ของลูกค้ารายใหญ่นายอิจิ ยะฮิโระ ที่กิจการขายเป็นเงินเชื่อมีการชำระเงินไม่แน่นอน ส่งผลให้การจ่ายค่าแรงคนงานของกิจการช้าตามไปด้วย บางครั้งนายอิจิ ยะฮิโระชำระเงินช้ากว่าเดิมหรือในหมู่บ้านหรือตำบลใกล้เคียงมีงานบุญ (ปอยหลวง) ซึ่งแรงงานทุกคนจำเป็นต้องใช้เงินกิจการจึงกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนนอกระบบจ่ายเป็นค่าแรงงาน และ

ต้องเสียอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 5 ต่อเดือน จากระยะเวลาการจ่ายค่าแรงงานไม่แน่นอนที่เอง ส่งผลให้แรงงานที่ผลิตที่บ้านตนเองรับงานการผลิตจากคู่แข่งที่จ่ายค่าตอบแทนเป็นเงินสดก่อนทำการผลิต และทำการผลิตให้กับคู่แข่งก่อนผลิตสินค้าให้กับกิจการ เพราะสินค้าที่ผลิตให้กับกิจการแรงงานต้องทำการผลิตก่อนถึงจะได้รับค่าตอบแทนภายหลัง ในการสัมภาษณ์เจ้าของกิจการกล่าวว่า หากกิจการมีเงินสดใช้หมุนเวียนในการซื้อปัจจัยการผลิตและแรงงานเพิ่มขึ้นจะสามารถขยายกำลังการผลิตได้มากกว่าปัจจุบัน (ปัจจุบัน 1,700–3,000 เมตรต่อเดือน สามารถขยายเพิ่มขึ้นเป็น 5,000 เมตรต่อเดือน) สำหรับการจ้างแรงงานและค่าตอบแทนที่ได้รับแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แรงงานที่ใช้ในการผลิต

ลักษณะงาน / หน้าที่	สถานที่ทำการ ผลิต	จำนวนแรงงานที่ใช้ในการผลิต				
		รายวัน			ทอเป็นเมตร	
		ชาย (คน)	หญิง (คน)	อัตราค่าจ้าง (บาท/วัน)	หญิง (คน)	อัตราค่าจ้าง (บาท/ม.)
ย้อม	ที่ตั้งกิจการ	1*	6	120	-	-
กรอด้วยเส้นยืน	ที่ตั้งกิจการ	-	3	**	-	-
ขึ้นเส้นยืน	ที่ตั้งกิจการ	-	3	130	-	-
ทอที่กระตุก	ที่บ้าน	-	-		27	15 / 17
ทอที่กระเทย	ที่ตั้งกิจการ	-	1	130	1	
ทอที่ธรรมดา	ที่ตั้งกิจการ /บ้าน	-	3	130	3	

หมายเหตุ: * หมายถึง แรงงานชายอัตราค่าจ้างวันละ 130 บาท

** หมายถึง จ่ายค่าจ้างใจละ 1 บาท

ที่มา: จากการสำรวจ

4.5 ต้นทุนและผลตอบแทน

ต้นทุนที่กิจการคิดเป็นเพียงการประมาณการจากต้นทุนผันแปรเงินสด โดยพิจารณาจากวัตถุดิบที่จ่ายเป็นเงินสดและค่าจ้างแรงงานในการผลิต ซึ่งกิจการจ้างทออยู่ 2 ลักษณะ คือ จ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นม้วน ใน 1 ม้วน ยาว 55 เมตร และขนาดหน้ากว้าง 1 เมตร ส่วนการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการวิเคราะห์ต้นทุนเพื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิด โดยวิเคราะห์จากต้นทุนวัตถุดิบ ค่าแรงงาน ค่าเสื่อมราคาวัสดุอุปกรณ์ในการผลิต รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นๆ ทั้งในการตลาดและการจัดการ ทั้งที่เป็นเงินสดและไม่เป็นเงินสด (ภาคผนวก ข) แต่ในหัวข้อที่ 4.5 นี้จะทำการวิเคราะห์เฉพาะต้นทุนการผลิตเท่านั้น ส่วนต้นทุนการตลาดและการจัดการจะวิเคราะห์ในบทต่อไป

ผลิตภัณฑ์หลักที่กิจการผลิตได้แก่ ผ้าพื้น2และผ้ามัดย้อม3 นอกจากนี้ยังรับจ้างย้อมเส้นฝ้ายและผ้าพื้น (ขาดข้อมูลเพื่อใช้วิเคราะห์) และก่อนหน้านี้ได้ผลิตถุงชนิดต่างๆ และผ้าพันคอ แต่ตุงกิจการได้หยุดผลิตตั้งแต่เมื่อปี 2542 ส่วนผ้าพันคอกิจการได้หยุดผลิตปี 2544 ที่ผ่านมา และได้กลับมาผลิตใหม่ตามยอดการสั่งซื้อของลูกค้าในปี 2545 ดังนั้นในการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าพันคอในครั้งนี้จึงไม่นำค่าเสื่อมวัสดุอุปกรณ์การผลิตมาพิจารณา เนื่องจากไม่ทราบกำลังการผลิตที่แน่นอน อย่างไรก็ตามสินค้าทุกชนิดที่กิจการผลิตมีทั้งย้อมจากสีธรรมชาติและสีเคมี และเส้นฝ้ายที่กิจการใช้ผลิต ได้แก่ ฝ้ายเกรียวเบอร์ 40/2 ฝ้ายระหันเบอร์ 10/2 ฝ้ายเมืองเบอร์ A และเบอร์ B ซึ่งสินค้าทุกชนิดที่ผลิตได้ทั้งหมดกิจการขายส่งเพียงอย่างเดียว จากลักษณะการจ้างแรงงาน สีที่ใช้ย้อม และเส้นฝ้ายที่ใช้ในการผลิต ซึ่งในการวิเคราะห์ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตจะขอแบ่งผลิตภัณฑ์ (ตารางที่ 4.8) ดังนี้

ตารางที่ 4.8 การแบ่งชนิดผลิตภัณฑ์เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนผลตอบแทน

ประเภท	ชนิดผ้า	สีย้อม	ฝ้ายที่ใช้ผลิต	แรงงานทอผลิตภัณฑ์
ผ้าม้วน (ยาว 55 เมตร)	1.ผ้าพื้น	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ	ยีนเกรียว /พุงระหัน	1.1 จ้างรายวัน 1.2 จ้างทอเป็นม้วน
	2.ผ้ามัดย้อม	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ หรือสี เคมีและสีธรรมชาติ		2.1 จ้างรายวัน 2.2 จ้างทอเป็นม้วน
	3.ผ้าพื้น	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ	ยีนเกรียว /พุงเมือง A	3.1 จ้างรายวัน 3.2 จ้างทอเป็นม้วน
	4.ผ้ามัดย้อม	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ หรือสี เคมีและสีธรรมชาติ		4.1 จ้างรายวัน 4.2 จ้างทอเป็นม้วน
	5.ผ้าพื้น	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ	ยีนเกรียว /พุงเมือง B	5.1 จ้างรายวัน 5.2 จ้างทอเป็นม้วน
	6.ผ้ามัดย้อม	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ หรือสี เคมีและสีธรรมชาติ		6.1 จ้างรายวัน 6.2 จ้างทอเป็นม้วน
	7.ผ้าพื้น	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ	ยีนระหัน /พุงเมือง A	7.1 จ้างรายวัน 7.2 จ้างทอเป็นม้วน

2 ผ้าพื้น เป็นผ้าที่ได้จากการย้อมฝ้ายเส้นยีนและเส้นพุงจากสีเพียงสีเดียว แล้วนำไปทอผลิตภัณฑ์

3 ผ้ามัดย้อม เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการมัดย้อมเส้นยีนแล้วนำไปย้อมสีหลายครั้งจากสีที่ต่างกัน แต่เส้นพุงเป็นเส้นฝ้ายที่ย้อมสีเพียงสีเดียว ในการวิเคราะห์ต้นทุนครั้งนี้คิดต้นทุนจากการมัดย้อม 3 เพียงครั้ง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ประเภท	ชนิดผ้า	สีย้อม	ผ้าที่ใช้ผลิต	แรงงานทอผลิตภัณฑ์
	8.ผ้ามัดย้อม	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ หรือสี เคมีและสีธรรมชาติ		8.1 จ้างรายวัน 8.2 จ้างทอเป็นม้วน
	9.ผ้าพื้น	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ	ยืนเมือง A / พุงเมือง B หรือ C	9.1 จ้างรายวัน 9.2 จ้างทอเป็นม้วน
	10.ผ้ามัดย้อม	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ หรือสี เคมีและสีธรรมชาติ		10.1 จ้างรายวัน 10.2 จ้างทอเป็นม้วน
ผ้าพันคอ	11.ผ้าพื้น	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ	ยืนเกรียว / พุงระหัน	11.1 จ้างรายวัน 11.2 จ้างทอเป็นม้วน
	12.ผ้ามัดย้อม	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ หรือสี เคมีและสีธรรมชาติ		12.1 จ้างรายวัน 12.2 จ้างทอเป็นม้วน
	13.ผ้าพื้น	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ	ยืนเมือง A / พุงเมือง B หรือ C	13.1 จ้างรายวัน 13.2 จ้างทอเป็นม้วน
	14.ผ้ามัดย้อม	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ หรือสี เคมีและสีธรรมชาติ		14.1 จ้างรายวัน 14.2 จ้างทอเป็นม้วน
รับจ้างย้อมเส้นฝ้าย และผ้าพื้น	15.สีพื้น	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ	ทุกชนิด	
	16.มัดย้อม	สีเคมี หรือสีธรรมชาติ หรือสี เคมีและสีธรรมชาติ	“	

ที่มา: จากการสำรวจ

กลุ่มผ้าทอเป็นม้วน โดย 1 ม้วน ยาว 55 เมตร ขนาดหน้ากว้าง 1 เมตร สินค้าที่กิจการผลิตได้แก่

1. ผ้าพื้นสีเคมี สีสรรชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเกรียวและการผลิตเส้นพุ่งใช้ฝ้ายระหัน สินค้าที่ผลิตขายในราคาเมตรละ 66 บาท หรือ 3,630 บาทต่อม้วน กิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

1.1 กิจการจ้างทอรายวัน โดยคิดต้นทุนการผลิตจากการประมาณการย้อมเคมีและสีสรรชาติ ในราคาเดียวกัน 2,592.21 บาทต่อม้วน เป็นต้นทุนเส้นฝ้าย 742.21 บาท (ร้อยละ 28.64) และค่าแรงงาน 1,500 บาท (ร้อยละ 57.86) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 13.50) กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิด 1,307.79 บาท หรือร้อยละ 28.59 จากราคาขาย

ส่วนผ้าพื้นย้อมสีเคมีมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 2,701.40 บาท แบ่งเป็นต้นทุนเงินสด เท่ากับ 2,459.35 บาท (ร้อยละ 91.04) และต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสด 242.05 บาท (ร้อยละ 8.96) ซึ่งต้นทุนทั้งหมดเป็นต้นทุนที่มาจากค่าแรงงานถึงร้อยละ 53.38 รองลงมาเป็นค่าปัจจัยการผลิต ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 37.20 8.59 และ 0.82 ตามลำดับ ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปร และต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,170.65 1,160.68 และ 928.60 บาท หรือร้อยละ 32.25 31.97 และ 26.58 จากราคาขาย

สำหรับการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าพื้นย้อมสีสรรชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 2,741.40 บาท เป็น ต้นทุนเงินสด 2,499.35 บาท (ร้อยละ 91.17) และไม่เป็นเงินสด 242.05 บาท (ร้อยละ 8.83) ต้นทุนทั้งหมด มาจากค่าแรงงานร้อยละ 52.61 รองลงมาเป็นค่าปัจจัยการผลิต ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 38.12 8.47 และ 0.81 บาท ตามลำดับ ดังนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปร และต้นทุน ทั้งหมดเท่ากับ 1,130.65 1,120.68 และ 888.60 บาท หรือร้อยละ 31.15 30.87 และ 24.48 จากราคา ขาย (ตารางที่ 4.8.1)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดและต้นทุนจากการวิเคราะห์ผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือ สี สรรชาติ พบว่า ต้นทุนที่กิจการคิดโดยประมาณการต่ำกว่าต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ ทั้งผ้าพื้นย้อมสีเคมี และสีสรรชาติ

1.2 กิจการจ้างทอเป็นเมตร โดยคิดต้นทุนการผลิตจากการประมาณการย้อมสีเคมีและสี สรรชาติในราคาเดียวกัน 2,227.21 บาทต่อม้วน เป็นต้นทุนจากเส้นฝ้าย 742.21 บาท (ร้อยละ 33.33) และค่าแรงงาน 1,135 บาท (ร้อยละ 50.96) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 15.71) จากต้นทุน ที่คิดกิจการมีกำไรเท่ากับ 1,402.79 บาท หรือร้อยละ 38.64 จากราคาขาย

ในการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าพื้นย้อมสีเคมี พบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 2,112.65 บาท แบ่งเป็นต้นทุนเงินสด 2,094.35 บาท (ร้อยละ 99.13) และต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสด 18.31 บาท (ร้อยละ 0.87) โดยต้นทุนส่วนใหญ่มาจากค่าแรงงานถึงร้อยละ 50.99 รองลงมาเป็นค่าปัจจัยการผลิต ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และ ต้นทุนคงที่ ร้อยละ 47.56 1.05 และ 0.39 ตามลำดับ จากการวิเคราะห์กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด

ต้นทุนผันแปร และต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,535.65 1,525.68 และ 1,517.35 บาท หรือร้อยละ 42.30 42.03 และ 41.80 ตามลำดับ

ส่วนการวิเคราะห์ผ้าพื้นย้อมสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 2,152.65 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 2,134.35 และ 18.31 บาท หรือร้อยละ 99.15 และ 0.85 ตามลำดับ ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากค่าแรงงานร้อยละ 50.04 รองลงมาเป็นค่าปัจจัยการผลิต ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ ร้อยละ 48.54 1.03 และ 0.39 จากราคาขายและต้นทุนวิเคราะห์จะเห็นได้ว่ากิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปร และต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,495.65 1,485.68 และ 1,477.35 บาท หรือร้อยละ 41.20 40.93 และ 40.70 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.8.2)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดโดยการประมาณการและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า กิจการประมาณต้นทุนสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ทั้งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ หากพิจารณาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตที่กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ปรากฏว่า ต้นทุนของการจ้างทอรายวันสูงกว่าต้นทุนการจ้างทอเป็นเมตร โดยต้นทุนที่กิจการประมาณการจากต้นทุนทั้งสองต่างกัน 365 บาท ต้นทุนวิเคราะห์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีส่วนต่างเท่ากันคือ 438.35 บาทต่อม้วน ส่วนต่างดังกล่าวหมายถึงกำไรที่กิจการจะได้รับเพิ่มขึ้น โดยกิจการจะได้รับจากการจ้างทอเป็นเมตรเหนือต้นทุนที่กิจการคิดต่อม้วนร้อยละ 16.39 และมีกำไรเพิ่มขึ้นเหนือต้นทุนวิเคราะห์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติร้อยละ 20.65 และ 20.27 ตามลำดับ รายละเอียดแสดงในตาราง A

ตาราง A การเปรียบเทียบอัตรากำไรจากการผลิตผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ จากการใช้ฝ้ายยืน
เกรียว พงษ์ระหัน กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร

ต้นทุน	ต้นทุนกิจการ		ต้นทุนวิเคราะห์			
	(สีเคมี หรือ สีธรรมชาติ)		สีเคมี		สีธรรมชาติ	
	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร
ราคาขาย	3,630	3,630	3,630	3,630	3,630	3,630
ต้นทุนทั้งหมด	2,592.21	2,227.21	2,701.40	2,112.65	2,741.40	2,152.65
กำไร	1,037.79	1,402.79	928.60	1,517.35	888.60	1,477.35
อัตราส่วนต่างกำไร (บาท)	365.00		438.35		438.35	
อัตราส่วนต่างต่อราคาขาย (%)	10.06		12.08		12.08	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอรายวัน (%)	14.08		14.12		16.85	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอเป็นเมตร (%)	16.39		20.65		20.27	

ที่มา: จากการวิเคราะห์

2. ฝ่ามด้อย้อมสี่เคมี สัทธิรมชาติ สี่เคมีและสัทธิรมชาติ การผลิตเส้นใยใช้ฝ้ายเกี่ยวและการผลิตเส้นพุ่งใช้ฝ้ายระหัน สินค้าที่ผลิตขายในราคาเมตรละ 68 บาท หรือ 3,740 บาทต่อม้วน กิจการจ้างทอทั้งรายวัน และเป็นเมตร

2.1 กิจการจ้างทอรายวัน กิจการประมาณต้นทุนการผลิตสินค้าทุกชนิดในราคาเดียวกัน คือ 2,592.21 บาทต่อม้วน เป็นต้นทุนจากเส้นฝ้าย 742.21 บาท (ร้อยละ 28.64) ต้นทุนแรงงานเท่ากับ 1,500 บาท (ร้อยละ 57.86) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 13.50) กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 1,147.79 บาท หรือร้อยละ 30.69 จากราคาขาย

จากการวิเคราะห์ต้นทุนฝ่ามด้อย้อมสี่เคมี พบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,181.65 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 2,925.53 และ 256.12 บาท หรือร้อยละ 91.95 และ 8.05 ตามลำดับ ซึ่งต้นทุนทั้งหมดเป็นต้นทุนที่มาจากค่าแรงงานถึงร้อยละ 46.27 รองลงมาเป็นค่าปัจจัยการผลิต ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 45.01 7.74 และ 0.98 ตามลำดับ จากการวิเคราะห์กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปร และต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 814.47 804.50 และ 558.35 บาท หรือร้อยละ 21.78 21.51 และ 14.93 จากราคาขาย

ต้นทุนฝ่ามด้อย้อมสี่เคมีที่ได้จากการวิเคราะห์เท่ากับ 3,301.65 บาท โดยมาจากต้นทุนที่เป็นเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 3,045.53 และ 256.12 บาท หรือร้อยละ 92.24 และ 7.76 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากค่าปัจจัยการผลิต ค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 46.03 45.42 7.59 และ 0.96 ตามลำดับ กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 694.47 684.50 และ 438.35 บาท หรือร้อยละ 18.57 18.30 และ 11.72 จากราคาขาย ส่วนต้นทุนฝ่ามด้อย้อมจากสี่เคมีและสัทธิรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์ทั้งหมดเท่ากับ 3,241.65 บาท เป็นต้นทุนเงินสด 2,985.53 บาท (ร้อยละ 92.10) และเป็นต้นทุนที่ไม่ใช่เงินสด 256.12 บาท (ร้อยละ 7.90) ต้นทุนทั้งหมดส่วนใหญ่มาจากค่าปัจจัยการผลิตถึงร้อยละ 46.03 ที่เหลือเป็นค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 45.42 7.59 และ 0.96 ตามลำดับ กิจการกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปร และต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 754.47 744.50 และ 498.35 บาท หรือร้อยละ 20.17 19.91 และ 13.32 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.3)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า ต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนจากการวิเคราะห์ทุกผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้เพราะต้นทุนที่กิจการคิดเป็นเพียงการประมาณการมาจากต้นทุนผันแปรเงินสดเท่านั้น

2.2 กิจการจ้างทอเป็นเมตร กิจการคิดต้นทุนจากการประมาณการและสินค้าทุกชนิดมีต้นทุนเท่ากันทั้งหมด คือ 2,227.21 บาทต่อม้วน โดยต้นทุนทั้งหมดมาจากเส้นฝ้าย 742.21 บาท (ร้อยละ 33.32) แรงงาน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 1,135 และ 350 บาท หรือร้อยละ 50.96 และ 15.71 จากต้นทุนที่คิด กิจการมีกำไรเท่ากับ 1,512.79 บาท หรือร้อยละ 40.45 จากราคาขาย

ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนฝ่ามด้อย้อมสี่เคมีมีต้นทุนเท่ากับ 2,579.34 บาท โดยเป็นต้นทุนที่มาจากเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 2,560.53 และ 18.81 บาท หรือร้อยละ 99.27 และ 0.73 ตามลำดับ ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากค่าปัจจัยการผลิต ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ ร้อยละ 55.52 42.93

1.21 และ 0.34 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปร และต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,179.47 1,169.50 และ 1,160.66 บาท หรือร้อยละ 31.54 31.27 และ 31.03 จากราคาขาย

สำหรับต้นทุนผ้ามัดย้อมสีธรรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 2,699.34 บาท เป็นต้นทุนเงินสด 2,680.53 บาท (ร้อยละ 99.30) และไม่เป็นเงินสด 18.81 บาท (ร้อยละ 0.70) ต้นทุนทั้งหมดส่วนใหญ่มาจากต้นทุนค่าปัจจัยการผลิต ร้อยละ 57.50 รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ร้อยละ 41.02 1.16 และ 0.33 ตามลำดับ กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปร และต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,059.47 1,049.50 และ 1,040.66 บาท หรือร้อยละ 28.33 28.06 และ 27.83 จากราคาขาย

นอกจากนี้การวิเคราะห์ยังพบว่าผ้ามัดย้อมที่ผลิตจากสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนเท่ากับ 2,639.34 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 2,620.53 และ 18.81 บาท ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากค่าปัจจัยการผลิต ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ร้อยละ 56.53 41.95 1.18 และ 0.33 ตามลำดับ กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปร และต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,119.47 1,109.50 และ 1,100.66 หรือร้อยละ 29.93 29.67 และ 29.43 จากราคาขายส่ง (ตารางที่ 4.8.4)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า ต้นทุนจากการวิเคราะห์ทุกผลิตภัณฑ์มีต้นทุนสูงกว่าที่กิจการคิด ทั้งนี้เนื่องจากต้นทุนที่กิจการคิดเป็นเพียงการประมาณการ หากพิจารณาถึงการผลิตที่กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ผลการศึกษาพบว่าต้นทุนของการจ้างทอรายวันสูงกว่าการจ้างทอเป็นเมตรในทุกผลิตภัณฑ์ ทั้งจากที่กิจการประมาณการและจากการวิเคราะห์ โดยต้นทุนที่กิจการคิดในการผลิตทั้งสองลักษณะมีส่วนต่างของต้นทุนหรือกำไรที่จะได้รับเท่ากับ 365 บาท และส่วนต่างของการวิเคราะห์ผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติมีมูลค่าเท่ากัน คือ 602.31 บาท จากส่วนต่างที่เกิดขึ้นหมายถึงกำไรของกิจการ ซึ่งจะทำให้ได้กำไรต่อม้วนเพิ่มขึ้นจากต้นทุนที่คิดและต้นทุนวิเคราะห์ผ้ามัดย้อมจากการจ้างทอเป็นเมตรของผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 ชนิด ร้อยละ 16.39 23.35 22.31 และ 22.82 ตามลำดับ (ตาราง B)

ตาราง B การเปรียบเทียบอัตรากำไรจากการผลิตผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติจากการใช้ฝ้ายยืนเกรียว พู่ระหัน กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร

ต้นทุน	ต้นทุนกิจการ		ต้นทุนวิเคราะห์					
	(สีเคมี หรือ สีธรรมชาติ)		สีเคมี		สีธรรมชาติ		สีเคมีและสีธรรมชาติ	
	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร
ราคาขาย	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0
ต้นทุนทั้งหมด	2,592.21	2,227.21	3,181.6	2,579.3	3,301.6	2,699.3	3,241.6	2,639.3
กำไร	1,147.79	1,512.79	558.35	1,160.7	438.35	1,040.7	498.35	1,100.66
อัตราส่วนต่างกำไร (บาท)	365		602.31		602.31		602.31	

อัตราส่วนต่างต่อราคาขาย (%)	9.76	16.10	16.10	16.10
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอรายวัน (%)	14.08	18.93	18.24	18.58
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอเป็นเมตร(%)	16.39	23.35	22.31	22.82

ที่มา: จากการสำรวจ

3. ผ้าพื้นสีเคมี สีสรรษชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเขียวและเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง A สินค้าที่ผลิตขายในราคาเมตรละ 66 บาท หรือ 3,630 บาทต่อม้วน กิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

3.1 กิจการจ้างทอรายวัน โดยคิดต้นทุนการผลิตจากการประมาณการของผลิตภัณฑ์ทั้งสองในราคาเดียวกัน คือ 2,962.50 บาทต่อม้วน เป็นต้นทุนจากค่าเส้นฝ้าย 1,372.50 บาท (ร้อยละ 46.33) ค่าแรงงาน 1,240 บาท (ร้อยละ 41.86) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 11.81) กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 667.50 บาท หรือร้อยละ 18.39 จากราคาขาย

ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าพื้นสีย้อมเคมีมีต้นทุนเท่ากับ 3,178.32 บาท แบ่งเป็นต้นทุนเงินสด 2,932.70 บาท (ร้อยละ 92.27) และต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสด 245.62 บาท (ร้อยละ 7.73) ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตร้อยละ 51.36 รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 40.64 7.30 และ 0.70 จากการวิเคราะห์กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปร และต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 697.30 683.76 และ 451.68 บาท หรือร้อยละ 19.21 18.84 และ 12.44 จากราคาขาย

จากการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าพื้นสีย้อมเคมีมีต้นทุนเท่ากับ 3,218.32 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 2,972.70 และ 245.62 บาท หรือร้อยละ 92.37 และ 7.63 โดยต้นทุนทั้งหมดมาจากค่าปัจจัยการผลิตถึงร้อยละ 51.96 ส่วนที่เหลือเป็นค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 40.14 7.21 และ 0.69 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 657.30 643.76 และ 411.68 บาท หรือร้อยละ 18.11 17.73 และ 11.34 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.5)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดและต้นทุนจากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าต้นทุนจากการวิเคราะห์ของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดสูงกว่าต้นทุนกิจการ เป็นเพราะกิจการคิดต้นทุนมาจากการประมาณการต้นทุนผันแปรเงินสด โดยไม่ได้นำต้นทุนค่าเสื่อมราคามาคิดรวมด้วย

3.2 กิจการจ้างทอเป็นเมตร และคิดต้นทุนจากการประมาณการต้นทุนผลิตภัณฑ์ทั้งสองชนิดในราคาเดียวกัน คือ 2,857.50 บาท เป็นต้นทุนค่าเส้นฝ้าย 1,372.50 บาท (ร้อยละ 48.03) ค่าแรงงาน 1,135 บาท (ร้อยละ 39.72) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 12.25) ต้นทุนที่คิดนี้กิจการมีกำไรเท่ากับ 772.50 บาท หรือร้อยละ 21.28 จากราคาขาย

ส่วนผลการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตผ้าพื้นย้อมสีเคมี พบว่า มีต้นทุนเท่ากับ 2,849.57 บาท มาจากต้นทุนเงินสด 2,827.63 บาท (ร้อยละ 99.23) และต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสด 21.87 บาท (ร้อยละ 0.77) ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตถึงร้อยละ 57.28 ที่เหลือเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ ร้อยละ 41.65 0.78 และ 0.26 จากการวิเคราะห์กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุน

ทั้งหมดเท่ากับ 802.37 788.76 และ 780.43 บาท หรือร้อยละ 22.10 21.73 และ 21.50 จากราคาขายตามลำดับ

ต้นทุนผ้าพื้นย้อมสีธรรมชาติจากการวิเคราะห์ ปรากฏว่า มีต้นทุนเท่ากับ 2,889.57 บาท แบ่งเป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 2,867.63 และ 21.87 บาท ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิต ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่น และต้นทุนคงที่ร้อยละ 57.87 41.07 0.77 และ 0.29 ตามลำดับ กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปร และต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 762.37 748.76 และ 740.43 บาท หรือร้อยละ 21.00 20.63 และ 20.40 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.6)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดโดยการประมาณการและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า กิจการประมาณต้นทุนสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ทั้งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ หากพิจารณาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตที่กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ปรากฏว่า ต้นทุนของการจ้างทอรายวันสูงกว่าต้นทุนการจ้างทอเป็นเมตร โดยต้นทุนที่กิจการประมาณการจากต้นทุนทั้งสองต่างกัน 105 บาท ต้นทุนวิเคราะห์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีส่วนต่างเท่ากันคือ 328.75 บาทต่อม้วน ส่วนต่างดังกล่าวหมายถึงกำไรที่กิจการจะได้รับเพิ่มขึ้น โดยกิจการจะได้รับจากการจ้างทอเป็นเมตรเหนือต้นทุนที่กิจการคิดต่อม้วนร้อยละ 3.67 และมีกำไรเพิ่มขึ้นเหนือต้นทุนวิเคราะห์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติร้อยละ 11.54 และ 11.38 ตามลำดับ รายละเอียดแสดงในตาราง C

ตาราง C การเปรียบเทียบอัตรากำไรจากการผลิตผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ จากการใช้ฝ้าย
ยีนเกรียว พุงเมือง A กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร

ต้นทุน	ต้นทุนกิจการ		ต้นทุนวิเคราะห์			
	(สีเคมี หรือ สีธรรมชาติ)		สีเคมี		สีธรรมชาติ	
	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร
ราคาขาย	3,630.0	3,630.0	3,630.0	3,630.0	3,630.0	3,630.0
ต้นทุนทั้งหมด	2,962.50	2,857.50	3,178.3	2,849.6	3,218.3	2,889.6
กำไร	667.50	772.50	451.68	780.4	411.68	740.4
อัตรส่วนต่างกำไร	105		328.75		328.75	
อัตรส่วนต่างต่อราคาขาย (%)	2.89		9.06		9.06	
อัตรส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอรายวัน (%)	3.54		10.34		10.21	
อัตรส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอเป็นเมตร (%)	3.67		11.54		11.38	

ที่มา: จากการสำรวจ

4. **ฝ่ามด๋ย๋อมสี่เคมิ สัทธิรมชาติ สี่เคมิและสัทธิรมชาติ** การผลิตเส้นใยใช้ฝ้ายเขียวและการผลิตเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง A สินค้าที่ผลิตขายในราคา เมตรละ 68 บาท หรือ 3,740 บาทต่อม้วน กิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

4.1 กิจการจ้างทอรายวัน โดยคิดต้นทุนต่อม้วนเท่ากับ 2,962.50 บาท ซึ่งเป็นต้นทุนที่เท่ากันทั้งหมดในทุกผลิตภัณฑ์ โดยประมาณต้นทุนมาจากค่าเส้นฝ้าย 1,372.50 บาท (ร้อยละ 46.33) ค่าแรงงาน 1,240 บาท (ร้อยละ 41.86) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 11.81) ต้นทุนที่กิจการคิดมีกำไรเท่ากับ 777.50 บาท หรือร้อยละ 20.79 จากราคาขาย

ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้ทำการวิเคราะห์ต้นทุนฝ่ามด๋ย๋อมสี่เคมิพบว่า มีต้นทุนเท่ากับ 3,719.22 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 3,459.47 และ 259.68 บาท หรือร้อยละ 93.02 และ 6.98 ต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นมาจากปัจจัยการผลิต ค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 55.58 36.97 6.62 และ 0.84 ตามลำดับ จากผลการวิเคราะห์กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 280.53 266.92 และ 20.78 บาท หรือร้อยละ 7.50 7.14 และ 0.56 จากราคาขาย

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ยังพบว่า ฝ่ามด๋ย๋อมสี่เคมิมีต้นทุนเท่ากับ 3,839.22 บาท แบ่งเป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 3,579.47 และ 259.68 บาท หรือร้อยละ 93.23 และ 6.76 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดเป็นต้นทุนมาจากปัจจัยการผลิตถึงร้อยละ 56.96 รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ค่าเสื่อมราคา และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 35.81 6.41 และ 0.81 ต้นทุนจากการวิเคราะห์นี้กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสดและต้นทุนผันแปรเท่ากับ 160.53 และ 146.92 หรือร้อยละ 4.29 และ 3.93 จากราคาขาย ตามลำดับ แต่กิจการขาดทุนเหนือต้นทุนทั้งหมด เท่ากับ -99.22 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.65 จากราคาขาย

ส่วนฝ่ามด๋ย๋อมสี่เคมิและสัทธิรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 3,779.22 บาท มาจากต้นทุนเงินสด 3,519.47 บาท (ร้อยละ 93.13) และไม่เป็นเงินสด 259.68 บาท (ร้อยละ 6.87) ต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตถึงร้อยละ 56.28 ที่เหลือเป็นค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 36.38 6.51 และ 0.83 ซึ่งกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด และต้นทุนผันแปรเท่ากับ 220.53 และ 206.92 บาท หรือร้อยละ 5.90 และ 5.53 จากราคาขาย ตามลำดับ แต่กิจการขาดทุนเหนือต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ -39.22 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 1.05 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.7)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า ต้นทุนวิเคราะห์สูงกว่าต้นทุนที่กิจการคิดประมาณร้อยละ 16.93 ทั้งนี้เนื่องจากต้นทุนที่กิจการคิดเป็นเพียงการประมาณการจากต้นทุนผันแปรเงินสด และไม่ได้นำต้นทุนในส่วนของคุณค่าเสื่อมราคามาคิด

4.2 กิจการจ้างทอเป็นเมตร ประมาณต้นทุนการผลิตจากต้นทุนผันแปรเงินสดในทุกผลิตภัณฑ์ เท่ากันหมด คือ 2,857.50 บาทต่อม้วน เป็นค่าเส้นฝ้าย 1,372.50 บาท (ร้อยละ 48.03) ค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายอื่นๆ 1,135 และ 350 บาท หรือร้อยละ 39.72 และ 12.25 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 882.50 บาท หรือร้อยละ 23.60 จากราคาขาย

ต้นทุนฝ่ามด๋ย๋อมสี่เคมิที่กิจการจ้างทอเป็นเมตรจากการวิเคราะห์มีต้นทุนเท่ากับ 3,376.92 บาท แบ่งเป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 3,354.47 และ 22.38 บาท หรือร้อยละ 99.34 และ 0.66 ต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตถึงร้อยละ 61.21 รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และ

ต้นทุนคงที่ร้อยละ 37.60 0.92 และ 0.26 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 385.53 371.92 และ 363.08 บาท หรือร้อยละ 10.31 9.94 และ 9.71 จากราคาขาย

ส่วนต้นทุนผ้าผัดย้อมสีเคมีจากการวิเคราะห์มีต้นทุนเท่ากับ 3,496.92 บาท มาจากต้นทุนเงินสด 3,474.47 บาท (ร้อยละ 99.36) และไม่เป็นเงินสด 22.38 บาท (ร้อยละ 0.64) ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิต ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ร้อยละ 62.54 36.31 0.89 และ 0.25 ตามลำดับ กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 265.53 251.92 และ 243.08 บาท หรือร้อยละ 7.10 6.74 และ 6.50 จากราคาขาย

สำหรับต้นทุนผ้าผัดย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 3,436.92 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 3,414.47 บาท (ร้อยละ 99.35) และ 22.38 บาท (ร้อยละ 0.65) ตามลำดับ โดยต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตถึงร้อยละ 61.89 รองลงมาเป็นค่าแรงงานและค่าเสื่อมราคาร้อยละ 36.95 0.91 และ 0.26 จากต้นทุนวิเคราะห์กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 325.53 311.92 และ 303.08 บาท หรือร้อยละ 8.70 8.34 และ 8.10 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.8)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า ต้นทุนจากการวิเคราะห์ทุกผลิตภัณฑ์มีต้นทุนสูงกว่าที่กิจการคิด ทั้งนี้เนื่องจากต้นทุนที่กิจการคิดเป็นเพียงการประมาณการ หากพิจารณาถึงการผลิตที่กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ผลการศึกษาพบว่าต้นทุนของการจ้างทอรายวันสูงกว่าการจ้างทอเป็นเมตรในทุกผลิตภัณฑ์ ทั้งจากที่กิจการประมาณการและจากการวิเคราะห์ โดยต้นทุนที่กิจการคิดในการผลิตทั้งสองลักษณะมีส่วนต่างของต้นทุนหรือกำไรที่จะได้รับเท่ากับ 105 บาท และส่วนต่างของการวิเคราะห์ผ้าผัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติมีมูลค่าเท่ากับ คือ 342.31 บาท จากส่วนต่างที่เกิดขึ้นหมายถึงกำไรของกิจการ ซึ่งจะทำให้ได้กำไรต่อม้วนเพิ่มขึ้นจากต้นทุนที่คิดและต้นทุนวิเคราะห์ผ้าผัดย้อมจากการจ้างทอเป็นเมตรของผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 ชนิด ร้อยละ 3.67 10.14 9.79 และ 9.96 ตามลำดับ (ตาราง D)

ตาราง D การเปรียบเทียบอัตรากำไรจากการผลิตผ้าผัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมี และสีธรรมชาติจากการใช้ฝ้ายยืนเกรียว พุงฝ้ายเมือง A กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร

ต้นทุน	ต้นทุนกิจการ		ต้นทุนวิเคราะห์					
	(สีเคมี หรือ สีธรรมชาติ)		สีเคมี		สีธรรมชาติ		สีเคมีและสีธรรมชาติ	
	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร
ราคาขาย	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0
ต้นทุนทั้งหมด	2,962.50	2,857.50	3,719.22	3,376.9	3,839.22	3,496.9	3,779.22	3,436.9
กำไร	777.50	882.50	20.78	363.1	-99.22	243.1	-39.22	303.08
อัตราส่วนต่างกำไร (บาท)	105		342.31		342.31		342.31	

อัตราส่วนต่างต่อราคาขาย (%)	2.81	9.15	9.15	9.15
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอรายวัน (%)	3.54	9.20	8.92	9.06
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอเป็นเมตร(%)	3.67	10.14	9.79	9.96

ที่มา: จากการสำรวจ

5. **ผ้าพื้นสีเคมี สีสรรชาติ** การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเกรียวและเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง B สีน้าที่ผลิตขายในราคาเมตรละ 66 บาท หรือ 3,630 บาทต่อม้วน กิจกรรมจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

5.1 กิจกรรมจ้างทอรายวัน คิดต้นทุนจากการประมาณผลิตภัณฑ์ทั้งสองในราคาเดียวกัน คือ 2,917.50 บาทต่อม้วน ค่าเส้นฝ้าย 1,457.50 บาท (ร้อยละ 49.96) ค่าแรงงาน 1,110 บาท (ร้อยละ 38.04) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 12) ดังนั้นจะพบว่ากิจกรรมมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 712.50 บาท หรือร้อยละ 19.63 จากราคาขาย

แต่ในการศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าพื้นย้อมสีเคมีมีต้นทุนเท่ากับ 3,169.60 บาท แบ่งเป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 2,969.19 บาท (ร้อยละ 93.68) และ 200.33 บาท (ร้อยละ 6.32) ตามลำดับ โดยทั้งหมดเป็นต้นทุนจากปัจจัยการผลิตถึงร้อยละ 54.13 ที่เหลือเป็นต้นทุนแรงงาน ต้นทุนคงที่และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 39.29 5.88 และ 0.70 กิจกรรมมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 660.81 646.74 และ 460.40 บาท หรือร้อยละ 18.20 17.82 และ 12.68 จากราคาขาย

นอกจากนี้ยังได้วิเคราะห์ต้นทุนผ้าพื้นย้อมสีธรรมชาติดีมีต้นทุนเท่ากับ 3,209.60 บาท โดยเป็นต้นทุนเงินสด 3,009.19 บาท (ร้อยละ 93.76) และไม่เป็นเงินสด 200.33 บาท (ร้อยละ 6.24) ต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิต ค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 54.70 38.80 5.81 และ 0.69 ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ถึงผลตอบแทนที่กิจการจะได้รับ ปรากฏว่า มีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 620.81 606.74 และ 420.40 บาท หรือร้อยละ 17.10 16.71 และ 11.58 จากราคาขาย ตามลำดับ (ตารางที่ 4.8.9)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนจากการวิเคราะห์และต้นทุนที่กิจการคิด พบว่า กิจกรรมคิดต้นทุนต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ของผลิตภัณฑ์ทั้งสองชนิดประมาณร้อยละ 2.88 เพราะต้นทุนที่กิจการคิดเป็นเพียงการประมาณการจากต้นทุนผันแปรเงินสด โดยไม่นำค่าเสื่อมราคาและต้นทุนผันแปรไม่เป็นเงินสดมาคิด

5.2 กิจกรรมจ้างทอเป็นเมตร คิดต้นทุนจากการประมาณการผลิตผลิตภัณฑ์ทั้งสองในราคาเดียวกัน คือ 2,887.50 บาทต่อม้วน เป็นค่าเส้นฝ้าย 1,457.50 บาท (ร้อยละ 50.48) ค่าแรงงาน 1,080 บาท (ร้อยละ 37.40) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 12.12) กิจการได้กำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 742.50 บาท หรือร้อยละ 20.45 จากราคาขาย

จากการวิเคราะห์พบว่า ผ้าพื้นย้อมสีเคมีมีต้นทุนเท่ากับ 2,893.57 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 2,869.52 และ 23.98 บาท หรือร้อยละ 99.17 และ 0.83 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตถึงร้อยละ 59.29 ที่เหลือเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ร้อยละ 39.59 0.77

และ 0.35 กิจการมีกำไรจากการขายสินค้าเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 760.48 746.42 และ 736.43 บาท หรือร้อยละ 20.95 20.56 และ 20.29 จากราคาขายตามลำดับ

ส่วนผ้าพื้นย้อมสีเคมีจากการวิเคราะห์มีต้นทุนเท่ากับ 2,933.57 บาท แบ่งเป็นต้นทุนเงินสด 2,909.52 บาท (ร้อยละ 99.18) และไม่เป็นเงินสด 23.98 บาท (ร้อยละ 0.82) โดยเป็นต้นทุนทั้งหมดที่มาจากการปัจจัยการผลิต ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ร้อยละ 59.85 39.05 0.76 และ 0.34 ทำให้กิจการมีต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 720.48 706.42 และ 696.43 หรือร้อยละ 19.85 19.46 และ 19.19 จากราคาขาย ตามลำดับ (ตารางที่ 4.8.10)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดโดยการประมาณการและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า กิจการประมาณต้นทุนสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ทั้งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ หากพิจารณาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตที่กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ปรากฏว่า ต้นทุนของการจ้างทอรายวันสูงกว่าต้นทุนการจ้างทอเป็นเมตรไม่มากนัก โดยต้นทุนที่กิจการประมาณการจากต้นทุนทั้งสองต่างกันเพียง 30 บาท ในขณะที่ต้นทุนวิเคราะห์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีส่วนต่างที่เท่ากัน คือ 276.03 บาทต่อม้วน ส่วนต่างดังกล่าวหมายถึงกำไรที่กิจการจะได้รับเพิ่มขึ้น โดยกิจการจะได้รับจากการจ้างทอเป็นเมตรเหนือต้นทุนที่กิจการคิดต่อม้วนร้อยละ 1.04 และมีกำไรเพิ่มขึ้นเหนือต้นทุนวิเคราะห์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติร้อยละ 9.54 และ 9.41 ตามลำดับ รายละเอียดแสดงในตาราง E

ตาราง E การเปรียบเทียบอัตรากำไรจากการผลิตผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ จากการใช้ฝ้าย ยืนเกรียว พุงเมือง B กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร

ต้นทุน	ต้นทุนกิจการ		ต้นทุนวิเคราะห์			
	(สีเคมี หรือ สีธรรมชาติ)		สีเคมี		สีธรรมชาติ	
	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร
ราคาขาย	3,630.0	3,630.0	3,630.0	3,630.0	3,630.0	3,630.0
ต้นทุนทั้งหมด	2,917.50	2,887.50	3,169.6	2,893.6	3,209.6	2,933.6
กำไร	712.50	742.50	460.40	736.4	420.40	696.4
อัตราส่วนต่างกำไร (บาท)	30		276.03		276.03	
อัตราส่วนต่างต่อราคาขาย (%)	0.83		7.60		7.60	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอรายวัน (%)	1.03		8.71		8.60	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอเป็นเมตร (%)	1.04		9.54		9.41	

ที่มา: จากการสำรวจ

6. ผ้าผัดย้อม สีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเกี่ยวและการผลิตเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง B สินค้าที่ผลิตขายในราคาเมตรละ 68 บาท หรือ 3,740 บาทต่อม้วน กิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

6.1 กิจการจ้างทอรายวัน คิดต้นทุนจากการประมาณผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่ผลิตในราคาเดียวกัน คือ 2,917.50 บาทต่อม้วน เป็นค่าเส้นฝ้าย 1,457.50 บาท (ร้อยละ 49.96) ค่าแรงงาน 1,110 บาท (ร้อยละ 38.04) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 12) กิจการได้กำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 822.50 บาท หรือร้อยละ 21.99 จากราคาขาย

ผ้าผัดย้อมสีเคมีจากการวิเคราะห์มีต้นทุนเท่ากับ 3,622.07 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 3,410.37 และ 211.62 บาท หรือร้อยละ 94.16 และ 5.84 ซึ่งทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิต ค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 59.30 34.38 5.46 และ 0.86 โดยกิจการจะมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 329.63 315.56 และ 117.93 บาท หรือร้อยละ 8.81 8.44 และ 3.15 จากราคาขาย

ผ้าผัดย้อมสีธรรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 3,742.07 บาท แบ่งเป็นเงินสด 3,530.37 บาท (ร้อยละ 94.34) และไม่เป็นเงินสด 211.62 บาท (ร้อยละ 5.66) โดยต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตถึงร้อยละ 60.61 ที่เหลือเป็นค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 33.28 5.28 และ 0.83 ทำให้กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด และต้นทุนผันแปรเท่ากับ 209.63 และ 195.56 บาท หรือร้อยละ 5.61 และ 5.23 จากราคาขาย แต่กิจการขาดทุนเหนือต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ -2.07 บาท หรือร้อยละ 0.06 จากราคาขาย

สำหรับผ้าผัดย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 3,682.07 บาท ซึ่งมาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 3,470.37 และ 211.62 บาท หรือร้อยละ 94.25 และ 5.75 ต้นทุนทั้งหมดส่วนใหญ่มาจากปัจจัยการผลิตร้อยละ 62.92 รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 35.48 5.63 และ 0.89 กิจการมีกำไรจากการขายสินค้าเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 379.63 365.56 และ 167.93 บาท หรือร้อยละ 9.86 9.50 และ 4.36 จากราคาขาย ตามลำดับ (ตารางที่ 4.8.11)

จากต้นทุนที่กิจการคิดและต้นทุนจากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่ากิจการคิดต้นทุนต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ประมาณร้อยละ 17.04 ทั้งนี้เป็นเพราะกิจการคิดต้นทุนจากการประมาณต้นทุนผันแปรเงินสด โดยไม่นำต้นทุนผันแปรที่ไม่เป็นเงินสดและค่าเสื่อมราคามาคิดทำให้ต้นทุนที่ได้ต่ำกว่าความเป็นจริง

6.2 กิจการจ้างทอเป็นเมตร คิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในราคาเดียวกันคือ 2,887.50 บาท โดยประมาณต้นทุนดังกล่าวมาจากต้นทุนผันแปรเงินสด ในส่วนของค่าเส้นฝ้าย 1,457.50 บาท (ร้อยละ 50.48) ค่าแรงงาน 1,080 บาท (ร้อยละ 37.40) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 12.12) ดังนั้น กิจการจึงมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 852.50 บาท หรือร้อยละ 22.79 จากราคาขาย

ในการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าผัดย้อมสีเคมี พบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,405.04 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 3,380.37 และ 24.59 บาท หรือร้อยละ 99.28 และ 0.72 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตถึงร้อยละ 63.08 รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่

ร้อยละ 35.69 0.92 และ 0.31 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 359.63 345.56 และ 334.96 หรือร้อยละ 9.62 9.24 และ 8.96 จากราคาขาย

ส่วนผ้ามัดย้อมสีธรรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 3,525.04 บาท โดยมาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 3,500.37 และ 24.59 บาท หรือร้อยละ 99.30 และ 0.70 ส่วนใหญ่เป็นต้นทุนที่มาจากปัจจัยการผลิตร้อยละ 64.34 ที่เหลือเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ร้อยละ 34.48 0.89 และ 0.30 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 239.63 225.56 และ 214.96 หรือร้อยละ 6.41 6.03 และ 5.75 จากราคาขาย

สำหรับผ้ามัดย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 3,465.04 บาท เป็นเงินสดและไม่เป็นเงินสดจำนวน 3,440.37 และ 24.59 บาท หรือร้อยละ 99.29 และ 0.71 ต้นทุนทั้งหมดร้อยละ 63.72 มาจากปัจจัยการผลิต ส่วนที่เหลือมาจากค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ร้อยละ 35.07 0.90 และ 0.31 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 299.63 285.56 และ 274.96 หรือร้อยละ 8.01 7.64 และ 7.35 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.12)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า ต้นทุนจากการวิเคราะห์ทุกผลิตภัณฑ์มีต้นทุนสูงกว่าที่กิจการคิด ทั้งนี้เนื่องจากต้นทุนที่กิจการคิดเป็นเพียงการประมาณการ หากพิจารณาถึงการผลิตที่กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ผลการศึกษาพบว่าต้นทุนของการจ้างทอรายวันสูงกว่าการจ้างทอเป็นเมตรในทุกผลิตภัณฑ์ ทั้งจากที่กิจการประมาณการและจากการวิเคราะห์ โดยต้นทุนที่กิจการคิดในการผลิตทั้งสองลักษณะมีส่วนต่างของต้นทุนหรือกำไรที่จะได้รับไม่มากนักเท่ากับ 30 บาท ในขณะที่ส่วนต่างของการวิเคราะห์ผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ มีอัตราส่วนต่างกำไรที่เท่ากัน คือ เท่ากับ 217.04 บาท แต่อัตราส่วนต่างกำไรของผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ เท่ากับ 44.82 บาท ส่วนต่างที่เกิดขึ้นหมายถึงกำไรของกิจการ ซึ่งจะทำให้ได้รับกำไรต่อม้วนเพิ่มขึ้นจากต้นทุนที่คิดและต้นทุนวิเคราะห์ผ้ามัดย้อมจากการจ้างทอเป็นเมตรของผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 ชนิด ร้อยละ 1.04 6.37 6.16 และ 1.29 ตามลำดับ (ตาราง F)

ตาราง F การเปรียบเทียบอัตรากำไรจากการผลิตผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ จากการใช้ฝ้ายยืนเกรียว พุงฝ้ายเมือง B กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร

ต้นทุน	ต้นทุนกิจการ		ต้นทุนวิเคราะห์					
	(สีเคมี หรือ สีธรรมชาติ)		สีเคมี		สีธรรมชาติ		สีเคมีและสีธรรมชาติ	
	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร
ราคาขาย	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0
ต้นทุนทั้งหมด	2,917.50	2,887.50	3,622.07	3,405.0	3,742.1	3,525.0	3,509.9	3,465.0
กำไร	822.50	852.50	117.93	335.0	-2.07	215.0	230.14	274.96
อัตราส่วนต่างกำไร (บาท)	30		217.04		217.04		44.82	

อัตราส่วนต่างต่อราคาขาย (%)	0.80	5.80	5.80	1.20
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอรายวัน (%)	1.03	5.99	5.80	1.28
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอเป็นเมตร(%)	1.04	6.37	6.16	1.29

ที่มา: จากการสำรวจ

7. ผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายระหันและการผลิตเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง A สินค้าที่ผลิตขายในราคาเมตรละ 66 บาท หรือ 3,630 บาทต่อม้วน กิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

7.1 กิจการจ้างทอรายวัน คิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในราคาเดียวกันคือ 3,124 บาท โดยประมาณต้นทุนดังกล่าวมาจากต้นทุนผันแปรเงินสด ในส่วนของค่าเส้นฝ้าย 1,534 บาท (ร้อยละ 49.10) ค่าแรงงาน 1,240 บาท (ร้อยละ 39.69) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 11.20) ดังนั้นกิจการจึงมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 506 บาท หรือร้อยละ 13.94 จากราคาขาย

ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าพื้นย้อมสีเคมีพบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,189.07 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 2,987.93 และ 201.06 บาท หรือร้อยละ 93.69 และ 6.31 ต้นทุนทั้งหมดร้อยละ 50.78 มาจากปัจจัยการผลิต รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 42.68 5.84 และ 0.70 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 642.07 627.27 และ 440.93 หรือร้อยละ 17.69 17.28 และ 12.15 จากราคาขาย

ผ้าพื้นย้อมสีธรรมชาติมีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 3,229.07 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 3,027.93 และ 201.06 บาท หรือร้อยละ 93.77 และ 6.23 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตร้อยละ 51.39 ส่วนที่เหลือเป็นค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 42.15 5.77 และ 0.69 ทำให้กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 602.07 587.27 และ 400.93 หรือร้อยละ 16.59 16.18 และ 11.04 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.13)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์และต้นทุนที่กิจการคิดจะเห็นได้ว่า ต้นทุนที่กิจการคิดสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นย้อมสีเคมี อย่างไรก็ตามต้นทุนทั้งหมดไม่ได้แตกต่างกันมากนัก

7.2 กิจการจ้างทอเป็นเมตร คิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในราคาเดียวกันคือ 3,019 บาท โดยประมาณต้นทุนดังกล่าวมาจากต้นทุนผันแปรเงินสด ในส่วนของค่าเส้นฝ้าย 1,534 บาท (ร้อยละ 50.81) และค่าแรงงาน ค่าน้ำ ค่าไฟ และสีย้อม ซึ่งคิดเป็นต้นทุนรวมเท่ากับ 1,485 บาท (ร้อยละ 49.19) ดังนั้นกิจการจึงมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 611 บาท หรือร้อยละ 16.83 จากราคาขาย

ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าพื้นย้อมสีเคมีพบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 2,907.72 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 2,882.93 และ 24.71 บาท หรือร้อยละ 99.15 และ 0.85 ต้นทุนทั้งหมดร้อยละ 55.69 มาจากปัจจัยการผลิต รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ร้อยละ 43.20 0.76 และ 0.34 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 747.07 732.27 และ 722.28 หรือร้อยละ 20.58 20.17 และ 19.90 จากราคาขาย

ผ้าพื้นย้อมสีธรรมชาติมีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 2,947.72 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 2,922.93 และ 24.71 บาท หรือร้อยละ 99.16 และ 0.84 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตร้อยละ 56.29 ส่วนที่เหลือเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ร้อยละ 42.62 0.75 และ 0.34 ทำให้ กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 707.07 692.27 และ 682.28 หรือร้อยละ 19.48 19.07 และ 18.80 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.14)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดโดยการประมาณการและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า กิจการประมาณต้นทุนสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ทั้งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ หากพิจารณาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตที่กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ปรากฏว่า ต้นทุนของการจ้างทอรายวันสูงกว่าต้นทุนการจ้างทอเป็นเมตร โดยต้นทุนที่กิจการประมาณการจากต้นทุนทั้งสองต่างกัน 105 บาท ต้นทุนวิเคราะห์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีส่วนต่างเท่ากันคือ 281.35 บาทต่อม้วน ส่วนต่างดังกล่าวหมายถึงกำไรที่กิจการจะได้รับเพิ่มขึ้น โดยกิจการจะได้รับจากการจ้างทอเป็นเมตรเหนือต้นทุนที่กิจการคิดต่อม้วนร้อยละ 3.48 และมีกำไรเพิ่มขึ้นเหนือต้นทุนวิเคราะห์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติร้อยละ 9.68 และ 9.54 ตามลำดับ รายละเอียดแสดงในตาราง G

ตาราง G การเปรียบเทียบอัตรากำไรจากการผลิตผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ จากการใช้ฝ้าย ยีนระหัน พุงเมือง A กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร

ต้นทุน	ต้นทุนกิจการ		ต้นทุนวิเคราะห์			
	(สีเคมี หรือ สีธรรมชาติ)		สีเคมี		สีธรรมชาติ	
	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร
ราคาขาย	3,630.0	3,630.0	3,630.0	3,630.0	3,630.0	3,630.0
ต้นทุนทั้งหมด	3,124.00	3,019.00	3,189.1	2,907.7	3,229.1	2,947.7
กำไร	506.00	611.00	440.93	722.3	400.93	682.3
อัตราส่วนต่างกำไร (บาท)	105		281.35		281.35	
อัตราส่วนต่างต่อราคาขาย (%)	2.89		7.75		7.75	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอรายวัน (%)	3.36		8.82		8.71	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอเป็นเมตร (%)	3.48		9.68		9.54	

ที่มา: จากการสำรวจ

8.ผ้าผัดย้อม สีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายระหันและเส้นพุงใช้ฝ้ายเมือง A สินค้าที่ผลิตขายในราคาเมตรละ 68 บาท หรือ 3,740 บาทต่อม้วน กิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

8.1 กิจการจ้างทอรายวัน คิดต้นทุนจากการประมาณทุกผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในราคาเดียวกัน คือ 3,124 บาทต่อม้วน เป็นค่าเส้นฝ้าย 1,534 บาท (ร้อยละ 49.10) ค่าแรงงาน 1,240 บาท (ร้อยละ 39.69) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 11.20) กิจการได้กำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 616 บาท หรือร้อยละ 16.47 จากราคาขาย

ผ้ามัดย้อมสีเคมีจากการวิเคราะห์มีต้นทุนเท่ากับ 3,583.12 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 3,370.68 และ 212.36 บาท หรือร้อยละ 94.07 และ 5.93 ซึ่งทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิต ค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 57.49 36.12 5.52 และ 0.87 โดยกิจการจะมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 369.32 354.52 และ 156.88 บาท หรือร้อยละ 9.87 9.48 และ 4.19 จากราคาขาย

ผ้ามัดย้อมสีธรรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 3,703.12 บาท แบ่งเป็นเงินสด 3,490.68 บาท (ร้อยละ 94.27) และไม่เป็นเงินสด 212.36 บาท (ร้อยละ 5.73) โดยต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตถึงร้อยละ 58.87 ที่เหลือเป็นค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 34.95 5.34 และ 0.84 ทำให้กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 249.32 234.52 และ 36.88 บาท หรือร้อยละ 6.67 6.27 และ 0.99 จากราคาขาย

สำหรับผ้ามัดย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 3,643.12 บาท ซึ่งมาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 3,430.68 และ 212.36 บาท หรือร้อยละ 94.17 และ 5.83 ต้นทุนทั้งหมดส่วนใหญ่มาจากปัจจัยการผลิตร้อยละ 58.19 รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 35.53 5.42 และ 0.86 กิจการมีกำไรจากการขายสินค้าเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 309.32 294.52 และ 96.88 บาท หรือร้อยละ 8.27 7.87 และ 2.59 จากราคาขายตามลำดับ (ตารางที่ 4.8.15)

จากต้นทุนที่กิจการคิดและต้นทุนจากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่ากิจการคิดต้นทุนต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ประมาณร้อยละ 8.38 ทั้งนี้เป็นเพราะกิจการคิดต้นทุนจากการประมาณต้นทุนผันแปรเงินสด โดยไม่นำต้นทุนผันแปรที่ไม่เป็นเงินสดและค่าเสื่อมราคามาคิดทำให้ต้นทุนที่ได้ต่ำกว่าความเป็นจริง

8.2 กิจการจ้างทอเป็นเมตร คิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในราคาเดียวกันคือ 3,019 บาท โดยประมาณต้นทุนดังกล่าวมาจากต้นทุนผันแปรเงินสด ในส่วนของค่าเส้นฝ้าย 1,534 บาท (ร้อยละ 50.81) ค่าแรงงาน 1,135 บาท (ร้อยละ 37.60) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 11.59) ดังนั้นกิจการจึงมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 721 บาท หรือร้อยละ 19.28 จากราคาขาย

ในการวิเคราะห์ต้นทุนผ้ามัดย้อมสีเคมี พบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,291.08 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 3,265.68 และ 25.32 บาท หรือร้อยละ 99.23 และ 0.77 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตถึงร้อยละ 62.59 รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ ร้อยละ 36.14 0.95 และ 0.32 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 474.32 459.52 และ 448.92 หรือร้อยละ 12.68 12.29 และ 12 จากราคาขาย

ส่วนผ้ามัดย้อมสีธรรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 3,411.08 บาท โดยมาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 3,385.68 และ 25.32 บาท หรือร้อยละ 99.26 และ 0.74 ตามลำดับ ส่วนใหญ่

เป็นต้นทุนที่มาจากปัจจัยการผลิตร้อยละ 63.91 ที่เหลือเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ร้อยละ 34.87 0.92 และ 0.31 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 354.32 339.52 และ 328.92 หรือร้อยละ 9.47 9.08 และ 8.79 จากราคาขาย

สำหรับผ้ามัดย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 3,351.08 บาท เป็นเงินสดและไม่เป็นเงินสดจำนวน 3,325.68 และ 25.32 บาท หรือร้อยละ 99.24 และ 0.76 ต้นทุนทั้งหมด ร้อยละ 63.26 มาจากค่าวัตถุดิบ ส่วนที่เหลือมาจากค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ร้อยละ 35.49 0.93 และ 0.32 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 414.32 399.52 และ 388.92 หรือร้อยละ 11.08 10.08 และ 10.04 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.16)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า ต้นทุนจากการวิเคราะห์ ทุกผลิตภัณฑ์มีต้นทุนสูงกว่าที่กิจการคิด ทั้งนี้เนื่องจากต้นทุนที่กิจการคิดเป็นเพียงการประมาณการ หากพิจารณาถึงการผลิตที่กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ผลการศึกษาพบว่าต้นทุนของการจ้างทอ รายวันสูงกว่าการจ้างทอเป็นเมตรในทุกผลิตภัณฑ์ ทั้งจากที่กิจการประมาณการและจากการวิเคราะห์ โดย ต้นทุนที่กิจการคิดในการผลิตทั้งสองลักษณะมีส่วนต่างของต้นทุนหรือกำไรที่จะได้รับเท่ากับ 105 บาท และ ส่วนต่างของการวิเคราะห์ผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ มีอัตราส่วนต่างกำไรที่เท่ากัน คือ เท่ากับ 292.04 บาท ส่วนต่างที่เกิดขึ้นหมายถึงกำไรของกิจการ ซึ่งจะทำให้ได้รับกำไรต่อม้วนเพิ่มขึ้นจาก ต้นทุนที่คิดและต้นทุนวิเคราะห์ผ้ามัดย้อมจากการจ้างทอเป็นเมตรของผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 ชนิด ร้อยละ 3.48 8.87 8.56 และ 8.71 ตามลำดับ (ตาราง H)

ตาราง H การเปรียบเทียบอัตรากำไรจากการผลิตผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ จากการใช้ฝ่ายย้อมสี หนึ่งฝ่ายเมือง A กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร

ต้นทุน	ต้นทุนกิจการ		ต้นทุนวิเคราะห์					
	(สีเคมี หรือ สีธรรมชาติ)		สีเคมี		สีธรรมชาติ		สีเคมีและสีธรรมชาติ	
	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร
ราคาขาย	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0
ต้นทุนทั้งหมด	3,124.00	3,019.00	3,583.1	3,291.1	3,703.1	3,411.1	3,643.1	3,351.1
กำไร	616.00	721.00	156.88	448.9	36.88	328.9	96.88	388.92
อัตราส่วนต่างกำไร (บาท)	105		292.04		292.04		292.04	
อัตราส่วนต่างต่อราคาขาย (%)	2.81		7.81		7.81		7.81	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอรายวัน (%)	3.36		8.15		7.89		8.02	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอเป็นเมตร (%)	3.48		8.87		8.56		8.71	

ที่มา: จากการสำรวจ

9. ผ้าพื้นสีเคมี สีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเมือง A และการผลิตเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง B หรือ C สีน้าที่ผลิตขายในราคาเมตรละ 66 บาท หรือ 3,630 บาทต่อม้วน กิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

9.1 กิจการจ้างทอรายวัน คิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในราคาเดียวกันคือ 2,735 บาท โดยประมาณต้นทุนดังกล่าวมาจากต้นทุนผันแปรเงินสด ในส่วนของค่าเส้นฝ้าย 1,275 บาท (ร้อยละ 46.62) ค่าแรงงาน 1,110 บาท (ร้อยละ 40.59) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 12.80) ดังนั้นกิจการจึงมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 895 บาท หรือร้อยละ 24.66 จากราคาขาย

ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าพื้นย้อมสีเคมีพบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 2,916 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 2,714.86 และ 201.06 บาท หรือร้อยละ 93.10 และ 6.90 ต้นทุนทั้งหมดร้อยละ 50.11 มาจากปัจจัยการผลิต รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 42.74 6.39 และ 0.76 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 915.14 900.34 และ 714 หรือร้อยละ 25.21 24.80 และ 19.67 จากราคาขาย

ผ้าพื้นย้อมสีธรรมชาติมีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 2,956 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 2,754.86 และ 201.06 บาท หรือร้อยละ 93.20 และ 6.80 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิต ร้อยละ 50.79 ส่วนที่เหลือเป็นค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 42.16 6.30 และ 0.75 ทำให้ กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 875.14 860.34 และ 674.00 หรือร้อยละ 24.11 23.70 และ 18.57 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.17)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์และต้นทุนที่กิจการคิดจะเห็นได้ว่า ต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ทั้งผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมีและสีธรรมชาติ

9.2 กิจการจ้างทอเป็นเมตร คิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในราคาเดียวกันคือ 2,650 บาท โดยประมาณต้นทุนดังกล่าวมาจากต้นทุนผันแปรเงินสด ในส่วนของค่าเส้นฝ้าย 1,275 บาท (ร้อยละ 48.11) ค่าแรงงาน 1,025 บาท (ร้อยละ 38.68) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 13.21) ดังนั้นกิจการจึงมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 980 บาท หรือร้อยละ 27 จากราคาขาย

ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าพื้นย้อมสีเคมีพบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 2,654.66 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 2,629.86 และ 24.71 บาท หรือร้อยละ 99.07 และ 0.93 ต้นทุนทั้งหมดร้อยละ 55.04 มาจากปัจจัยการผลิต รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ร้อยละ 43.74 0.84 และ 0.38 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,000.14 985.34 และ 975.34 หรือร้อยละ 27.55 27.14 และ 26.87 จากราคาขาย

ผ้าพื้นย้อมสีธรรมชาติมีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 2,694.66 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 2,669.86 และ 24.71 บาท หรือร้อยละ 99.08 และ 0.82 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตร้อยละ 55.71 ส่วนที่เหลือเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ร้อยละ 43.09 0.82 และ 0.37 ทำให้ กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 960.14 945.34 และ 935.34 หรือร้อยละ 26.45 26.04 และ 25.77 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.18)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดโดยการประมาณการและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า กิจการประมาณต้นทุนสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ทั้งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ หากพิจารณาเปรียบเทียบต้นทุน

การผลิตที่กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ปรากฏว่า ต้นทุนของการจ้างทอรายวันสูงกว่าต้นทุนการจ้างทอเป็นเมตร โดยต้นทุนที่กิจการประมาณการจากต้นทุนทั้งสองต่างกัน 85 บาท ในขณะที่ต้นทุนวิเคราะห์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีส่วนต่างเท่ากันคือ 261.35 บาทต่อม้วน ส่วนต่างดังกล่าวหมายถึงกำไรที่กิจการจะได้รับเพิ่มขึ้น โดยกิจการจะได้รับจากการจ้างทอเป็นเมตรเหนือต้นทุนที่กิจการคิดต่อม้วนร้อยละ 3.21 และมีกำไรเพิ่มขึ้นเหนือต้นทุนวิเคราะห์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติร้อยละ 9.84 และ 9.70 ตามลำดับรายละเอียดแสดงในตาราง I

**ตาราง I การเปรียบเทียบอัตรากำไรจากการผลิตผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ จากการใช้ฝ้าย
ยืนเมือง A พุงเมือง B หรือ C กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร**

ต้นทุน	ต้นทุนกิจการ		ต้นทุนวิเคราะห์			
	(สีเคมี หรือ สีธรรมชาติ)		สีเคมี		สีธรรมชาติ	
	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร
ราคาขาย	3,630.0	3,630.0	3,630.0	3,630.0	3,630.0	3,630.0
ต้นทุนทั้งหมด	2,735.00	2,650.00	2,916.0	2,654.7	2,956.0	2,694.7
กำไร	895.00	980.00	714.00	975.3	674.00	935.3
อัตราส่วนต่างกำไร (บาท)	85		261.35		261.35	
อัตราส่วนต่างต่อราคาขาย (%)	2.34		7.20		7.20	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอรายวัน (%)	3.11		8.96		8.84	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอเป็นเมตร(%)	3.21		9.84		9.70	

ที่มา: จากการสำรวจ

10. ผ้ามัดย้อม สีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเมือง A และการผลิตเส้นพุงใช้ฝ้ายเมือง B หรือ C สินค้าที่ผลิตขายในราคาเมตรละ 68 บาท หรือ 3,740 บาทต่อม้วน กิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

10.1 กิจการจ้างทอรายวัน คิดต้นทุนจากการประมาณต้นทุนผันแปรเงินสดทุกผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในราคาเดียวกัน 2,735 บาทต่อม้วน เป็นค่าเส้นฝ้าย 1,275 บาท (ร้อยละ 46.62) ค่าแรงงาน 1,110 บาท (ร้อยละ 40.59) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 12.81) กิจการได้กำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 1,005 บาท หรือร้อยละ 26.87 จากราคาขาย

ผู้ม้ายอมสี่เคมีจากการวิเคราะห์ต้นทุนเท่ากับ 3,473.01 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 3,266.22 และ 206.71 บาท หรือร้อยละ 94.05 และ 5.95 ซึ่งทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิต ค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 54.27 39.30 5.53 และ 0.90 โดยกิจการจะมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 473.78 458.98 และ 266.99 บาท หรือร้อยละ 12.67 12.27 และ 7.14 จากราคาขาย

ผู้ม้ายอมสี่ธรรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 3,593.01 แบ่งเป็นเงินสด 3,386.22 บาท (ร้อยละ 94.25) และไม่เป็นเงินสด 206.71 บาท (ร้อยละ 5.75) โดยต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตถึงร้อยละ 55.80 ที่เหลือเป็นค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 37.99 5.34 และ 0.89 ทำให้กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 353.78 338.98 และ 146.99 บาท หรือร้อยละ 9.46 9.06 และ 3.93 จากราคาขาย

สำหรับผู้ม้ายอมสี่เคมีและสี่ธรรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 3,533.01 บาท ซึ่งมาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 3,326.22 และ 206.71 บาท หรือร้อยละ 94.15 และ 5.85 ต้นทุนทั้งหมดส่วนใหญ่มาจากปัจจัยการผลิตร้อยละ 55.05 รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ต้นทุนคงที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 38.63 5.43 และ 0.88 กิจการมีกำไรจากการขายสินค้าเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 413.78 398.98 และ 206.99 บาท หรือร้อยละ 11.06 10.67 และ 5.53 จากราคาขายตามลำดับ (ตารางที่ 4.8.19)

จากต้นทุนที่กิจการคิดและต้นทุนจากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่ากิจการคิดต้นทุนต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ประมาณร้อยละ 18.93 ทั้งนี้เป็นเพราะกิจการคิดต้นทุนจากการประมาณต้นทุนผันแปรเงินสด โดยไม่นำต้นทุนผันแปรที่ไม่เป็นเงินสดและค่าเสื่อมราคามาคิดทำให้ต้นทุนที่ได้ต่ำกว่าความเป็นจริง

10.2 กิจการจ้างทอเป็นเมตร คิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในราคาเดียวกันคือ 2,650 บาท โดยประมาณต้นทุนดังกล่าวมาจากต้นทุนผันแปรเงินสด ในส่วนของค่าเส้นฝ้าย 1,275 บาท (ร้อยละ 48.11) ค่าแรงงาน 1,025 บาท (ร้อยละ 38.68) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 350 บาท (ร้อยละ 13.21) ดังนั้นกิจการจึงมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 1,090 บาท หรือร้อยละ 29.14 จากราคาขาย

ในการวิเคราะห์ต้นทุนผู้ม้ายอมสี่เคมี พบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,206.31 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 3,181.22 และ 25.02 บาท หรือร้อยละ 99.22 และ 0.78 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตถึงร้อยละ 58.79 รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ ร้อยละ 39.92 0.97 และ 0.32 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 558.78 543.98 และ 533.69 หรือร้อยละ 14.94 14.54 และ 14.27 จากราคาขาย

ส่วนผู้ม้ายอมสี่ธรรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 3,326.31 บาท โดยมาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 3,301.22 และ 25.02 บาท หรือร้อยละ 99.25 และ 0.75 ส่วนใหญ่เป็นต้นทุน

ที่มาจากปัจจัยการผลิตร้อยละ 60.27 ที่เหลือเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ร้อยละ 38.47 0.94 และ 0.31 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 438.78 423.98 และ 413.69 หรือร้อยละ 11.73 11.34 และ 11.06 จากราคาขาย

สำหรับผ้ามัดย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 3,266.31 บาท เป็นเงินสดและไม่เป็นเงินสดจำนวน 3,241.22 และ 25.02 บาท หรือร้อยละ 99.23 และ 0.77 ต้นทุนทั้งหมด ร้อยละ 59.54 มาจากปัจจัยการผลิต ส่วนที่เหลือมาจากค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ร้อยละ 39.81 0.96 และ 0.32 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 498.78 483.98 และ 473.69 หรือร้อยละ 13.34 12.94 และ 12.67 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.20)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า ต้นทุนจากการวิเคราะห์ ทุกผลิตภัณฑ์มีต้นทุนสูงกว่าที่กิจการคิด ทั้งนี้เนื่องจากต้นทุนที่กิจการคิดเป็นเพียงการประมาณการ หากพิจารณาถึงการผลิตที่กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ผลการศึกษาพบว่าต้นทุนของการจ้างทอ รายวันสูงกว่าการจ้างทอเป็นเมตรในทุกผลิตภัณฑ์ ทั้งจากที่กิจการประมาณการและจากการวิเคราะห์ โดย ต้นทุนที่กิจการคิดในการผลิตทั้งสองลักษณะมีส่วนต่างของต้นทุนหรือกำไรที่จะได้รับเท่ากับ 85 บาท และส่วน ต่างของการวิเคราะห์ผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ มีอัตราส่วนต่างกำไรที่เท่ากัน คือ เท่ากับ 266.69 บาท ส่วนต่างที่เกิดขึ้นหมายถึงกำไรของกิจการ ซึ่งจะทำให้ได้รับกำไรต่อม้วนเพิ่มขึ้นจาก ต้นทุนที่คิดและต้นทุนวิเคราะห์ผ้ามัดย้อมจากการจ้างทอเป็นเมตรของผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 ชนิด ร้อยละ 3.21 8.32 8.02 และ 8.16 ตามลำดับ (ตาราง K)

ตาราง K การเปรียบเทียบอัตรากำไรจากการผลิตผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ จากการใช้ฝ้ายย้อมเมือง A พุงฝ้ายเมือง B หรือ C กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร

ต้นทุน	ต้นทุนกิจการ		ต้นทุนวิเคราะห์					
	(สีเคมี หรือ สีธรรมชาติ)		สีเคมี		สีธรรมชาติ		สีเคมีและสีธรรมชาติ	
	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร
ราคาขาย	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0	3,740.0
ต้นทุนทั้งหมด	2,735.00	2,650.00	3,473.0	3,206.3	3,593.0	3,326.3	3,533.0	3,266.3
กำไร	1,005.00	1,090.00	266.99	533.7	146.99	413.7	206.99	473.69
อัตราส่วนต่างกำไร (บาท)	85		266.69		266.69		266.69	
อัตราส่วนต่างต่อราคาขาย (%)	2.27		7.13		7.13		7.13	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอรายวัน (%)	3.11		7.68		7.42		7.55	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอเป็นเมตร(%)	3.21		8.32		8.02		8.16	

ที่มา: จากการสำรวจ

กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าพันคอ ใน 1 ม้วน มีขนาดหน้ากว้าง 0.5 เมตร ยาว 56 เมตร แบ่งเป็นผืนได้ 28 ผืน หรือความยาว 2 เมตรต่อผืน สินค้าที่ผลิตได้กิจการขายในราคาเดียวกันไม่ว่าจะเป็นผ้าพันหรือผ้ามัดย้อม ผืนละ 70 บาท หรือ 1,960 บาทต่อม้วน ก่อนหน้านี้อีกกิจการได้ทำการผลิตและขายให้กับลูกค้า แต่ได้หยุดผลิตในปี 2544 ที่ผ่านมา และได้เริ่มผลิตสินค้าชนิดนี้ใหม่ตั้งแต่ปี 2545 ดังนั้นในการวิเคราะห์ต้นทุนในการผลิตในครั้งนี้จึงไม่นำค่าเสื่อมราคา ทั้งนี้เพราะไม่ทราบกำลังการผลิต แต่จะคิดเพียงต้นทุนผันแปรที่ใช้ในการผลิตเท่านั้น ซึ่งกิจการใช้วัตถุดิบผลิตดังนี้

11. ผ้าพันคอสีพื้นย้อมสีเคมี สีสรรชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเกรียว และการผลิตเส้นพุ่งใช้ฝ้าย ระบุ หัก กิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

11.1 กิจการจ้างทอรายวัน คิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในราคาเดียวกันคือ 1,245.63 บาท โดยประมาณต้นทุนดังกล่าวมาจากต้นทุนผันแปรเงินสด ในส่วนของค่าเส้นฝ้าย 240.63 บาท (ร้อยละ 19.32) ค่าแรงงาน 830 บาท (ร้อยละ 66.63) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ 175 บาท (ร้อยละ 14.05) ดังนั้นกิจการจึงมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 714.38 บาท หรือร้อยละ 36.45 จากราคาขาย

ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าพื้นย้อมสีเคมีพบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,214.30 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,205.66 และ 8.60 บาท หรือร้อยละ 99.29 และ 0.71 ต้นทุนทั้งหมดร้อยละ 68.51 มาจากค่าแรงงาน รองลงมาเป็นปัจจัยการผลิตร้อยละ 30.28 และที่เหลือเป็นค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 1.21 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 754.34 (ร้อยละ 38.49) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 745.70 บาท หรือร้อยละ 38.05 จากราคาขาย

ผ้าพื้นย้อมสีธรรมชาติดีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 1,234.30 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,225.66 และ 8.60 บาท หรือร้อยละ 99.30 และ 0.70 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากค่าแรงงานร้อยละ 67.40 ส่วนที่เหลือเป็นปัจจัยการผลิตร้อยละ 31.41 และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 1.19 ทำให้กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 734.34 (ร้อยละ 37.47) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 725.70 บาท หรือร้อยละ 37.03 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.21)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์และต้นทุนที่กิจการคิดจะเห็นได้ว่า ต้นทุนที่กิจการคิดสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ทั้งผ้าผ้าพื้นย้อมสีเคมี และสีธรรมชาติ อย่างไรก็ตามต้นทุนดังกล่าวไม่ได้แตกต่างกันมากนัก

11.2 กิจการจ้างทอเป็นเมตร คิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในราคาเดียวกันคือ 1,165.63 บาท โดยประมาณต้นทุนดังกล่าวมาจากต้นทุนผันแปรเงินสด ในส่วนของค่าเส้นฝ้าย 240.63 บาท (ร้อยละ 20.64) ค่าแรงงาน 750 บาท (ร้อยละ 64.34) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 175 บาท (ร้อยละ 15.01) ดังนั้นกิจการจึงมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 794.38 บาท หรือร้อยละ 40.53 จากราคาขาย

ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าพื้นย้อมสีเคมีพบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,134.30 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,125.66 และ 8.60 บาท หรือร้อยละ 99.24 และ 0.76 ต้นทุนทั้งหมดร้อยละ 66.29 มาจากค่าแรงงาน รองลงมาเป็นปัจจัยการผลิตร้อยละ 32.41 และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 1.30 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 834.34 (ร้อยละ 42.57) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 825.70 บาท หรือร้อยละ 42.13 จากราคาขาย

ผ้าพื้นย้อมสีธรรมชาติมีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 1,154.30 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,145.66 และ 8.60 บาท หรือร้อยละ 99.26 และ 0.74 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากค่าแรงงานร้อยละ 65.14 ส่วนที่เหลือเป็นปัจจัยการผลิตร้อยละ 33.58 และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 1.28 ทำให้กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 814.34 (ร้อยละ 41.55) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 805.70 บาท หรือร้อยละ 41.11 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.22)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดโดยการประมาณการและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า กิจการประมาณต้นทุนสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ทั้งผ้าพื้นคอสีพื้นย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติ หากพิจารณาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตที่กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ปรากฏว่า ต้นทุนของการจ้างทอรายวันสูงกว่าต้นทุนการจ้างทอเป็นเมตร โดยต้นทุนที่กิจการประมาณการจากต้นทุนทั้งสองต่างกัน 80 บาท ซึ่งเท่ากันกับส่วนต่างของต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ ส่วนต่างดังกล่าวหมายถึงกำไรที่กิจการจะได้รับเพิ่มขึ้น โดยกิจการจะได้รับจากการจ้างทอเป็นเมตรเหนือต้นทุนที่กิจการคิดต่อม้วนร้อยละ 6.86 และมีกำไรเพิ่มขึ้นเหนือต้นทุนวิเคราะห์ผ้าพื้นคอสีพื้นย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติร้อยละ 7.05 และ 6.93 ตามลำดับ รายละเอียดแสดงในตาราง L

ตาราง L การเปรียบเทียบอัตรากำไรจากการผลิตผ้าพื้นคอสีพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ
จากการใช้ฝ้ายยืนเกรียว พู่ระหัน กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร

ต้นทุน	ต้นทุนกิจการ		ต้นทุนวิเคราะห์			
	(สีเคมี หรือ สีธรรมชาติ)		สีเคมี		สีธรรมชาติ	
	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร
ราคาขาย	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0
ต้นทุนทั้งหมด	1,245.63	1,165.63	1,214.3	1,134.3	1,234.3	1,154.3
กำไร	714.37	794.37	745.70	825.7	725.70	805.7
อัตราส่วนต่างกำไร (บาท)	80		80		80	
อัตราส่วนต่างต่อราคาขาย (%)	4.08		4.08		4.08	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอรายวัน (%)	6.42		6.59		6.48	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอเป็นเมตร (%)	6.86		7.05		6.93	

ที่มา: จากการสำรวจ

12. ผ้าพื้นคอสีพื้นมัดย้อม สีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเกรียว และการผลิตเส้นพุ่งใช้ฝ้ายระหัน กิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

12.1 กิจการจ้างทอรายวัน คิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในราคาเดียวกันคือ 1,245.63 บาท โดยประมาณต้นทุนดังกล่าวมาจากต้นทุนผันแปรเงินสด ในส่วนของค่าเส้นฝ้าย 240.60 บาท (ร้อยละ 19.32) ค่าแรงงาน 830 บาท (ร้อยละ 66.63) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 175 บาท (ร้อยละ 14.05) ดังนั้นกิจการจึงมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 714.38 บาท หรือร้อยละ 36.45 จากราคาขาย

ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าผัดย้อมสีเคมีพบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,451.86 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,443.22 และ 8.60 บาท หรือร้อยละ 99.41 และ 0.59 ต้นทุนทั้งหมดร้อยละ 57.96 มาจากค่าแรงงาน รองลงมาเป็นปัจจัยการผลิตและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 40.30 และ 1.74 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 516.78 (ร้อยละ 26.37) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 508.14 บาท หรือร้อยละ 25.93 จากราคาขาย

ผ้าผัดย้อมสีธรรมชาติมีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 1,511.86 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,503.22 และ 8.60 บาท หรือร้อยละ 99.43 และ 0.57 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากค่าแรงงานร้อยละ 55.66 ส่วนที่เหลือเป็นปัจจัยการผลิตและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 42.67 และ 1.67 ทำให้กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 456.78 (ร้อยละ 23.31) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 448.14 บาท หรือร้อยละ 22.86 จากราคาขาย

นอกจากนี้ผลิตภัณฑ์ผ้าผัดย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 1,481.86 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,473.22 และ 8.60 บาท หรือร้อยละ 99.42 และ 0.58 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากค่าแรงงานร้อยละ 56.79 ส่วนที่เหลือเป็นปัจจัยการผลิต และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 41.51 และ 1.70 ทำให้กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 486.78 (ร้อยละ 24.84) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 478.14 บาท หรือร้อยละ 24.39 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.23)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์และต้นทุนที่กิจการคิดจะเห็นได้ว่า ต้นทุนที่กิจการคิดสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ทั้งผ้าผัดย้อมสีเคมี และสีธรรมชาติประมาณร้อยละ 18.98 ต้นทุนที่ต่ำกว่าของกิจการเป็นเพราะคิดเป็นเพียงการประมาณจากต้นทุนผันแปรที่เป็นเงินสดเท่านั้น

12.2 กิจการจ้างทอเป็นเมตร คิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในราคาเดียวกันคือ 1,165.63 บาท โดยประมาณต้นทุนดังกล่าวมาจากต้นทุนผันแปรเงินสด ในส่วนของค่าเส้นฝ้าย 240.60 บาท (ร้อยละ 20.64) ค่าแรงงาน 750 บาท (ร้อยละ 64.34) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ 175 บาท (ร้อยละ 15.10) ดังนั้นกิจการจึงมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 794.38 บาท หรือร้อยละ 40.53 จากราคาขาย

ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าผัดย้อมสีเคมีพบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,371.86 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,363.22 และ 8.60 บาท หรือร้อยละ 99.37 และ 0.63 ต้นทุนทั้งหมดร้อยละ 55.51 มาจากค่าแรงงาน รองลงมาเป็นปัจจัยการผลิตและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 42.65 และ 1.84 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 596.78 (ร้อยละ 30.45) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 588.14 บาท หรือร้อยละ 30.01 จากราคาขาย

ผ้าผัดย้อมสีธรรมชาติมีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 1,431.86 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,423.22 และ 8.60 บาท หรือร้อยละ 99.40 และ 0.60 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากค่าแรงงานร้อยละ 53.19 ส่วนที่เหลือเป็นปัจจัยการผลิตและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 45.05 และ 1.76 ทำให้กิจการมีกำไร

เหนือต้นทุนเงินสด 536.78 (ร้อยละ 27.39) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 528.14 บาท หรือร้อยละ 26.95 จากราคาขาย

นอกจากนี้ผลผลิตภัณฑ์ผ้าผ้ามัดย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 1,401.86 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,393.22 และ 8.60 บาท หรือร้อยละ 99.39 และ 0.61 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากค่าแรงงานร้อยละ 54.33 ส่วนที่เหลือเป็นปัจจัยการผลิตและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 43.88 และ 1.80 ทำให้กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 566.78 (ร้อยละ 28.92) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 558.14 บาท หรือร้อยละ 28.48 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.24)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดโดยการประมาณการและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า กิจการประมาณต้นทุนสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ทั้งผ้าพันคอสีพื้นมัดย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติ หากพิจารณาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตที่กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ปรากฏว่า ต้นทุนของการจ้างทอรายวัน สูงกว่าต้นทุนการจ้างทอเป็นเมตร โดยต้นทุนที่กิจการประมาณการจากต้นทุนทั้งสองต่างกัน 80 บาท ซึ่งเท่ากันกับส่วนต่างของต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ ส่วนต่างดังกล่าวหมายถึงกำไรที่กิจการจะได้รับเพิ่มขึ้น โดยกิจการจะได้รับจากการจ้างทอเป็นเมตรเหนือต้นทุนที่กิจการคิดต่อม้วนร้อยละ 6.86 และมีกำไรเพิ่มขึ้นเหนือต้นทุนวิเคราะห์ผ้าพันคอสีพื้นมัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติร้อยละ 5.83 5.59 และ 5.71 ตามลำดับ รายละเอียดแสดงในตาราง M

ตาราง M การเปรียบเทียบอัตรากำไรจากการผลิตผ้าพันคอสีพื้นมัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ จากการใช้ฝ่ายย้อมสีกริ้ว พุ่งฝ่ายระหัน กิจการจ้างทอรายวัน และจ้างทอเป็นเมตร

ต้นทุน	ต้นทุนกิจการ		ต้นทุนวิเคราะห์					
	(สีเคมี หรือ สีธรรมชาติ)		สีเคมี		สีธรรมชาติ		สีเคมีและสีธรรมชาติ	
	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร
ราคาขาย	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0
ต้นทุนทั้งหมด	1,245.63	1,165.63	1,451.9	1,371.9	1,511.9	1,431.9	1,481.9	1,401.9
กำไร	714.37	794.37	508.14	588.1	448.14	528.1	478.14	558.14
อัตราส่วนต่างกำไร (บาท)	80		80		80		80	
อัตราส่วนต่างต่อราคาขาย (%)	4.08		4.08		4.08		4.08	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอรายวัน (%)	6.42		5.51		5.29		5.40	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอเป็นเมตร (%)	6.86		5.83		5.59		5.71	

ที่มา: จากการสำรวจ

13. ผ้าพันคอสีพื้นย้อมสีเคมี สีสรรชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายยืนเมือง A และการผลิตเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง B หรือ C กิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

13.1 กิจการจ้างทอรายวัน คิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในราคาเดียวกันคือ 1,297.50 บาท โดยประมาณต้นทุนดังกล่าวมาจากต้นทุนผันแปรเงินสด ในส่วนของค่าเส้นฝ้าย 522.50 บาท (ร้อยละ 40.27) ค่าแรงงาน 570 บาท (ร้อยละ 43.93) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ 175 บาท (ร้อยละ 13.49) ดังนั้นกิจการจึงมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 662.50 บาท หรือร้อยละ 33.80 จากราคาขาย

ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าพันคอสีเคมีพบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,334.64 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,323.76 และ 10.88 บาท หรือร้อยละ 99.18 และ 0.82 ต้นทุนทั้งหมดร้อยละ 50.25 มาจากค่าแรงงาน รองลงมาเป็นปัจจัยการผลิตและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 48.64 และ 1.10 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 636.24 (ร้อยละ 32.46) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 625.36 บาท หรือร้อยละ 31.91 จากราคาขาย

ผ้าพันคอสีธรรมชาติดีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 1,354.64 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,343.76 และ 10.88 บาท หรือร้อยละ 99.20 และ 0.80 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากค่าแรงงาน ร้อยละ 49.51 ส่วนที่เหลือเป็นปัจจัยการผลิตและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 49.40 และ 1.09 ทำให้กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 616.24 (ร้อยละ 31.44) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 605.36 บาท หรือร้อยละ 30.89 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.25)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์และต้นทุนที่กิจการคิดจะเห็นได้ว่า ต้นทุนที่กิจการคิดสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ทั้งผ้าผ้าพันคอสีเคมี และสีธรรมชาติ อย่างไรก็ตามต้นทุนดังกล่าวไม่ได้แตกต่างกันมากนัก

13.2 กิจการจ้างทอเป็นเมตร คิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในราคาเดียวกันคือ 1,165 บาท โดยประมาณต้นทุนดังกล่าวมาจากต้นทุนผันแปรเงินสด ในส่วนของค่าเส้นฝ้าย 520 บาท (ร้อยละ 44.64) ค่าแรงงาน 470 บาท (ร้อยละ 40.34) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 175 บาท (ร้อยละ 15.02) ดังนั้นกิจการจึงมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 795 บาท หรือร้อยละ 40.56 จากราคาขาย

ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนผ้าพันคอสีเคมีพบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,234.64 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,223.76 และ 10.88 บาท หรือร้อยละ 99.12 และ 0.88 ต้นทุนทั้งหมดร้อยละ 52.58 มาจากปัจจัยการผลิต รองลงมาเป็นค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 46.22 และ 1.19 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 736.24 (ร้อยละ 37.56 จากราคาขาย) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 725.36 บาท หรือร้อยละ 37.01 จากราคาขาย

ผ้าพันคอสีธรรมชาติดีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 1,254.64 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,243.76 และ 10.88 บาท หรือร้อยละ 99.13 และ 0.87 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตร้อยละ 53.34 ส่วนที่เหลือเป็นค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 45.49 และ 1.17 ทำให้กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 716.24 (ร้อยละ 36.54) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 705.36 บาท หรือร้อยละ 35.99 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.26)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดโดยการประมาณการและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า กิจการประมาณต้นทุนสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ทั้งผ้าพันคอสีพื้นย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติ หากพิจารณาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตที่กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ปรากฏว่า ต้นทุนของการจ้างทอรายวันสูงกว่าต้นทุนการจ้างทอเป็นเมตร โดยต้นทุนที่กิจการประมาณการจากต้นทุนทั้งสองต่างกัน 132.50 บาท ซึ่งมีส่วนต่างที่มากกว่าส่วนต่างของต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ ซึ่งเท่ากับ 100 บาท เท่ากันทั้งกิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ส่วนต่างดังกล่าวหมายถึงกำไรที่กิจการจะได้รับเพิ่มขึ้น โดยกิจการจะได้รับจากการจ้างทอเป็นเมตรเหนือต้นทุนที่กิจการคิดต่อม้วนร้อยละ 6.86 และมีกำไรเพิ่มขึ้นเหนือต้นทุนวิเคราะห์ผ้าพันคอสีพื้นย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติร้อยละ 7.05 และ 6.93 ตามลำดับ รายละเอียดแสดงในตาราง N

ตาราง N การเปรียบเทียบอัตรากำไรจากการผลิตผ้าพันคอสีพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ
จากการใช้ฝ้ายย้อมเมือง A พุงเมือง B หรือ C กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร

ต้นทุน	ต้นทุนกิจการ		ต้นทุนวิเคราะห์			
	(สีเคมี หรือ สีธรรมชาติ)		สีเคมี		สีธรรมชาติ	
	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร	จ้างทอ รายวัน	จ้างทอ เป็นเมตร
ราคาขาย	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0
ต้นทุนทั้งหมด	1,297.50	1,165.00	1,334.64	1,234.6	1,354.6	1,254.6
กำไร	662.50	795.00	625.36	725.4	605.36	705.4
อัตราส่วนต่างกำไร (บาท)	132.5		100		100	
อัตราส่วนต่างต่อราคาขาย (%)	6.76		5.10		5.10	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอรายวัน (%)	10.21		7.49		7.38	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอเป็นเมตร (%)	11.37		8.10		7.97	

ที่มา: จากการสำรวจ

14. ผ้าพันคอสีพื้นมัดย้อม สีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเมือง A และการผลิตเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง B หรือ C กิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

14.1 กิจการจ้างทอรายวัน คิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในราคาเดียวกันคือ 1,297.50 บาท โดยประมาณต้นทุนดังกล่าวมาจากต้นทุนผันแปรเงินสด ในส่วนของค่าเส้นฝ้าย 552.50 บาท (ร้อยละ 42.58) ค่าแรงงาน 570 บาท (ร้อยละ 43.93) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ 175 บาท (ร้อยละ 13.49) ดังนั้นกิจการจึงมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 662.50 บาท หรือร้อยละ 33.80 จากราคาขาย

ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนผ่านดัวย้อมสีเคมีพบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,599.76 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,588.87 และ 10.88 บาท หรือร้อยละ 99.32 และ 0.68 ต้นทุนทั้งหมดร้อยละ 53.77 มาจากปัจจัยการผลิต รองลงมาเป็นค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 44.65 และ 1.58 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 371.13 (ร้อยละ 18.94) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากับ คือ 360.24 บาท หรือร้อยละ 18.38 จากราคาขาย

ผ่านดัวย้อมสีธรรมชาติมีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 1,659.76 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,648.87 และ 10.88 บาท หรือร้อยละ 99.34 และ 0.66 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิต ร้อยละ 55.44 ส่วนที่เหลือเป็นค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 43.04 และ 1.52 ทำให้กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 311.13 (ร้อยละ 15.87) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากับ คือ 300.24 บาท หรือร้อยละ 15.32 จากราคาขาย

นอกจากนี้ผลิตภัณฑ์ผ่านดัวย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 1,629.76 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,618.87 และ 10.88 บาท หรือร้อยละ 99.33 และ 0.67 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตร้อยละ 54.62 ส่วนที่เหลือเป็นค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 43.83 และ 1.55 ทำให้กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 341.13 (ร้อยละ 17.40) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากับ คือ 330.24 บาท หรือร้อยละ 16.85 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.27)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์และต้นทุนที่กิจการคิดจะเห็นได้ว่า ต้นทุนที่กิจการคิดสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ทุกผลิตภัณฑ์

14.2 กิจการจ้างทอเป็นเมตร คิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในราคาเดียวกันคือ 1,197.50 บาท โดยประมาณต้นทุนดังกล่าวมาจากต้นทุนผันแปรเงินสด ในส่วนของค่าเส้นฝ้าย 552.50 บาท (ร้อยละ 46.14) ค่าแรงงาน 470 บาท (ร้อยละ 39.25) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวม 175 บาท (ร้อยละ 14.61) ดังนั้นกิจการจึงมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดเท่ากับ 762.50 บาท หรือร้อยละ 38.90 จากราคาขาย

ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนผ่านดัวย้อมสีเคมีพบว่า มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,489.26 บาท เป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,478.37 และ 10.88 บาท หรือร้อยละ 99.27 และ 0.73 ต้นทุนทั้งหมดร้อยละ 57.76 มาจากปัจจัยการผลิต รองลงมาเป็นค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 41.25 และ 0.99 กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 481.63 (ร้อยละ 24.57) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากับ คือ 470.74 บาท หรือร้อยละ 24.02 จากราคาขาย

ผ่านดัวย้อมสีธรรมชาติมีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 1,549.26 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,538.37 และ 10.88 บาท หรือร้อยละ 99.30 และ 0.70 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตร้อยละ 59.40 ส่วนที่เหลือเป็นค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 39.65 และ 0.95 ทำให้กิจการมี

กำไรเหนือต้นทุนเงินสด 421.63 (ร้อยละ 21.51) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 410.74 บาท หรือร้อยละ 20.96 จากราคาขาย

นอกจากนี้ผลิตภัณฑ์ผ้าผ้ามัดย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 1,519.26 บาท มาจากต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 1,508.37 และ 10.88 บาท หรือร้อยละ 99.28 และ 0.72 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตร้อยละ 58.59 ส่วนที่เหลือเป็นค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 40.44 และ 0.97 ทำให้กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด 451.63 (ร้อยละ 23.04) สำหรับต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดมีกำไรเท่ากัน คือ 440.74 บาท หรือร้อยละ 22.49 จากราคาขาย (ตารางที่ 4.8.28)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจการคิดโดยการประมาณการและต้นทุนจากการวิเคราะห์ พบว่า กิจการประมาณต้นทุนสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ทั้งผ้าพันคอสีพื้นมัดย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติ หากพิจารณาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตที่กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ปรากฏว่า ต้นทุนของการจ้างทอรายวันสูงกว่าต้นทุนการจ้างทอเป็นเมตร โดยต้นทุนที่กิจการประมาณการจากต้นทุนทั้งสองต่างกัน 100 บาท ซึ่งใกล้เคียงกับส่วนต่างของต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ ซึ่งเท่ากับ 110.50 บาท เท่ากันทั้งกิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร ส่วนต่างดังกล่าวหมายถึงกำไรที่กิจการจะได้รับเพิ่มขึ้น โดยกิจการจะได้รับจากการจ้างทอเป็นเมตรเหนือต้นทุนที่กิจการคิดต่อม้วนร้อยละ 8.35 และมีกำไรเพิ่มขึ้นเหนือต้นทุนวิเคราะห์ผ้าพันคอสีพื้นมัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติร้อยละ 7.42 7.13 และ 7.27 ตามลำดับ รายละเอียดแสดงในตาราง O

ตาราง O การเปรียบเทียบอัตรากำไรจากการผลิตผ้าพันคอสีพื้นมัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติ จากการใช้ฝ้ายยืนเมือง A พุงฝ้ายเมือง B หรือ C กิจการจ้างทอรายวันและจ้างทอเป็นเมตร

ต้นทุน	ต้นทุนกิจการ		ต้นทุนวิเคราะห์					
	(สีเคมี หรือ สีธรรมชาติ)		สีเคมี		สีธรรมชาติ		สีเคมีและสีธรรมชาติ	
	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร	จ้างทอรายวัน	จ้างทอเป็นเมตร
ราคาขาย	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0	1,960.0
ต้นทุนทั้งหมด	1,297.50	1,197.50	1,599.8	1,489.3	1,659.8	1,549.3	1,629.8	1,519.3
กำไร	662.50	762.50	360.24	470.7	300.24	410.7	330.24	440.74
อัตราส่วนต่างกำไร (บาท)	100		110.50		110.50		110.50	
อัตราส่วนต่างต่อราคาขาย (%)	5.10		5.64		5.64		5.64	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอรายวัน (%)	7.71		6.91		6.66		6.78	
อัตราส่วนต่างต่อต้นทุนจ้างทอเป็นเมตร(%)	8.35		7.42		7.13		7.27	

ที่มา: จากการสำรวจ

กลุ่มผลิตภัณฑ์การรับจ้างย้อมเส้นฝ้ายหรือผ้าผืน กิจกรรมคิดค่าจ้างย้อมเส้นฝ้ายทุกชนิดเป็น กิโลกรัม ทั้งที่ย้อมสีพื้นและมัดย้อมคิดในราคาเดียวกัน กิโลกรัมละ 200 บาท โดยเส้นฝ้ายที่ใช้ย้อมลูกค้าเป็นผู้ซื้อ ต้นทุนที่กิจกรรมคิดและต้นทุนในการวิเคราะห์มีดังนี้

15. การรับจ้างย้อมเส้นฝ้ายหรือผ้าผืนสีพื้นจากสีเคมี สีธรรมชาติ กิจกรรมคิดต้นทุนจากการประมาณค่าแรงงานเป็นหลัก โดยคิดต้นทุนในราคาเดียวกัน ไม่ว่าจะย้อมสีเคมีหรือสีธรรมชาติ กิโลกรัมละ 70 บาท ซึ่งกิจกรรมมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิด 130 บาท หรือร้อยละ 65 จากราคาที่รับจ้าง

ส่วนเส้นฝ้ายที่ย้อมจากสีเคมีมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 109.45 บาทต่อกิโลกรัม แบ่งเป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 100.76 และ 8.69 บาท หรือร้อยละ 92.06 และ 7.94 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากค่าปัจจัยการผลิตร้อยละ 58.95 รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ ร้อยละ 38.05 2.74 และ 0.26 กิจกรรมมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปร และต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 99.24 90.84 และ 90.55 บาท หรือร้อยละ 49.62 45.42 และ 45.27 จากราคาที่รับจ้าง

สำหรับการวิเคราะห์การย้อมเส้นฝ้ายจากสีธรรมชาติมีต้นทุนเท่ากับ 117.45 บาท โดยเป็นต้นทุนที่เป็นเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 108.76 และ 8.69 บาท หรือร้อยละ 92.60 และ 7.40 ต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิต ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ ร้อยละ 61.74 35.46 2.55 และ 0.25 ตามลำดับ กิจกรรมมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 91.24 82.84 และ 82.55 หรือร้อยละ 45.62 41.42 และ 41.27 จากราคาที่รับจ้าง (ตารางที่ 4.8.29)

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนที่กิจกรรมคิดและต้นทุนวิเคราะห์ พบว่า ต้นทุนที่กิจกรรมคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ ทั้งการย้อมเส้นฝ้ายจากสีเคมี สีธรรมชาติ ประมาณ 40-50 บาท ซึ่งทำให้กิจกรรมได้กำไรเกินความเป็นจริง

16. การรับจ้างมัดย้อมเส้นฝ้ายสีเคมี สีธรรมชาติ กิจกรรมคิดต้นทุนจากการประมาณค่าแรงงานเป็นหลักในเส้นฝ้ายทุกชนิดที่รับย้อมคิดต้นทุนในราคาเดียวกัน ไม่ว่าจะย้อมสีเคมีหรือสีธรรมชาติ กิโลกรัมละ 70 บาท ซึ่งกิจกรรมมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิด 130 บาท หรือร้อยละ 65 จากราคาที่รับจ้าง

ส่วนเส้นฝ้ายที่ย้อมจากสีเคมีมีต้นทุนจากการวิเคราะห์เท่ากับ 189.45 บาทต่อกิโลกรัม แบ่งเป็นต้นทุนเงินสดและไม่เป็นเงินสด 180.76 และ 8.69 บาท หรือร้อยละ 95.41 และ 4.59 ซึ่งต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิตร้อยละ 76.29 รองลงมาเป็นค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ ร้อยละ 21.98 1.58 และ 0.15 กิจกรรมมีกำไรเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปร และต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 19.24 10.84 และ 10.55 บาท หรือร้อยละ 9.62 5.42 และ 5.27 จากราคาที่รับจ้าง

สำหรับการวิเคราะห์การย้อมเส้นฝ้ายจากสีธรรมชาติมีต้นทุนเท่ากับ 213.45 บาท โดยเป็นต้นทุนที่เป็นเงินสดและไม่เป็นเงินสดเท่ากับ 204.76 และ 8.69 บาท หรือร้อยละ 95.93 และ 4.07 ต้นทุนทั้งหมดมาจากปัจจัยการผลิต ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และต้นทุนคงที่ ร้อยละ 78.95 19.51 1.41 และ 0.14 ตามลำดับ ซึ่งกิจกรรมขาดทุนในการผลิตเหนือต้นทุนเงินสด ต้นทุนผันแปรและต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ -4.76 -13.16 และ -13.45 บาท หรือร้อยละ 2.38 6.58 และ 6.73 จากราคาที่รับจ้าง (ตารางที่ 4.8.30)

จากการวิเคราะห์และต้นทุนที่กิจกรรมคิดจะเห็นได้ว่า กิจกรรมคิดต้นทุนต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์การมัดย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติประมาณ 120-145 บาท ตามลำดับ ซึ่งจากต้นทุนที่วิเคราะห์นี้กิจกรรมมีการขาดทุนจากการย้อมทุกผลิตภัณฑ์เมื่อเทียบกับราคาจ้างย้อม

ตารางที่ 4.8 ต้นทุนและผลตอบแทนในการผลิตผลิตภัณฑ์ของกลุ่มฯ

ตารางที่ 4.8.1 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติต่อม้วน (ยืนเกรียว
พุ่งระหัน ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยืนเกรียว พุ่งระหัน ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน							
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์						
		เงินสด	ไม่เป็นเงิน สด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด			
					(1.1)	(1.2)	(1.3)	
ต้นทุนผันแปร								
1. บัณฑิตการผลิต								
-วัตถุดิบหลัก								
เส้นฝ้าย	742.21	737.96	-	737.96	27.32	26.92	-	
-วัตถุดิบอื่นๆ								
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	262.68	-	262.68	9.72	-	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	302.68	-	302.68	-	11.04	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-	
-วัสดุ		4.31	-	4.31	0.16	0.16	-	
2. แรงงาน	1,500.00	1,432.16	9.97	1,442.14	53.38	52.61	-	
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	22.23	-	22.23	0.82	0.81	-	
ต้นทุนคงที่								
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	28.49	28.49	1.05	1.04	-	
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	203.59	203.59	7.54	7.43	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	2,592.21	2,459.35	242.05	2,701.40	100.00	-	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	2,592.21	2,499.35	242.05	2,741.40	-	100.00	-	

ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	-	-	-	-	-	-	-
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)	3,630.00						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกิจการ (บาท/หน่วย) (1)	1,037.79						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)	1,170.65						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	2,187.86						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	1,160.68						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	928.60						
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	28.59						
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	32.25						
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	60.27						
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	31.97						
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	25.58						

ตารางที่ 4.8.1 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยืนเกรียว พู่ระหง ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน				
	ต้นทุน	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
	กิจการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)				3,630.00	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				1,037.79	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				1,130.65	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				2,187.86	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				1,120.68	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)				888.60	
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				28.59	
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				31.15	
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				60.27	
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				30.87	
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				24.48	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)				-	
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				-	
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				-	

อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)	-
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)	-
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)	-

ที่มา: จากการสำรวจ

**ตารางที่ 4.8.2 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติต่อม้วน (ยืนเกรียว
พุ่งระหัน ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร**

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยืนเกรียว พุ่งระหัน ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร						
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์					
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด		
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)
1. บัณฑิตการผลิต							
- วัตถุดิบหลัก							
เส้นฝ้าย	742.21	737.96	-	737.96	34.93	34.28	-
- วัตถุดิบอื่นๆ							
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	262.68	-	262.68	12.43	-	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	302.68	-	302.68	-	14.06	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-
- วัสดุ	-	4.31	-	4.31	0.20	0.20	-
2. แรงงาน	1,135.00	1,067.16	9.97	1,077.14	50.99	50.04	-
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	22.23	-	22.23	1.05	1.03	-
ต้นทุนคงที่							
- ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	3.68	3.68	0.17	0.17	-
- ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	4.66	4.66	0.22	0.22	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	2,227.21	2,094.35	18.31	2,112.65	100.00	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	2,227.21	2,134.35	18.31	2,152.65	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	-	-	-	-	-	-	-
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)			3,630.00				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการกิจการ (บาท/หน่วย) (1)			1,402.79				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)			1,535.65				

ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	2,552.86
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	1,525.68
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	1,517.35
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	38.64
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	42.30
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	70.33
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	42.03
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	41.80

ตารางที่ 4.8.2 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยืนเกรียว พู่งระหัน ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร				
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)				3,630.00	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				1,402.79	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				1,495.65	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				2,552.86	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				1,485.68	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)				1,477.35	
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				38.64	
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				41.20	
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				70.33	
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				40.93	
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				40.70	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)				-	
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				-	
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				-	

อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)	-
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)	-
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)	-

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.3 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้ามัดย้อมต่อม้วน @ (ยีนเกรียว พุ่งระหัน

ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน

รายการ	ผ้ามัดย้อม (ยีนเกรียว พุ่งระหัน ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน							
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์						
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด			
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)	
1. บัณฑิตการผลิต								
-วัตถุดิบหลัก								
เส้นฝ้าย	742.21	737.96	-	737.96	23.19	22.35	22.77	
-วัตถุดิบอื่นๆ								
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	689.52	-	689.52	21.67	-	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	809.52	-	809.52	-	24.52	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	749.52	-	749.52	-	-	23.12	
-วัสดุ	-	4.57	-	4.57	0.14	0.14	0.14	
2. แรงงาน	1,500.00	1,462.25	9.97	1,472.22	46.27	44.59	45.42	
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	31.23	-	31.23	0.98	0.95	0.96	
ต้นทุนคงที่								
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	30.22	30.22	0.95	0.92	0.93	
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	215.93	215.93	6.79	6.54	6.66	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	2,592.21	2,925.53	256.12	3,181.65	100.00	-	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	2,592.21	3,045.53	256.12	3,301.65	-	100.00	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	2,592.21	2,985.53	256.12	3,241.65	-	-	100.00	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)	3,740.00							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกิจการ (บาท/หน่วย) (1)	1,147.79							

ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)	814.47
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	2,267.78
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	804.50
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	558.35
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	30.69
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	21.78
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	60.64
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	21.51
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	14.93

ตารางที่ 4.8.3 (ต่อ)

รายการ	ผ้าผืนย้อม (ยืนกรวย พู่ระหง ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน				
	ต้นทุน	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
	กิจการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุนต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)			3,740.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)			1,147.79		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)			694.47		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)			2,267.78		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)			684.50		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)			438.35		
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)			30.69		
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)			18.57		
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)			60.64		
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)			18.30		
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)			11.72		
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)			3,740.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)			1,147.79		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)			754.47		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)			2,267.78		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)			744.50		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)			498.35		
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)			30.69		
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)			20.17		

อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)	60.64
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)	19.91
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)	13.32

หมายเหตุ : @ คัดจากการมัดย้อมเส้นยืน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.4 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้ามัดย้อมต่อม้วน @ (ยืนเกรียว พุ่งระหัน

ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้งทอเป็นเมตร

รายการ	ผ้ามัดย้อม (ยืนเกรียว พุ่งระหัน ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร							
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์				อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด		
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม				
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)	
1. บั๊จจ่ายการผลิต								
-วัตถุดิบหลัก								

ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)	1,179.47
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	2,632.78
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	1,169.50
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	1,160.66
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	40.45
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	31.54
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	70.40
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	31.27
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	31.03

ตารางที่ 4.8.4 (ต่อ)

รายการ	ผ้าผ้าย้อม (ยีนเกรียว พู่งระหัน ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร				
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)			3,740.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)			1,512.79		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)			1,059.47		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)			2,632.78		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)			1,049.50		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)			1,040.66		
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)			40.45		
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)			28.33		
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)			70.40		
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)			28.06		
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)			27.83		
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)			3,740.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)			1,512.79		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)			1,119.47		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)			2,632.78		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)			1,109.50		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)			1,100.66		
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)			40.45		
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)			29.93		

อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)	70.40
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)	29.67
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)	29.43

หมายเหตุ : @ คัดจากการมัดย้อมเส้นยืน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

**ตารางที่ 4.8.5 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติต่อม้วน (ยืนเกรียว
พุ่งเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน**

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยืนเกรียว พุ่งเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน						
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์				อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด	
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม			
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)
1. ปัจจัยการผลิต							
-วัตถุดิบหลัก							
เส้นฝ้าย	1,372.50	1,350.00	-	1,350.00	42.48	41.95	-
-วัตถุดิบอื่นๆ							
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	277.94	-	277.94	8.74	-	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	317.94	-	317.94	-	9.88	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-
-วัสดุ	-	4.31	-	4.31	0.14	0.13	-
2. แรงงาน	1,240.00	1,278.22	13.54	1,291.76	40.64	40.14	-
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	22.23	-	22.23	0.70	0.69	-
ต้นทุนคงที่							
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	28.49	28.49	0.90	0.89	-
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	203.59	203.59	6.41	6.33	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	2,962.50	2,932.70	245.62	3,178.32	100.00	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	2,962.50	2,972.70	245.62	3,218.32	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	-	-	-	-	-	-	-
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)	3,630.00						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการ (บาท/หน่วย) (1)	667.50						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)	697.30						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	2,338.24						

ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	683.76
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	451.68
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	18.39
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	19.21
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	64.41
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	18.84
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	12.44

ตารางที่ 4.8.5 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยืนเกรียว พุงเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจกรรมจ้างทอรายวัน			
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์		
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)				3,630.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				667.50
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				657.30
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				2,338.24
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				643.76
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)				411.68
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				18.39
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				18.11
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				64.41
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				17.73
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				11.34
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)				-
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				-
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				-
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				-
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				-
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)				-
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				-
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				-
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)				-

อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)	-
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)	-

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.6 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติต่อม้วน (ยืนเกรียว พุงเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยืนเกรียว พุงฝ้ายเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร						
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์				อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด	
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม			
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)
1. เบี้ยจ่ายการผลิต							
-วัตถุดิบหลัก							
เส้นฝ้าย	1,372.50	1,350.00	-	1,350.00	47.38	46.72	-
-วัตถุดิบอื่นๆ							
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	277.94	-	277.94	9.75	-	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	317.94	-	317.94	-	11.00	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-
-วัสดุ	-	4.25	-	4.31	0.15	0.15	-
2. แรงงาน	1,135.00	1,173.22	13.54	1,186.76	41.65	41.07	-
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	22.23	-	22.23	0.78	0.77	-
ต้นทุนคงที่							
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	3.68	3.68	0.12	0.13	-
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	4.66	4.66	0.15	0.16	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	2,857.50	2,827.63	21.87	2,849.57	99.97	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	2,857.50	2,867.63	21.87	2,889.57	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	-	-	-	-	-	-	-
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)	3,630.00						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกิจการ (บาท/หน่วย) (1)	772.50						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)	802.37						

ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	2,443.24
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	788.76
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	780.43
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	21.28
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	22.10
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	67.31
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	21.73
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	21.50

ตารางที่ 4.8.6 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยืนเกรียว พุงฝ้ายเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร				
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)				3,630.00	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				772.50	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				762.37	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				2,443.24	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				748.76	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)				740.43	
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				21.28	
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				21.00	
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				67.31	
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				20.63	
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				20.40	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)				-	
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				-	
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				-	
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)				-	

อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)	-
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)	-

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.7 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าผ้ามัดย้อมต่อม้วน @ (ยีนเกรียว พุ่งเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน

รายการ	ผ้าผ้ามัดย้อม (ยีนเกรียว พุ่งเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน						
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์					
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด		
					(1.1)	(1.2)	(1.3)
ต้นทุนผันแปร							
1. เบี้ยจ่ายการผลิต							
- วัตถุดิบหลัก							
เส้นฝ้าย	1,372.50	1,350.00	-	1,350.00	36.30	35.16	35.72
- วัตถุดิบอื่นๆ							
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	712.41	-	712.41	19.15	-	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	832.41	-	832.41	-	21.68	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	772.41	-	772.41	-	-	20.44
- วัสดุ	-	4.50	-	4.57	0.12	0.12	0.12
2. แรงงาน	1,240.00	1,361.33	13.54	1,374.87	36.97	35.81	36.38
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	31.23	-	31.23	0.84	0.81	0.83
ต้นทุนคงที่							
- ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	30.22	30.22	0.81	0.79	0.80
- ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	215.93	215.93	5.81	5.62	5.71
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	2,962.50	3,459.47	259.68	3,719.22	100.00	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	2,962.50	3,579.47	259.68	3,839.22	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	2,962.50	3,519.47	259.68	3,779.22	-	-	100.00
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)				3,740.00			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกิจการ (บาท/หน่วย) (1)				777.50			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)				280.53			

ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	2,365.13
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	266.92
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	20.78
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	20.79
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	7.50
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	63.24
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	7.14
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	0.56

ตารางที่ 4.8.7 (ต่อ)

รายการ	ผ้าผืนย้อม (ยืนเกรียว พุงเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน			
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์		
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)				3,740.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				777.50
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				160.53
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				2,365.13
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				146.92
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)		-	99.22	
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				20.79
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				4.29
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				63.24
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				3.93
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				-2.65
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)				3,740.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				777.50
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				220.53
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				2,365.13
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				206.92
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)		-	39.22	
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				20.79
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				5.90
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)				63.24

อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)	5.53
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)	-1.05

หมายเหตุ : @ คัดจากการมัดย้อมเส้นยืน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.8 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้ามัดย้อมต่อม้วน @ (ยืนเกรียว พุงเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร

รายการ	ผ้ามัดย้อม (ยืนเกรียว พุงฝ้ายเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร							
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์				อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด		
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม				
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)	
1. บัณฑิตการผลิต								
-วัตถุดิบหลัก								
เส้นฝ้าย	1,372.50	1,350.00	-	1,350.00	39.98	38.61	39.28	
-วัตถุดิบอื่นๆ								
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	765.00	712.41	-	712.41	21.10	-	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	832.41	-	832.41	-	23.80	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	772.41	-	772.41	-	-	22.47	
-วัสดุ	-	4.50	-	4.57	0.14	0.13	0.13	
2. แรงงาน	1,135.00	1,256.33	13.54	1,269.87	37.60	36.31	36.95	
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	31.23	-	31.23	0.92	0.89	0.91	
ต้นทุนคงที่								
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	3.90	3.90	0.12	0.11	0.11	
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	4.94	4.94	0.15	0.14	0.14	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	3,622.50	3,354.47	22.38	3,376.92	100.00	-	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	2,857.50	3,474.47	22.38	3,496.92	-	100.00	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	2,857.50	3,414.47	22.38	3,436.92	-	-	100.00	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)	3,740.00							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการ (บาท/หน่วย) (1)	363.08							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)	385.53							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	2,470.13							

ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	371.92
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	363.08
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	9.71
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	10.31
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	66.05
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	9.94
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	9.71

ตารางที่ 4.8.8 (ต่อ)

รายการ	ผ้าผืนด้ายอม (ยืนกรวย พู่ผ้ายเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร			
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์		
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)				3,740.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				243.08
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				265.53
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				2,470.13
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				251.92
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)				243.08
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				6.50
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				7.10
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				66.05
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				6.74
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				6.50
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)				3,740.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				303.08
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				325.53
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				2,470.13
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				311.92
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)				303.08
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				8.10
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				8.70
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)				66.05
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)				8.34

อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)	8.10
----------------------------------	------

หมายเหตุ : @ คัดจากการมัดย้อมเส้นยืน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.9 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติต่อม้วน (ยืนเกรียว พุงเมือง B ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยืนเกรียว พุงเมือง B ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน						
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์				อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด	
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม			
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)
1. บัณฑิตการผลิต							
-วัตถุดิบหลัก							
เส้นฝ้าย	1,457.50	1,430.00	-	1,430.00	45.12	44.55	-
-วัตถุดิบอื่นๆ							
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	280.54	-	280.54	8.85	-	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	320.54	-	320.54	-	9.99	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-
-วัสดุ	-	5.09	-	5.17	0.16	0.16	-
2. แรงงาน	1,110.00	1,231.33	13.99	1,245.32	39.29	38.80	-
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	22.23	-	22.23	0.70	0.69	-
ต้นทุนคงที่							
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	23.97	23.97	0.76	0.75	-
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	162.38	162.38	5.12	5.06	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	2,917.50	2,969.19	200.33	3,169.60	100.00	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	2,917.50	3,009.19	200.33	3,209.60	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	-	-	-	-	-	-	-
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)				3,630.00			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการ (บาท/หน่วย) (1)				712.50			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)				660.81			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)				2,384.68			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)				646.74			

ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	460.40
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	19.63
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	18.20
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	65.69
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	17.82
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	12.68

ตารางที่ 4.8.9 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยีนเกรียว พุงเมือง B ขนาด 1*55 ม.) ปักการจ้างทอรายวัน				
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)			3,630.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)			712.50		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)			620.81		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)			2,384.68		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)			606.74		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)			420.40		
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)			19.63		
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)			17.10		
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)			65.69		
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)			16.71		
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)			11.58		
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)			-		
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.10 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติต่อม้วน (ยืนเกรียว พุ่งเมือง B ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้งทอเป็นเมตร

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยืนเกรียว พุ่งเมือง B ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้งทอเป็นเมตร						
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์					
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด		
					(1.1)	(1.2)	(1.3)
ต้นทุนผันแปร							
1. บั๊จจ่ายการผลิต							
-วัตถุดิบหลัก							
เส้นฝ้าย	1,457.50	1,430.00	-	1,430.00	49.42	48.75	-
-วัตถุดิบอื่นๆ							
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	280.54	-	280.54	9.70	-	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	320.54	-	320.54	-	10.93	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-
-วัสดุ	-	5.09	-	5.17	0.18	0.18	-
2. แรงงาน	1,080.00	1,131.65	13.99	1,145.64	39.59	39.05	-
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	22.23	-	22.23	0.77	0.76	-
ต้นทุนคงที่							
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	4.41	4.41	0.15	0.15	-
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	5.58	5.58	0.19	0.19	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	2,887.50	2,869.52	23.98	2,893.57	100.00	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	2,887.50	2,909.52	23.98	2,933.57	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	-	-	-	-	-	-	-
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)				3,630.00			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการ (บาท/หน่วย) (1)				742.50			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)				760.48			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)				2,484.36			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)				746.42			

ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	736.43
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	20.45
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	20.95
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	68.44
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	20.56
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	20.29

ตารางที่ 4.8.10 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยีนเกรียว พุงเมือง B ขนาด 1*55 ม.) กิจกรรมจ้างทอเป็นม้วน				
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)				3,630.00	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				742.50	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				720.48	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				2,484.36	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				706.42	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)				696.43	
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				20.45	
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				19.85	
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				68.44	
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				19.46	
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				19.19	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)				-	
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				-	
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				-	
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)				-	
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)				-	
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)				-	

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.11 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้ามัดย้อมต่อม้วน @ (ยีนเกรียว พุงเมือง B
ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน

รายการ	ผ้าพื้นมัดย้อม (ยีนเกรียว พุงเมือง B ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน							
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์					อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด	
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม				
ต้นทุนผันแปร						(1.1)	(1.2)	(1.3)
1. บัณฑิตการผลิต								
-วัตถุดิบหลัก								
เส้นฝ้าย	1,457.50	1,430.00	-	1,430.00	39.48	38.21	38.84	
-วัตถุดิบอื่นๆ								
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	712.41	-	712.41	19.67	-	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	832.41	-	832.41	-	22.24	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	772.41	-	772.41	-	-	20.98	
-วัสดุ	-	5.40	-	5.48	0.15	0.15	0.15	
2. แรงงาน	1,110.00	1,231.33	13.99	1,245.32	34.38	33.28	33.82	
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	31.23	-	31.23	0.86	0.83	0.85	
ต้นทุนคงที่								
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	25.42	25.42	0.70	0.68	0.69	
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	172.22	172.22	4.75	4.60	4.68	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	2,917.50	3,410.37	211.62	3,622.07	100.00	-	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	2,917.50	3,530.37	211.62	3,742.07	-	100.00	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	2,917.50	3,470.37	211.62	3,682.07	-	-	100.00	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)	3,740.00							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการ (บาท/หน่วย) (1)	822.50							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)	329.63							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	2,494.68							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	315.56							

ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	117.93
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	21.99
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	8.81
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	66.70
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	8.44
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	3.15

ตารางที่ 4.8.11 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพื้นมัดย้อม (ยืนเกรียว พุงเมือง B ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน			
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์		
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)				3,740.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				822.50
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				209.63
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				2,494.68
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				195.56
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)		-	2.07	
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				21.99
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				5.61
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				66.70
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				5.23
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				-0.06
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)				3,740.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				822.50
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				269.63
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				2,494.68
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				255.56
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)				57.93
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				21.99
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				7.21
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)				66.70
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)				6.83
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)				1.55

หมายเหตุ : @ คัดจากการมัดย้อมเส้นยืน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.12 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้ามัดย้อมต่อม้วน @ (ยืนเกรียว พุงเมือง B ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร

รายการ	ผ้าพื้นมัดย้อม (ยืนเกรียว พุงเมือง B ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นม้วน							
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์						
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด			
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)	
1. บัญชีการผลิต								
-วัตถุดิบหลัก								
เส้นฝ้าย	1,457.50	1,430.00	-	1,430.00	42.00	40.57	41.27	
-วัตถุดิบอื่นๆ								
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	712.41	-	712.41	20.92	-	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	832.41	-	832.41	-	23.61	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	772.41	-	772.41	-	-	22.29	
-วัสดุ	-	5.40	-	5.48	0.16	0.16	0.16	
2. แรงงาน	1,080.00	1,201.33	13.99	1,215.32	35.69	34.48	35.07	
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	31.23	-	31.23	0.92	0.89	0.90	
ต้นทุนคงที่								
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	4.68	4.68	0.14	0.13	0.14	
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	5.92	5.92	0.17	0.17	0.17	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	2,887.50	3,380.37	24.59	3,405.04	100.00	-	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	2,887.50	3,500.37	24.59	3,525.04	-	100.00	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	2,887.50	3,440.37	24.59	3,465.04	-	-	100.00	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)	3,740.00							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการ (บาท/หน่วย) (1)	852.50							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)	359.63							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	2,524.68							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	345.56							

ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	334.96
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	22.79
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	9.62
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	67.50
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	9.24
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	8.96

ตารางที่ 4.8.12 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพื้นมัดย้อม (ยีนเกรียว พุงเมือง B ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นมัน				
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)				3,740.00	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				852.50	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				239.63	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				2,524.68	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				225.56	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)				214.96	
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				22.79	
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				6.41	
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				67.50	
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				6.03	
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				5.75	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)				3,740.00	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				852.50	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				299.63	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				2,524.68	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				285.56	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)				274.96	
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				22.79	
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				8.01	
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)				67.50	
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)				7.64	
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)				7.35	

หมายเหตุ : @ คัดจากการมัดย้อมเส้นยืน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.13 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติต่อม้วน (ยืนระหัน พุ่งเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยืนระหัน พุ่งเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน						
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์				อัตราส่วนต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด	
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม			
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)
1. บัณฑิตการผลิต							
- วัตถุดิบหลัก							
เส้นฝ้าย	1,534.00	1,324.44	-	1,324.44	43.03	42.48	-
- วัตถุดิบอื่นๆ							
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	289.69	-	289.69	9.41	-	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	329.69	-	329.69	-	10.57	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-
- วัสดุ	-	5.09	-	5.17	0.17	0.17	-
2. แรงงาน	1,240.00	1,235.25	14.72	1,249.97	40.61	40.09	-
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	22.23	-	22.23	0.72	0.71	-
ต้นทุนคงที่							
- ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	23.97	23.97	0.78	0.77	-
- ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	162.38	162.38	5.28	5.21	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	3,124.00	2,876.70	201.06	3,077.84	100.00	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	3,124.00	2,916.70	201.06	3,117.84	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	-	-	-	-	-	-	-
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)			3,630.00				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกิจการ (บาท/หน่วย) (1)			506.00				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)			753.30				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)			2,380.03				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)			738.50				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)			552.16				
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)			13.94				

อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	20.75
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	65.57
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	20.34
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	15.21

ตารางที่ 4.8.13 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยีนระหัน พุงเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจกรรมจ้างทอรายวัน			
	ต้นทุน	ต้นทุนจากการวิเคราะห์		
	กิจการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
				อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)			3,630.00	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)			506.00	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)			713.30	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)			2,380.03	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)			698.50	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)			512.16	
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)			13.94	
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)			19.65	
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)			65.57	
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)			19.24	
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)			14.11	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)			-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)			-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)			-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)			-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)			-	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)			-	
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)			-	
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)			-	
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)			-	
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)			-	
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)			-	

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.14 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติต่อม้วน (ยืนระหัน พุงเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยืนระหัน พุงเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างเป็นม้วน							
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์				อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด		
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม				
ต้นทุนผันแปร						(1.1)	(1.2)	(1.3)
1. บัญชีการผลิต								
-วัตถุดิบหลัก								
เส้นฝ้าย	1,534.00	1,324.44	-	1,324.44	47.36	46.69	-	
-วัตถุดิบอื่นๆ								
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	289.69	-	289.69	10.36	-	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	329.69	-	329.69	-	11.62	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-	
-วัสดุ	-	5.09	-	5.17	0.18	0.18	-	
2. แรงงาน	1,135.00	1,130.25	14.72	1,144.97	40.94	40.37	-	
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	22.23	-	22.23	0.79	0.78	-	
ต้นทุนคงที่								
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	4.41	4.41	0.16	0.16	-	
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	5.58	5.58	0.20	0.20	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	3,019.00	2,771.70	24.71	2,796.49	100.00	-	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	3,019.00	2,811.70	24.71	2,836.49	-	100.00	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	-	-	-	-	-	-	-	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)				3,630.00				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกิจการ (บาท/หน่วย) (1)				611.00				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)				858.30				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)				2,485.03				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)				843.50				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)				833.51				
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)				16.83				
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)				23.64				

อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	68.46
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	23.24
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	22.96

ตารางที่ 4.8.14 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยีนระหัน พุงเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างเป็นม้วน				
	ต้นทุน	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
	กิจการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)			3,630.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)			611.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)			818.30		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)			2,485.03		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)			803.50		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)			793.51		
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)			16.83		
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)			22.54		
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)			68.46		
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)			22.13		
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)			21.86		
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)			-		
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.15 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพื้นมัดย้อมต่อม้วน @ (ยีนระหัน พุงเมือง A
ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน

รายการ	ผ้ามัดย้อม (ยีนระหัน พุงเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน							
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์						
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด			
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)	
1. บัณฑิตการผลิต								
-วัตถุดิบหลัก								
เส้นฝ้าย	1,534.00	1,324.44	-	1,324.44	35.85	34.72	35.28	
-วัตถุดิบอื่นๆ								
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	730.03	-	730.03	19.76	-	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	850.03	-	850.03	-	22.29	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	790.03	-	790.03	-	-	21.04	
-วัสดุ	-	5.40	-	5.48	0.15	0.14	0.15	
2. แรงงาน	1,240.00	1,390.80	14.72	1,405.52	38.05	36.85	37.44	
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	31.23	-	31.23	0.85	0.82	0.83	
ต้นทุนคงที่								
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	25.42	25.42	0.69	0.67	0.68	
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	172.22	172.22	4.66	4.51	4.59	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	3,124.00	3,481.90	212.36	3,694.34	100.00	-	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	3,124.00	3,601.90	212.36	3,814.34	-	100.00	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	3,124.00	3,541.90	212.36	3,754.34	-	-	100.00	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)	3,740.00							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกิจการ (บาท/หน่วย) (1)	616.00							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)	258.10							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	2,334.48							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	243.29							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	45.66							

อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	16.47
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	6.90
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	62.42
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	6.51
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	1.22

ตารางที่ 4.8.15 (ต่อ)

รายการ	ผ้าผืนย้อม (ยีนระหัน ฟุ้งเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจกรรมจ้างทอรายวัน				
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)			3,740.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)			616.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)			138.10		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)			2,334.48		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)			123.29		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)		-	74.34		
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)			16.47		
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)			3.69		
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)			62.42		
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)			3.30		
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)		-	1.99		
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)			3,740.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)			616.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)			198.10		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)			2,334.48		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)			183.29		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)		-	14.34		
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)			16.47		
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)			5.30		
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)			62.42		
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)			4.90		
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)		-	0.38		

หมายเหตุ : @ คัดจากการมัดย้อมเส้นยืน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.16 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพื้นมัดย้อมต่อม้วน @ (ยีนระหัน พุงเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร

รายการ	ผ้ามัดย้อม (ยีนระหัน พุงเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นม้วน							
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์						
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด			
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)	
1. บัณฑิตการผลิต								
-วัตถุดิบหลัก								
เส้นฝ้าย	1,534.00	1,324.44	-	1,324.44	38.93	37.60	38.25	
-วัตถุดิบอื่นๆ								
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	730.03	-	730.03	21.46	-	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	850.03	-	850.03	-	24.13	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	790.03	-	790.03	-	-	22.82	
-วัสดุ	-	5.40	-	5.48	0.16	0.16	0.16	
2. แรงงาน	1,135.00	1,285.80	14.72	1,300.52	38.22	36.92	37.56	
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	31.23	-	31.23	0.92	0.89	0.90	
ต้นทุนคงที่								
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	4.68	4.68	0.14	0.13	0.14	
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	5.92	5.92	0.17	0.17	0.17	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	3,019.00	3,376.90	25.32	3,402.30	100.00	-	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	3,019.00	3,496.90	25.32	3,522.30	-	100.00	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	3,019.00	3,436.90	25.32	3,462.30	-	-	100.00	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)			3,740.00					
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการ (บาท/หน่วย) (1)			721.00					
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)			363.10					
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)			2,439.48					
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)			348.29					
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)			337.70					
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)			19.28					
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)			9.71					

อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	65.23
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	9.31
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	9.03

ตารางที่ 4.8.16 (ต่อ)

รายการ	ผ้าผืนสี่เหลี่ยม (ยี่ห้อหนึ่ง พุงเมือง A ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นม้วน			
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์		
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
ราคาขายส่งผ้าพื้นสี่เหลี่ยม (บาท)				3,740.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				721.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				243.10
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				2,439.48
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				228.29
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)				217.70
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				19.28
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				6.50
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				65.23
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				6.10
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				5.82
ราคาขายส่งผ้าพื้นสี่เหลี่ยมและสี่เหลี่ยม (บาท)				3,740.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				721.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				303.10
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				2,439.48
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				288.29
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)				277.70
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				19.28
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				8.10
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)				65.23
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)				7.71
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)				7.43

หมายเหตุ : @ คัดจากการมัดย้อมเส้นยืน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.17 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพื้นสีธรรมชาติและสีเคมีต่อม้วน (ยืนเมือง A พุงเมือง B)

กิจการจ้งทอรายวัน

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยืนเมือง A พุงเมือง B หรือ C ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน							
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์				อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด		
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม				
ต้นทุนผันแปร						(1.1)	(1.2)	(1.3)
1. บั๊จจ่ายการผลิต								
-วัตถุดิบหลัก								
เส้นฝ้าย	1,275.00	1,200.00	-	1,200.00	41.15	40.60	-	
-วัตถุดิบอื่นๆ								
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	256.06	-	256.06	8.78	-	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	296.06	-	296.06	-	10.02	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-	
-วัสดุ	-	5.09	-	5.17	0.18	0.17	-	
2. แรงงาน	1,110.00	1,231.48	14.72	1,246.20	42.74	42.16	-	
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	22.23	-	22.23	0.76	0.75	-	
ต้นทุนคงที่								
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	23.97	23.97	0.82	0.81	-	
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	162.38	162.38	5.57	5.49	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	2,735.00	2,714.86	201.06	2,916.00	100.00	-	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	2,735.00	2,754.86	201.06	2,956.00	-	100.00	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	-	-	-	-	-	-	-	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)	3,630.00							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการ (บาท/หน่วย) (1)	895.00							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)	915.14							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	2,383.80							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	900.34							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	714.00							
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	24.66							
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	25.21							
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	65.67							

อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	24.80
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	19.67

ตารางที่ 4.8.17 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน				
	ต้นทุน	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
	กิจการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุนต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)			3,630.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)			895.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)			875.14		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)			2,383.80		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)			860.34		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)			674.00		
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)			24.66		
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)			24.11		
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)			65.67		
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)			23.70		
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)			18.57		
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)			-		
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.18 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพื้นสีธรรมชาติและสีเคมีต่อม้วน (ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือเมือง C ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร

รายการ	ผ้าพื้นสีธรรมชาติและสีเคมี (ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้าง ทอเป็นม้วน							
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์				อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด		
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม				
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)	
1. บัณฑิตการผลิต								
-วัตถุดิบหลัก	เส้นฝ้าย	1,275.00	1,200.00	-	1,200.00	45.20	44.53	-
-วัตถุดิบอื่นๆ								
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี		-	256.06	-	256.06	9.65	-	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ		-	296.06	-	296.06	-	10.99	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ		-	-	-	-	-	-	-
-วัสดุ		-	5.09	-	5.17	0.19	0.19	-
2. แรงงาน		1,025.00	1,146.48	14.72	1,161.20	43.74	43.09	-
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ		350.00	22.23	-	22.23	0.84	0.82	-
ต้นทุนคงที่								
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต		-	-	4.41	4.41	0.17	0.16	-
-ค่าเสื่อมโรงเรือน		-	-	5.58	5.58	0.21	0.21	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)		2,650.00	2,629.86	24.71	2,654.66	100.00	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)		2,650.00	2,669.86	24.71	2,694.66	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)		-	-	-	-	-	-	-
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)				3,630.00				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการกิจการ (บาท/หน่วย) (1)				980.00				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)				1,000.14				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)				2,468.80				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)				985.34				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)				975.34				
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)				27.00				
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)				27.55				
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)				68.01				
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)				27.14				

อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	26.87
---------------------------------	-------

ตารางที่ 4.8.18 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพื้นสีธรรมชาติและสีเคมี (ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้าง ทอเป็นม้วน			
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์		
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)				3,630.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				980.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				960.14
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				2,468.80
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				945.34
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)				935.34
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				27.00
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				26.45
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				68.01
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				26.04
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				25.77
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)				-
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				-
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				-
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				-
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				-
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)				-
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				-
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				-
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)				-
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)				-
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)				-

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.19 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพื้นมัดย้อมต่อม้วน @ (ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือเมือง C ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน

รายการ	ผ้าพื้นมัดย้อม (ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน						
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์					
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด		
					(1.1)	(1.2)	(1.3)
ต้นทุนผันแปร							
1. บัณฑิตการผลิต							
- วัตถุดิบหลัก							
เส้นฝ้าย	1,275.00	1,200.00	-	1,200.00	34.55	33.40	33.97
- วัตถุดิบอื่นๆ							
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	679.59	-	679.59	19.57	-	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	799.59	-	799.59	-	22.25	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	739.59	-	739.59	-	-	20.93
- วัสดุ	-	5.25	-	5.32	0.15	0.15	0.15
2. แรงงาน	1,110.00	1,350.15	14.72	1,364.87	39.30	37.99	38.63
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	31.23	-	31.23	0.90	0.87	0.88
ต้นทุนคงที่							
- ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	24.69	24.69	0.71	0.69	0.70
- ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	167.30	167.30	4.82	4.66	4.74
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	2,735.00	3,266.22	206.71	3,473.01	100.00	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	2,735.00	3,386.22	206.71	3,593.01	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	2,735.00	3,326.22	206.71	3,533.01	-	-	100.00
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)				3,740.00			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการ (บาท/หน่วย) (1)				1,005.00			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)				473.78			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)				2,375.13			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)				458.98			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)				266.99			
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)				26.87			
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)				12.67			
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)				63.51			

อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	12.27
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	7.14

ตารางที่ 4.8.19 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพื้นมัดย้อม (ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน				
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)				3,740.00	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				1,005.00	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				353.78	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				2,375.13	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				338.98	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)				146.99	
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				26.87	
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				9.46	
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				63.51	
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				9.06	
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				3.93	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)				3,740.00	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				1,005.00	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				413.78	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				2,375.13	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				398.98	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)				206.99	
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				26.87	
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				11.06	
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)				63.51	
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)				10.67	
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)				5.53	

หมายเหตุ : @ คัดจากการมัดย้อมเส้นยีน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.20 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้ามัดย้อมต่อม้วน @ (ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือเมือง C ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร

รายการ	ผ้ามัดย้อม (ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร							
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์					อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด	
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	(1.1)	(1.2)		(1.3)
ต้นทุนผันแปร								
1. ปัจจัยการผลิต								
-วัตถุดิบหลัก								
เส้นฝ้าย	1,275.00	1,200.00	-	1,200.00	37.43	36.08	36.74	
-วัตถุดิบอื่นๆ								
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	679.59	-	679.59	21.20	-	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	799.59	-	799.59	-	24.04	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	739.59	-	739.59	-	-	22.64	
-วัสดุ	-	5.25	-	5.32	0.17	0.16	0.16	
2. แรงงาน	1,025.00	1,265.15	14.72	1,279.87	39.92	38.48	39.18	
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	350.00	31.23	-	31.23	0.97	0.94	0.96	
ต้นทุนคงที่								
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	4.54	4.54	0.14	0.14	0.14	
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	5.75	5.75	0.18	0.17	0.18	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	2,650.00	3,181.22	25.02	3,206.31	100.00	-	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	2,650.00	3,301.22	25.02	3,326.31	-	100.00	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	2,650.00	3,241.22	25.02	3,266.31	-	-	100.00	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)	3,740.00							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการ (บาท/หน่วย) (1)	1,090.00							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)	558.78							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	2,460.13							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	543.98							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	533.69							
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	29.14							
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	14.94							
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	65.78							
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	14.54							

อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	14.27
---------------------------------	-------

ตารางที่ 4.8.20 (ต่อ)

รายการ	ผ้าผัดข้อม (ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C ขนาด 1*55 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร				
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)			3,740.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)			1,090.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)			438.78		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)			2,460.13		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)			423.98		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)			413.69		
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)			29.14		
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)			11.73		
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)			65.78		
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)			11.34		
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)			11.06		
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)			3,740.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)			1,090.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)			498.78		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)			2,460.13		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)			483.98		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)			473.69		
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)			29.14		
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)			13.34		
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)			65.78		
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)			12.94		
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)			12.67		

หมายเหตุ : @ คัดจากการมัดข้อมเส้นยืน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.21 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพันคอสีพื้นย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติต่อวัน
(ยีนเกรียว พงระหัน) กิจการจ้างทอรายวัน

รายการ	ผ้าพันคอสีพื้นย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติ(ยีนเกรียว พงระหัน ขนาด 0.5*56 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน							
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์					อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด	
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	(1.1)	(1.2)		(1.3)
ต้นทุนผันแปร								
1. บั้จจ่ายการผลิต								
-วัตถุดิบหลัก								
เส้นฝ้าย	240.63	240.56	-	240.56	19.81	19.49	-	
-วัตถุดิบอื่นๆ								
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	124.31	-	124.31	10.24	-	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	144.31	-	144.31	-	11.69	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-	
-วัสดุ	-	2.75	-	2.79	0.23	0.23	-	
2. แรงงาน	830.00	823.31	8.60	831.91	68.51	67.40	-	
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	175.00	14.73	-	14.73	1.21	1.19	-	
ต้นทุนคงที่								
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	-	-	-	-	-	
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	-	-	-	-	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	1,245.63	1,205.66	8.60	1,214.30	100.00	-	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	1,245.63	1,225.66	8.60	1,234.30	-	100.00	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	-	-	-	-	-	-	-	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)			1,960.00					
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการ (บาท/หน่วย) (1)			714.38					
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)			754.34					
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)			1,128.09					
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)			745.70					
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)			745.70					
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)			36.45					
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)			38.49					
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)			57.56					
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)			38.05					
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)			38.05					

ตารางที่ 4.8.21 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพันคอสีพื้นย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติ(เย็นเขียว พู่ระหงษ์ ขนาด 0.5*56 ม.) กิจกรรมจ้างทอ				
	รายวัน				
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)			1,960.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)			714.38		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)			734.34		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)			1,128.09		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)			725.70		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)			725.70		
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)			36.45		
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)			37.47		
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)			57.56		
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)			37.03		
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)			37.03		
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)			-		
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.22 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพันคอสีพื้นย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติต่อม้วน
(ยีนเกรียว พุ่งระหัน) กิจการจ้างทอเป็นเมตร

รายการ	ผ้าพันคอสีพื้นย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติ(ยีนเกรียว พุ่งระหัน ขนาด 0.5*56 ม.) กิจการจ้างทอเป็นม้วน						
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์					
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด		
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)
1. บัญชีการผลิต							
-วัตถุดิบหลัก							
เส้นฝ้าย	240.63	240.56	-	240.56	21.21	20.84	-
-วัตถุดิบอื่นๆ							
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	124.31	-	124.31	10.96	-	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	144.31	-	144.31	-	12.50	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-
-วัสดุ	-	2.75	-	2.79	0.25	0.24	-
2. แรงงาน	750.00	743.31	8.60	751.91	66.29	65.14	-
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	175.00	14.73	-	14.73	1.30	1.28	-
ต้นทุนคงที่							
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	-	-	-	-	-
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	-	-	-	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	1,165.63	1,125.66	8.60	1,134.30	100.00	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	1,165.63	1,145.66	8.60	1,154.30	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	-	-	-	-	-	-	-
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)	1,960.00						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการ (บาท/หน่วย) (1)	794.38						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)	834.34						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	1,208.09						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	825.70						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	825.70						
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	40.53						
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	42.57						
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	61.64						
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	42.13						
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	42.13						

ตารางที่ 4.8.22 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพันคอสีพื้นย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติ(ยืนกรวย พุงระหัน ขนาด 0.5*56 ม.) กิจการจ้างทอเป็นม้วน				
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)			1,960.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)			794.38		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)			814.34		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)			1,208.09		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)			805.70		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)			805.70		
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)			40.53		
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)			41.55		
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)			61.64		
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)			41.11		
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)			41.11		
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)			-		
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.23 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพันคอมัดย้อมต่อม้วน @ (ยืนเกรียว พุ่งระหัน ขนาด 0.5* 56 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน

รายการ	ผ้าพันคอมัดย้อม (ยืนเกรียว พุ่งระหัน ขนาด 0.5*56 ม.) กิจการจ้างทอรายวัน						
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์				อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด	
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม			
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)
1. บั้จจุยการผลิต							
-วัตถุดิบหลัก							
เส้นฝ้าย	240.63	240.56	-	240.56	16.57	15.91	16.23
-วัตถุดิบอื่นๆ							
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	341.72	-	341.72	23.54	-	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	401.72	-	401.72	-	26.57	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	371.72	-	371.72	-	-	25.08
-วัสดุ	-	2.75	-	2.79	0.19	0.18	0.19
2. แรงงาน	830.00	832.96	8.60	841.56	57.96	55.66	56.79
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	175.00	25.23	-	25.23	1.74	1.67	1.70
ต้นทุนคงที่							
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	-	-	-	-	-
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	-	-	-	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	1,245.63	1,443.22	8.60	1,451.86	100.00	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	1,245.63	1,503.22	8.60	1,511.86	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	1,245.63	1,473.22	8.60	1,481.86	-	-	100.00
ราคาขายส่งผ้าพันสีเคมี (บาท)	1,960.00						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการ (บาท/หน่วย) (1)	714.38						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)	516.78						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	1,118.44						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	508.14						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	508.14						
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	36.45						
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	26.37						
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	57.06						
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	25.93						
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	25.93						

ตารางที่ 4.8.23 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพันคอมัดย้อม (ยีนเกรียว พู่ระหัน ขนาด 0.5*56 ม.) กิจกรรมจ้างทอรายวัน			
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์		
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
ราคาขายส่งผ้าพันสีธรรมชาติ (บาท)				1,960.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				714.38
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				456.78
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				1,118.44
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				448.14
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)				448.14
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				36.45
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				23.31
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				57.06
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				22.86
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				22.86
ราคาขายส่งผ้าพันสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)				1,960.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				714.38
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				486.78
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				1,118.44
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				478.14
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)				478.14
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				36.45
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				24.84
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)				57.06
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)				24.39
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)				24.39

หมายเหตุ : @ คัดจากการมัดย้อมเส้นยืน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.24 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพันคอมัดย้อมต่อม้วน @ (ยีนเกรียว พุ่งระหัน ขนาด 0.5* 56 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร

รายการ	ผ้าพันคอมัดย้อม (ยีนเกรียว พุ่งระหัน ขนาด 0.5*56 ม.) กิจการจ้างทอเป็นเมตร						
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์					
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด		
					(1.1)	(1.2)	(1.3)
ต้นทุนผันแปร							
1. บัณฑิตการผลิต							
- วัสดุหลัก							
เส้นฝ้าย	240.63	240.56	-	240.56	17.54	16.80	17.16
- วัสดุอื่น ๆ							
วัสดุอื่น ๆ รวมสีเคมี	-	341.72	-	341.72	24.91	-	-
วัสดุอื่น ๆ รวมสีธรรมชาติ	-	401.72	-	401.72	-	28.06	-
วัสดุอื่น ๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	371.72	-	371.72	-	-	26.52
- วัสดุ	-	2.75	-	2.79	0.20	0.19	0.20
2. แรงงาน	750.00	752.96	8.60	761.56	55.51	53.19	54.33
3. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	175.00	25.23	-	25.23	1.84	1.76	1.80
ต้นทุนคงที่							
- ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	-	-	-	-	-
- ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	-	-	-	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	1,165.63	1,363.22	8.60	1,371.86	100.00	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	1,165.63	1,423.22	8.60	1,431.86	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	1,165.63	1,393.22	8.60	1,401.86	-	-	100.00
ราคาขายส่งผ้าพันคอ (บาท)				1,960.00			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการ (บาท/หน่วย) (1)				794.38			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)				596.78			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)				1,198.44			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)				588.14			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)				588.14			
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)				40.53			
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)				30.45			
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)				61.14			
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)				30.01			
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)				30.01			

ตารางที่ 4.8.24 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพันคอมัดย้อม (ยืนเกรียว พู่ระหัน ขนาด 0.5*56 ม.) กิจกรรมจ้างทอเป็นม้วน			
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์		
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
ราคาขายส่งผ้าพันสีธรรมชาติ (บาท)				1,960.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				794.38
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				536.78
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				1,198.44
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				528.14
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)				528.14
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				40.53
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				27.39
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				61.14
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				26.95
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				26.95
ราคาขายส่งผ้าพันสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)				1,960.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				794.38
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				566.78
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				1,198.44
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				558.14
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)				558.14
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				40.53
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				28.92
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)				61.14
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)				28.48
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)				28.48

หมายเหตุ : @ คัดจากการมัดย้อมเส้นยืน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.25 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพันคอสีพื้นย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติม้วน
(ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C) กิจการจ้างทอรายวัน

รายการ	ผ้าพันคอสีพื้นและผ้าลาย(ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C)กิจการจ้างทอรายวัน							
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์				อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด		
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม				
ต้นทุนผันแปร						(1.1)	(1.2)	(1.3)
1. บัณฑิตการผลิต								
-วัตถุดิบหลัก								
เส้นฝ้าย	552.50	520.00	-	520.00	38.96	38.39	-	
-วัตถุดิบอื่นๆ								
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	126.43	-	126.43	9.47	-	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	146.43	-	146.43	-	10.81	-	
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-	
-วัสดุ	-	2.79	-	2.79	0.21	0.21	-	
2. แรงงาน	570.00	659.81	10.88	670.69	50.25	49.51	-	
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	175.00	14.73	-	14.73	1.10	1.09	-	
ต้นทุนคงที่								
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	-	-	-	-	-	
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	-	-	-	-	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	1,297.50	1,323.76	10.88	1,334.64	100.00	-	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	1,297.50	1,343.76	10.88	1,354.64	-	100.00	-	
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	-	-	-	-	-	-	-	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)	1,960.00							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการกิจการ (บาท/หน่วย) (1)	662.50							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)	636.24							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	1,289.31							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	625.36							
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	625.36							
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	33.80							
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	32.46							
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	65.78							
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	31.91							
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	31.91							

ตารางที่ 4.8.25 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพันคอสีพื้นและผ้าลาย(ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C)กิจการจ้างทอรายวัน				
	ต้นทุน	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
	จากกลุ่มฯ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน
					ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)			1,960.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)			662.50		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)			616.24		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)			1,289.31		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)			605.36		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)			605.36		
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)			33.80		
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)			31.44		
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)			65.78		
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)			30.89		
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)			30.89		
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)			-		
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.26 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพันคอสีพื้นย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติม้วน (ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C) กิจการจ้างทอเป็นเมตร

รายการ	ผ้าพันคอสีพื้นและผ้าลาย(ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C) กิจการจ้างทอเป็นม้วน						
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์					
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด		
					(1.1)	(1.2)	(1.3)
ต้นทุนผันแปร							
1. ปัจจัยการผลิต							
-วัตถุดิบหลัก							
เส้นฝ้าย	520.00	520.00	-	520.00	42.12	41.45	-
-วัตถุดิบอื่นๆ							
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	126.43	-	126.43	10.24	-	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	146.43	-	146.43	-	11.67	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-
-วัสดุ	-	2.79	-	2.79	0.23	0.22	-
2. แรงงาน	470.00	559.81	10.88	570.69	46.22	45.49	-
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	175.00	14.73	-	14.73	1.19	1.17	-
ต้นทุนคงที่							
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	-	-	-	-	-
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	-	-	-	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	1,165.00	1,223.76	10.88	1,234.64	100.00	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	1,165.00	1,243.76	10.88	1,254.64	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	-	-	-	-	-	-	-
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)				1,960.00			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกิจการ (บาท/หน่วย) (1)				795.00			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)				736.24			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)				1,389.31			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)				725.36			
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)				725.36			
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)				40.56			
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)				37.56			
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)				70.88			
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)				37.01			
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)				37.01			

ตารางที่ 4.8.26 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพันคอสีพื้นและผ้าลาย(ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C) กิจการจ้างทอเป็นม้วน			
	ต้นทุน จากกลุ่มฯ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์		
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)				1,960.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				795.00
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				716.24
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				1,389.31
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				705.36
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)				705.36
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				40.56
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				36.54
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				70.88
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				35.99
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				35.99
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)				-
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				-
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				-
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				-
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				-
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)				-
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				-
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				-
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)				-
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)				-
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)				-

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.27 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพันคอมัดย้อมต่อม้วน @ (ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C) กิจการจ้างทอรายวัน

รายการ	ผ้าพันคอมัดย้อม(ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C ขนาด 0.5*56 ม.)กิจการจ้างทอรายวัน						
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์				อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด	
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม			
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)
1. ปัจจัยการผลิต							
-วัตถุดิบหลัก							
เส้นฝ้าย	552.50	520.00	-	520.00	32.50	31.33	31.91
-วัตถุดิบอื่นๆ							
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	337.39	-	337.39	21.09	-	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	397.39	-	397.39	-	23.94	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	367.39	-	367.39	-	-	22.54
-วัสดุ	-	2.79	-	2.79	0.17	0.17	0.17
2. แรงงาน	570.00	703.46	10.88	714.35	44.65	43.04	43.83
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	175.00	25.23	-	25.23	1.58	1.52	1.55
ต้นทุนคงที่							
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	-	-	-	-	-
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	-	-	-	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	1,297.50	1,588.87	10.88	1,599.76	100.00	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	1,297.50	1,648.87	10.88	1,659.76	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	1,297.50	1,618.87	10.88	1,629.76	-	-	100.00
ราคาขายส่งผ้าพันสีเคมี (บาท)	1,960.00						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากการกิจการ (บาท/หน่วย) (1)	662.50						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)	371.13						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)	1,245.65						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)	360.24						
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)	360.24						
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)	33.80						
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)	18.94						
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	63.55						
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)	18.38						

อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)	18.38
---------------------------------	-------

ตารางที่ 4.8.27 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพันคอมัดย้อม(เย็นเมือง A พุงเมือง B หรือ C ขนาด 0.5*56 ม.)กิจการจ้างทอรายวัน				
	ต้นทุน จากกลุ่มฯ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)				1,960.00	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)				662.50	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)				311.13	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)				1,245.65	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)				300.24	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)				300.24	
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)				33.80	
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)				15.87	
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)				63.55	
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)				15.32	
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)				15.32	
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)				1,960.00	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)				662.50	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)				341.13	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)				1,245.65	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)				330.24	
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)				330.24	
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)				33.80	
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)				17.40	
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)				63.55	
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)				16.85	
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)				16.85	

หมายเหตุ : @ คัดจากการมัดย้อมเส้นยืน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.28 ต้นทุนผลตอบแทนการผลิตผ้าพันคอมัดย้อมต่อม้วน @ (ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C) กิจการจ้างทอเป็นเมตร

รายการ	ผ้าพันคอมัดย้อม (ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C ขนาด 0.5*56 ม.) กิจการจ้างทอเป็นม้วน							
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์						
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด			
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)	
1. ปัจจัยการผลิต								
-วัตถุดิบหลัก								

ตารางที่ 4.8.28 (ต่อ)

รายการ	ผ้าพันคอมัดย้อม (ยีนเมือง A พุงเมือง B หรือ C ขนาด 0.5*56 ม.) กิจการจ้างทอเป็นม้วน				
	ต้นทุน จากกลุ่มฯ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)			1,960.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)			762.50		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)			421.63		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)			1,345.65		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)			410.74		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)			410.74		
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)			38.90		
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)			21.51		
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)			68.66		
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)			20.96		
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)			20.96		
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)			1,960.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)			762.50		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)			451.63		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)			1,345.65		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)			440.74		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)			440.74		
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)			38.90		
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)			23.04		
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)			68.66		
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)			22.49		
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)			22.49		

หมายเหตุ : @ คิดจากการมัดย้อมเส้นยืน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.29 ต้นทุนผลตอบแทนการรับจ้างย้อมผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติเป็นกิโลกรัม

รายการ	รับจ้างย้อมเส้นฝ้ายสีพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติเป็นกิโลกรัม						
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์					
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด		
ต้นทุนผันแปร					(1.1)	(1.2)	(1.3)
1. ปัจจัยการผลิต							
-วัตถุดิบหลัก							
เส้นฝ้าย	-	-	-	-	-	-	-
-วัตถุดิบอื่นๆ							
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	64.23	-	64.23	58.69	-	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	72.23	-	72.23	-	61.50	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-
-วัสดุ	-	0.28	-	0.28	0.26	0.24	-
2. แรงงาน	-	33.24	8.40	41.65	38.05	35.46	-
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	70.00	3.00	-	3.00	2.74	2.55	-
ต้นทุนคงที่							
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	0.12	0.12	0.11	0.10	-
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	0.17	0.17	0.15	0.14	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	70.00	100.76	8.69	109.45	100.00	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	70.00	108.76	8.69	117.45	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	-	-	-	-	-	-	-
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)			200.00				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกิจการ (บาท/หน่วย) (1)			130.00				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)			99.24				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)			158.35				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)			90.84				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)			90.55				
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)			65.00				
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)			49.62				
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)			79.18				
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)			45.42				
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)			45.27				

ตารางที่ 4.8.29 (ต่อ)

รายการ	รับจ้างย้อมเส้นฝ้ายสีพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติเป็นกิโลกรัม				
	ต้นทุน	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
	จากกลุ่มฯ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุนต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)			200.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)			130.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)			91.24		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)			158.35		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)			82.84		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)			82.55		
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)			65.00		
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)			45.62		
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)			79.18		
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)			41.42		
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)			41.27		
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)			-		
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		

หมายเหตุ : @ คัดจากการมัดย้อมเส้นยืน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.8.30 ต้นทุนผลตอบแทนการรับจ้างย้อมผ้ามัดย้อมสีเคมีและสีธรรมชาติเป็นกิโลกรัม

รายการ	รับจ้างมัดย้อมเส้นฝ้ายสีเคมีและสีธรรมชาติเป็นกิโลกรัม						
	ต้นทุน กิจการ	ต้นทุนจากการวิเคราะห์					
		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุน ต่อต้นทุนทั้งหมด		
					(1.1)	(1.2)	(1.3)
ต้นทุนผันแปร							
1. ปัจจัยการผลิต							
-วัตถุดิบหลัก							
เส้นฝ้าย	-	-	-	-	-	-	-
-วัตถุดิบอื่นๆ							
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมี	-	144.23	-	144.23	76.13	-	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีธรรมชาติ	-	168.23	-	168.23	-	78.82	-
วัตถุดิบอื่นๆ รวมสีเคมีและสีธรรมชาติ	-	24.23	-	24.23	-	-	-
-วัสดุ	-	0.28	-	0.28	0.15	0.13	-
2. แรงงาน	-	33.24	8.40	41.65	21.98	19.51	-
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	70.00	3.00	-	3.00	1.58	1.41	-
ต้นทุนคงที่							
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์การผลิต	-	-	0.12	0.12	0.06	0.06	-
-ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	0.17	0.17	0.09	0.08	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมี (1.1)	70.00	180.76	8.69	189.45	100.00	-	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีธรรมชาติ (1.2)	70.00	204.76	8.69	213.45	-	100.00	-
ต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย (บาท) ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติ (1.3)	-	-	-	-	-	-	-
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมี (บาท)			200.00				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกิจการ (บาท/หน่วย) (1)			130.00				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (2)			19.24				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (3)			158.35				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (4)			10.84				
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (5)			10.55				
อัตราส่วน (1) ต่อราคาขายส่ง (%)			65.00				
อัตราส่วน (2) ต่อราคาขายส่ง (%)			9.62				
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)			79.18				
อัตราส่วน (4) ต่อราคาขายส่ง (%)			5.42				
อัตราส่วน (5) ต่อราคาขายส่ง (%)			5.27				

ตารางที่ 4.8.30 (ต่อ)

รายการ	รับจ้างมัดย้อมเส้นฝ้ายสีเคมีและสีธรรมชาติเป็นกิโยกรัม				
	ต้นทุน	ต้นทุนจากการวิเคราะห์			
	จากกลุ่มฯ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	อัตราส่วนของต้นทุนต่อต้นทุนทั้งหมด
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีธรรมชาติ (บาท)			200.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (6)			130.00		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (7)		-	4.76		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (8)			158.35		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (9)		-	13.16		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (10)		-	13.45		
อัตราส่วน (6) ต่อราคาขายส่ง (%)			65.00		
อัตราส่วน (7) ต่อราคาขายส่ง (%)		-	2.38		
อัตราส่วน (8) ต่อราคาขายส่ง (%)			79.18		
อัตราส่วน (9) ต่อราคาขายส่ง (%)		-	6.58		
อัตราส่วน (10) ต่อราคาขายส่ง (%)		-	6.73		
ราคาขายส่งผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ (บาท)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนจากกลุ่ม (บาท/หน่วย) (11)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/หน่วย) (12)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนแรงงาน (บาท/หน่วย) (13)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/หน่วย) (14)			-		
ผลตอบแทนสุทธิเหนือต้นทุนทั้งหมด (บาท/หน่วย) (15)			-		
อัตราส่วน (11) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (12) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (13) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (14) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		
อัตราส่วน (15) ต่อราคาขายส่ง (%)			-		

หมายเหตุ : @ คัดจากการมัดย้อมเส้นยืน 3 ครั้ง

ที่มา: จากการสำรวจ

4.6 กรรมวิธีการผลิต

การผลิตของกิจการมีการเตรียมวัตถุดิบและทอผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.6.1 การเตรียมวัตถุดิบ

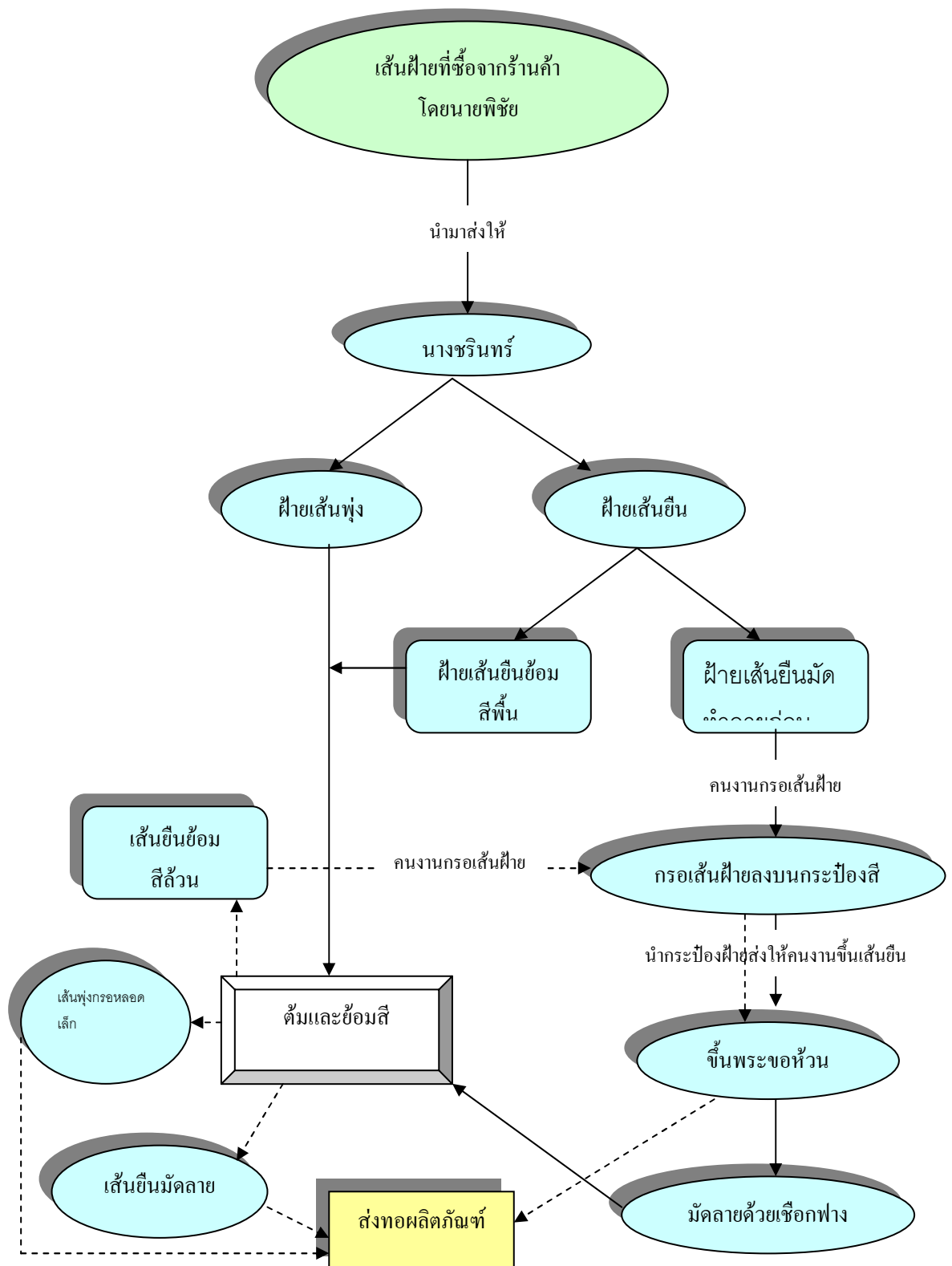
มีขั้นตอนและรายละเอียดในการเตรียมดังนี้

การเตรียมฝ้ายเส้นยืน เริ่มจากนายพิชัยซื้อเส้นฝ้ายจากร้านค้าในตัวเมืองเชียงใหม่ ทั้งฝ้ายเส้นยืนและเส้นพุ่งมาให้กับนางชรินทร์ ภรรยาและผู้ควบคุมการผลิต โดยฝ้ายเส้นพุ่งนั้นนางชรินทร์จะนำไปต้มก่อนย้อม ส่วนฝ้ายเส้นยืนมีการจัดการออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่มีดด้วยเชือกฟางทำลายก่อนต้ม และฝ้ายที่สามารถนำไปต้มได้ทันที ซึ่งส่วนที่ทำลายก่อนย้อมนางชรินทร์นำไปให้คนงานกรอฝ้ายกรอลงบนกระป๋องสีทาบ้าน (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.29-31) ต่อจากนั้นนำกระป๋องกรอฝ้ายส่งต่อให้คนงานขึ้นเส้นยืน เพื่อนำไปขึ้นเส้นยืนบนพระขอห้วน หรือก้าง มีความยาวทั้งหมด 55 เมตร (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.33) เมื่อได้ปริมาณตามที่ต้องการ คือ จำนวนเส้นฝ้ายที่ใช้ใส่ครบตามจำนวนซี่ฟันหวี (ความกว้างของผ้าที่ต้องการทอ) ที่ต้องการผลิตหรือตรวจจำนวนยอดการสั่งซื้อของลูกค้า คนงานที่กิจการจ้างสำหรับขึ้นเส้นยืนทั้ง 3 คน นำฝ้ายเส้นยืนออกจากพระขอห้วนไปคลี่เพื่อไม่ให้เส้นยืนพันติดกัน โดยคนงาน 2 คนแรก ยืนถือเส้นฝ้ายหัว – ท้าย ที่สอดด้วยไม้ไผ่ขนาด 50 เซนติเมตร ให้ตึงและคนงานที่เหลือคลี่เส้นฝ้ายออกจากกัน ต่อจากนั้นนำเส้นฝ้ายทั้งหมดผูกติดกับแท่นให้ตึงและคนงานจะนั่งลงและมัดลวดลายด้วยเชือกฟาง (รูปภาพภาคผนวกที่ ก 38) เมื่อมัดเส้นยืนเรียบร้อยแล้วจึงไปต้มต่อไป

สำหรับเส้นยืนที่ไม่ได้มัดทำลายและนำไปย้อมได้ทันที ภายหลังจากย้อมเสร็จต้องนำไปให้กับคนงานกรอฝ้ายกรอลงบนกระป๋อง ต่อจากนั้นจึงจะสามารถนำมาขึ้นเส้นยืนบนพระขอห้วนอีกครั้ง และส่งมอบให้คนทอทำการผลิตต่อไป เส้นยืนประเภทนี้กิจการนำไปใช้ในการผลิตผ้าสีพื้น

2. การเตรียมสีใช้ย้อม ซึ่งการย้อมในแต่ละวันนางชรินทร์ให้คนงานรายวันที่ทำหน้าที่ย้อมเส้นฝ้ายก่อไฟต้มน้ำเป็นอันดับแรก กิจการมีเตาต้มน้ำทั้งหมด 6 เตา อยู่ในโรงเรือนต้มย้อม 5 เตา และด้านหลังโรงเรือนย้อมอีก 1 เตา ซึ่งเตานี้ใช้ต้มแก๊สและกากแก๊สย้อมฝ้ายให้สีดำ หากมีผลิตภัณฑ์ที่ต้องผลิตหรือย้อมสีด้านนายพิชัยจะเป็นผู้ก่อไฟต้มน้ำพร้อมแก๊สและกากแก๊สก่อนเตาอื่นๆ หรือก่อนที่คนงานเข้าทำงาน ส่วนคนงานที่ก่อไฟต้มน้ำจะก่อจากเตาที่อยู่ในโรงเรือนต้มย้อม ในแต่ละวันก่อไฟใช้ต้มไม่ครบทุกเตาขึ้นอยู่กับปริมาณเส้นฝ้ายและสีที่ใช้ย้อม ถ้าย้อมทั้งสีธรรมชาติและสีเคมีพร้อมกันในวันเดียว คนงานต้องก่อไฟต้มน้ำมากกว่าย้อมสีธรรมชาติหรือย้อมสีเคมีอย่างเดียว กล่าวคือ หากย้อมสีพร้อมกันทั้ง 2 แบบ คนงานต้องก่อไฟต้มน้ำ 1-2 เตา ต้มสีธรรมชาติ 1-2 เตา (ขึ้นอยู่กับชนิดเปลือกไม้ที่ใช้ย้อม) และต้มน้ำเพื่อใช้ย้อมสีเคมี ((ภาคผนวก ก รูปที่ ก.39) ส่วนในการต้มวัตถุดิบต่างๆ มีรายละเอียดดังนี้

1.การต้มเส้นฝ้าย (ภาคผนวก ก...รูปที่ ก.40) การผลิตในขั้นตอนนี้แรงงานรายวันเป็นผู้ผลิตในขั้นแรกต้มน้ำในถังขนาด 200 ลิตร ให้เดือดแล้วนำเส้นฝ้ายที่แต่ละใจมัดด้วยเชือกฟางรวมกันเป็นหัวใส่น้ำที่เดือดต้มประมาณ 2 ชั่วโมง จึงนำออกจากหม้อต้ม (ภาคผนวก ก...รูปที่ ก.41) โดยคนงาน 2 คนจะใช้ไม้ไม่ไผ่สอดเข้ากับเชือกฟางที่ผูกติดกับฝ้ายแล้วยกออกจากหม้อต้มและนำวางไว้บนแคร่ไม้ (ภาคผนวก ก...รูปที่ ก.2) เพื่อให้เย็นลงและนำไปล้างน้ำแล้วบิดให้หมาด ก่อนคลี่เส้นฝ้ายออกเพื่อไม่ให้พันติดกันเวลาข้อมจะได้ดัดสีได้ง่ายและทั่วถึงกัน เส้นฝ้ายที่คลี่เรียบร้อยแล้วนำมากองรวมกันไว้เตรียมข้อมต่อไป ถึงต้มขนาด 200 ลิตรสามารถใช้ต้มน้ำระเหิดและฝ้ายเกลียวได้ประมาณ 50 หัวต่อถัง และฝ้ายเมืองได้ประมาณ 8 กิโลกรัมต่อถัง

การต้มแก๊สและกากแก๊ส (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.43) นายพิชัยเป็นผู้ทำหน้าที่นี้ โดยเริ่มต้มตั้งแต่เวลาประมาณ 6.00 โมงเช้า เพื่อใช้ย้อมเวลาประมาณ 10 นาฬิกา การต้มที่ค่อนข้างใช้เวลานานดังนั้น นายพิชัยจึงเป็นผู้ทำหน้าที่นี้ การต้มใช้น้ำ ต้มแก๊สและกากแก๊สในอัตราส่วน 1: 2 ต้มในถัง 200 ลิตร

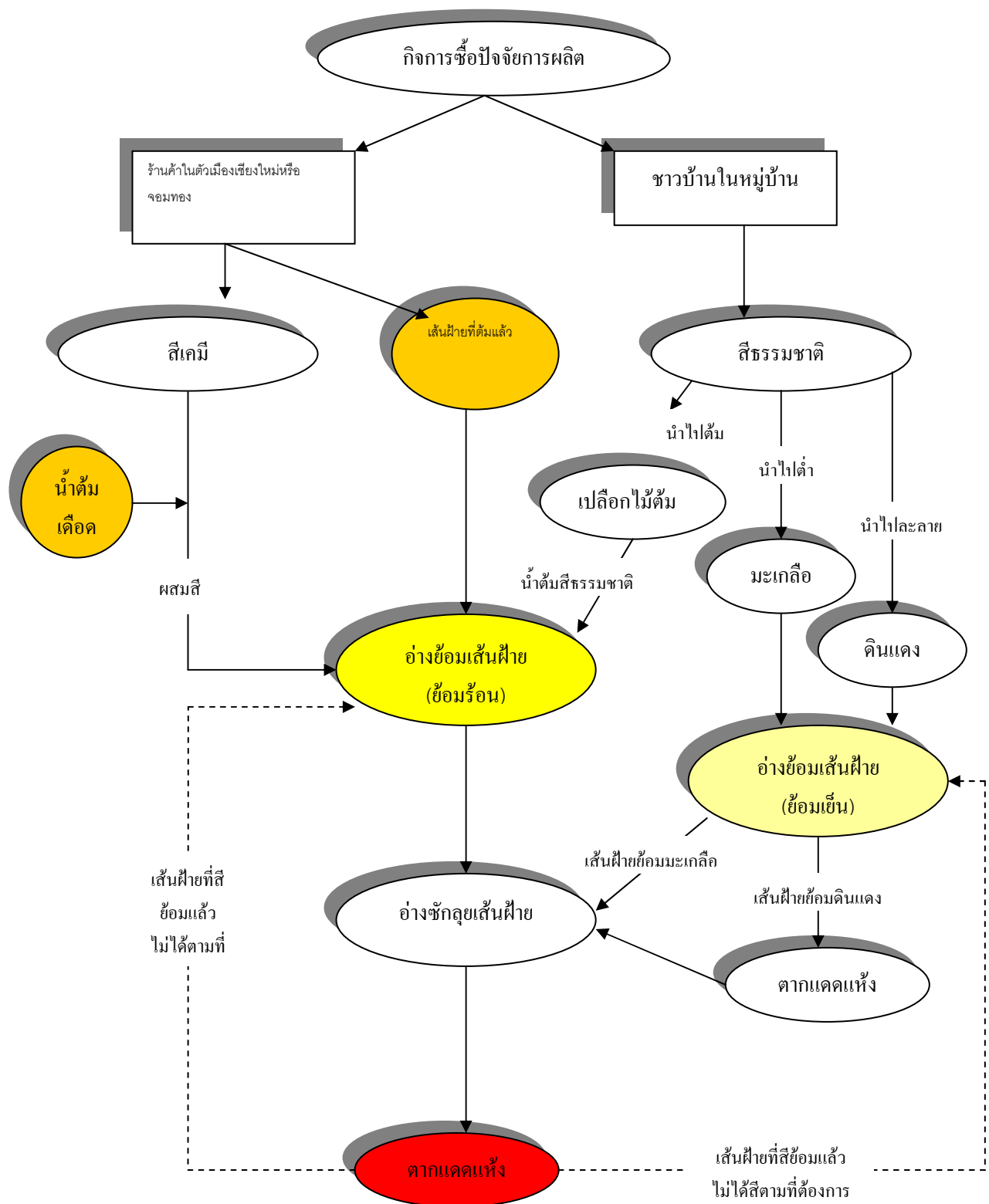
3.การต้มสีธรรมชาติ (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.44) กิจการใช้เปลือกไม้หรือกิ่งไม้ขนาดเล็กต้ม (ย้อมร้อน) สีธรรมชาติที่ใช้ย้อมเส้นฝ้าย ได้แก่ ไม้สะหมอ ไม้ฝาง ไม้ประดู่ และไม้แดง ไม้แต่ละชนิดให้สี ย้อมแตกต่างกัน (เทคนิควิธีการต้มและสีที่ได้แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ง) กิจการใช้ถังขนาด 200 ลิตร และใส่เปลือกไม้ประมาณ 20 กิโลกรัมต่อถัง เริ่มต้มตั้งแต่ 8 นาฬิกา ถึงเวลาประมาณ 13 นาฬิกา จึงจะสามารถนำน้ำต้มที่ได้มาใช้อ้อม

ส่วนมะเกลือและดินแดง (ใช้ย้อมเย็น) โดยมะเกลือนำไปตำในครก (ภาคผนวก ก...รูปที่ ก. 45) แล้วนำลงแช่ในน้ำผสมขี้เถ้า (น้ำธรรมดาหรือน้ำเย็น) ในอัตราส่วนมะเกลือ 30 กิโลกรัม ต่อน้ำขี้เถ้า 200 ลิตร (เทคนิคและวิธีการทำแสดงในภาคผนวก ง) ผสมรวมกันในอ่างซีเมนต์ก่อนนำเส้นฝ้ายย้อมต่อไป สำหรับ ดินแดงนั้นกิจการให้คนงานนำดินหมักไว้ในอ่างทอซีเมนต์ หากต้องการย้อมจะใส่น้ำเดิมลงไปบ่อแล้วนำเส้น ฝ้ายลงย้อมได้ทันที (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.46)

4. การต้มน้ำย้อมสีเคมี คนงานจะต้มน้ำในถังขนาด 200 ลิตร ให้เดือดก่อนใช้ถังพลาสติกตัก น้ำต้มดังกล่าวเทใส่ลงในอ่างทอซีเมนต์ให้ได้ตามปริมาณที่ต้องการ จึงผสมสีลงไปตามปริมาณที่ต้องการ (ภาคผนวก ก รูปที่ 25) ใช้ไม้กวาดทางมะพร้าวคนผสมสีให้เข้ากัน ระหว่างที่ผสมสีคนงานตักน้ำเทใส่ในอ่าง จนได้ปริมาณตามที่ต้องการ ร่อนเส้นฝ้ายที่ต้มเสร็จลงย้อมต่อไป

3. การย้อมเส้นฝ้าย ภายหลังจากต้มเปลือกไม้เพื่อให้ได้สีธรรมชาติแล้วใช้ถังพลาสติกตัก นำไปเทในทอซีเมนต์ หรือสีเคมีที่ผสมน้ำร้อนในอ่างทอซีเมนต์เช่นกัน หรือมะเกลือ และดินแดงที่ละลายไว้ใน อ่างทอซีเมนต์แล้ว ต่อจากนั้นเมื่อนำเส้นฝ้ายที่ต้มและบิดให้หมาดลงหมักในอ่างทอซีเมนต์ทิ้งไว้ประมาณ 0.5- 1 ชั่วโมง (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.47) ขึ้นอยู่กับความเข้มของสีเส้นฝ้ายที่ต้องการย้อม หากต้องการให้ได้สีอ่อน ใช้ระยะเวลาในการหมักสั้นลง และฝ้ายสีเข้มใช้ระยะเวลาหมักให้นานขึ้น เมื่อหมักได้สีตามที่ต้องการปล่อยน้ำ ออกจากอ่างทอซีเมนต์ นำเส้นฝ้ายที่ย้อมแล้วออกจากอ่างนำไปวางไว้ข้างๆ บ่อชักลดยเส้นฝ้ายตักน้ำจากบ่อชัก ลาดลงบนกองฝ้ายดังกล่าว (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.49) เพื่อให้เส้นฝ้ายเย็นลง (เส้นฝ้ายร้อน) และชะล้างสีย้อม ออกจากเส้นฝ้าย จากนั้นคลี่เส้นฝ้ายออกเตรียมชักลดยในอ่าง (ภาคผนวก ก...รูปที่ ก.50) การชักลดยในอ่าง คนงานชักเส้นฝ้ายที่ละหัวในอ่างชักลดย (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.51) การชักลักษณะนี้ทำให้สีที่ย้อมติดเส้นฝ้าย หลุดออกมากขึ้น และทำให้เส้นฝ้ายสะอาดเพื่อนำไปนวดแบ่งข้าวเจ้าที่ต้มในอัตราส่วนน้ำ 2/3 บีบต่อแบ่ง 1 กิโลกรัม (ภาคผนวกที่ ก รูปที่ ก.52) การนวดเส้นฝ้ายทำบนกะละมังโดยใช้เท้าเหยียมนวดให้แบ่งและเส้นฝ้าย

ติดกันมากขึ้น (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.53) จากนั้นนำเส้นฝ้ายไปตากแดดบนราวตากเส้นฝ้ายจนแห้ง สำหรับขั้นตอนการย้อมแสดงรายละเอียดดังภาพที่ 4.3

4.6.2 ขั้นตอนการทอดผลิตภัณฑ์

เมื่อได้ฝ้ายเส้นยืนและเส้นพุ่งจากขั้นตอนการเตรียมวัตถุดิบเรียบร้อยแล้ว นายพิชัยเป็นผู้นำไปให้กับผู้ทอดผลิตภัณฑ์ตามบ้านที่นางชรินทร์ได้ติดต่อไว้ เมื่อผู้ทอดได้รับเส้นฝ้ายเพื่อใช้ทอดผลิตภัณฑ์ที่มีการเตรียมขั้นตอนการทอดดังนี้

1. นำฝ้ายเส้นยืนไปทำการใส่เขา ซึ่งเขามีลักษณะคล้ายเส้นพันหวี แต่ทำจากเส้นฝ้าย อุปกรณ์ตัวนี้ใช้แยกเส้นยืนออกจากกัน เพื่อใช้กระสวยพุ่งทอดผลิตภัณฑ์ การใส่เส้นยืนในช่องเขาผู้ทอดจะใส่ทีละเส้น

2. การใส่พันหวี เป็นขั้นตอนที่ทำต่อจากการใส่เขา โดยการนำเส้นฝ้ายที่ใส่เขา 2 เส้น ใส่ลงในช่องพันหวีช่องเดียวกัน อุปกรณ์ช่วยใส่เส้นฝ้ายมีเพียงเข็มเย็บผ้าใช้ดันซี่พันหวีให้แยกออกจากกันเพื่อใส่เส้นฝ้ายได้ง่ายขึ้น การผลิตในขั้นตอนที่ 1 และ 2 นี้จะใช้เวลามากประมาณ 3 วัน เพราะต้องตรวจให้ละเอียดไม่ให้เกิดการผิดพลาดในการใส่ช่องเขาและพันหวีได้แม้แต่ช่องเดียว หากใส่ไม่ครบตามช่องจะทำผลิตภัณฑ์ที่ทอดได้มีช่องของฝ้ายเส้นยืนไม่สม่ำเสมอ

3. เมื่อใส่พันหวีเสร็จ นำไปขึ้นที่ฝ้ายเส้นยืนด้านที่ใส่พันหวีใช้ต่อกับเส้นฝ้ายที่ยึดอยู่กับกึ่งเพื่อให้เส้นยืนตรงสม่ำเสมอในขณะที่ทอด ขั้นตอนนี้เรียกว่าการสืบเส้นฝ้าย

4. ฝ้ายเส้นพุ่ง ผู้ทอดกรอเส้นฝ้ายลงบนหลอดเล็ก หลอดขนาด 2 นิ้ว ใช้ทอกับกักรรมา และขนาด 4 นิ้วใช้กับกักระเทย เส้นฝ้ายที่กรอบบนหลอดเล็กผู้ทอดนำไปใส่ในกระสวยใช้ทอเป็นฝ้ายเส้นพุ่งเป็นผลิตภัณฑ์ต่อไป รายละเอียดและขั้นตอนการทอแสดงในภาพที่ 4.4

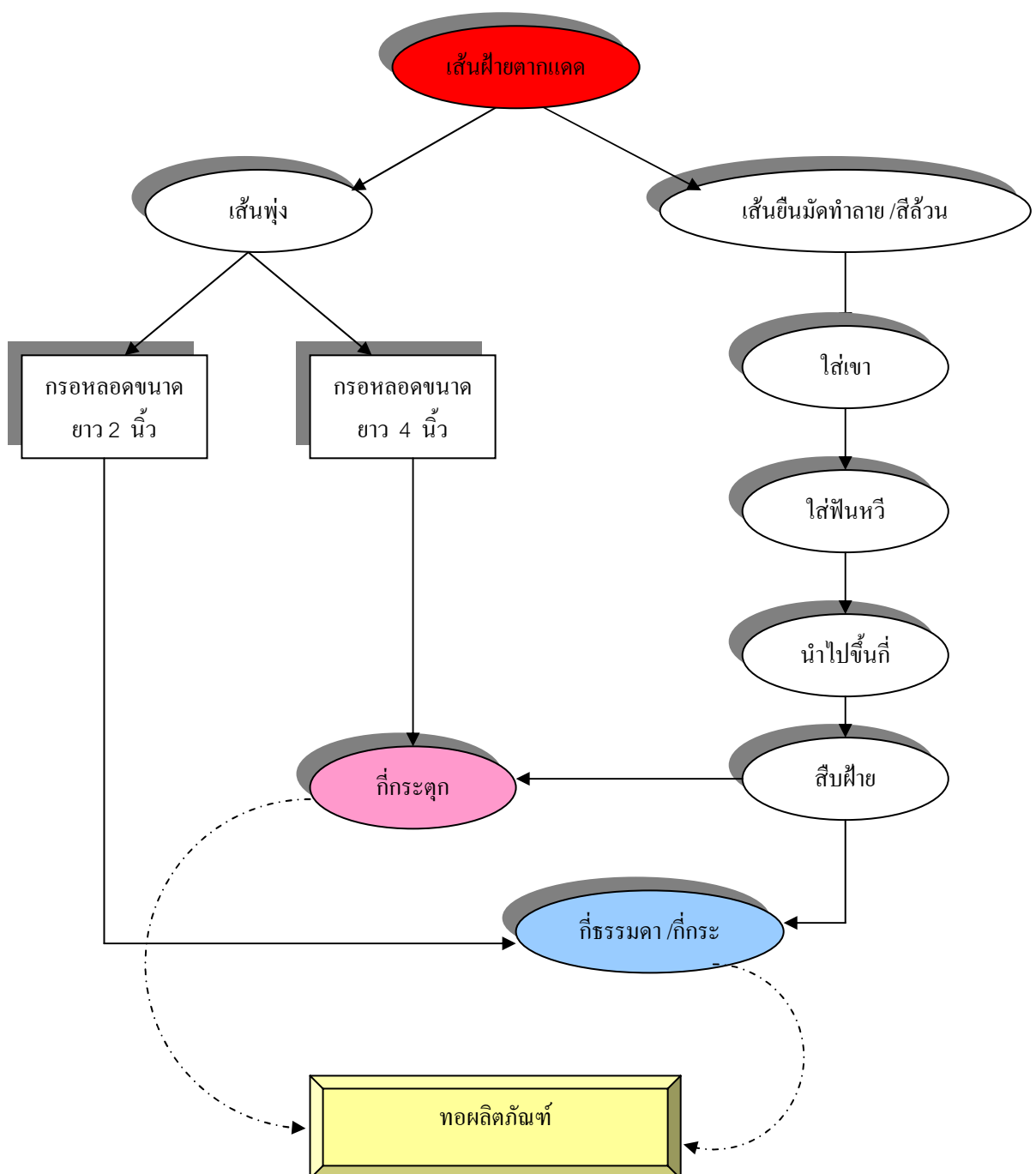
4.7 การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต

การผลิตสินค้าของกิจการมีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะการผลิตส่วนใหญ่อาศัยทักษะฝีมือในการผลิต การเปลี่ยนแปลงต่างๆ มีรายละเอียดดังนี้

1. ถังต้มน้ำ เส้นฝ้าย และเปลือกไม้ ในอดีตกิจการใช้ปั๊มติ้นน้ำแต่สามารถต้มเส้นฝ้ายได้เพียง 25 ใจ หรือ 5 หัวต่อปั๊ม ซึ่งต้มย้อมได้ปริมาณน้อย ทำให้สิ้นเปลืองเวลาในการต้มเป็นอย่างมาก เมื่อมียอดการสั่งซื้อเข้ามาและเสียค่าใช้จ่ายส่วนของค่าไม้ฟืนสูง ขณะเดียวกันปั๊มที่ใช้ต้มมีอายุการใช้งานสั้นประมาณ 2 เดือนต่อใบ และต้องจัดหา ดังนั้นในปี 2535 กิจการจึงเปลี่ยนมาใช้ถังน้ำมันขนาด 200 ลิตร เป็นถังต้มแทน ทำให้สามารถต้มน้ำร้อนเพื่อย้อมสีเคมี ต้มเปลือกไม้และเส้นฝ้ายได้มากขึ้น โดยถังขนาด 200 ลิตร สามารถต้มเส้นฝ้ายระหันและฝ้ายเกลียวได้ประมาณ 50 หัว หรือ ฝ้ายเมืองประมาณ 8 กิโลกรัมต่อถัง ทำกิจการสามารถทำการผลิตได้เพิ่มขึ้นจากแต่ก่อนในขณะที่ใช้เวลาต้มเท่ากันประมาณ 2 ชั่วโมงต่อถัง นอกจากนี้อายุ

การใช้งานของถังน้ำมันยังมากกว่าปีอีกด้วย ฉะนั้นกิจการจึงใช้ถังน้ำมันในการผลิตจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตามอย่างไรก็ตามกิจการยังใช้ปีในการผลิตอยู่แต่มีจำนวนลดลงกว่าแต่ก่อน (15 ใบต่อ 2 เดือน) เพียง 2 ใบ คือ ใช้ต้มแป้งนวดเส้นฝ้ายหรือต้มน้ำร้อนและเส้นฝ้ายในกรณีที่มีการผลิตไม่มากนัก

2. ถักเส้นฝ้าย ตั้งแต่ปี 2523 ถึงปี 2534 กิจการต้มย้อมแล้วนำใส่รถไปชักกลูที่แม่น้ำปิง ซึ่งเสียค่าใช้จ่าย (น้ำมันรถ) และเวลาในการเดินทาง (ระยะทางประมาณ 1 กม.) ในปี 2535 กิจการจึงก่อสร้างถึงชักกลูเส้นฝ้ายบริเวณด้านหลังของโรงเรียนย้อม ทำให้เมื่อย้อมเสร็จสามารถชักย้อมได้ทันที โดยไม่เสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการขนย้ายเส้นฝ้ายไปชักกลู

แผนภาพที่ 4.4 ขั้นตอนการทอผลิตภัณฑ์

3.บ่อหมักมะเกลือ เดิมหมักดองไว้ในถังน้ำมันขนาด 200 ลิตร แต่สามารถบรรจุได้ในปริมาณน้อย ประมาณ 100-150 กิโลกรัมต่อถัง และถังบรรจุมีอายุการใช้งานได้เพียง 1 ปี กิจการต้องจัดหาใหม่ นอกจากปีบางปีกิจการจัดเก็บและหมักดองไว้ไม่เพียงพอต่อการผลิตตามยอดการสั่งซื้อของลูกค้าที่สั่งซื้อเข้า ฉะนั้นในปี 2538 กิจการจึงได้สร้างบ่อหมักมะเกลือขึ้น 2 บ่อ แต่ละบ่อมีขนาดความกว้าง ความยาว และสูง เท่ากับ $2.5 \times 3.5 \times 2.5$ เมตร สามารถดองผลมะเกลือได้ประมาณ 2,000 กิโลกรัมต่อบ่อ ผลผลิตที่เก็บไว้จึงไม่มีปัญหาต่อยอดการสั่งซื้อที่มีเข้ามา นอกจากนี้ผลผลิตที่เหลือสามารถเก็บไว้ใช้ในต่อไปได้อีกด้วย

4.8 สภาพและผังของสถานที่ผลิต

สถานที่ตั้งของกิจการอยู่ติดถนนสายเชียงใหม่ – ฮอด จากการศึกษาพบว่า สภาพแผนผังการผลิตของกิจการ สามารถจำลองได้ดังภาพที่ 4.5 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.โรงเรือนเก็บรถ ตั้งอยู่บริเวณส่วนหน้าของสถานที่ตั้งของกิจการใช้สำหรับเป็นที่จอดรถรับ – ส่งสินค้า ลูกค้าติดต่อสั่งซื้อสินค้าและบุคคลทั่วไปที่เข้ามาเยี่ยมชมกิจการ โรงเก็บรถกว้าง 5 เมตร ยาว 3 เมตร และสูง 3 เมตร สามารถจอดรถได้จำนวน 2 คัน มูลค่าการก่อสร้างทั้งหมด 4,000 บาท อายุการใช้งานประมาณ 30 ปี กิจการก่อสร้างเมื่อปี 2535

2.โรงเรือนทอผ้า มีขนาดความกว้าง 30 เมตร ยาว 20 เมตร และสูงประมาณ 3-3.5 เมตร ก่อสร้างเมื่อปี 2530 ด้วยงบประมาณทั้งหมด 200,000 บาท อายุการใช้งานประมาณ 30 ปี ภายในโรงทอประกอบด้วย ห้องทำงานของเจ้าของกิจการ ตู้เก็บเอกสาร บริเวณแสดงตัวอย่างผลิตภัณฑ์เพื่อให้ลูกค้าเลือกดูตัวอย่างสินค้า กิจการแสดงตัวอย่างโดยการแขวนไว้ด้านข้างของโรงเรือนทอ (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.54) โต๊ะเก็บผลิตภัณฑ์ภายหลังจากทอเสร็จเรียบร้อยแล้วและรอส่งมอบให้กับลูกค้า (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.55) และที่ทอผ้า โดยเป็นกักระกะทยและกักรรมดออย่างละ 3 หลัง

3.บ้านพัก ตั้งอยู่ตรงกันข้ามกับโรงเรือนทอผ้ากิจการก่อสร้างในปีเดียวกันกับโรงเรือนทอ เพื่อใช้เป็นที่พักของพนักงานแต่ปัจจุบันบ้านพักดังกล่าวเปิดให้คนงานพักเฉพาะฤดูแล้ง เนื่องจากช่วงนี้กิจการจ้างแรงงานจากบ้านทับ อำเภอมะเข่ ให้ทำการผลิตผ้ายกมุก และผ้าจก โดยใช้กักรรมดอที่มีอยู่ในโรงทอของกิจการ บ้านพักมีขนาดความกว้าง 12 เมตร กว้าง 8 เมตร และสูงประมาณ 3 เมตร มูลค่าการก่อสร้างทั้งหมด 40,000 บาท อายุการใช้งานประมาณ 30 ปี

4.ห้องน้ำ อยู่บริเวณด้านหลังของโรงเรือนทอและก่อสร้างในปีเดียว มูลค่าการก่อสร้างประมาณ 10,000 บาท มีห้องน้ำทั้งหมด 4 ห้อง

5.โรงเรือนขึ้นเส้นยืนและย้อมเส้นฝ้าย (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.34) ก่อสร้างเมื่อปี 2527 ด้วยเงินทั้งหมด 100,000 บาท แบ่งพื้นที่การใช้ประโยชน์ออกเป็น 2 ส่วน คือ บริเวณขึ้นเส้นยืนกว้าง 15 เมตร

ยาว 30 เมตร สูงประมาณ 3-3.5 เมตร พื้นที่บริเวณนี้กิจการใช้ทำประโยชน์ คือ พื้นที่กรอฝ้ายเส้นยืน เก็บกระป๋องสี ขึ้นเส้นยืน มัดเส้นยืนทำลายผลิตภัณฑ์ และตั้งแคร่เพื่อใช้วางเส้นฝ้ายก่อนนำไปต้มย้อมหรือ ภายหลังจากตากแห้ง ส่วนบริเวณย้อมเส้นฝ้ายกว้าง 6 เมตร ยาว 10 เมตร สูงประมาณ 3-3.5 เมตร พื้นที่บริเวณนี้ประกอบด้วยอ่างทอซีเมนต์ย้อมเส้นฝ้ายจำนวน 3 อ่าง บ่อซักลุยเส้นฝ้ายจำนวน 3 บ่อ และแคร่สำหรับเป็นที่ผึ่งเส้นฝ้ายภายหลังจากต้มเสร็จและรอให้เย็นก่อนย้อมต่อไป

6. ห้องครัว เจ้าของกิจการสร้างอยู่ด้านหลังบริเวณสถานที่ขึ้นเส้นยืน ซึ่งห้องครัวนี้ใช้เป็นสถานที่ประกอบอาหารของเจ้าของกิจการและที่พักรับประทานอาหารกลางวันของคนงานอีกด้วย

7. สถานที่ตากเส้นฝ้าย อยู่ตรงข้ามกับโรงเรือนขึ้นเส้นยืนและย้อมเส้นฝ้าย พื้นที่บริเวณนี้กว้าง 15 เมตร ยาว 15 เมตร กิจการใช้เป็นบริเวณตากฝ้ายภายหลังจากย้อมและซักลุย

8. โรงเรือนต้มเส้นฝ้าย ต้มน้ำ และต้มเปลือกไม้ กิจการก่อสร้างเมื่อปี 2542 ด้วยมูลค่า 8,000 บาท โรงเรือนกว้างและยาวด้านละ 5 เมตร สูง 3 เมตร ภายในมีเตาทั้งหมด 5 เตา ด้านหน้าของโรงเรือนใช้เป็นสถานที่กองไม้ฟืนสำหรับต้มน้ำ นอกจากนี้กิจการยังสร้างเตาด้านนอกโรงเรือนบริเวณด้านหลังอ่างย้อมและอ่างซักลุยเส้นฝ้ายอีก 1 เตา เพื่อใช้ต้มแก๊สและกากแก๊ส

9. บ่อหมักมะเกลือ กิจการสร้างไว้บริเวณใกล้ๆ กับเตาต้มแก๊สจำนวน 2 บ่อ สร้างเมื่อปี 2535 ด้วยงบประมาณ 10,000 บาท แต่ละบ่อมีความกว้าง 2.5 เมตร ยาว 3.30 เมตร และลึก 1.2 เมตร สามารถหมักมะเกลือได้บ่อละ 2,000 กิโลกรัม

10. โรงเรือนเก็บอุปกรณ์ที่ใช้กับสวนลำไย อยู่บริเวณด้านข้างอ่างทอซีเมนต์ย้อมเส้นฝ้าย มีความกว้าง 2 เมตร ยาว 3 เมตร และสูง 2 เมตร กิจการใช้เป็นสถานที่เก็บอุปกรณ์ให้น้ำต้นลำไย ปุ๋ย ฯลฯ เนื่องจากบริเวณด้านหลังของสถานที่ผลิตเป็นส่วนป่า

11. บ่อเลี้ยงปลา อยู่บริเวณด้านหน้าสวนลำไย กิจการใช้เลี้ยงปลา แต่บางครั้งน้ำที่ใช้ในการผลิตขาดแคลนกิจการจะนำน้ำจากบ่อขึ้นมาใช้ หรือใช้ลดสวนลำไยช่วงที่ติดดอก

4.9 การจัดการของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิต

กิจการมีของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิตต่างๆ ดังนี้

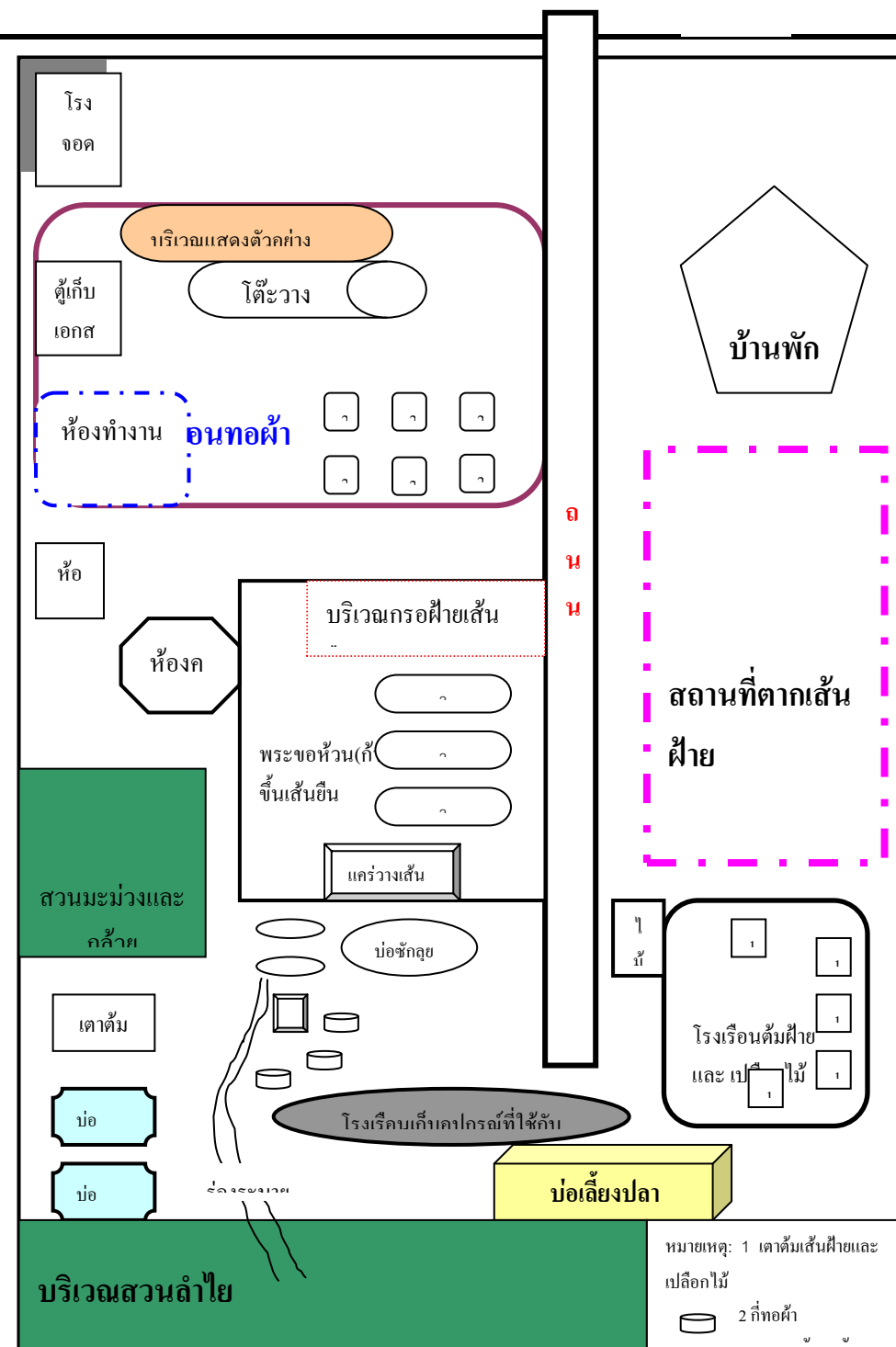
1. สีเคมีและสีย้อมจากเปลือกไม้ กิจการจัดการของเสียในส่วนนี้ โดยการปล่อยน้ำที่ย้อมเส้นฝ้ายทั้งหมดในแต่ละวันลงตามร่องน้ำที่ให้แก่ต้นลำไย (ภาคผนวก ก รูปที่ ก.56) เป็นที่น่าสังเกตว่ากิจการจัดการของเสียดังกล่าวด้วยวิธีนี้มานานแต่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อต้นลำไยแต่อย่างใด

2. เปลือกไม้ที่เหลือจากการต้ม เจ้าของกิจการนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงในการต้มน้ำ

3. ขี้เถาที่เกิดจากการเผาไหม้ กิจการนำไปใช้ในการผลิต ในขั้นตอนของการย้อมโดยนำไปละลายน้ำ 200 ลิตรต่อขี้เถา 3 ปั้น ปล่อยให้ขี้เถาตกตะกอนแล้วนำน้ำไปผสมกับผลมะเกลือที่ดำย้อมเป็นสีธรรมชาติ

4. เศษเชือกฟางที่เกิดจากการมัดย้อมและมัดเส้นฝ้ายต้มน้ำร้อน คนงานนำไปจัดการโดยการเผากับไม้ฟืนในขณะที่ต้มน้ำเดือด

ถนนเชียงใหม่ – ฮอด

แผนภาพที่ 4.5 สภาพและผังของสถานที่ผลิต

4.10 การควบคุมและตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์

สินค้าที่ผลิตเมื่อผู้ทอผลิตภัณฑ์นำมาส่งให้กับกิจการนางชรินทร์จะเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพ โดยดูความสม่ำเสมอของฝ่ายเส้นยืนและเส้นพุ่งที่ใช้ทอ หากเส้นยืนหรือเส้นพุ่งขาดผู้ทอนำมาต่อใหม่ ทำให้สินค้าที่ได้มีเส้นนูนขึ้นมาจำนวนมาก นางชรินทร์จะบอกกล่าวกับผู้ทอให้ปรับปรุงการผลิตในครั้งต่อไป ส่วนใหญ่แล้วสินค้าที่ผลิตได้มีปัญหาในเรื่องนี้น้อยมาก เพราะกิจการจะกระจายการทอให้กับผู้ที่มีฝีมือและประสบการณ์ในการทอมานานเป็นผู้ผลิตสินค้าให้ ส่วนผลิตภัณฑ์ที่ทอในโรงเรียนของกิจการ นางชรินทร์จะคอยดูแลและพูดคุยกับผู้ทอถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการผลิต เพื่อให้ทราบปัญหาและแก้ไขต่อไป อย่างไรก็ตามผู้ทอรายวันที่กิจการจ้างจะคัดเลือกจากผู้ที่มีฝีมือดีแต่ไม่มีที่ทอเป็นของตนเองมาทำการผลิต ดังนั้นสินค้าที่ผลิตได้จึงไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องคุณภาพสินค้า

นอกจากนี้การตรวจสอบคุณภาพสินค้าก่อนขายหรือส่งให้กับลูกค้าเป็นหน้าที่ของนายพิชัย โดยตรวจดูสีลวดลาย และจำนวนสินค้าให้ตรงตามยอดการสั่งซื้อของลูกค้า หากไม่ตรงแล้วเป็นหน้าที่ของนายพิชัยที่จะพูดคุยกับลูกค้า หากลูกค้าไม่ยอมรับสินค้านี้ดังกล่าวกิจการจะเก็บไว้ขายให้กับลูกค้ารายต่อไป และผลิตสินค้าใหม่ให้ตรงตามกับความต้องการของลูกค้า นัดมารับสินค้าใหม่ครั้งต่อไป แต่สินค้าที่กิจการผลิตยังไม่เคยเกิดปัญหานี้

4.11 ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือด้านการผลิต

4.11.1 ปัญหาด้านการผลิต

จากการสัมภาษณ์

1. วัตถุดิบเป็นเงินสด โดยเฉพาะเส้นฝ้ายมีราคาสูงขึ้นทำให้ผลิตสินค้าได้น้อย (supply) ไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า (demand)

2. การย้อมเส้นฝ้ายใช้สีของ หลายยี่ห้อ และสีที่ย้อมไม่มีความสม่ำเสมอหรือไม่ได้มาตรฐาน บางครั้งเมื่อผสมสีแล้วให้สีไม่เหมือนกับสินค้าตัวอย่างที่ลูกค้าต้องการต้องเทน้ำที่ผสมทิ้ง ทำให้ต้องเสียเวลาและต้นทุนการผลิตสูงขึ้น

จากการวิเคราะห์

น้ำย้อมสีที่เหลือจากการผลิต กิจการปล่อยลงในร่องสวนลำไย โดยไม่ได้กรองสีหรือสารเคมีที่เหลือแต่อย่างใด ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพดินและต้นลำไยที่ดูน้ำไปใช้ในระยะเวลาได้

4.11.2 ความต้องการทางการผลิตของกลุ่มฯ

1. กิจกรรมต้องการขยายการผลิตเพิ่มมากขึ้น และต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าเส้นฝ้ายจากต่างประเทศ โดยเฉพาะพม่าและจีน ลดภาษีการนำเข้าสินค้าประเภทนี้ เพื่อให้กิจการและผู้ประกอบการรายอื่นๆ ชี้อาศัยการผลิตได้ในราคาถูกลง ส่งผลให้กิจการสามารถขยายการผลิตได้มากขึ้น
2. ต้องการสีย้อมและเครื่องผสมสีที่ได้มาตรฐาน

4.12 ศักยภาพการผลิต

4.12.1 ศักยภาพของผลิตภัณฑ์

ในปี 2544 ที่ผ่านมากลุ่มฯ มียอดผลิตและขายทั้งหมด 1,684,285 บาท มาจากผ้าทอเป็นม้วน 21911.5 เมตร หรือ 398.3909 ม้วน คิดเป็นมูลค่า 1,470,655 บาท และรับจ้างย้อมเส้นฝ้ายหรือผ้าผืนเป็นกิโลกรัม จำนวน 1,068.15 กิโลกรัม มูลค่า 213,630 บาท จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.9 พบว่าเมื่อพิจารณาศักยภาพด้านยอดขาย อัตรายอดขายต่อยอดขายรวม ปรากฏว่า ผ้าพื้นี่ผลิตจากฝ้ายยืนเมืองเบอร์ A พุ่งด้วยฝ้ายเมืองเบอร์ B หรือ C ย้อมสีเคมีและกิจการจ้างทอเป็นเมตร มีอัตราส่วนยอดขายมากที่สุด ร้อยละ 16.12 รองลงมาเป็นผ้ามัดย้อมและผ้าพื้นี่ใช้ฝ้ายยืนเกลียว พุ่งระหัน ย้อมสีเคมีและกิจการจ้างทอเป็นเมตรมีอัตราส่วนยอดขายร้อยละ 13.63 และ 11.63 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามหากพิจารณาถึงศักยภาพในการทำกำไรจากต้นทุนวิเคราะห์ พบว่า การรับจ้างย้อมเส้นฝ้ายหรือผ้าผืนสีพื้นี่ย้อมจากสีเคมีและสีธรรมชาติ มีอัตรากำไรรวมต่อต้นทุนมากที่สุดถึงร้อยละ 82.75 และ 70.30 ตามลำดับ แต่ผลิตภัณฑ์ทั้งสองชนิดไม่มีศักยภาพด้านยอดขาย ส่วนผลิตภัณฑ์ผ้าทอเป็นม้วนแล้ว ปรากฏว่า ผ้าพื้นี่ใช้ฝ้ายยืนเกลียว พุ่งระหัน ย้อมจากสีเคมี สีธรรมชาติ และกิจการจ้างทอรายวัน มีอัตรากำไรรวมต่อต้นทุนมากที่สุดเท่ากับ 71.82 และ 68.63 ตามลำดับ รองลงมาเป็นผ้ามัดย้อมใช้ฝ้ายยืนเกลียว พุ่งระหันย้อมสีเคมีกิจการจ้างทอเป็นเมตร ร้อยละ 45 และผลิตภัณฑ์ที่มีผ้ามัดย้อมที่ผลิตจากฝ้ายยืนเมืองเบอร์ A พุ่งด้วยฝ้ายเมืองเบอร์ B หรือ C ที่กิจการจ้างทอเป็นเมตร ที่มีศักยภาพด้านยอดขายสูงสุด กลับอัตรากำไรรวมต่อต้นทุนเพียงร้อยละ 16.64

สำหรับอัตรากำไรรวมต่อราคาขายส่งทั้งหมด จากการวิเคราะห์พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นี่ใช้ฝ้ายยืนเกลียว พุ่งระหัน ย้อมจากสีเคมี สีธรรมชาติและกิจการจ้างทอเป็นเมตรมีอัตรากำไรรวมต่อราคาขายส่งมากที่สุดร้อยละ 41.80 และ 40.70 ตามลำดับ รองลงมาเป็นผ้ามัดย้อม ใช้ฝ้ายยืนเกลียว พุ่งระหัน ย้อมสีเคมีและกิจการจ้างทอเป็นเมตรร้อยละ 31.30 ส่วน ผลิตภัณฑ์ที่มีผ้ามัดย้อมที่ผลิตจากฝ้ายยืนเมืองเบอร์ A พุ่งด้วยฝ้ายเมืองเบอร์ B หรือ C ที่กิจการจ้างทอเป็นเมตร ที่มีศักยภาพด้านยอดขายสูงสุด กลับอัตรากำไรต่อราคาขายส่งเพียงร้อยละ 14.27

ดังนั้นจากการวิเคราะห์ศักยภาพในการทำกำไรต่อหน่วยและศักยภาพทางด้านยอดขาย พอจะสรุปได้ว่าผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ 3 อันดับแรกของกิจการได้แก่ ผ้าพื้นี่ใช้ฝ้ายยืนเกลียว พุ่งระหัน ย้อมสีเคมีและกิจการจ้างทอเป็นเมตรมีศักยภาพเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมใช้ฝ้ายยืนเกลียว พุ่งระหัน ย้อมสีเคมีและกิจการจ้างทอเป็นเมตร และผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมใช้ฝ้ายยืนเมืองเบอร์ A พุ่งเมือง B หรือ C ย้อมสีเคมีและกิจการจ้างทอเป็นเมตร

4.12.2 ศักยภาพของปัจจัยการผลิต

ปัจจัยการผลิตหลักที่สำคัญคือเส้นฝ้าย สามารถหาซื้อได้ง่ายจากร้านค้าในตัวเมืองเชียงใหม่หรือตลาดอำเภอจอมทอง ส่วนแรงงานที่ใช้ในกระบวนการต้มย้อมหรือทอผลิตภัณฑ์สามารถจ้างได้ง่ายในท้องถิ่น เนื่องจากคนในชุมชนร้อยละ 80 มีอาชีพรับจ้าง สำหรับปัจจัยการผลิตอีกอย่างที่สำคัญคือ เปลือกไม้ต้มย้อมสีธรรมชาติหาได้ง่ายจากป่าในชุมชน เพียงแต่ปัจจัยเหล่านี้กิจการต้องซื้อเป็นเงินสดเท่านั้น หากกิจการมีเงินทุนหมุนเวียนในกิจการเพิ่มขึ้นจะทำให้สามารถขยายการผลิตได้ตามที่ต้องการ

4.12.3 ศักยภาพของกระบวนการผลิต

กระบวนการผลิตที่ส่งผลต่อศักยภาพการผลิตสินค้าของกิจการมีดังนี้

1. กระบวนการต้มย้อมเส้นฝ้ายและสีธรรมชาติ กิจการสามารถขยายการผลิตเพิ่มขึ้นได้อีก เพราะการต้มย้อมมีการแบ่งแยกหน้าที่กันอย่างชัดเจนระหว่างนางขรินทรที่รับหน้าที่ผสมสีย้อม และนางบุตรที่พัฒนาผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ในหน้าที่ของนางขรินทรรับผิดชอบยังมีนายจรัญเป็นผู้ช่วยอีกคนหนึ่ง ดังนั้นหากกิจการจะขยายการผลิตออกไปอีกสามารถทำได้ง่าย เพียงแต่ต้องจ้างแรงงานแรงงานเข้ามาช่วยงานเพิ่มขึ้นเท่านั้น และแรงงานสามารถหาได้ง่ายในพื้นที่เพราะส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างอยู่แล้ว

2. การทอผลิตภัณฑ์ กิจการมีการกระจายการผลิตร้อยละ 90 ให้กับคนในชุมชนทำการผลิตที่บ้านตนเอง และคนในชุมชนจำนวนมากมีความรู้ความสามารถในด้านการทอผ้าเป็นอย่างดี หากแต่หากกิจการสามารถจ่ายค่าตอบแทนล่วงหน้าได้เหมือนกับคู่แข่งจะทำให้กิจการสามารถผลิตสินค้าได้เร็วขึ้นกว่าในปัจจุบัน ซึ่งในขณะนี้กิจการจ่ายค่าตอบแทนเป็นงวด ซึ่งมีระยะเวลาการชำระเงินไม่แน่นอนตามการชำระเงินของลูกค้ารายใหญ่ ดังนั้นหากกิจการมีเงินทุนหมุนเวียนใช้จ่ายในการผลิตมากกว่าเดิมจะทำให้กิจการสามารถขยายการผลิตได้มากขึ้น

บทที่ 5

การตลาด

5.1 การบริหารการตลาดและการวางแผนการตลาด

5.1.1 การบริหารการตลาด

กิจการมีการบริหารและวางแผนการตลาดโดยนายพิชัย เพิ่มสำราญ เจ้าของกิจการ เป็นผู้ติดต่อและขายสินค้าให้กับลูกค้า โดยเฉพาะลูกค้ารายใหญ่ที่ซื้อสินค้าเป็นประจำทุกเดือนมีเพียงรายเดียว คือนายอิจิ ยะฮิโระ ชาวญี่ปุ่น ซึ่งมีโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าอยู่ที่อำเภอสนทราย นายพิชัยให้การติดต่อกับลูกค้ารายนี้เป็นประจำประมาณ 2-3 ครั้งต่อเดือน บริการนำสินค้าส่งซัก (ลูกค้ารับภาระค่าใช้จ่าย) และส่งที่โรงงาน นอกจากนี้ยังขายสินค้าให้เป็นเงินเชื่อ (credit) โดยมีการจดบันทึกบัญชียอดขายในแต่ละเดือน สำหรับลูกค้าปลีกรายอื่นๆ ลูกค้าเป็นผู้เข้ามาติดต่อเลือกซื้อสินค้าที่มีอยู่แล้วด้วยตนเองที่กิจการ ลูกค้ากลุ่มนี้กิจการขายสินค้าเป็นเงินสด แต่กิจการไม่ได้จดบันทึกการขาย

5.1.2 การวางแผนการตลาด

การวางแผนการตลาดกิจการมีการวางแผนวางแผน โดยเน้นการขายสินค้าร้อยละ 81.47 ของสินค้าที่ผลิตและขายในปี 2544 ทั้งหมดให้กับนายอิจิ ยะฮิโระ ลูกค้าประจำรายใหญ่ และสินค้านี้ขายเป็นเงินเชื่อ การเน้นการขายให้ผู้ซื้อเพียงรายเดียวส่งผลด้านการวางแผนการตลาดของกิจการสำหรับลูกค้ารายอื่นไม่แน่นอนตามไปด้วย บางครั้งจึงปฏิเสธยอดการสั่งซื้อของลูกค้ารายอื่นๆ อันเป็นผลมาจากมีสินค้าไม่เพียงพอที่จะขาย อย่างไรก็ตามสำหรับการวางแผนการตลาดในอนาคตหากมีเงินทุนหมุนเวียนซื้อปัจจัยการผลิต และจ่ายค่าแรงงานเพิ่มขึ้น กิจการจะขยายตลาดโดยการกลับไปค้าขายกับลูกค้าเก่า เพราะลูกค้าเหล่านี้ค้าขายเป็นเงินเชื่อ ได้แก่ ร้านแพรวา ร้านคลาสสิกโมเดล ร้านบ้านไทย ลูกค้าเก่าในไนท์บาซาร์ และร้านพรมชนะ อำเภอสนกำแพง

5.2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์

สินค้าที่กิจการผลิตตั้งแต่ปี 2523-2534 เป็นการผลิตตามรูปแบบและลวดลายดั้งเดิมตั้งแต่สมัยโบราณ และขายให้ผู้พัฒนาผลิตภัณฑ์ เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความรู้ในการทอผ้าเป็นอย่างดี ในช่วงนี้ผลิตภัณฑ์ที่พัฒนามีเพียง ชนิดได้แก่ ผ้าพื้น ผ้ามัดย้อม เพราะช่วงดังกล่าวคำสั่งซื้อของลูกค้าต้องเฉพาะการผ้าทอเป็นม้วน อย่างไรก็ตามช่วงปี 2535- ปัจจุบันสินค้าของกิจการได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากนางบุตร ลูกจ้างรายวันสินค้าที่พัฒนาได้แก่ ผ้าพื้น ผ้ามัดย้อม ส่วนการรับจ้างย้อมเส้นฝ้าย เริ่มพัฒนาในช่วงปี 2538 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน และตุนางบุตรเริ่มพัฒนาต่อจากการย้อมเส้นฝ้ายในปี 2539 ถึง 2543 ตามคำสั่งซื้อของลูกค้าและกิจการได้หยุดผลิตในปี 2544 แต่ในปี 2545 กิจการเริ่มพัฒนาต่ออีกครั้ง การออกแบบลวดลายสินค้าของนางบุตรไม่ได้เขียนลงบนกระดาษแต่อย่างใด หากแต่เป็นการคิดและลงมือทำทันทีบนฝ้ายเส้นยืน ไม่ว่าจะเป็นการนำเส้นฝ้ายสีต่างๆ นำมาใช้ขึ้นเส้นยืนรวมกัน หรือผ้ามัดย้อม สินค้าใหม่ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาทุก

ชนิดกิจการขายให้กับนายอีจี ยะฮีโร่ แต่บางครั้งก็ขายให้กับลูกค้าปลีกที่เข้ามาซื้อสินค้าจากกิจการ การผลิตสินค้าใหม่ที่แรกกิจการจะผลิตเพียง 1 ม้วน ถ้าสินค้าดังกล่าวเป็นที่ต้องการของตลาดลูกค้าจะสั่งให้กิจการผลิตเพิ่มขึ้น ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตและขายตั้งแต่เริ่มก่อตั้งกิจการถึงปัจจุบัน นายพิชัยได้ตั้งรหัสสินค้าเก็บไว้ทุกชนิดขณะนี้ทั้งหมดประมาณ 300 ชนิด นอกจากนี้ยังเก็บตัวอย่างผ้าและแสดงไว้ด้านในโรงเรือนทอผ้า (ภาคผนวก ก รูปที่ ก. 54 และ ก.55) เพื่อให้ลูกค้าได้เลือกดูและสั่งซื้อสินค้าอีกด้วย

ส่วนบรรจุกิจการใช้กระสอบฟางในการขนส่งไม่ว่าจะเป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ โดยใช้มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันยังไม่ได้มีการพัฒนา เนื่องจากมีราคาถูก หาซื้อได้ง่าย สะดวกในการขนส่ง และมีอายุการใช้งานมากประมาณ 2 ปี ทั้งนี้เพราะกิจการขายส่งผลิตภัณฑ์เป็นม้วน และไม่มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านนี้ ดังนั้นกิจการจึงยังไม่ได้พัฒนาบรรจุกิจการแต่อย่างใด

ตารางที่ 5.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุกิจการ

ชนิดผลิตภัณฑ์	ปี พ.ศ.					
	2523-2534	2535-2537	2538	2539-2543	2544	2545
ยายเส้า						
ผ้าพื้น						
มัดย้อม						
นางบุตร						
ผ้าพื้น						
มัดย้อม						
ย้อมเส้นฝ้าย						
ตุ่ง						

5.3 ช่องทางการจัดจำหน่าย

5.3.1 ช่องทางการจัดจำหน่ายของกิจการ

ผลิตภัณฑ์ทุกชนิดที่กิจการผลิตได้ขายให้กับพ่อค้าคนกลาง (ตารางที่ 5.2 และภาพที่ 5.1) โดยพ่อค้าที่ซื้อประจำมีเพียงรายเดียวและเป็นลูกค้ารายใหญ่ คือ นายอีจี ยะฮีโร่ กิจการส่งสินค้าให้ 2-3 ครั้งต่อเดือน และขายเป็นเงินเชื่อ สินค้าเหล่านี้ลูกค้านำไปตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปส่งขายประเทศญี่ปุ่น โดยมีโรงงานแปรรูปตั้งอยู่ที่อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ ในปี 2544 ที่ผ่านมามียอดการสั่งซื้อทั้งหมด 1,372,245 บาท หรือร้อยละ 81.47 จากยอดผลิตและขายทั้งหมดในปี 2544 จำนวน 1,684,285 บาท หรือร้อยละ 81.42 ของยอดขาย 1,685,485 บาท ซึ่งมียอดขายสินค้าคงค้างเมื่อปี 2543 รวมอยู่ด้วย

ส่วนพ่อค้าปลีกที่เข้ามาซื้อสินค้าเป็นเงินสดจากกิจการ ในปีที่ผ่านมาทั้งหมด 6 ราย ดังนี้

1.นายมาร์ค เป็นพ่อค้าจากตัวเมืองเชียงใหม่ ปีที่ผ่านมามียอดการซื้อสินค้าผ้าพื้นทั้งหมด 32,670 บาท (ร้อยละ 2.32) ซึ่งเป็นการซื้อสินค้าจากกิจการเพียงครั้งเดียว

2.นายตีใหญ่ พ่อค้าจากตัวเมืองเชียงใหม่ ซื้อสินค้าจากกิจการ 2-3 ครั้ง ในปี 2543 แต่กิจการไม่ได้จดบันทึกยอดการสั่งซื้อสินค้า เพราะลูกค้ารายนี้เลือกซื้อสินค้าตามที่มีอยู่ในช่วงที่เข้ามา ซื้อและจ่ายเป็นเงินสด ประมาณ 3 ครั้งต่อปี คิดเป็นมูลค่าประมาณ 40,535 บาท หรือร้อยละ 2.40 ของยอดขายทั้งหมด โดยซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นและมัดย้อม นำไปขายให้ผู้บริโภคอีกต่อหนึ่ง

3.นายชาโต้ ชาวญี่ปุ่นเจ้าของโรงเรียนอนุบาลบ้านรัก จากกรุงเทพ มียอดการสั่งซื้อ 3 ครั้งต่อปี ประมาณ 40,535 บาท หรือร้อยละ 2.40 ของยอดขายทั้งหมด สินค้าที่ซื้อไปลูกค้านำไปใช้ในโรงเรียนใช้เป็น ผ้า màn ผ้าปูโต๊ะ และชุดนอนของเด็กนักเรียน (ผ้าบาง) ยอดการซื้อแต่ละครั้งประมาณ 5,000 – 20,000 บาท

4.นายทากะ ชาวญี่ปุ่นพักอาศัยอยู่ในตัวเมืองเชียงใหม่ ติดต่อกับกิจการรับจ้างย้อมเส้นฝ้ายจากสิริธรรมชาติ และส่งไปให้กลุ่มสตรีเมืองโออิตะ ประเทศญี่ปุ่นเป็นผู้ทอ โดยลูกค้าจ่ายเงินทันทีเมื่อรับสินค้าแต่ละครั้งในปี 2544 จ้างย้อมทั้งหมดประมาณ 3 ครั้ง คิดเป็นมูลค่าประมาณ 150,000 บาท หรือร้อยละ 8.90 ของยอดขายทั้งหมด

5.ร้านแสงอรุณ ร้านค้าจากตัวเมืองเชียงใหม่ ได้นำผ้าผืนมาให้กิจการย้อมจำนวน 3 ครั้ง ประมาณ 241.50 กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า 48,300 บาท (ร้อยละ 2.88) โดยผ้าที่ย้อมลูกค้านำไปใช้เป็นผลิตภัณฑ์หุ้มเฟอร์นิเจอร์ ส่งขายประเทศญี่ปุ่น

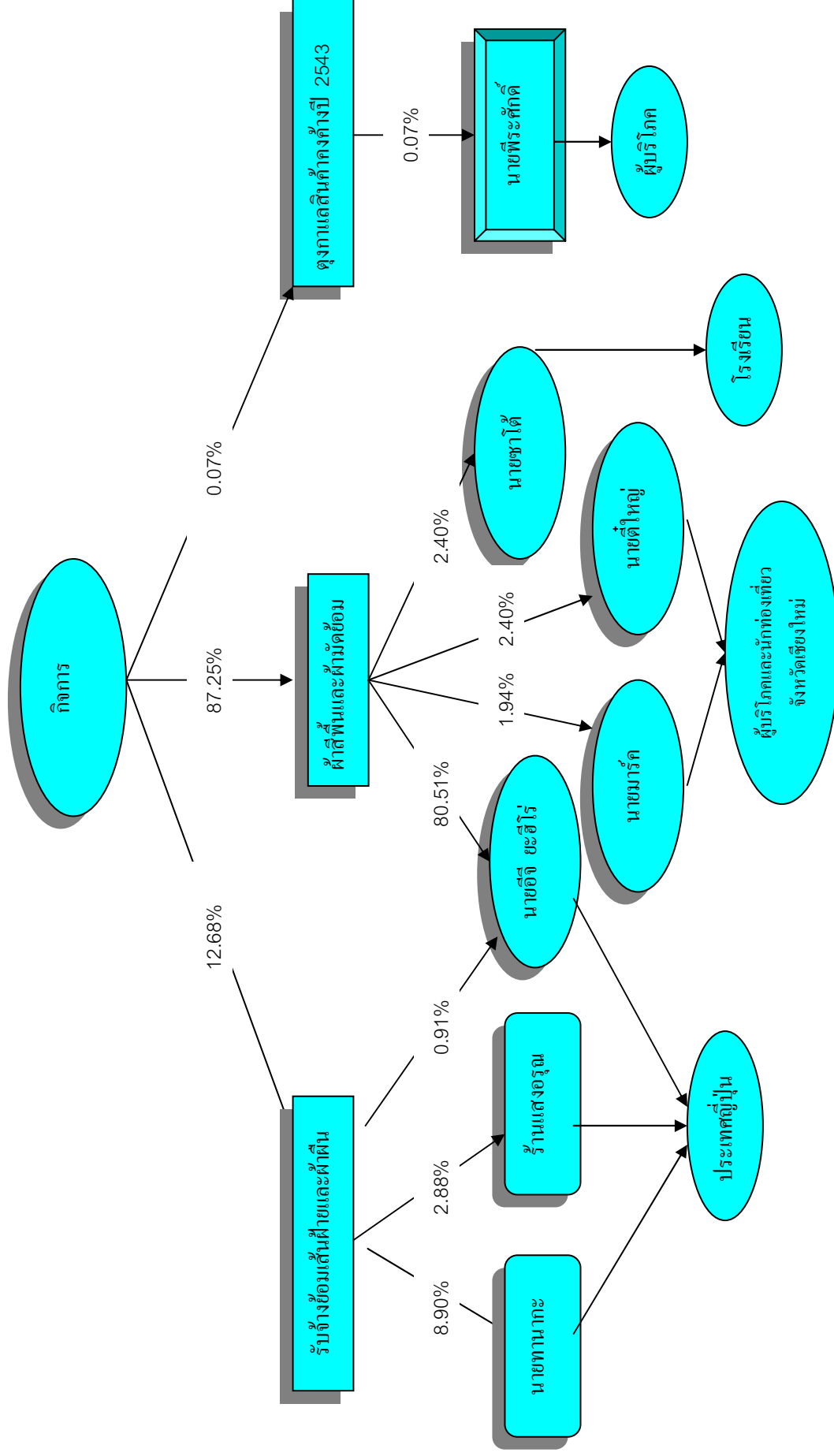
6.นายพีระศักดิ์ พ่อค้าจากตัวเมืองเชียงใหม่ ซื้อตุ๊กตาแลที่คงค้างจากการผลิตเมื่อปี 2542 เป็นมูลค่าทั้งหมด 1,200 บาท และซื้อสินค้าจากกิจการเพียงครั้งเดียว

อย่างไรก็ตามจากการสัมภาษณ์ พบว่า สินค้าที่กิจการขายเมื่อเทียบกับคู่แข่งในพื้นที่ เช่น ร้านบ้านไร่ไผ่งาม กลุ่มทอผ้าบ้านวังปิ่น หรือกลุ่มทอผ้าบ้านหนองโป่งของนางอำพร เสาร์สิจันท์ น้องสะใภ้ นางชรินทร์ ปรากฏว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นของกิจการมีราคาถูกกว่าร้านบ้านไร่ไผ่งามประมาณ 200-300 บาท ส่วนผ้ามัดย้อมถูกกว่าประมาณ 300-500 บาท ซึ่งกิจการคิดว่าร้านดังกล่าวไม่ได้เป็นคู่แข่งที่สำคัญ เพราะลูกค้าที่ซื้อเป็นลูกค้าคนละกลุ่ม คือ ร้านบ้านไร่ไผ่งามเน้นการขายสินค้าให้ลูกค้าปลีกที่ซื้อสินค้าไปบริโภคเอง ส่วนกิจการเน้นการขายเป็นม้วนให้กับพ่อค้านำไปแปรรูปหรือ ขายให้กับผู้บริโภคอีกต่อหนึ่ง สำหรับกลุ่มทอผ้าบ้านวังปิ่นและกลุ่มทอผ้าบ้านหนองโป่งแล้ว ราคาผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นและมัดย้อมของกิจการมีราคาสูงเมตรละ 3 และ 5 บาท ตามลำดับ ดังนั้นกิจการจึงคิดว่าทั้งสองกลุ่มเป็นคู่แข่งที่สำคัญเพราะเน้นการขายเป็นม้วน ซึ่งอาจทำให้ลูกค้าบางรายที่เป็นลูกค้าของกิจการหันไปซื้อสินค้าจากกลุ่มเหล่านี้ได้ในอนาคต เนื่องจากราคาต่ำกว่าของกิจการไม่มากนักเหมือนกับร้านบ้านไร่ไผ่งาม อย่างไรก็ตามในด้านคุณภาพแล้ว เจ้าของกิจการเชื่อมั่นว่าไม่แตกต่างกันและกิจการสามารถแข่งกันกับกลุ่มและร้านค้าเหล่านี้

ตารางที่ 5.2 รายได้ของกิจการในปี 2544

ชื่อลูกค้า	ที่อยู่	ประเภทสินค้า	ปริมาณการซื้อขาย ต่อปี	มูลค่าการซื้อขาย (บาท/ปี)	ความถี่ในการซื้อสินค้า
นายอิทธิ ยะฮีโร่	อ.สันทราย จ.เชียงใหม่	ผ้าพันและผ้ามัดย้อม ย้อมเส้นฝ้ายและผ้าฝืน	20,206.50 ม. 76.65 กก.	1,356,915 15,330	2-3 ครั้ง/เดือน
นายมาร์ค	อ.เมือง จ.เชียงใหม่	ผ้ามัดย้อม	495 ม.	32,670	1 ครั้ง/ปี
นายดีใจใหญ่	อ.เมือง จ.เชียงใหม่	ผ้าพันและผ้ามัดย้อม	605 ม.	40,535	3 ครั้ง/ปี
นายชาใต้	จ.กรุงเทพฯ	ผ้าพันและผ้ามัดย้อม	605 ม.	40,535	3 ครั้ง/ปี
นายทากะ	อ.เมือง จ.เชียงใหม่	ย้อมเส้นฝ้าย	750 กก.	150,000	3 ครั้ง/ปี
ร้านแสงอรุณ	อ.เมือง จ.เชียงใหม่	ย้อมผ้าฝืน	241.50	48,300	3 ครั้ง/ปี
คุณพีระ	อ.เมือง จ.เชียงใหม่	ตุ๊กกาแล	20 ตัว	1,200	1 ครั้ง/ปี
รวมยอดขายทั้งหมด				1,685,485	

ที่มา: จากการสำรวจ

แผนภาพที่ 5.1 ช่องทางการจำหน่ายสินค้าของกิจการในปี 2544

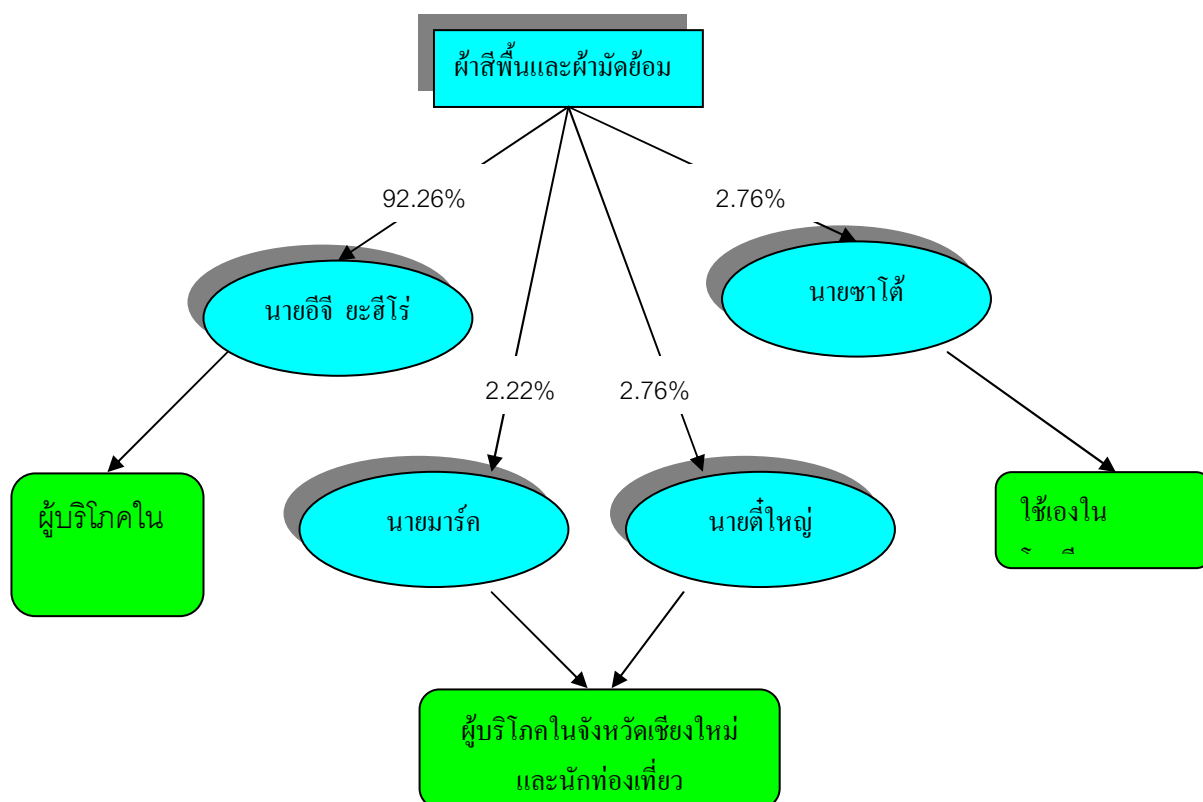
5.3.2 ช่องทางการจัดจำหน่ายของผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นและผ้ามัดย้อม ยอดการจำหน่ายทั้งหมดประมาณ 1,470,655 บาทต่อปี โดยมียอดการจำหน่ายมากที่สุดให้นายอิจิ ยะฮิโระ 20,206.50 เมตร คิดเป็นมูลค่า 1,356,915 (ร้อยละ 92.26) รองลงมาเป็นนายชาติใหญ่ และนายชาติได้ รายละเอียดประมาณ 605 เมตร เป็นเงิน 45,535 บาทต่อปี หรือร้อยละ 2.97 ทั้งนี้ และนายมาร์คซื้อสินค้าทั้งหมด 495 เมตร มูลค่า 32,670 บาท หรือร้อยละ 2.22 รายละเอียดแสดงในตารางที่ 5.3 และภาพที่ 5.2

ตารางที่ 5.3 จำนวนและมูลค่าการจำหน่ายผ้าพื้นและผ้ามัดย้อม

ชื่อลูกค้า	สินค้าที่ซื้อ	ลูกค้าปลายทาง	ปริมาณ (เมตร / ปี)	มูลค่า (บาท / ปี)	สัดส่วน (ร้อยละ)
นายอิจิ ยะฮิโระ	ผ้าพื้นและผ้ามัดย้อม	ญี่ปุ่น	20,206.50	1,356,915	92.27
นายมาร์ค	ผ้ามัดย้อม	เชียงใหม่และนักท่องเที่ยว	495	32,670	2.22
นายชาติใหญ่	ผ้าพื้นและผ้ามัดย้อม	เชียงใหม่และนักท่องเที่ยว	605	40,535	2.76
นายชาติได้	ผ้าพื้นและผ้ามัดย้อม	ใช้ในโรงเรียน	605	40,535	2.76
รวม			21,911.50	1,470,655	100

ที่มา: จากการสำรวจ

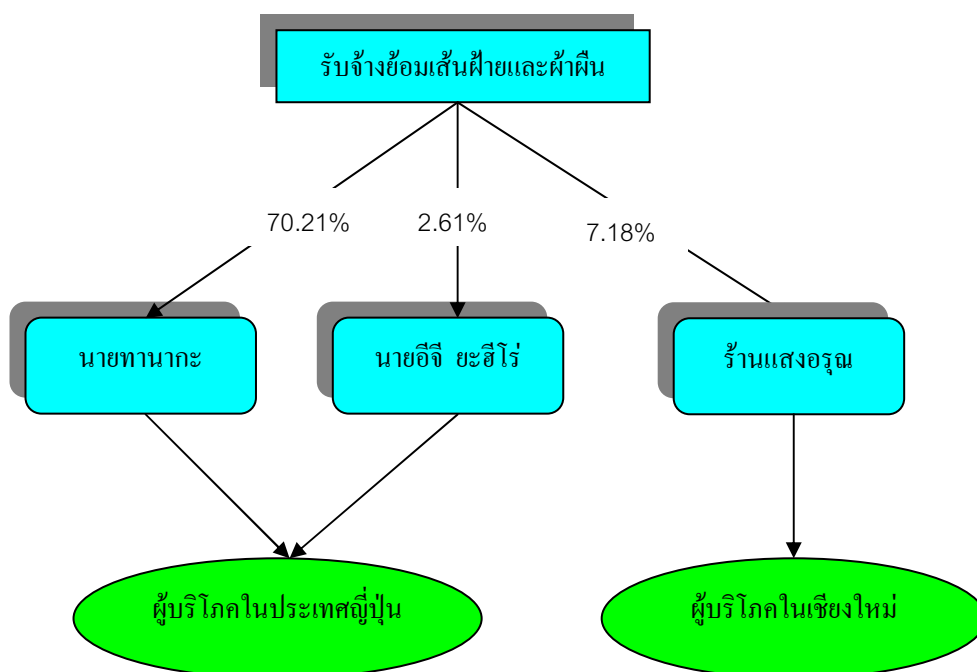
แผนภาพที่ 5.2 ช่องทางการจัดจำหน่ายผ้าพื้นและผ้ามัดย้อม

ช่องทางการรับจ้างย้อมเส้นฝ้ายและผ้าผืน ในปี 2544 ที่ผ่านมากิจการมีรายได้จากช่องทางนี้ทั้งหมด 165,360 บาท เป็นรายได้จากนายทากะประมาณ 150,000 บาท (ร้อยละ 90.56) รองลงมาเป็นนายอีจี้ ยะฮีโร่และร้านแสงอรุณ ร้อยละ 9.26 และ 0.18 ตามลำดับ รายละเอียดแสดงในตารางที่ 5.4 และภาพที่ 5.3

ตารางที่ 5.4 จำนวนและมูลค่าการรับจ้างย้อมเส้นฝ้ายและผ้าผืน

ชื่อลูกค้า	สินค้าที่ซื้อ	ลูกค้าปลายทาง	ปริมาณ (กก.)	มูลค่า (บาท /ปี)	สัดส่วน (ร้อยละ)
นายทากะ	-เส้นฝ้าย	ญี่ปุ่น	750	150,000	70.21
ร้านแสงอรุณ	-ผ้าผืน	เชียงใหม่	241.50	48,300	22.61
นายอีจี้ ยะฮีโร่	-เส้นฝ้ายและผ้าผืน	ญี่ปุ่น	76.65	15,330	7.18
รวม			1,068.15	213,630	100

ที่มา: จากการสำรวจ

แผนภาพที่ 5.3 ช่องทางการรับจ้างย้อมเส้นฝ้ายและผ้าผืน

ช่องทางการจำหน่ายตุ๊กตาแล ผลิตภัณฑ์ชนิดนี้เป็นสินค้าคงค้างจากปี 2543 ซึ่งในปี 2544 กิจการหยุดผลิต และนายพีระศักดิ์ได้เข้ามาซื้อสินค้าคงค้างทั้งหมด 20 ผืน (ตัว) เป็นมูลค่า 1,200 บาท

5.4 ราคาและการตั้งราคา

กิจการตั้งราคาขายสินค้าทุกชนิดจากต้นทุนการผลิต โดยการประมาณการจากเส้นฝ้ายที่ใช้ในการผลิต แรงงานทอ ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าไฟน เปลือกไม้และสีย้อม แต่ไม่ได้รวมต้นทุนตลาด และค่าเสื่อมราคาวัสดุอุปกรณ์ ภายหลังจากประมาณต้นทุนจึงบวกราคาเพิ่มขึ้น (mark up pricing) ประมาณร้อยละ 15 โดยจะไม่บวกราคาเพิ่มมากเกินไปกว่านี้ (จากการสัมภาษณ์) แต่จากการวิเคราะห์ พบว่ากิจการกิจการตั้งราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 15-60 ขึ้นอยู่กับชนิดผลิตภัณฑ์ สำหรับในการศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนครั้งนี้ คิดต้นทุนจากปัจจัยการผลิต ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ โรงเรือน และต้นทุนการตลาดมาคิดด้วย ต่อจากนั้นจะเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและต้นทุนวิเคราะห์เพื่อชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของการตั้งราคาขายของกิจการ (ตารางที่ 5.5) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มผ้าทอเป็นม้วน กิจการตั้งราคาขายโดยคิดจากต้นทุนการผลิตเป็นม้วน โดย 1 ม้วน ยาว 55 เมตร ขนาดหน้ากว้าง 1 เมตร สินค้ากลุ่มนี้ไม่ว่าจะย้อมด้วยสีเคมี สีสธรรมชาติ หรือสีเคมีและสีธรรมชาติ กิจการขายในราคาเดียวกัน ผ้าพื้นม้วนละ 3,630 บาท หรือเมตรละ 66 บาท และผ้ามัดย้อมม้วนละ 3,740 บาท หรือเมตรละ 68 บาท ผลิตภัณฑ์ในกลุ่มนี้ได้แก่

ผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเกลียวและเส้นพุ่งใช้ฝ้ายระหัด ซึ่งกิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ กิจการจ้างทอรายวัน และคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก1) ดังนี้

เส้นยืนเกลียวเบอร์ 40/2 จำนวน 3.375 กก ราคา 180 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	607.50 บาท
เส้นพุ่งระหัดเบอร์ 10/2 จำนวน 1.1042 กก. ราคา 122 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	134.71 บาท
แรงงานทอ	1,300.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย	200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าไฟน เปลือกไม้และสีย้อม	350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด	2,592.21 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,592.21 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้น กิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,630 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 1,037.79 บาท หรือร้อยละ 40.04 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตรภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 2,714.69 และ 2,754.69 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 915.31 และ 875.31 บาท หรือร้อยละ 33.72 และ 31.78 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมี หรือสีธรรมชาติ เท่ากับ 122.48 และ 162.48 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผลิตรภัณฑ์ผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ กิจการจ้างทอเป็นเมตร กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก2) ดังนี้

เส้นยืนเกลียวเบอร์ 40/2 จำนวน 3.375 กก ราคา 180 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	607.50 บาท
เส้นพุ่งระหันเบอร์ 10/2 จำนวน 1.1042 กก. ราคา 122 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	134.71 บาท
แรงงานทอ	935.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย	200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม	350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด	2,227.21 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,227.21 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,630 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 1,402.79 บาท หรือร้อยละ 62.98 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตรภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 2,125.95 และ 2,165.95 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 1,504.05 และ 1,464.05 บาท หรือร้อยละ 70.75 และ 67.59 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมทั้งจากสีเคมีและสีธรรมชาติเท่ากับ 101.26 และ 61.26 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์สูงกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผ้ามัดย้อมสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเกลียวและเส้นพุ่งใช้ฝ้ายระหัน กิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

ผลิตรภัณฑ์ผ้ามัดย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ กิจการจ้างทอรายวัน กิจการคิดต้นทุนการผลิตสินค้าทั้งสองชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก3) ดังนี้

เส้นยืนเกลียวเบอร์ 40/2 จำนวน 3.375 กก ราคา 180 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	607.50 บาท
เส้นพุ่งระหันเบอร์ 10/2 จำนวน 1.1042 กก. ราคา 122 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	134.71 บาท
แรงงานทอ	1,300.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย	200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม	350.00 บาท

รวมต้นทุนทั้งหมด

2,592.21 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,592.21 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,740 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 1,147.79 บาท หรือร้อยละ 44.28 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,194.98 3,314.98 และ 3,254.98 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 545.02 425.02 และ 485.02 บาท หรือร้อยละ 17.06 12.82 และ 14.90 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมทั้งจากสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติเท่ากับ 602.77 722.77 และ 662.77 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ กิจการจ้างทอเป็นเมตร กิจการคิดต้นทุนการผลิตสินค้าทั้งสองชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก4) ดังนี้

เส้นยืนเกลียวเบอร์ 40/2 จำนวน 3.375 กก ราคา 180 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	607.50 บาท
เส้นพุ่งระหันเบอร์ 10/2 จำนวน 1.1042 กก. ราคา 122 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	134.71 บาท
แรงงานทอ	935.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย	200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม	350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด	2,227.21 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,227.21 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,740 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 1,512.79 บาท หรือร้อยละ 67.92 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 2,592.67 2,712.67 และ 2,652.67 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 1,147.33 1,027.33 และ 1,087.33 บาท หรือร้อยละ 44.25 37.87 และ 40.99 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมทั้งจากสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติเท่ากับ 365.46 485.46 และ 425.46 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเกลียวและเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง A ซึ่งกิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ กิจการจ้างทอรายวัน กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก5) ดังนี้

เส้นยืนเกลียวเบอร์ 40/2 จำนวน 3.375 กก ราคา 180 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	607.50 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง A จำนวน 9 กก. ราคา 85 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	765.00 บาท
แรงงานทอ	1,040.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย	200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม	350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด	2,962.50 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,962.50 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,630 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 667.50 บาท หรือร้อยละ 22.53 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,191.61 และ 3,231.61 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 438.39 และ 398.39 บาท หรือร้อยละ 13.74 และ 12.33 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมีและสีธรรมชาติเท่ากับ 229.11 และ 269.11 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ กิจการจ้างทอเป็นเมตร กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก6) ดังนี้

เส้นยืนเกลียวเบอร์ 40/2 จำนวน 3.375 กก ราคา 180 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	607.50 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง A จำนวน 9 กก. ราคา 85 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	765.00 บาท
แรงงานทอ	935.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย	200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม	350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด	2,857.50 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,857.50 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,630 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 772.50 บาท หรือร้อยละ 27.03 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 2,862.86 และ 2,902.86 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 767.14 และ 727.14 บาท หรือร้อยละ 26.80 และ 25.05 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมทั้งจากสีเคมีและสีธรรมชาติเท่ากับ 5.36 และ 45.36 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผ้ามัดย้อมสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเกลียวและเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง A ซึ่งกิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

ผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติ กิจการจ้างทอรายวัน กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก7) ดังนี้

เส้นยืนเกลียวเบอร์ 40/2 จำนวน 3.375 กก ราคา 180 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	607.50 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง A จำนวน 9 กก. ราคา 85 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	765.00 บาท
แรงงานทอ	1,040.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย	200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม	350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด	2,962.50 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,962.50 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,740 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 557.50 บาท หรือร้อยละ 26.24 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,732.55 3,852.55 และ 3,792.55 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์จากผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมี เท่ากับ 7.45 บาท หรือร้อยละ 0.20 จากต้นทุนที่คิด แต่ขาดทุนจากในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติจำนวน -112.55 และ -52.55 บาท หรือร้อยละ 2.92 และ 1.39 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติเท่ากับ 770.05 890.05 และ 830.05 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติ กิจการจ้างทอเป็นเมตร กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก8) ดังนี้

เส้นยืนเกลียวเบอร์ 40/2 จำนวน 3.375 กก ราคา 180 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	607.50 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง A จำนวน 9 กก. ราคา 85 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	765.00 บาท
แรงงานทอ	935.00 บาท

ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย	200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟืน เปลือกไม้และสีย้อม	350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด	2,857.50 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,857.50 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,740 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 882.50 บาท หรือร้อยละ 30.88 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,390.25 3,510.25 และ 3,450.25 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 349.75 229.75 และ 289.75 บาท หรือร้อยละ 10.32 6.55 และ 8.40 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติเท่ากับ 532.75 652.75 และ 592.75 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเกลียวและเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง B ซึ่งกิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ กิจการจ้างทอรายวัน กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก9) ดังนี้

เส้นยืนเกลียวเบอร์ 40/2 จำนวน 3.375 กก ราคา 180 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	607.50 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง B จำนวน 10 กก. ราคา 85 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	850.00 บาท
แรงงานทอ	910.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย	200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟืน เปลือกไม้และสีย้อม	350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด	2,917.50 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,917.50 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,630 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 712.50 บาท หรือร้อยละ 25.42 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,183.02 และ 3,223.02 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 446.98 และ 406.98 บาท หรือร้อยละ 14.04 และ 12.63 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมีและสีธรรมชาติเท่ากับ 265.52 และ 305.52 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ กิจการจ้างทอเป็นเมตร กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก10) ดังนี้

เส้นยืนเกลียวเบอร์ 40/2 จำนวน 3.375 กก ราคา 180 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	607.50 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง B จำนวน 10 กก. ราคา 85 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	850.00 บาท
แรงงานทอ	880.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย	200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม	350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด	2,887.50 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,887.50 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,630 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 742.50 บาท หรือร้อยละ 25.71 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 2,906.99 และ 2,946.99 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 723.01 และ 683.01 บาท หรือร้อยละ 24.87 และ 23.18 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมทั้งจากสีเคมีและสีธรรมชาติเท่ากับ 19.49 และ 59.49 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน อย่างไรก็ตามส่วนต่างดังกล่าวไม่แตกต่างกันมากนักและถือว่ากิจการตั้งราคาได้ใกล้กับต้นทุนที่แท้จริง

ผ้ามัดย้อมสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเกลียวและเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง B ซึ่งกิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร สินค้าที่ผลิตขายในราคาม้วนละ 3,740 บาท หรือเมตรละ 70 บาท

ผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติ กิจการจ้างทอรายวัน กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก11) ดังนี้

เส้นยืนเกลียวเบอร์ 40/2 จำนวน 3.375 กก ราคา 180 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	607.50 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง B จำนวน 10 กก. ราคา 85 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	850.00 บาท
แรงงานทอ	910.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย	200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม	350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด	2,917.50 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,917.50 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,740 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 822.50 บาท หรือร้อยละ 28.19 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตรภัณฑ์ผ้าผ้ามัดย้อมสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,635.53 3,755.53 และ 3,695.53 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตรภัณฑ์ย้อมสีเคมี สีเคมีและสีธรรมชาติ เท่ากับ 104.47 และ 44.47 บาท หรือร้อยละ 2.87 และ 1.20 แต่กลับขาดทุนในผลิตรภัณฑ์ที่ย้อมจากสีธรรมชาติ เท่ากับ -15.53 บาท หรือร้อยละ 0.41 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตรภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติเท่ากับ 718.03 838.03 และ 778.03 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผลิตรภัณฑ์ผ้าผ้ามัดย้อมสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติ กิจการจ้างทอเป็นเมตร กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก12) ดังนี้

เส้นยืนเกลียวเบอร์ 40/2 จำนวน 3.375 กก ราคา 180 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	607.50 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง B จำนวน 10 กก. ราคา 85 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	850.00 บาท
แรงงานทอ	880.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย	200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม	350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด	2,887.50 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,887.50 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,740 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 852.50 บาท หรือร้อยละ 28.19 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตรภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,418.50 3,538.50 และ 3,478.50 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 321.50 201.50 และ 261.50 บาท หรือร้อยละ 9.40 5.69 และ 7.52 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตรภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติเท่ากับ 531.00 651.00 และ 591.00 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายระหันและเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง A ซึ่งกิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ กิจการจ้างทอรายวัน กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก13) ดังนี้

เส้นยืนระหัน 10/2	จำนวน 7 กก	ราคา 122 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	854.00 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง A	จำนวน 8 กก.	ราคา 85 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	680.00 บาท
แรงงานทอ			1,040.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย			200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม			350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด			3,124.00 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 3,124.00 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้น กิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,630 บาท ฉะนั้นกิจการ มีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 506 บาท หรือร้อยละ 16.20 จากต้นทุนการวิเคราะห์ (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,202.49 และ 3,242.49 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 427.51 และ 387.51 บาท หรือร้อยละ 13.35 และ 11.95 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมี หรือสีธรรมชาติเท่ากับ 78.49 และ 118.49 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ กิจการจ้างทอเป็นเมตร กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก14) ดังนี้

เส้นยืนระหัน 10/2	จำนวน 7 กก	ราคา 122 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	854.00 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง A	จำนวน 8 กก.	ราคา 85 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	680.00 บาท
แรงงานทอ			935.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย			200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม			350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด			3,019.00 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 3,019.00 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้น กิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,630 บาท ฉะนั้นกิจการ มีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 611 บาท หรือร้อยละ 20.24 จากต้นทุนวิเคราะห์ (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 2,921.14 และ 2,961.14 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 708.86 และ 668.86 บาท หรือร้อยละ 24.27 และ 22.59 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมทั้งจากสีเคมีและสีธรรมชาติเท่ากับ 97.86 และ 57.86 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผ้ามัดย้อมสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายระหันและเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง A ซึ่งกิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

ผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติ กิจการจ้างทอรายวัน กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก15) ดังนี้

เส้นยืนระหัน 10/2	จำนวน 7 กก	ราคา 122 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	854.00 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง A	จำนวน 8 กก.	ราคา 85 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	680.00 บาท
แรงงานทอ			1,040.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย			200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม			350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด			3,124.00 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 3,124.00 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,740 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 616 บาท หรือร้อยละ 16.72 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,596.58 3,716.58 และ 3,656.58 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 143.42 23.42 และ 83.42 บาท หรือร้อยละ 3.99 0.63 และ 2.28 จากต้นทุนการวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติเท่ากับ 472.58 592.58 และ 532.58 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติ กิจการจ้างทอเป็นเมตร กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก16) ดังนี้

เส้นยืนระหัน 10/2	จำนวน 7 กก	ราคา 122 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	854.00 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง A	จำนวน 8 กก.	ราคา 85 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	680.00 บาท
แรงงานทอ			935.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย			200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม			350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด			3,019.00 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 3,019.00 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,740 บาท ฉะนั้น

กิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 721 บาท หรือร้อยละ 23.88 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,304.54 3,424.54 และ 3,364.54 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 435.46 315.46 และ 375.46 บาท หรือร้อยละ 13.18 9.21 และ 11.16 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติเท่ากับ 285.54 405.54 และ 345.54 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเมือง A และเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง B หรือ C ซึ่งกิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร สินค้าที่ผลิตขายในราคาม้วนละ 3,630 บาท หรือเมตรละ 66 บาท

ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ กิจการจ้างทอรายวัน กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก17) ดังนี้

เส้นยืนฝ้ายเมือง A	จำนวน 8 กก ราคา 85 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	680.00 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง B	จำนวน 7 กก. ราคา 85 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	595.00 บาท
แรงงานทอ		910.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย		200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม		350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด		2,735.00 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,735.00 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,630 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 895 บาท หรือร้อยละ 32.72 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 2,929.42 และ 2,969.42 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 700.58 และ 660.58 บาท หรือร้อยละ 23.92 และ 22.25 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมีและสีธรรมชาติเท่ากับ 194.42 และ 234.42 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ กิจการจ้างทอเป็นเมตร กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก18) ดังนี้

เส้นยืนฝ้ายเมือง A	จำนวน 8 กก ราคา 85 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	680.00 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง B	จำนวน 7 กก. ราคา 85 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	595.00 บาท
แรงงานทอ		825.00 บาท

ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย	200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟืน เปลือกไม้และสีย้อม	350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด	2,650.00 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,650 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,630 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 980 บาท หรือร้อยละ 36.98 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 2,668.07 และ 2,708.07 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 961.93 และ 921.93 บาท หรือร้อยละ 36.05 และ 34.04 จากราคาขาย

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมทั้งจากสีเคมีและสีธรรมชาติเท่ากับ 18.07 และ 58.07 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าส่วนต่างดังกล่าวไม่แตกต่างกันมากนัก

ผ้ามัดย้อมสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเมือง A และเส้นพุ่งใช้ฝ้ายเมือง B ซึ่งกิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

ผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติ กิจการจ้างทอรายวัน กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก19) ดังนี้

เส้นยืนฝ้ายเมือง A	จำนวน 8 กก ราคา 85 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	680.00 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง B	จำนวน 7 กก. ราคา 85 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	595.00 บาท
แรงงานทอ		910.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย		200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟืน เปลือกไม้และสีย้อม		350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด		2,735.00 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,735.00 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,740 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 1,005 บาท หรือร้อยละ 36.75 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,486.47 3,606.47 และ 3,546.47 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 253.53 133.53 และ 193.53 บาท หรือร้อยละ 7.27 3.70 และ 5.46 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติเท่ากับ 751.47 871.47 และ 811.47 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติ กิจการจ้างทอเป็นเมตร กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก20) ดังนี้

เส้นยืนฝ้ายเมือง A	จำนวน 8 กก ราคา 85 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	680.00 บาท
เส้นพุ่งฝ้ายเมือง B	จำนวน 7 กก. ราคา 85 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	595.00 บาท
แรงงานทอ		825.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย		200.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม		350.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด		2,650.00 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 2,650.00 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 3,740 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 1,090 บาท หรือร้อยละ 41.13 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมี สีธรรมชาติ สีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 3,219.77 3,339.77 และ 3,279.77 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 520.23 400.23 และ 460.23 บาท หรือร้อยละ 16.16 11.98 และ 14.03 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติเท่ากับ 569.77 689.77 และ 629.77 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์ต่ำกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

กลุ่มผ้าพันคอเป็นม้วน กิจการตั้งราคาขายโดยคิดจากต้นทุนการผลิตเป็นม้วน โดย 1 ม้วน ยาว 56 เมตร มีขนาดความกว้าง 0.5 เมตร แบ่งเป็นผืนเล็กได้ทั้งหมด 28 ผืน กิจการขายในราคาม้วนละ 1,960 บาท หรือผืนละ 70 สินค้ากลุ่มนี้ประกอบด้วย

ผ้าพันคอสีพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเกลียวและเส้นพุ่งใช้ฝ้ายระหัน กิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร

ผลิตภัณฑ์ผ้าพันคือสีพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ กิจการจ้างทอรายวัน กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก21) ดังนี้

เส้นยืนเกลียวเบอร์ 40/2	จำนวน 1.125 กก ราคา 180 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	202.50 บาท
เส้นพุ่งระหันเบอร์ 10/2	จำนวน 0.313 กก. ราคา 122 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	38.13 บาท
แรงงานทอ		780.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย		50.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน เปลือกไม้และสีย้อม		175.00 บาท

รวมต้นทุนทั้งหมด

1,245.63 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 1,245.63 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 1,400 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 741.38 บาท หรือร้อยละ 57.35 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,214.30 และ 1,234.30 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 745.70 และ 725.70 บาท หรือร้อยละ 61.41 และ 58.79 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดสูงกว่าต้นทุนวิเคราะห์ ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมี และสีธรรมชาติ เท่ากับ 31.33 และ 11.33 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์สูงกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นคือสีพื้นย้อมสีเคมี หรือสีธรรมชาติ กิจการจ้างทอเป็นเมตร กิจการคิดต้นทุนการผลิตจากสีที่ย้อมแต่ละชนิดในราคาเดียวกัน (ตารางภาคผนวกที่ ก22) ดังนี้

เส้นยืนเกลียวเบอร์ 40/2 จำนวน 1.125 กก ราคา 180 บาทต่อกก. คิดเป็นมูลค่า	202.50 บาท
เส้นพุ่งระหันเบอร์ 10/2 จำนวน 0.313 กก. ราคา 122 บาทต่อกก.คิดเป็นมูลค่า	38.13 บาท
แรงงานทอ	700.00 บาท
ค่าแรงกรอเส้นฝ้าย	50.00 บาท
ค่าแรงต้มย้อมฝ้าย ค่าน้ำ ค่าฟีน คางาน เปลือกไม้และสีย้อม	175.00 บาท
รวมต้นทุนทั้งหมด	1,165.50 บาท

กิจการคิดต้นทุนผ้าพื้นสีเคมี หรือสีธรรมชาติต่อม้วน เท่ากับ 1,165.50 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นกิจการไม่ได้นำต้นทุนการตลาดและค่าเสื่อมราคามาคิด สินค้าที่ผลิตได้ขายในราคา 1,960 บาท ฉะนั้นกิจการมีกำไรเหนือต้นทุนที่คิดจากการขายเท่ากับ 794.38 บาท หรือร้อยละ 68.15 จากต้นทุนการผลิต (ตารางที่ 5.4)

สำหรับต้นทุนที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นสีเคมีและสีธรรมชาติมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,134.30 และ 1,154.30 บาท ตามลำดับ และมีกำไรเหนือต้นทุนวิเคราะห์เท่ากับ 825.70 และ 805.70 บาท หรือร้อยละ 72.79 และ 69.80 จากต้นทุนวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการตั้งราคาขายจากต้นทุนทั้งสองจะเห็นได้ว่าต้นทุนที่กิจการคิดต่ำกว่าต้นทุนวิเคราะห์ ในผลิตภัณฑ์ที่ย้อมจากสีเคมี หรือสีธรรมชาติ เท่ากับ 31.33 และ 11.33 บาท หรือในทางตรงข้ามกิจการจะได้รับกำไรจากการวิเคราะห์สูงกว่าต้นทุนที่กิจการคิดในจำนวนเดียวกัน

ผ้าพื้นคอมัดย้อมสีเคมี และ/หรือ สีธรรมชาติ การผลิตเส้นยืนใช้ฝ้ายเกลียวและเส้นพุ่งใช้ฝ้ายระหัน กิจการจ้างทอทั้งรายวันและเป็นเมตร